

Bezpečnostně právní akademie Plzeň, s. r. o., střední škola

Tylova 18, 301 00 Plzeň

Motto školy: Ochrana osob a majetku není pouze obchod nebo řemeslo, je přesvědčením.

ŠKOLNÍ VZDĚLÁVACÍ PROGRAM

Bezpečnostně právní činnost

**Obor vzdělání:
68-42-M/01 Bezpečnostně právní činnost**

platný od 1. 9. 2025

www: <http://www.bezpecnostnepravniskola.cz>

e-mail: reditel.plzen@bp-akademie.cz

Schváleno pedagogickou radou dne 26. 8. 2025

Mgr. et Mgr. Václav Laštovka
ředitel školy

razítko

OBSAH

1. ZÁKLADNÍ ÚDAJE	4
2. CHARAKTERISTIKA ŠKOLY.....	5
OBECNĚ.....	5
MATERIÁLNĚ TECHNICKÉ ZABEZPEČENÍ ŠKOLY	5
SPOLUPRÁCE S RODIČI	6
SPOLUPRÁCE S PARTNERSKÝMI INSTITUCEMI.....	6
3. PROFIL ABSOLVENTA	8
PRACOVNÍ UPLATNĚNÍ ABSOLVENTA	8
OBECNÉ CÍLE.....	8
OČEKÁVANÉ KOMPETENCE ABSOLVENTA	9
ZÁKLADNÍ ORIENTACE ABSOLVENTA V OBLASTI CITŮ, POSTOJŮ A HODNOT	9
DOSAŽENÝ STUPEŇ VZDĚLÁNÍ.....	10
ZPŮSOB UKONČENÍ VZDĚLÁNÍ, POTVRZENÍ DOSAŽENÉHO VZDĚLÁNÍ	10
A KVALIFIKACE	10
4. CHARAKTERISTIKA ŠVP.....	11
ORGANIZACE VÝUKY	11
ZPŮSOB HODNOCENÍ ŽÁKŮ	12
VZDĚLÁVÁNÍ ŽÁKŮ SE SPECIÁLNÍMI VZDĚLÁVACÍMI POTŘEBAMI A ŽÁKŮ MIMOŘÁDNĚ NADANÝCH	13
PODMÍNKY PRO PŘIJÍMÁNÍ KE VZDĚLÁVÁNÍ.....	14
ZPŮSOB ZAKONČENÍ VZDĚLÁNÍ.....	14
REALIZACE BEZPEČNOSTI A OCHRANY ZDRAVÍ PŘI PRÁCI A POŽÁRNÍ PREVENCE	15
5. UČEBNÍ PLÁN	16
6. PŘEHLED ROZPRACOVÁNÍ OBSAHU VZDĚLÁNÍ Z RVP DO ŠVP	18
7. ZPŮSOB ROZVOJE KLÍČOVÝCH KOMPETENCÍ.....	19
ZÁKLADNÍ POSTUPY ROZVOJE KLÍČOVÝCH KOMPETENCÍ:	19
8. ŽÁKOVSKÉ PROJEKTY NA PODPORU KLÍČOVÝCH KOMPETENCÍ	21
KRÁTKODOBÉ PROJEKTY	21
DLOUHODOBÉ PROJEKTY	21
9. APLIKACE PRŮŘEZOVÝCH TÉMAT VE ŠVP	22
OBČAN V DEMOKRATICKÉ SPOLEČNOSTI	22
ČLOVĚK A ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ	23
ČLOVĚK A SVĚT PRÁCE	23
ČLOVĚK A DIGITÁLNÍ SVĚT.....	23
10. UČEBNÍ OSNOVY JEDNOTLIVÝCH PŘEDMĚTŮ	24
01 ČESKÝ JAZYK A LITERATURA	24
02 ANGLICKÝ JAZYK B1.....	36
03 NĚMECKÝ JAZYK B1.....	49
04 RUSKÝ JAZYK B1	63
05 ANGLICKÝ JAZYK A2	74
06 NĚMECKÝ JAZYK A2.....	86
07 RUSKÝ JAZYK A2	98
08 DĚJEPIS.....	108
09 OBČANSKÁ NAUKA	115

10 FYZIKA	123
11 CHEMIE	130
12 BIOLOGIE A EKOLOGIE	137
13 MATEMATIKA	143
14 TĚLESNÁ VÝCHOVA	152
15 INFORMATICKÉ VZDĚLÁVÁNÍ	167
16 ZEMĚPIS	174
17 LITERÁRNÍ SEMINÁŘ	183
18 PRÁVO	190
19 BEZPEČNOSTNÍ PŘÍPRAVA	202
20 KRIMINOLOGIE	212
21 KRIMINALISTIKA	219
22 KYNOLOGIE	228
23 PENOLOGIE	234
24 APLIKOVANÁ PSYCHOLOGIE	239
25 EKONOMIKA	248
26 SPECIÁLNÍ TĚLESNÁ VÝCHOVA	255
27 TECHNIKA ADMINISTRATIVY	267
28 SEMINÁŘ Z PRÁVA	274
29 SEMINÁŘ Z KRIMINALISTIKY	282
30 KONVERZACE V ANGLICKÉM JAZYCE	289
31 KONVERZACE V NĚMECKÉM JAZYCE	298
32 KONVERZACE V RUSKÉM JAZYCE	307
33 CVIČENÍ Z MATEMATIKY	315
34 CVIČENÍ Z MATEMATIKY NEPOVINNÉ	324
35 LYŽAŘSKÝ KURZ	333
36 BRANNÝ KURZ	339
37 HOROLEZECKÝ KURZ	347
38 STŘELECKÝ KURZ	353
11. EVALUACE ŠVP	359

Bezpečnostně právní akademie Plzeň, s. r. o., střední škola

Tylova 18, 301 00 Plzeň

1. Základní údaje

Školní vzdělávací program Bezpečnostně právní činnost

Zpracováno podle Rámcového vzdělávacího programu pro obor

68-42-M/01 Bezpečnostně právní činnost

čtyřleté denní studium

Platnost od 1. 9. 2025

Název školy: Bezpečnostně právní akademie Plzeň, s. r. o., střední škola

Adresa školy: Tylova 18, 301 00 Plzeň
Rezortní identifikátor: 600009564
IČO: 25 214 144
IZO zařízení: 064 353 389
Zřizovatel: Mgr. Josef Krysta
Bytem: U Křížů 102/24, 736 01 Havířov

Ředitel školy: Mgr. et Mgr. Václav Laštovka
Zástupce ředitele školy: Mgr. Radka Florianová

Kontakty

Telefon: 739 570 096
Email: reditel.plzen@bp-akademie.cz

WEB: www.bezpecnostnepravniskola.cz

L. S.

.....
Mgr. et Mgr. Václav Laštovka
ředitel školy

2. Charakteristika školy

Obecně

Bezpečnostně právní akademie Plzeň, s.r.o., střední škola byla zařazena do sítě škol ke dni 22. 8. 1994 pod názvem Soukromá střední škola ochrany osob a majetku na základě souhlasného vyjádření MŠMT ČR čj. 29109/94-61.

Na základě rozhodnutí MŠMT je škola od roku 1997 právnickou osobou ve formě společnosti s ručením omezením.

1. 2. 2013 došlo ke změně názvu školy na Bezpečnostně právní akademie Plzeň, s. r. o., střední škola.

Bezpečnostně právní akademie Plzeň, s.r.o., střední škola (dále jen BPA), je soukromá střední odborná škola, která poskytuje středoškolské odborné vzdělání s maturitní zkouškou bezpečnostně právního charakteru v souladu s požadavky MŠMT ČR. Přípravuje žáky pro uplatnění např. v těchto oblastech: Policie ČR, obecní policie, Armáda ČR, Celní správa ČR, Vězeňská služba ČR, justiční stráž, orgány státní správy a samosprávy (obce a kraje) a soukromé bezpečnostní služby. Školní vzdělávací program a náplně jednotlivých předmětů jsou koncipovány tak, aby odpovídaly požadavkům výše uvedených orgánů.

Materiálně technické zabezpečení školy

Škola působí od 15. 7. 2016 v dlouhodobě pronajaté městské budově v obci Plzeň na adrese Tylova 18, 301 00 Plzeň.

Rozmístění tříd, odborných učeben a ostatních provozních místností:

1. NP

- dělené šatny s boxy
- vrátnice
- kabinet (pro učitele STV)
- sprchy a WC
- tělocvična

2.NP:

- dvě učebny
- dva kabinety (pro učitele odborných předmětů a cizích jazyků)
- sekretariát (ředitel, zástupkyně školy a asistentka ředitele školy)
- WC

3. NP:

- dvě učebny
- dvě multimediální učebny pro výuku IV, TA,
- dva kabinety (pro učitele všeobecně vzdělávacích předmětů, odborných předmětů, TV)
- kantýna
- WC

4. NP:

- pět učeben
- jedna multimediální učebna
- tři kabinety (pro učitele cizích jazyků a odborných předmětů)
- WC

Podkroví:

- odborná učebna – kriminalistická učebna
- multimediální učebna pro výuku cizích jazyků
- WC

Personální podmínky – pedagogický sbor

Pedagogický sbor je tvořen interními i externími pedagogy. Výuka odborných předmětů je zajišťována zkušenými odborníky především z praxe. Ve škole je zajištěna činnost výchovného poradce, kariérového poradce, školního metodika prevence i metodika EVVO. Všichni učitelé jsou vysokoškolsky vzdělání, nebo si vzdělání doplňují.

Školní projekty, mimoškolní aktivity, soutěže

Pro rozvoj jazykových kompetencí žáků škola pořádá zájezdy do zahraničí a účastní se jazykových soutěží.

V rámci partnerských škol probíhají pravidelné meziškolní soutěže se zaměřením na odborné i sportovní dovednosti. Žáci se též zapojují do nácviku modelových situací pořádkových jednotek PČR a MP. Též se účastní soutěží pořádaných externími organizacemi.

Tradičně je organizován **Běh o pohár BPA** a celorepubliková on-line soutěž v právu, které jsou určeny žákům středních škol.

V rámci mimoškolních aktivit škola nabízí např. kroužek sebeobrany.

Žáci se též aktivně zapojují do řady charitativních akcí, navštěvují výstavy a divadelní představení.

Spolupráce s rodiči

Kontakt s rodiči v oblasti výchovy a vzdělávání je zajištěn především prostřednictvím elektronické školní databázi, k níž mají rodiče on-line přístup na internetu. Jsou tak nepřetržitě informováni o aktuálním prospěchu a docházce svých dětí.

Osobní kontakt rodičů s pedagogy je zajištěn formou třídních schůzek, rodiče mají možnost učitele navštěvovat i v určených konzultačních hodinách.

Při škole funguje tříčlenná školská rada, dva ze členů jsou voleni přímo zákonnými zástupci a zletilými žáky.

Spolupráce s partnerskými institucemi

Partnerskými institucemi jsou orgány Policie ČR, městské policie, bezpečnostní agentury, Univerzita obrany v Brně aj. U těchto organizací jsou pravidelně realizovány nejen exkurze, ale především zde probíhá souvislá praxe našich žáků. V průběhu studia jsou zajištěny besedy s odbornými pracovníky přímo ve výuce, zejména pak v rámci projektových dnů. Žáci jsou též zapojeni do výcviku pořádkových jednotek PČR a MP.

S ohledem na druhý hlavní obor Veřejnosprávní činnost lze mezi partnery školy zařadit i orgány státní správy a samosprávy, realitní a advokátní kanceláře. S některými škola

Bezpečnostně právní akademie Plzeň, s. r. o., střední škola

Tylova 18, 301 00 Plzeň

spolupracuje již dlouhou dobu, každoročně se však snaží oslovovat nové instituce tak, aby nabídka byla pestrá a odpovídala aktuální situaci na trhu práce.

Významná je spolupráce s oblastním spolkem Českého červeného kříže, Fakultou zdravotnických studií Plzeň a Autoklubem Plzeň.

Naše škola je zapojena i do metodické spolupráce všech škol vyučujících obor Bezpečnostně právní činnost v rámci celé ČR. Tato spolupráce je vedena MV ČR, hlavním koordinátorem je VPC a SPČ MV v Holešově.

3. Profil absolventa

Škola:	Bezpečnostně právní akademie Plzeň s.r.o., střední škola
Zřizovatel:	Mgr. Josef Krysta
Název ŠVP:	Bezpečnostně právní činnost
Obor vzdělávání:	68-42-M/01, Bezpečnostně právní činnost
Délka a forma vzdělávání:	čtyřleté denní studium
Stupeň vzdělávání:	střední vzdělání s maturitní zkouškou
Platnost ŠVP:	od 1. 9. 2025

Pracovní uplatnění absolventa

Absolvent se může ucházet o přijetí ke studiu na vyšších odborných školách nebo vysokých školách s výukou bezpečnostně právních, právních a sportovních oborů.

V praxi se absolvent uplatní v povoláních, v nichž je pracovní činnost vázána na znalost a správnou aplikaci právních předpisů ČR ve věcech veřejného pořádku, vnitřní bezpečnosti a na fyzickou zdatnost. Zejména se uplatní v bezpečnostních sborech (PČR, armáda, městská policie, HZS aj.), ve veřejné správě (státní správě a samosprávě), v odborech ochrany velkých podniků, ve složkách integrovaného záchranného systému, CBS apod.

Pro výkon některých povolání musí absolvent splnit další zákonem stanovené podmínky (např. věk, speciální odborné školení, testy zdravotní a psychické způsobilosti). Uplatní se pak jako bezpečnostní pracovník, policejní inspektor, strážník městské policie, celník, bezpečnostní pracovník ve vězeňské službě nebo justiční stráž. Pro svoji fyzickou zdatnost a speciální dovednosti z profesní sebeobrany je schopen zařadit se do speciálních jednotek PČR a armády.

Obecné cíle

Vzdělávání směřuje k:

- rozvoji základních myšlenkových operací žáků (analýza, syntéza, indukce, dedukce, generalizace, abstrakce, konkretizace, srovnávání, uspořádání, třídění aj.), jejich paměti a schopnosti koncentrace;
- osvojení obecných principů a strategií řešení problémů (praktických i teoretických), stejně jako dovedností potřebných pro práci s informacemi;
- prohloubení a rozšíření vědomostí žáků o svět, který je obklopuje;
- porozumění potřebným vědeckým, technickým a technologickým metodám, nástrojům a pracovním postupům z různých oborů lidské činnosti a poznání (které tvoří obsah středoškolského vzdělávání) a k rozvíjení dovedností jejich aplikace;
- osvojení poznatků, pracovních postupů a nástrojů potřebných pro kvalifikovaný výkon povolání a pro uplatnění se na trhu práce;
- rozvoji dovednosti žáků učit se a být připraven celoživotně se vzdělávat;
- učit se pracovat a jednat, tj. naučit se tvořivě zasahovat do prostředí, které žáky obklopuje, vyrovnávat se s různými situacemi a problémy, umět pracovat v týmech, být schopen vykonávat povolání a pracovní činnosti, pro které byl připravován;
- učit se být, tj. rozumět vlastní osobnosti a jejímu utváření, jednat v souladu s obecně přijímanými morálními hodnotami, se samostatným úsudkem a osobní zodpovědností;
- učit se žít společně, učit se žít s ostatními, tj. umět spolupracovat s ostatními, být schopen podílet se na životě společnosti a nalézt v ní své místo.

Očekávané kompetence absolventa

Absolvent se vyznačuje těmito základními kompetencemi:

Obsobné kompetence

- vyjadřuje se kultivovaně, věcně a jazykově správně v mluvené i psané podobě;
- komunikuje a písemně se vyjadřuje ve dvou cizích jazycích;
- je schopen efektivně vyhledávat a zpracovávat informace z psaných i mluvených zdrojů;
- uvědomuje si potřebu dalšího vzdělávání a rozvoje své osobnosti;
- dokáže samostatně i ve spolupráci s jinými lidmi řešit osobní i profesní problémy s přihlédnutím ke všem možným alternativám;
- zná zásady bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a požární prevence a efektivně se jimi řídí;
- odpovědně přistupuje k vlastní profesní budoucnosti, s přihlédnutím ke svým schopnostem reálně plánuje svůj kariérní rozvoj;
- uznává hodnoty a postoje podstatné pro život v demokratické společnosti;
- chápe význam životního prostředí pro člověka a jedná v duchu udržitelného rozvoje;
- funkčně využívá matematické dovednosti v různých životních situacích;
- pracuje s osobním počítačem a jeho základním a aplikačním programovým vybavením, ovládá klávesnici desetiprstovou hmatovou metodou, komunikuje v digitálním prostředí, využívá ho v souladu se základními zásadami zabezpečení.

Odborné kompetence

- dbá na bezpečnost práce a ochranu zdraví při práci;
- usiluje o nejvyšší kvalitu své práce a poskytovaných služeb;
- jedná ekonomicky v souladu se strategií udržitelného rozvoje;
- jedná na profesionální úrovni s lidmi nebo klienty různých etnických, náboženských a sociálních skupin a při řešení problémových situací;
- rozpozná protiprávní chování a jednání, umí je správně kvalifikovat, odhaduje důsledky protiprávního jednání;
- využívá různé zdroje právních informací k vyhledání a analýze informací potřebných pro vedení dokumentace o protiprávní činnosti;
- pracuje s digitálními technologiemi včetně nástrojů z oblasti umělé inteligence a kancelářskou technikou;
- aktivně vystupuje proti rasismu, nesnášenlivosti, diskriminaci a xenofobii;
- orientuje se v právním systému ČR a základech evropského práva;
- vymezí úlohu policie v demokratické společnosti, etické aspekty její práce, sociální pozadí a dosah policejní činnosti;
- využívá ve své činnosti základy úpolových sportů a prakticky aplikuje základní techniky sebeobrany v souladu s právními normami a profesními nároky;
- aplikuje základní hygienické a bezpečnostní návyky při provádění sportovních aktivit.

Základní orientace absolventa v oblasti citů, postojů a hodnot

Vzdělávání směřuje k tomu, aby žák:

- jednal v souladu s etickými normami a pravidly společenského chování;
- respektoval lidská práva a přispíval k uplatňování demokratických hodnot;

- měl úctu k ostatním lidem;
- měl aktivní přístup ke svému osobnímu i profesnímu životu, uvědomoval si potřebu celoživotního vzdělávání;
- byl zodpovědný za své zdraví, pečoval o svůj fyzický a psychický rozvoj, usiloval o zdravý životní styl;
- chránil životní prostředí;
- dbal o ochranu zdraví ostatních;
- jednal vždy v duchu profesní etiky.

Dosažený stupeň vzdělání

- střední vzdělání s maturitní zkouškou.

Způsob ukončení vzdělání, potvrzení dosaženého vzdělání a kvalifikace

Vzdělání je ukončeno maturitní zkouškou ve formě odpovídající platné legislativě – viz dokument Podmínky ukončování vzdělávání na středních školách maturitní zkouškou, který je aktualizovaný vždy na daný školní rok a je zpřístupněn dálkově na stránkách školy. Certifikátem je vysvědčení o maturitní zkoušce.

4. Charakteristika ŠVP

Škola:	Bezpečnostně právní akademie Plzeň s. r. o., střední škola
Zřizovatel:	Mgr. Josef Krysta
Název ŠVP:	Bezpečnostně právní činnost
Obor vzdělávání:	68-42-M/01, Bezpečnostně právní činnost
Délka a forma vzdělání:	čtyřleté denní studium
Stupeň vzdělání:	střední vzdělání s maturitní zkouškou
Platnost ŠVP:	od 1. 9. 2025

Školní vzdělávací program Bezpečnostně právní činnost vychází ze základní koncepce RVP pro obor vzdělávání Bezpečnostně právní činnost (68-42-M/01). Specifika vzdělání se projevují spíše v oblasti metod a forem výuky a způsobů provázanosti mezi teoretickou a praktickou rovinou.

Nedílnou přílohou ŠVP je Školní řád v platném znění.

Organizace výuky

Konkrétní metody a formy výuky jsou rozpracovány v tematických plánech jednotlivých předmětů, základním principem je využití širokého spektra moderních výukových strategií.

Prioritou školy je využívání nejmodernějších digitálních technologií tak, aby nejen výuka všeobecně vzdělávacích, ale především odborných předmětů byla pro žáky zajímavá a dokázala je motivovat a aktivizovat.

V řadě předmětů jsou žáci vedeni ke zpracování odborných referátů, samostatných i skupinových projektů, elektronických prezentací a vytvářejí si tak své osobní portfolio. Při těchto činnostech jsou vedeni k tomu, aby samostatně vyhledávali a hodnotili informace, dokázali je vhodně zpracovat a také prezentovat před ostatními.

Specifikem studia je praktická výuka, která je realizována těmito způsoby:

Odborné exkurze

v 1. - 4. ročníku, které žáci absolvují na pracovištích partnerských organizací, úřadů a soudů.

Odborná praxe

je realizována formou praktických činností či projektových dní v reálných či simulovaných pracovních podmínkách. Jedná se o nácvik konkrétních činností, které vyplývají z výuka odborných předmětů. Žáci při nich upevňují své praktické dovednosti. Pro ověření výstupů těchto aktivit slouží např. testy, pracovní listy, ústní prověřování učiteli odborných předmětů. Součástí studia je odborná praxe v rozsahu 4 týdny za celou dobu vzdělávání.

Část odborné praxe je realizována souvisle v reálných pracovních podmínkách u sociálních partnerů v délce 10 pracovních dní.

Odborné sportovní kurzy

(náplň kurzů je zpracována samostatně v rámci učebních osnov):

- I. ročník – zimní lyžařský výcvik;
- II. ročník – branný výcvik, horolezecký výcvik;

- III. ročník – střelecký výcvik.

Zdravotnický kurz

Ve 4. ročníku absolvují žáci kurz první pomoci. Jeho náplní je především zvládnutí zásad poskytnutí první pomoci v teoretické i praktické rovině. Výuka první pomoci je zakomponována do všech sportovních kurzů, které jsou součástí školního vzdělávacího plánu. Rozsah kurzu je 40 vyučovacích hodin.

Součástí studia jsou i adaptační aktivity, které absolvují žáci 1. ročníků ihned po nástupu do školy. Jejich cílem je formou cíleně volených aktivit dopomoci k rychlému a bezproblémovému vytvoření vzájemných vazeb mezi žáky a stmelení jejich kolektivu. Dochází k tréninku efektivní spolupráce a komunikace uvnitř skupiny, do jednotlivých činností jsou zapojeni i třídní učitelé.

Způsob hodnocení žáků

Hodnocení chování a prospěchu žáků vychází z platné legislativy a interních školních předpisů, zejména klasifikačního řádu, který je součástí školního řádu. Způsob klasifikace má svá specifika v rovině teoretického i praktického vyučování, stejně jako při hodnocení dosahování klíčových kompetencí žáků.

Způsoby hodnocení teoretického vyučování

Ve všeobecně vzdělávacích předmětech a teoretické rovině odborných předmětů je využíváno ústní i písemné formy hodnocení. Písemná forma se opírá především o otevřené či uzavřené testové úlohy. Nejsou hodnoceny jen faktické znalosti, ale také forma vyjadřování a úprava písemných prací. Žáci jsou hodnoceni i za samostatné domácí práce, referáty a aktivitu v hodinách.

Způsob hodnocení praktické výuky

Praktická výuka je zaměřena především na rozvíjení nejdůležitějších schopností a dovedností žáků v odborné rovině. Hodnocení bývá často slovní. Zohledňována je úroveň zpracování seminárních prací, projektových témat, ve sportovních činnostech se hodnocení odvíjí od výkonnostních tabulek a kritérií.

Způsob hodnocení klíčových kompetencí

Hodnocení klíčových kompetencí se provádí zejména v případě komplexnějších prací žáků (projekty, samostatné mluvené projevy, odborné práce). Úroveň dosahování klíčových kompetencí je zahrnuta i v případě hodnocení praktické výuky.

Společné zásady hodnocení

- kromě informační a diagnostické funkce je hodnocení vždy bráno i jako prostředek k motivaci žáků;
- pokud to umožňují okolnosti, je využíváno nejen jednostranné hodnocení učitelem, ale zohledněno je rovněž sebehodnocení a kolektivní hodnocení skupinou;
- hodnocení vždy reflektuje dispoziční rozdíly žáků, ale také specifická doporučení u žáků s poruchami učení.

Vzdělávání žáků se speciálními vzdělávacími potřebami a žáků mimořádně nadaných

Žákům se speciálními vzdělávacími potřebami škola poskytuje podpůrná opatření (dále jen PO) dle § 16 zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů a dle Vyhlášky č. 27/2016 Sb., o vzdělávání žáků se speciálními vzdělávacími potřebami a žáků nadaných, ve znění pozdějších předpisů. PO jsou poskytována bezplatně a realizována společně se školským poradenským zařízením (dále jen ŠPZ).

Vzdělávání mimořádně nadaných žáků upravuje §17 školského zákona a realizuje se též společně se ŠPZ.

Vzdělávání žáků se speciálními vzdělávacími potřebami a žáků mimořádně nadaných vychází vždy z platné legislativy.

Žáci se speciálními vzdělávacími potřebami (SVP)

Charakter studijního oboru bezpečnostně právní činnost vyžaduje podmínku zdravotní způsobilosti ke studiu s rozšířenou výukou tělesné výchovy. Zdravotní způsobilost posuzuje příslušný registrující praktický lékař (potvrzení na přihlášce ke studiu).

Žáci se speciálními vzdělávacími potřebami se prokazují zprávou z odborného vyšetření ŠPZ, jsou evidováni výchovným poradcem a třídními učiteli. Všichni vyučující se ve výchovně vzdělávacím procesu i při hodnocení řídí doporučeními ŠPZ.

Škola dle Vyhlášky č. 27/2016 Sb. vypracovává plán pedagogické podpory, poskytuje PO, dle doporučení ŠPZ vypracovává individuální vzdělávací plán.

Na škole je preferována především individuální integrace všech žáků se speciálními vzdělávacími potřebami nejen do výuky, ale i do dalších oblastí činnosti školy (školní akce, zájmová činnost, společné projekty).

Problematika žáků se speciálními vzdělávacími potřebami je zohledněna i při tvorbě školní strategie v oblasti prevence sociálně patologických jevů.

Vyhodnocení vzdělávání žáků se SVP provádí každý rok výchovný poradce a je uvedeno ve výroční zprávě.

Žáci mimořádně nadaní

Žáci mimořádně nadaní jsou vzděláváni na základě doporučení ŠPZ. Na základě informací ŠPZ škola vypracovává IVP a následně vyhodnocuje jeho plnění.

Strategie výchovy a vzdělávání se u těchto žáků zaměřuje především na:

- možnost rozšíření obsahu vzdělávání
- možnost volby náročnějších metod a postupů,
- podporu v samostudiu,
- využívání projektového vyučování,
- samostatné vyhledávání informací ze všech dostupných zdrojů a kritický přístup k nim,
- zpracování samostatných odborných prací,
- účast na meziškolních soutěžích.

Ředitel školy může dle podmínek stanovených školským zákonem umožnit těmto žákům vzdělávání dle individuálního vzdělávacího plánu, případně i jejich přearazení do vyššího

ročníku bez absolvování ročníku předchozího na základě splnění podmínek uvedených v § 17 odst. 3 školského zákona.

Podmínky pro přijímání ke vzdělávání

Do prvního ročníku jsou přijímáni uchazeči, kteří splnili povinnou školní docházku a při přijímacím řízení splnili podmínky pro přijetí. Kritéria pro přijetí stanoví ředitel školy v souladu s platnou školskou legislativou. Součástí přijímacího řízení je i bodově ohodnocený test z fyzické zdatnosti.

Součástí uchazeče přihlášky uchazeče o studium je nutné potvrzení lékaře o zdravotní způsobilosti ke studiu oboru s rozšířenou výukou tělesné výchovy.

Způsob zakončení vzdělání

Vzdělání je zakončeno maturitní zkouškou ve formě odpovídající platné legislativě. Certifikátem je vysvědčení o maturitní zkoušce.

Forma maturitní zkoušky se řídí školským zákonem, který stanoví dvě základní části:

Společná část – zadávaná a řízená centrálně MŠMT ČR (v případě cizího jazyka škola nabízí anglický, německý nebo ruský jazyk);

Profilová část – její náplň a forma je určována ředitelem školy.

Profilová část se skládá:

Praktická zkouška ze speciální tělesné výchovy

- zkouška probíhá v tělocvičně na tatami;
- žák si losuje jedno ze zadaných témat;
- příprava zkoušky trvá 15 minut, vlastní zkouška 15 minut.

Právo

- ústní zkouška zahrnuje učivo předmětu právo;
- žák si losuje jedno ze zadaných témat;
- příprava trvá 15 minut, vlastní zkouška 15 minut.

Kriminalistika a bezpečnostní příprava

- zkouška zahrnuje učivo obou předmětů;
- žák si losuje jedno ze zadaných témat;
- příprava trvá 15 minut, vlastní zkouška 15 minut.

Český jazyk a literatura – písemná práce

- žák si vybírá jedno ze stanovených témat, nejméně však ze čtyř;
- rozsah vytvořeného souvislého textu minimálně 250 slov.

Cizí jazyky – písemná práce

- žák si vybírá jedno ze stanovených témat;
- rozsah vytvořeného souvislého textu minimálně 200 slov.

Český jazyk a literatura – ústní zkouška

- žák si losuje jedno dílo z vlastního seznamu 20 děl, pokud žák vlastní seznam neodevzdá, losuje ze školního seznamu minimálně 60 děl;

- příprava trvá 20 minut, vlastní zkouška 15 minut.

Cizí jazyky ze společné části – ústní zkouška

- žák si losuje jedno ze stanovených témat, nejméně však z dvaceti;
- příprava trvá 20 minut, vlastní zkouška 15 minut.

Žáci mají rovněž možnost zvolit si až dvě dobrovolné zkoušky dle aktuální nabídky a zájmu v ročníku.

Realizace bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a požární prevence

Realizace BOZP a PO vychází z platných externích i interních předpisů a s ohledem na odbornou orientaci studia je i součástí výuky. Ředitelem školy je vydán Metodický pokyn k zajištění BOZP a PO a příslušné osnovy školení pro žáky i zaměstnance.

Žáci jsou v této problematice proškoleni vždy na začátku každého školního roku a zvláště i před každou školní akcí či sportovním kurzem. Každoročně probíhá na škole nácvik evakuace budovy.

Vedení školy a pověřený pracovník průběžně vyhodnocují všechna možná rizika a stanovují příslušná opatření. V této oblasti dochází i k pravidelným externím kontrolám.

5. Učební plán

Škola:	Bezpečnostně právní akademie Plzeň, s.r.o., střední škola
Zřizovatel:	Mgr. Josef Krysta
Název ŠVP:	Bezpečnostně právní činnost
Obor vzdělávání:	68-42-M/01, Bezpečnostně právní činnost
Délka a forma vzdělávání:	čtyřleté denní studium
Stupeň vzdělávání:	střední vzdělání s maturitní zkouškou
Platnost ŠVP:	od 1. 9. 2025

Vyučovací předmět	Počet týdenních vyučovacích hodin v ročníku				
	1. roč.	2. roč.	3. roč.	4. roč.	Celkem
A. Povinné předměty					
1. Všeobecně vzdělávací					
Český jazyk a literatura (CJL)	3	3	3	3	12
Cizí jazyk – B1 (AJ, NJ, RJ)	3	3	3	3	12
Cizí jazyk – min. A2 (AJ, NJ, RJ)	3	3	3		9
Dějepis (D)	2	2			4
Občanská nauka (ON)			1	2	3
Fyzika (F)	2				2
Chemie (CH)	2	2			4
Biologie a ekologie (BIE)			2	2	4
Matematika (MAT)	4	3	3		10
Tělesná výchova (TV)	2	2	2	2	8
Informatické vzdělávání (IV)	2	3			5
Zeměpis (Z)	2				2
Literární seminář (LS)				1	1
2. Odborné					
Právo (PR)	3	3	3	3	12
Bezpečnostní příprava (BP)			3	3	6
Kriminologie (KLG)		2			2
Kriminalistika (KRIM)			2	2	4
Kynologie (KYN)		1			1
Penologie				1	1
Aplikovaná psychologie (APS)		2	2		4
Ekonomika (E)			1	2	3
Speciální tělesná výchova (STV)	4	4	3	3	14
Technika administrativy (TA)	2	2			4
Seminář z práva (SPR)				1	1
Seminář z kriminalistiky (SKRM)			1		1
Celkem	34	35	32	28	129
B. Volitelné					
Konverzace v cizím jazyce (KAJ, KNJ, KRJ)			1	2	3
Cvičení z matematiky (CVM)			1	2	3
Celkem za volitelné			1	2	3
CELKEM	34	35	33	30	132
C. NEPOVINNÉ PŘEDMĚTY					
Cvičení z matematiky (CVMn)			1	2	3

Poznámky k učebnímu plánu

Nabídka cizích jazyků zahrnuje anglický, německý nebo ruský jazyk.

Do skupin jsou žáci děleni v cizích jazycích, IV, LS vždy, v TV a STV podle počtu žáků ve třídě.

V rámci studia je realizována odborná praxe, adaptační aktivity a čtyři sportovní kurzy (lyžařský, branný, horolezecký a střelecký).

Přehled využití týdnů v období září-červen				
Činnost	1. ročník	2. ročník	3. ročník	4. ročník
Standardní výuka	35	33	31	32
Adaptační aktivity	1			
Sportovní kurzy	1	2	1	
Projektové dny, exkurze	1	1	1	1
Odborná praxe			4	
Maturitní zkoušky				2
Časová rezerva	2	3	3	3
CELKEM	40	40	40	38

6. Přehled rozpracování obsahu vzdělání z RVP do ŠVP

Škola:	Bezpečnostně právní akademie Plzeň s. r. o., střední škola
Zřizovatel:	Mgr. Josef Krysta
Název ŠVP:	Bezpečnostně právní činnost
Obor vzdělávání:	68-42-M/01, Bezpečnostně právní činnost
Délka a forma vzdělávání:	čtyřleté denní studium
Stupeň vzdělávání:	střední vzdělání s maturitní zkouškou
Platnost ŠVP:	od 1. 9. 2025

RVP		ŠVP		
Vzdělávací oblasti a obsahové okruhy	Minimální počet týdenních vyučovacích hodin	Vyučovací předmět	Počet týdenních vyuč. hodin	Hodiny nad min. počet
Jazykové vzdělávání – český jazyk	5	Český jazyk a literatura, literární seminář	8	3
Jazykové vzdělávání – cizí jazyk	18	1. cizí jazyk	12	3
		2. cizí jazyk	9	
		Konverzace v cizím jaz.	3*	
Společenskovědní vzdělávání	7	Dějepis	4	0
		Občanská nauka	3	
Přírodovědné vzdělávání	6	Fyzika	2	3
		Chemie	4	
		Biologie a ekologie	3	
Matematické vzdělávání	10	Matematika	10	0
		Cvičení z matematiky	3*	
Estetické vzdělávání	5	Český jazyk a literatura	5	0
Vzdělávání pro zdraví	8	Tělesná výchova	8	1
		Biologie a ekologie	1	
Informatické vzdělávání	4	Informatické vzdělávání	5	1
Ekonomické vzdělávání	3	Ekonomika	3	0
Právní vzdělávání	14	Právo, seminář z práva	13	1
		Kriminalistika	2	
Bezpečnostní příprava	9	Bezpečnostní příprava	6	0
		Speciální těl. výchova	3	
Prevence a odhalování kriminality	7	Kriminalistika, seminář z kriminalistiky	3	0
		Kriminologie	2	
		Kynologie	1	
		Penologie	1	
Pedagogicko-psychologické vzdělávání	3	Aplikované psychologie	4	1
Sebeobrana	2	Speciální těl. výchova	11	9
Geografické vzdělávání	2	Zeměpis	2	0
Administrativa a technika bezpečnostní činnosti	3	Technika administrativy	4	1
Volitelné předměty			3*	3
CELKEM	106		132	26

Počet hodin nad minimální rámec využívá disponibilních hodin.

* Volitelné předměty jsou zařazeny ve 3. a 4. ročníku, počet vyučovacích hodin týdně je proto uveden souhrnně za všechny předměty.

7. Způsob rozvoje klíčových kompetencí

Škola:	Bezpečnostně právní akademie Plzeň s.r.o., střední škola
Zřizovatel:	Mgr. Josef Krysta
Název ŠVP:	Bezpečnostně právní činnost
Obor vzdělávání:	68-42-M/01, Bezpečnostně právní činnost
Délka a forma vzdělávání:	čtyřleté denní studium
Stupeň vzdělávání:	střední vzdělání s maturitní zkouškou
Platnost ŠVP:	od 1. 9. 2025

Rozvoj klíčových kompetencí (KK) prolíná všemi předměty, opírá se o aktivizující výukové strategie, při nichž jsou žáci vedeni k samostatnosti a činorodosti tak, jak to po nich bude vyžadováno zaměstnavateli, ale i dle potřeb, které vyvstanou v jejich osobním životě.

Způsob, jakým se na rozvoji klíčových kompetencí podílejí jednotlivé předměty, je uveden v jejich učebních osnovách, nejvýznamnější vliv na prohlubování konkrétních dovedností žáků má však především odborná praxe a realizace významných projektů (model jednoho z nich je v tomto ŠVP podrobněji rozpracován). Během studia se žáci navíc aktivně zapojují do života školy, třídí odpad, dbají na čistotu a kulturnost prostor školy i jejího okolí, prostřednictvím žakovského parlamentu se v některých záležitostech mohou spolupodílet na řízení školy, učí se formulovat své názory a demokraticky rozhodovat.

Základní postupy rozvoje klíčových kompetencí:

Konkrétně jsou uvedeny ty předměty, v nichž dochází k realizaci klíčových kompetencí nejvýrazněji. KK však nejsou izolované, jsou rozvíjeny napříč celým učebním plánem.

Kompetence k učení

Žáci jsou vedeni k samostatnému objevování při získávání nových poznatků a jejich zpracování. Pracují s dostupnými informačními zdroji a jsou vedeni ke kritickému přístupu k nim. Je využíváno sebehodnocení, úroveň dosažených výsledků je také diskutována společně s ostatními žáky. Důležitým faktorem je i motivace k dalšímu vzdělávání po skončení studia.

Realizace v předmětech: tyto kompetence jsou rozvíjeny ve všech předmětech stejnou měrou.

Kompetence k řešení problému

Žáci individuálně či společně řeší úkoly v jednotlivých předmětech, využívají dostupných informací, samostatně navrhuji možné způsoby řešení, dokáží se poučit z chyb svých i druhých. Modelové situace vytvářené při výuce ve škole pak doplňují reálné problémové okamžiky během odborné praxe.

Realizace v předmětech: zejména odborné předměty.

Komunikativní kompetence

Žáci jsou vedeni k samostatnosti, kultivovanosti, věcné i jazykové správnosti svých psaných i mluvených projevů při ověřování výsledků vzdělávání, komunikaci s žáky i učiteli, vystupování na veřejnosti. Formou referátů často prezentují své poznatky před třídou. Zapojují se do moderování významných školních akcí (maturitní ples), v rámci náborových aktivit navštěvují své základní školy a debatují s tamními žáky o studiu na naší škole.

Realizace v předmětech: CJL, AJ, NJ, RJ, ON, APS, PR.

Personální a sociální kompetence

Výchovně vzdělávací proces školy je komplexně zaměřen na rozvoj každého žáka jako jedince, který si je vědom sebe sama, dokáže vhodně využívat svých předností, dbá o svůj duševní i tělesný rozvoj a funguje v rámci sociálních vztahů v rovině profesní i osobní. Žáci jsou vedeni k toleranci druhých lidí i společenských skupin. Kromě poznatků získaných ve výuce přispívá k osvojení těchto kompetencí i vytváření příznivého klimatu v jednotlivých třídách i celé škole, otevřenost v komunikaci a realizace vybraných školních akcí (adaptační aktivity, školní soutěže, návštěvy kulturních představení).

Realizace v předmětech: APS, ON, PR, TV, STV, BIE.

Občanské kompetence a kulturní povědomí

Žáci jsou vedeni k úctě ke kulturním a historickým hodnotám v národním, ale i širším kontextu, dokáží žít v demokratické společnosti s vědomím všech zákonných i morálních pravidel, podle kterých sami jednají. Chápu význam ochrany životního prostředí, sami se chovají ekologicky. K takovému jednání přispívají otevřené diskuze žáků nad aktuálními politickými i společenskými problémy, konfrontace s uměleckou tvorbou (zejména literární, výtvarnou a filmovou) spojená s rozbory a hodnocením, ale také praktické činnosti zaměřené na ochranu životního prostředí (třídění odpadu, návštěvy ZOO).

Realizace v předmětech: CJL, ON, PR, AJ, NJ, RJ, Z, BIE.

Kompetence k pracovnímu uplatnění a podnikatelským aktivitám

Zkušenosti z odborné praxe a přímá konfrontace s pracovními povinnostmi a problémy, to jsou nejdůležitější způsoby, jak v žácích rozvíjet tento typ kompetencí. Míra samostatnosti, pohotovosti a zodpovědnosti ovlivňuje úspěšnost jejich budoucího profesního uplatnění. Žáci si osvojí způsoby, jak se o pracovní místo ucházet, jak jako zaměstnanec jednat a jakými pravidly se řídit. Tyto dovednosti vycházejí z praktických odborných znalostí, důležitá je však i spolupráce s třídním učitelem, kariérovým a výchovným poradcem, kteří s žáky možnosti jejich budoucího uplatnění konzultují.

Realizace v předmětech: odborná praxe, exkurze, CJL, TA, E, AJ, NJ, RJ, ON, PR, APS, BP.

Matematické kompetence

Tento typ kompetencí se zaměřuje především na schopnost aplikovat matematické dovednosti v konkrétních profesních i životních situacích. Již při výuce samotné matematiky je učivo aplikováno zejména formou slovních úloh, její využití v jiných oblastech je mnohdy základní podmínkou zvládnutí celého předmětu nebo obsahového celku.

Realizace v předmětech: M, E, F, CH, Z, IV, AJ, NJ, RJ.

Digitální kompetence

Vzdělávání směřuje k tomu, aby absolventi byli schopni se orientovat v digitálním prostředí a využívat digitální technologie bezpečně, sebejistě, kriticky a tvořivě při práci, při učení i ve volném čase.

Realizace v předmětech: IV, TA, realizace projektů, referáty a odborné práce v dalších předmětech.

8. Žákovské projekty na podporu klíčových kompetencí

Škola:	Bezpečnostně právní akademie Plzeň s. r. o., střední škola
Zřizovatel:	Mgr. Josef Krysta
Název ŠVP:	Bezpečnostně právní činnost
Obor vzdělávání:	68-42-M/01, Bezpečnostně právní činnost
Délka a forma vzdělávání:	čtyřleté denní studium
Stupeň vzdělávání:	střední vzdělání s maturitní zkouškou
Platnost ŠVP:	od 1. 9. 2025

Projektová činnost žáků je součástí výuky v řadě předmětů. Projekty lze rozdělit na krátkodobé a dlouhodobé.

Krátkodobé projekty

IV – vypracování prezentací v aplikaci PowerPoint a jiných digitálních formátech.

Cizí jazyky – zpracování reálií vybraných zemí formou samostatných prezentací.

Dlouhodobé projekty

Žáci se spolupodílejí na tvorbě elektronických studijních opor pro výuku jednotlivých předmětů, a to zejména tvorbou prezentací na určitá témata. Tyto podklady jsou pak prezentovány a využívány přímo v hodinách. Autoři nejlepších prací jsou pak ohodnoceni a odměněni.

Do oblasti dlouhodobých projektů však spadá především aktivita žáků při řízených projektových dnech. Tato metoda je podrobněji popsána v kapitole Charakteristika ŠVP – Organizace výuky. I zde je využito elektronizace studijních podkladů, elektronické zpracování totiž vytváří názornou možnost, jak podtrhnout vzájemné vztahy mezi jednotlivými předměty a tématy.

9. Aplikace průřezových témat ve ŠVP

Škola:	Bezpečnostně právní akademie Plzeň s. r. o., střední škola
Zřizovatel:	Mgr. Josef Krysta
Název ŠVP:	Bezpečnostně právní činnost
Obor vzdělávání:	68-42-M/01, Bezpečnostně právní činnost
Délka a forma vzdělávání:	čtyřleté denní studium
Stupeň vzdělávání:	střední vzdělání s maturitní zkouškou
Platnost ŠVP:	od 1. 9. 2025

Realizace jednotlivých průřezových témat (PT) je uvedena v učební osnově každého předmětu. Tato kapitola popisuje obecné způsoby jejich využití.

Občan v demokratické společnosti

Ve výuce je toto průřezové téma rozprostřeno do jednotlivých předmětů v závislosti na jejich obsahové náplni a zaměření. K realizaci tématu napomáhá i snaha o vytvoření demokratické atmosféry ve škole, budování otevřené komunikace mezi žáky, zákonnými zástupci, učiteli a vedením školy a možnost spolupodílet se na vývoji školy, která je dána žákům prostřednictvím žákovského parlamentu. Začlenění hlavních tematických částí průřezového tématu do předmětů je uvedeno v následující tabulce (jsou uvedeny předměty, v nichž je PT realizováno nejvýrazněji).

Průřezové téma	Předměty, v nichž je téma realizováno
Tematický celek	
Občan v demokratické společnosti	
- osobnost a její rozvoj	ON, APS, AJ, NJ, RJ
- komunikace, vyjednávání, řešení konfliktů	CJL, APS, PR, AJ, NJ, RJ, ON
- společnost – jednotlivec a společenské skupiny, kultura, náboženství	ON, APS, PR
- historický vývoj	D, ON
- stát, politický systém, soudobý svět	ON, PR
- masová média	ON, APS, ČJL
- morálka, svoboda, odpovědnost, tolerance, solidarita	ON, PR, APS, KRIM
- potřebné právní minimum pro soukromý a občanský život	PR, BP
- etická výchova	ON, APS, PR

Člověk a životní prostředí

Realizace tohoto PT souvisí s uskutečňování EVVO ve škole. Jednotlivá témata jsou jednak začleněna do výuky jednotlivých předmětů (viz tabulka), ale jsou i součástí vybraných aktivit souvisejících s chodem školy (třídění odpadu, udržování pořádku ve třídách, škole). Vztahu k životnímu prostředí se žáci učí i na sportovních kurzech.

Průřezové téma	Předměty, v nichž je téma realizováno
Tematický celek	
Člověk a životní prostředí	
- biosféra	BIE, Z
- globální problémy životního prostředí	BIE, ON, Z, APS
- řešení environmentálních problémů	BIE, ON, Z, F
- školní aktivity zaměřené na ochranu životního prostředí	plán EVVO

Člověk a svět práce

Znalosti a dovednosti žáka v této oblasti se opírají zejména o výuku v odborných předmětech, důležitým prostředkem pro konfrontaci s reálným pracovním prostředím je pak souvislá odborná praxe. Podstatné je i rozvíjení hodnot a postojů žáků ve vztahu k práci, jejich zodpovědnosti, svědomitosti, přijetí osobní odpovědnosti při rozhodování, aktivní a tvořivý přístup při vytváření profesní kariéry, identifikace a formulování vlastních priorit a cílů, komunikační dovednosti a sebe prezentace, a otevřenost vůči celoživotnímu učení. Podporu pro rozvoj klíčových kompetencí souvisejících s tímto PT tvoří konzultační a poradenská činnost výchovného, kariérového poradce a spolupráce školy s úřadem práce.

Průřezové téma	Předměty, v nichž je téma realizováno
Tematický celek	
Člověk a svět práce	
- individuální příprava na pracovní trh	APS, BP, STV, TA, ČJL, CJ, PR, IV
- svět vzdělávání	všechny předměty
- svět práce	E, IV, PR, BP, STV
- podpora státu ve sféře zaměstnanosti	E, PR

Člověk a digitální svět

Základní uživatelské dovednosti v této oblasti jsou rozvíjeny především v samostatném předmětu IV tak, aby žáci splňovali požadavky základní úrovně systému ECDL. Příslušné kompetence jsou uplatňovány průběžně během studia i v dalších předmětech při tvorbě samostatných prací žáků, komunikaci elektronickou poštou nebo vyhledávání informací na internetu. V odborných předmětech (PR, BP, KRIM) žáci pracují s nejrozšířenějšími právními aplikacemi, využívají rovněž technologie používané v policejní praxi.

10. Učební osnovy jednotlivých předmětů

Školní vzdělávací program pro obor vzdělávání:

68-42-M/01

Bezpečnostně právní činnost

Předmět:

01 Český jazyk a literatura

(platnost od 1. 9. 2025)

Pojetí vyučovacího předmětu Celková hodinová dotace

Předmět český jazyk a literatura je v průběhu studia dotován 12 hodinami rozvrženými následujícím způsobem:

1. ročník: 3 hodiny týdně,
2. ročník: 3 hodiny týdně,
3. ročník: 3 hodiny týdně,
4. ročník: 3 hodiny týdně.

V průběhu výuky budou hodiny stylistiky, gramatiky, literární výchovy aktuálně přizpůsobeny potřebám učiva a žáků.

Obecný cíl vyučovacího předmětu

- uplatňovat český jazyk v rovině recepce, reprodukce, interpretace;
- využívat jazykových vědomostí a dovedností v praktickém životě, vyjadřovat se srozumitelně a souvisle, formulovat a obhajovat své názory;
- chápat význam kultury osobního projevu pro společenské a pracovní uplatnění;
- získávat a kriticky hodnotit informace z různých zdrojů a předávat je vhodným způsobem s ohledem na jejich uživatele;
- chápat jazyk jako jev, v němž se odráží historický a kulturní vývoj národa;
- poskytnout žákům efektivní metody ke zvládnutí studia;
- prostřednictvím rozboru a interpretace vybraných textů z různých funkčních stylů naučit žáky porozumět čtenému textu;
- pěstovat u co největšího počtu žáků schopnost vyhledávat informace a pracovat s nimi;
- poskytnout žákům základy literárního vzdělání v oblasti vývoje literatury a uměleckých směrů jednotlivých kulturních epoch;
- prostřednictvím rozboru a interpretace vybraných literárních děl se podílet na hodnotové orientaci žáků, utváření jejich morálního profilu a estetického cítění;
- pěstovat u co největší části žáků potřebu číst;
- pomocí znalosti základních literárněvědných poznatků vést žáky k pochopení struktury, významu a funkce literárního díla;
- prohlubovat komunikační dovednosti žáků;
- poskytnout žákům základy jazykovědného vzdělání;

- prohlubovat v žácích kladný vztah k mateřskému jazyku, naučit je užívat mateřského jazyka jako nástroje dorozumívání a myšlení, jako prostředku získávání a sdělování informací;
- chápat jazykové vzdělávání v mateřském jazyce jako nezbytný předpoklad pro učení se jazykům cizím;
- vést žáky k funkční a mediální gramotnosti.

Charakteristika učiva

- základní poznatky z literární teorie;
- vývoj české i světové literatury v kulturních i historických souvislostech;
- gramatika;
- stylistika;
- základy rétoriky a komunikačních dovedností;
- kultivace vlastních jazykových projevů;
- základy informační výchovy;
- obecné výklady o jazyce;
- vývoj českého jazyka a jeho postavení v systému jazyků;
- práce s textem – analýza, reprodukce, interpretace;
- aktivní účast na rozvíjení literárních dovedností.

Cíle vzdělávání v oblasti citů, postojů, hodnot a preferencí

- prohlubovat v žácích kladný vztah k mateřskému jazyku;
- naučit je užívat mateřského jazyka jako nástroje dorozumívání a myšlení;
- naučit žáky respektovat, chránit a oceňovat národní tradice;
- vést žáky k pozitivnímu postoji k uměleckým dílům;
- prostřednictvím interpretace literárních děl přispívat k utváření jejich názorů, postojů, zájmů, vkusu a mravního profilu žáka;
- rozvíjet a kultivovat duchovní život žáků.

Pojetí výuky (výukové strategie)

- výklad učitele a řízený dialog;
- samostatná práce individuální i skupinová;
- samostatná domácí práce (příprava referátů a prezentací);
- společná četba literárních textů;
- individuální četba literárních textů;
- rozbor a interpretace literárních textů;
- memorování uměleckých textů;
- esteticky tvořivé aktivity (samostatné literární pokusy);
- projektové vyučování;
- multimediální metody (podle možností využití počítače, videa, DVD, dataprojektoru, interaktivní tabule);
- exkurze (knihovna, galerie);
- společná návštěva vybraných filmových a divadelních představení;
- gramatická a stylistická cvičení;
- diktáty a pravopisná cvičení;
- rétorická cvičení;
- souvislé slohové práce.

Hodnocení výsledků žáků

V předmětu český jazyk a literatura se hodnotí obsahová správnost a použití gramatických a stylistických prostředků, a to v projevu ústním i písemném. V projevu písemném je hodnocena i pravopisná správnost. Hodnocení žáků se bude provádět na základě kombinace ústního zkoušení a různých forem písemného testování.

Nejčastěji používanými formami zkoušení znalostí, ze kterých vyjdou podklady pro klasifikaci, budou:

- ústní zkoušení;
- písemné testy;
- slohové práce;
- přednes referátů;
- prezentace individuálních i skupinových prací;
- recitace;
- interpretace literárního textu;
- rétorická cvičení.

Hodnocení žáka učitelem bude doplňováno sebehodnocením zkoušeného žáka i hodnocením ze strany jeho spolužáků. Konečnou klasifikaci určí učitel. Kritéria hodnocení jsou dána klíčovými kompetencemi a vnitřním řádem školy.

Přínos předmětu k rozvoji klíčových kompetencí

Kompetence k učení

Žák by měl být schopen:

- mít pozitivní vztah k učení a vzdělávání;
- ovládat různé techniky učení, umět si vytvořit vhodný studijní režim a podmínky;
- uplatňovat různé způsoby práce s textem (zvláště studijní a analytické čtení), umět efektivně vyhledávat a zpracovávat informace;
- být čtenářsky gramotný;
- s porozuměním poslouchat mluvené projevy (např. výklad, přednášku, proslov), pořizovat si poznámky;
- využívat ke svému učení různé informační zdroje, včetně svých zkušeností i zkušeností jiných lidí;
- sledovat a hodnotit pokrok při dosahování cílů svého učení, přijímat hodnocení výsledků svého učení od jiných lidí;
- znát možnosti svého dalšího vzdělávání, zejména v oboru a povolání.

Kompetence k řešení problémů

Žák by měl být schopen:

- porozumět zadání úkolu nebo určit jádro problému, získat informace potřebné k řešení problému;
- uplatňovat při řešení problémů různé metody myšlení a myšlenkové operace;
- volit prostředky a způsoby (pomůcky, studijní literaturu, metody a techniky) vhodné pro splnění jednotlivých aktivit, využívat zkušenosti a vědomosti nabyté dříve;
- spolupracovat při řešení problémů s jinými lidmi (týmové řešení).

Komunikativní kompetence

Žák by měl být schopen:

- vyjadřovat se přiměřeně účelu jednání a komunikační situaci v projevech mluvených i psaných a vhodně je prezentovat;
- rozebrat a interpretovat text;
- účastnit se aktivně diskuzí, formulovat a obhajovat své názory a postoje;
- formulovat své myšlenky srozumitelně a souvisle, v písemné podobě přehledně a jazykově správně;
- zaznamenávat písemně podstatné myšlenky a údaje z textů a projevů jiných lidí (přednášek, diskusí, porad apod.);
- kultivovaně se vyjadřovat v souladu se zásadami kulturního projevu;
- používat spisovný jazyk v konkrétních společenských situacích, které to vyžadují.

Personální kompetence

Žák by měl být schopen:

- posuzovat reálně své fyzické a duševní možnosti, odhadovat důsledky svého jednání a chování v různých situacích;
- stanovovat si cíle a priority podle svých osobních schopností, zájmové a pracovní orientace a životních podmínek;
- reagovat adekvátně na hodnocení svého vystupování a způsobu jednání ze strany jiných lidí, přijímat rady a kritiku;
- ověřovat si získané poznatky, kriticky zvažovat názory, postoje a jednání jiných lidí;
- mít odpovědný vztah ke svému zdraví, pečovat o svůj fyzický i duševní rozvoj, být si vědom důsledků nezdravého životního stylu a závislosti;
- pracovat v týmu a podílet se na realizaci společných pracovních a jiných činností;
- přijímat a odpovědně plnit svěřené úkoly;
- podněcovat práci v týmu vlastními návrhy na zlepšení práce a řešení úkolů, nezaujatě zvažovat návrhy druhých;
- přispívat k vytváření vstřícných mezilidských vztahů a k předcházení osobním konfliktům, nepodléhat předsudkům a stereotypům v přístupu k druhým;
- efektivně se učit a pracovat;
- vyhodnocovat dosažené výsledky a pokrok;
- tolerovat a respektovat odlišné názory druhých, jejich umělecký vkus;
- uplatňovat získané jazykové poznatky v osobním i pracovním životě;
- rozpoznat hodnotné umělecké dílo od braku a kýče;
- posoudit ovlivňovací techniky médií a případně využít mediální obsahy pro rozvoj vlastní osobnosti;
- porozumět demokratickým a humanistickým myšlenkám českých i světových autorů.

Digitální kompetence:

Žák by měl být schopen:

- ovládat potřebnou sadu digitálních zařízení, aplikací a služeb, včetně nástrojů z oblasti umělé inteligence, využívat je ve školním a pracovním prostředí i při zapojení do veřejného života; digitální technologie a způsob jejich použití nastavovat a měnit podle toho, jak se

vyvíjejí dostupné možnosti a jak se mění jeho vlastní potřeby nebo pracovní prostředí a nástroje;

- získávat, posuzovat, spravovat, sdílet a sdělovat data, informace a digitální obsah v různých formátech v osobní či profesní komunitě; k tomu volit efektivní postupy, strategie a způsoby, které odpovídají konkrétní situaci a účelu;
- vytvářet, vylepšovat a propojovat digitální obsah v různých formátech; vyjadřovat se za pomoci digitálních prostředků;
- předcházet situacím ohrožujícím bezpečnost zařízení i dat, situacím ohrožujícím jeho tělesné a duševní zdraví i zdraví ostatních; při spolupráci, komunikaci a sdílení informací v digitálním prostředí, jednat eticky, s ohleduplností a respektem k druhým.

Aplikace průřezových témat

Občan v demokratické společnosti:

Žák by měl být schopen:

- vytvářet demokratické prostředí ve třídě;
- podporovat zdravé míry sebevědomí žáků, jejich zodpovědnost;
- rozvíjet funkční gramotnost a komunikační dovednosti;
- rozvíjet dovednosti jednat s lidmi, diskutovat o citlivých nebo kontroverzních tématech, hledat kompromisní řešení; rozvíjet dovednosti vyhledávat informace a pracovat s nimi (v průběhu celého učiva);
- orientovat se v masových médiích a mediálních obsazích (schopnost kriticky je hodnotit a využívat pro své potřeby).

Člověk a digitální svět

Žák by měl být schopen:

- vyjádřit se za pomoci digitálních prostředků a vytvářet a upravovat vlastní digitální obsah v různých formátech; měnit, vylepšovat a zdokonalovat obsah stávajících děl s cílem vytvořit nový, originální a relevantní obsah;
- získávat data, informace a obsah z různých zdrojů v digitálním prostředí; při vyhledávání používat různé strategie; získaná data a informace kriticky hodnotit, posuzovat jejich spolehlivost a úplnost;
- komunikovat prostřednictvím různých digitálních technologií a přizpůsobovat prostředky komunikace danému kontextu;
- sdílet prostřednictvím digitálních technologií data, informace a obsah s ostatními; používat digitální technologie pro spolupráci a společné vytváření zdrojů a znalostí;
- znát a uplatňovat právní normy v digitálním prostředí včetně norem týkajících se ochrany citlivých a osobních údajů, duševního vlastnictví a kybernetické bezpečnosti;
- při interakcích v digitálním prostředí respektovat pravidla chování a jednat eticky, respektovat kulturní rozmanitost; aktivně vystupovat proti nepřijatelnému jednání v online světě; s daty získanými prostřednictvím různých nástrojů a služeb, v různém digitálním prostředí pracovat s ohledem na dobrou pověst svou i ostatních;
- využívat digitální technologie k vlastnímu vzdělávání a osobnímu rozvoji; budovat si osobní vzdělávací prostředí; být schopni rozpoznat, kdy je třeba vlastní digitální kompetence zdokonalit nebo aktualizovat, orientovat se v aktuálním dění v oblasti

kybernetické bezpečnosti; být schopni podpořit ostatní v rozvoji jejich digitálních kompetencí a předat základní bezpečnostní rady a doporučení.

Člověk a životní prostředí

Žák by měl být schopen:

- pochopit problematiku vztahu člověka a prostředí v souvislosti s vybranou četbou (rozbor literárního textu, v průběhu celého učiva);
- získání odpovědnosti ve vztahu k biosféře, ochraně přírody a přírodních zdrojů (v souvislosti s vybranými literárními díly).

Člověk a svět práce

Žák by měl být schopen:

- formulovat své profesní cíle;
- sebereflektovat ve vztahu k osobním profesním a vzdělávacím plánům, mimoškolním aktivitám, přístup k učení a studijním výsledkům, schopnostem, vlastnostem i zdravotním předpokladům, vytvořit osobní portfolio dovedností i se zkušenostmi z informálního učení (v průběhu celého učiva);
- písemné i verbální prezentace v prostředí trhu práce – formy aktivního hledání práce, zpracovávat žádosti o zaměstnání, formy životopisů a motivačních dopisů a jejich vytvoření, praktické přípravy na jednání s potenciálním zaměstnavatelem, přijímací pohovor a výběrové řízení (v průběhu celého učiva);
- pochopit význam celoživotního učení jako požadavku pro osobní růst a udržení konkurenceschopnosti a profesní restart (v průběhu celého učiva);
- používat ověřené kariérové informace při rozhodování o profesních a vzdělávacích záměrech (informační zdroje, posuzování informací o vzdělávání, pracovních nabídkách, trhu práce).

Mezipředmětové vztahy

Dějepis: historické pozadí dané doby, umělecké směry doby;

Aplikovaná psychologie: charakteristika postav;

Občanská nauka: kultura, etika, filozofie, lidská práva);

Informatické vzdělávání: práce s informacemi a jejich ověřování;

Anglický jazyk: vývoj anglické literatury;

Německý jazyk: vývoj německé literatury;

Ruský jazyk: vývoj ruské literatury;

Právo: zákoníky;

Technika administrativy: administrativní styl;

Jazykové praktikum: v průběhu celého učiva.

Předmět: Český jazyk a literatura	
Výsledky vzdělávání	Učivo
1. ročník	
Žák - rozezná umělecký text od neuměleckého; - vystihne charakteristické znaky různých literárních textů a rozdíly mezi nimi; - text interpretuje a debatuje o něm; - konkrétní literární díla klasifikuje podle základních druhů a žánrů; - při rozboru textu uplatňuje znalosti z literární teorie;	1. Práce s literárním textem (v průběhu celého roku) - úvod do studia literatury - základy literární vědy a poetiky - literární druhy, formy, žánry - četba a interpretace literárního textu - metody interpretace textu - tvořivé činnosti
- zařadí typická díla do jednotlivých uměleckých směrů a příslušných historických období; - zhodnotí význam daného autora i díla pro dobu, v níž tvořil, pro příslušný umělecký směr i pro další generace; - vyjádří vlastní prožitky z recepce daných uměleckých děl; - samostatně vyhledává informace v této oblasti;	2. Literatura a ostatní druhy umění - umění jako specifická výpověď o skutečnosti - aktivní poznávání různých druhů umění našeho i světového, současného i minulého, v tradiční i mediální podobě - vývoj české a světové literatury v kulturních a historických souvislostech: Literatura starověku - orientální literatury - Bible - řecká a římská literatura Nejstarší středověké literatury - křesťanství - evropská rytířská a dvorská epika Počátky českého písemnictví - staroslověnská literatura - latinská literatura - nejstarší česky psané památky Umění vrcholného středověku - literatura doby Karla IV. - literatura doby husitské - dozívání husitství Renesance a humanismus ve světové literatuře Renesance a humanismus v Čechách J. A. Komenský Baroko, doba pobělohorská Klasicismus, osvícenství, preromantismus

- rozlišuje spisovný jazyk, hovorový jazyk, dialekty a stylově příznakové jevy a ve vlastním projevu volí prostředky adekvátní komunikační situaci; - vysvětlí zákonitosti vývoje češtiny; - řídí se zásadami správné výslovnosti; - na samostatných projevech prokáže praktickou znalost zásad správné výslovnosti; - v písemném projevu uplatňuje znalosti českého pravopisu; - v písemném i mluveném projevu využívá poznatků z tvarosloví; - pracuje s nejnovějšími normativními příručkami českého jazyka; - orientuje se v soustavě jazyků; - odhaluje a opravuje jazykové nedostatky a chyby;	3. Zdokonalování jazykových vědomostí a dovedností - národní jazyk a jeho útvary - jazyková kultura - vývojové tendence spisovné češtiny - postavení češtiny mezi ostatními evropskými jazyky - zvukové prostředky a ortoepické normy jazyka (fonetika, fonologie) - řeč a komunikace - hlavní principy českého pravopisu
- vhodně se prezentuje, argumentuje a obhajuje svá stanoviska; - ovládá techniku mluveného slova, umí klást otázky a vhodně formulovat odpovědi; - využívá emocionální a emotivní stránky mluveného slova, vyjadřuje postoje neutrální, pozitivní (pochválit) i negativní (kritizovat, polemizovat); - vyjadřuje se věcně správně, jasně a srozumitelně; - vystihne charakteristické znaky různých druhů textu a rozdílů mezi nimi; - rozpozná funkční styl, dominantní slohový postup a v typických příkladech slohový útvar; - posoudí kompozici textu, jeho slovní zásobu a skladbu; - vhodně používá jednotlivé slohové postupy a základní útvary;	4. Komunikační a slohová výchova - slohotvorní činitele objektivní a subjektivní - komunikační situace, komunikační strategie - vyjádření přímé i zprostředkované technickými prostředky, monologické i dialogické, neformální i formální, připravené i nepřipravené - funkční styly - slohové postupy - slohové útvary - projevy prostě sdělovací, jejich základní znaky, postupy a prostředky (osobní dopis, krátké informační útvary, inzerát, vypravování)
- samostatně zpracovává, vyhledává, porovnává a vyhodnocuje mediální, odborné aj. informace; - rozumí obsahu textu i jeho částí; - pořizuje z odborného textu výpisky a výtah, dělá si poznámky z přednášek a jiných veřejných projevů; - vypracuje anotaci a resumé; - má přehled o knihovnách a jejich službách; - zaznamenává bibliografické údaje podle státní normy; - správně používá citace a bibliografické údaje, dodržuje autorská práva; - na příkladech doloží druhy mediálních produktů; - uvede základní média působící v regionu; - zhodnotí význam médií pro společnost a jejich vliv na jednotlivé skupiny uživatelů; - kriticky přistupuje k informacím z internetových zdrojů a ověřuje si jejich hodnověrnost (např.	5. Práce s textem a získávání informací - informatická výchova, knihovny a jejich služby, média, jejich produkty a účinky - práce s textem a získávání informací - techniky a druhy čtení (s důrazem na čtení studijní), orientace v textu a jeho rozbor z hlediska sémantiky, kompozice a stylu - druhy a žánry textu - získávání a zpracování informací z uměleckého, administrativního a odborného textu (ve formě anotace, konspektu, osnovy), třídění a hodnocení informací - zpětná reprodukce textu, jeho transformace do jiné podoby - práce s různými příručkami pro školu i veřejnost ve fyzické i elektronické podobě

informace dostupné z Wikipedie, sociálních sítí, komunitních webů apod.);	
- orientuje se v nabídce kulturních institucí.	6. Kultura - kulturní instituce v ČR a v regionu - kultura bydlení, odívání - lidové umění a užitá tvorba (folklór a ústní lidová slovesnost) - estetické a funkční normy při tvorbě předmětů používaných v běžném životě - ochrana a využívání kulturních hodnot
2. ročník	
Žák - rozezná umělecký text od neuměleckého; - vystihne charakteristické znaky různých literárních textů a rozdíly mezi nimi; - text interpretuje a debatuje o něm; - konkrétní literární díla klasifikuje podle základních druhů a žánrů; - při rozboru textu uplatňuje znalosti z literární teorie;	1. Práce s literárními texty (v průběhu celého roku) - četba a interpretace literárního textu - tvořivé činnosti
- zařadí typická díla do jednotlivých uměleckých směrů a příslušných historických období; - zhodnotí význam daného autora i díla pro dobu, v níž tvořil, pro příslušný umělecký směr i pro další generace; - vyjádří vlastní prožitky z recepce daných uměleckých děl; - samostatně vyhledává informace v této oblasti;	2. Literatura a ostatní druhy umění - aktivní poznávání různých druhů umění našeho i světového, současného i minulého, v tradiční i mediální podobě - vývoj české a světové literatury v kulturních a historických souvislostech: Národní obrození Romantismus ve světových literaturách Romantismus v české literatuře Realismus ve světové literatuře Realismus v české literatuře Literární směry 2. poloviny 19. století - májovci, ruchovci, lumírovci Realistická próza a realistické drama
- používá adekvátní slovní zásobu včetně příslušné odborné terminologie; - nahradí běžné cizí slovo českým ekvivalentem a naopak; - odhaluje a opravuje jazykové nedostatky a chyby;	3. Zdokonalování jazykových vědomostí a dovedností - tvoření slov - stylové rozvrstvení a obohacování slovní zásoby - slovní zásoba vzhledem k příslušnému oboru vzdělávání, terminologie - gramatické tvary a konstrukce a jejich sémantická funkce

	- procvičování pravopisu a jazykové rozbory (zařazováno průběžně během celého ročníku)
- sestaví základní projevy administrativního stylu; - vhodně používá jednotlivé slohové postupy a základní útvary; - vhodně se prezentuje, argumentuje a obhájí své stanoviska; - ovládá techniku mluveného slova, umí klást otázky a vhodně formulovat odpovědi; - využívá emocionální a emotivní stránky mluveného slova, vyjadřuje postoje neutrální, pozitivní (pochválit) i negativní (kritizovat, polemizovat); - vyjadřuje se věcně správně, jasně a srozumitelně; - přednese krátký projev; - vystihne charakteristické znaky různých druhů textu a rozdíly mezi nimi; - rozpozná funkční styl, dominantní slohový postup a v typických příkladech slohový útvar; - posoudí kompozici textu, jeho slovní zásobu a skladbu;	4. Komunikační a slohová výchova - projevy administrativní a jejich základní znaky, postupy a prostředky (žádost, životopis, úřední korespondence, zápis z porady, pracovní hodnocení) - druhy řečnických projevů - popis a charakteristika, návod k činnosti - grafická a formální úprava jednotlivých písemných projevů
- orientuje se v nabídce kulturních institucí.	5. Kultura - kulturní instituce v ČR a v regionu (kulturní dění regionu)
3. ročník	
Žák - rozezná umělecký text od neuměleckého; - vystihne charakteristické znaky různých literárních textů a rozdíly mezi nimi; - text interpretuje a debatuje o něm; - konkrétní literární díla klasifikuje podle základních druhů a žánrů; - při rozboru textu uplatňuje znalosti z literární teorie;	1. Práce s literárními texty (v průběhu celého roku) - četba a interpretace literárního textu - tvořivé činnosti
- zařadí typická díla do jednotlivých uměleckých směrů a příslušných historických období; - zhodnotí význam daného autora i díla pro dobu, v níž tvořil, pro příslušný umělecký směr i pro další generace; - vyjádří vlastní prožitky z recepce daných uměleckých děl; - samostatně vyhledává informace v této oblasti;	2. Literatura a ostatní druhy umění - aktivní poznávání různých druhů umění našeho i světového, současného i minulého, v tradiční i mediální podobě - vývoj české a světové literatury v kulturních a historických souvislostech: 2.1 Moderní básnické směry přelomu století ve světové literatuře 2.2 Moderní básnické směry přelomu století v české literatuře 2.3 Světová poezie první poloviny 20. století 2.4 Světová próza první poloviny 20. století

	2.5 Česká poezie první poloviny 20. století 2.6 Česká próza první poloviny 20. století 2.7 Divadlo - dějiny světového dramatu - moderní drama 2.8 České divadlo první poloviny 20. století
- aplikuje pravopisné znalosti v písemném projevu; - orientuje se ve výstavbě textu; - uplatňuje znalosti ze skladby při logickém vyjadřování;	3. Zdokonalování jazykových vědomostí a dovedností - procvičování pravopisu a jazykové rozborů (zařazováno průběžně během celého ročníku) - větná skladba (větné členy, druhy vedlejších vět, poměr mezi větami hlavními) - druhy vět z gramatického a komunikačního hlediska, stavba a tvorba komunikátu
- vystihne charakteristické znaky různých druhů textů a rozdíly mezi nimi; - rozpozná funkční styl, dominantní slohový postup a v typických příkladech slohový útvar; - posoudí kompozici textu, jeho slovní zásobu a skladbu; - rozlišuje typy mediálních sdělení a jejich funkci, identifikuje jejich typické postupy, jazykové a jiné prostředky; - uvede příklady vlivu médií a digitální komunikace na každodenní podobu mezilidské komunikace; - sestaví jednoduché zpravodajské a propagační útvary (zpráva, reportáž, pozvánka, nabídka...); - odborně se vyjadřuje o jevech svého oboru v základních útvarech odborného stylu, především popisného a výkladového;	4. Komunikační a slohová výchova - projevy prakticky odborné a jejich základní znaky, postupy a prostředky - výklad - úvaha - média a mediální sdělení - publicistický styl (zpráva, reportáž, pozvánka) - grafická a formální úprava jednotlivých písemných projevů
- orientuje se v nabídce kulturních institucí.	5. Kultura - kulturní instituce v ČR a v regionu (kulturní dění regionu)
4. ročník	
Žák - rozezná umělecký text od neuměleckého; - vystihne charakteristické znaky různých literárních textů a rozdíly mezi nimi; - text interpretuje a debatuje o něm; - konkrétní literární díla klasifikuje podle základních druhů a žánrů; - při rozboru textu uplatňuje znalosti z literární teorie;	1. Práce s literárními texty (v průběhu celého roku) - četba a interpretace literárního textu - tvořivé činnosti
- zařadí typická díla do jednotlivých uměleckých směrů a příslušných historických období;	2. Literatura a ostatní druhy umění

- zhodnotí význam daného autora i díla pro dobu, v níž tvořil, pro příslušný umělecký směr i pro další generace; - vyjádří vlastní prožitky z recepce daných uměleckých děl; - samostatně vyhledává informace v této oblasti;	- aktivní poznávání různých druhů umění našeho i světového, současného i minulého, v tradiční i mediální podobě - vývoj české a světové literatury v kulturních a historických souvislostech: 2.1 Česká literatura po roce 1945 - reakce na II. světovou válku - socialistický realismus - budovatelský román 2.2 Česká literatura 50. až 60. let - nové básnické skupiny 2.3 Česká literatura 70. a 80. let - politické a společenské souvislosti - oficiální literatura - samizdatová literatura - exilová literatura 2.4 Světová próza, poezie a drama 2. poloviny 20. století 3. Současná česká literatura
- aplikuje pravopisné znalosti v písemném projevu; - odhaluje a opravuje jazykové nedostatky a chyby;	4. Zdokonalování jazykových vědomostí a dovedností - procvičování pravopisu a jazykové rozborů (zařazováno průběžně během celého ročníku) - opakování nabytých vědomostí, nácvik didaktických testů
- má přehled o slohových postupech uměleckého stylu; - rozpozná funkční styl, dominantní slohový postup a v typických příkladech slohový útvar; - posoudí kompozici textu, jeho slovní zásobu a skladbu; - vystihne charakteristické znaky různých druhů textu a rozdíly mezi nimi; - vhodně používá jednotlivé slohové postupy a základní útvary; - aplikuje poznatky a dovednosti získané v předchozích tematických celcích;	5. Komunikační a slohová výchova - literatura faktu a umělecká literatura - umělecký styl a jeho útvary - opakování a procvičování hlavních slohových útvarů - základní vlastnosti textu a principy jeho výstavby
- orientuje se v nabídce kulturních institucí.	6. Kultura - kulturní instituce v ČR a v regionu (kulturní dění regionu)

Školní vzdělávací program pro obor vzdělávání:

68-42-M/01

Bezpečnostně právní činnost

Předmět:

02 Anglický jazyk B1

(platnost od 1. 9. 2025)

Pojetí vyučovacího předmětu

Celková hodinová dotace

Předmět je vyučován ve všech čtyřech ročnících po 3 hodinách v celkovém počtu 12 hodin rozvrženými následujícím způsobem:

1. ročník: 3 hodiny týdně
2. ročník: 3 hodiny týdně
3. ročník: 3 hodiny týdně
4. ročník: 3 hodiny týdně

Obecný cíl vyučovacího předmětu

Výuka zaměřená na žáky s pokročilou úrovní (pokračující ve studiu anglické jazyka ze základní školy) cílí k zvládnutí obsahu učiva a kompetencí tak, jak je vymezuje Společný evropský referenční rámec pro jazyky v úrovni B1.

Žák:

- má dostačující vyjadřovací prostředky k tomu, aby popsal(a) nepředvídatelné situace, aby v rozumné míře dostatečně přesně postihl(a) podstatu myšlenky nebo problému a aby se vyjadřoval o abstraktních či kulturních tématech, jako jsou hudba a film;
- má dostačující vyjadřovací prostředky k tomu, aby se domluvil(a) a aby se vyjadřoval(a) pomocí své slovní zásoby jen s určitou mírou zaváhání a opisných jazykových prostředků v rámci tematických okruhů jako jsou rodina, koníčky a zájmy, práce, cestování a aktuální události, ale omezená slovní zásoba způsobuje opakování a občas dokonce formulační obtíže.

Charakteristika učiva

Ke zdárnému zvládnutí učiva a jeho praktickému použití je třeba osvojení si následujících znalostí a schopností, na které je ve výuce kladen důraz:

- rozvoj řečových dovedností (mluvený projev, písemný projev, porozumění textu, porozumění poslechu);
- rozvoj jazykových prostředků – gramatika, výslovnost, slovní zásoba (obecná a odborná);
- tematické okruhy zaměřené obecně i odborně;
- komunikační situace (získávání a předávání informací);
- jazykové funkce (fráze pokrývající většinu každodenních situací);
- poznatky o anglicky mluvících zemích.

Cíle vzdělávání v oblasti citů, postojů, hodnot a preferencí

Výuka anglického jazyka směřuje k tomu, aby žáci:

- vážili si hodnot jiných národních společenství a jejich kultur;
- cítili potřebu blíže poznávat jiné kultury (zvláště v anglicky mluvících zemích), např. osobní návštěvou cizí země;
- ocenili důležitost znalosti cizího jazyka ve svém budoucím osobním i profesním životě;
- neostýchali se komunikace v anglickém jazyce s rodilými mluvčími.

Pojetí výuky (výukové strategie)

- skupinová práce, samostatná práce, domácí příprava;
- výklad;
- ověřování poznatků na daných cvičeních;
- práce s textem (překlad, porozumění);
- poslechová cvičení (porozumění);
- komunikace, diskuse na dané téma.

Hodnocení výsledků žáků

Hodnoceny jsou tyto činnosti aplikované prostřednictvím anglického jazyka:

- hloubka porozumění poznatkům;
- schopnost aplikovat poznatky při řešení problémů;
- schopnost formulovat své myšlenky, argumentovat a diskutovat;
- schopnost porozumění textu a poslechu;
- schopnost vyjádřit se souvisle v písemném projevu.

Hodnocení výsledků probíhá následujícími metodami: písemné zkoušení, ústní zkoušení, slohová práce, domácí úlohy, referáty, prezentace a projevy aktivity v hodině.

S ohledem na charakter ŠVP a vzdělávací cíle školy je pro uzavření závěrečné klasifikace v cizím jazyce nutné, aby žák splnil ve stanovených termínech (nejpozději však do konce příslušného klasifikačního období) všechny zadané úkoly v elektronické vzdělávací aplikaci pro cizí jazyky. Pokud tak žák neučiní v řádném termínu, je z daného cizího jazyka nehodnocen a bude mu stanoven termín náhradní. Pokud žák nevypracuje zadané úkoly ani v tomto náhradním termínu, zůstává nehodnocen. Na konci druhého pololetí tento stav znamená, že žák neprospěl.

Přínos předmětu k rozvoji klíčových kompetencí

Výuka anglického jazyka se dotýká pestrého spektra lidských každodenních situací a využívá řadu myšlenkových operací. Z tohoto důvodu je možné rozvíjet řadu klíčových kompetencí, a to napříč celým obsahem učiva:

Kompetence k učení

Žák by měl být schopen:

- mít pozitivní vztah k učení a vzdělávání;
- ovládat různé techniky učení, umět si vytvořit vhodný studijní režim a podmínky;
- uplatňovat různé způsoby práce s textem (zvláště studijní a analytické čtení), umět efektivně vyhledávat a zpracovávat informace;

- být čtenářsky gramotný;
- s porozuměním poslouchat mluvené projevy a pořizovat si poznámky;
- využívat ke svému učení různé informační zdroje včetně svých zkušeností i zkušeností jiných lidí;
- sledovat a hodnotit pokrok při dosahování cílů svého učení, přijímat hodnocení výsledků svého učení od jiných lidí;
- znát možnosti svého dalšího vzdělávání.

Kompetence k řešení problémů

Žák by měl být schopen:

- porozumět zadání úkolu a určit jádro problému, získat informace potřebné k řešení problému, navrhnout způsob řešení, popř. varianty řešení, a zdůvodnit jej, vyhodnotit a ověřit správnost zvoleného postupu a dosažené výsledky;
- uplatňovat při řešení problémů různé metody myšlení (logické, matematické, empirické) a myšlenkové operace;
- volit prostředky a způsoby (pomůcky, studijní literaturu, metody a techniky) vhodné pro splnění jednotlivých aktivit využívat zkušenosti a vědomosti nabyté dříve;
- spolupracovat při řešení problémů s jinými lidmi (skupinová práce).

Komunikativní kompetence

Žák by měl být schopen:

- vyjadřovat se přiměřeně účelu jednání a komunikační situaci v projevech mluvených i psaných a vhodně se prezentovat;
- formulovat své myšlenky srozumitelně a souvisle, v písemné podobě přehledně a jazykově správně;
- účastnit se aktivně diskusí, formulovat a obhajovat své názory a postoje;
- zpracovávat administrativní písemnosti, pracovní dokumenty i souvislé texty na běžná i odborná témata;
- dodržovat jazykové a stylistické normy a odbornou terminologii;
- zaznamenávat písemně podstatné myšlenky a údaje z textů a projevů jiných lidí;
- vyjadřovat se a vystupovat v souladu se zásadami kultury projevu a chování;
- dosáhnout jazykové způsobilosti potřebné pro komunikaci v cizojazyčném prostředí;
- dosáhnout jazykové způsobilosti potřebné pro pracovní uplatnění podle potřeb a charakteru příslušné odborné kvalifikace (např. porozumět běžné odborné terminologii a pracovním pokynům v písemné i ústní formě);
- chápat výhody znalosti cizích jazyků pro životní a pracovní uplatnění, být motivováni k prohlubování svých jazykových dovedností v celoživotním učení.

Personální a sociální kompetence

Žák by měl být schopen:

- stanovovat si cíle a priority podle svých osobních schopností;
- reagovat adekvátně na hodnocení svého vystupování;
- ověřovat si získané poznatky;
- pracovat v týmu a podílet se na realizaci společných pracovních cílů;
- podněcovat práci v týmu vlastními návrhy.

Občanské kompetence a kulturní povědomí

Žák by měl být schopen:

- jednat odpovědně, samostatně a iniciativně nejen ve vlastním zájmu, ale i ve veřejném zájmu;
- dodržovat zákony, respektovat práva a osobnost druhých lidí (popř. jejich kulturní specifika), vystupovat proti nesnášenlivosti, xenofobii a diskriminaci;
- jednat v souladu s morálními principy a zásadami společenského chování, přispívat k uplatňování hodnot demokracie;
- uvědomovat si – v rámci plurality a multikulturního soužití – vlastní kulturní, národní a osobnostní identitu, přistupovat s aktivní tolerancí k identitě druhých;
- zajímat se aktivně o politické a společenské dění u nás a ve světě;
- chápat význam životního prostředí pro člověka a jednat v duchu udržitelného rozvoje;
- uznávat hodnotu života, uvědomovat si odpovědnost za vlastní život a spoluodpovědnost při zabezpečování ochrany života a zdraví ostatních;
- uznávat tradice a hodnoty vlastního národa, chápat jeho minulost i současnost v evropském a světovém kontextu;
- podporovat hodnoty místní, národní, evropské i světové kultury a mít k nim vytvořen pozitivní vztah.

Kompetence k pracovnímu uplatnění a podnikatelským aktivitám

Žák by měl být schopen:

- mít odpovědný postoj k vlastní profesní budoucnosti, a tedy i vzdělávání;
- uvědomovat si význam celoživotního učení a být připraven přizpůsobovat se měnícím se pracovním podmínkám;
- mít přehled o možnostech uplatnění na trhu práce v daném oboru;
- cílevědomě a zodpovědně rozhodovat o své budoucí profesní a vzdělávací dráze;
- umět získávat a vyhodnocovat informace o pracovních i vzdělávacích příležitostech, využívat poradenské a zprostředkovatelské služby jak z oblasti světa práce, tak vzdělávání;
- vhodně komunikovat s potenciálními zaměstnavateli, prezentovat svůj odborný potenciál a své profesní cíle.

Matematické kompetence

Žák by měl být schopen:

- správně používat a převádět jednotky (anglosaské na mezinárodní);
- používat pojmy kvantifikujícího charakteru;
- efektivně aplikovat matematické postupy při řešení různých praktických úkolů v běžných situacích.

Digitální kompetence

Žák by měl být schopen:

- ovládat potřebnou sadu digitálních zařízení, aplikací a služeb, včetně nástrojů z oblasti umělé inteligence, využívat je ve školním a pracovním prostředí i při zapojení do veřejného života; digitální technologie a způsob jejich použití nastavovat a měnit podle toho, jak se

vyvíjejí dostupné možnosti a jak se mění jeho vlastní potřeby nebo pracovní prostředí a nástroje;

- získávat, posuzovat, spravovat, sdílet a sdělovat data, informace a digitální obsah v různých formátech v osobní či profesní komunitě; k tomu volit efektivní postupy, strategie a způsoby, které odpovídají konkrétní situaci a účelu;
- vytvářet, vylepšovat a propojovat digitální obsah v různých formátech; vyjadřovat se za pomoci digitálních prostředků;
- vyrovnávat se s proměnlivostí digitálních technologií a posuzovat, jak vývoj technologií ovlivňuje společnost, osobní a pracovní život jedince a životní prostředí, zvažovat rizika a přínosy;
- předcházet situacím ohrožujícím bezpečnost zařízení i dat, situacím ohrožujícím jeho tělesné a duševní zdraví i zdraví ostatních; při spolupráci, komunikaci a sdílení informací v digitálním prostředí jednat eticky, s ohleduplností a respektem k druhým.

Aplikace průřezových témat

Stejně jako u klíčových kompetencí platí, že i průřezová témata je možné z velké části zařadit do výuky anglického jazyka.

Občan v demokratické společnosti

- osobnost a její rozvoj (v rámci celého učiva);
- komunikace, vyjednávání, řešení konfliktů (v rámci celého učiva);
- společnost – jednotlivec a společenské skupiny, kultura, náboženství (v rámci celého učiva);
- stát, politický systém, politika, soudobý svět (politické systémy jednotlivých anglicky mluvících zemí a České republiky; tematický celek: Společnost);
- masová média (tematický celek: Masová média);
- morálka, svoboda, odpovědnost, tolerance, solidarita (tematický celek: Společnost).

Člověk a životní prostředí

- současné globální, regionální a lokální problémy rozvoje a vztahy člověka k prostředí (tematický celek: Životní prostředí);
- možnosti a způsoby řešení environmentálních problémů a udržitelnosti rozvoje v daném oboru vzdělání a v občanském životě (tematický celek: Životní prostředí).

Člověk a svět práce

- písemná i verbální prezentace v prostředí trhu práce – formy aktivního hledání práce, zpracování žádosti o zaměstnání, formy životopisů a motivačních dopisů a jejich vytvoření, praktická příprava na jednání s potenciálním zaměstnavatelem, přijímací pohovor a výběrové řízení;
- význam celoživotního učení jako požadavku pro osobní růst a udržení konkurenceschopnosti a profesní restart;
- formální a neformální vzdělávací příležitosti, možnosti vzdělávání v zahraničí, návaznosti vzdělávání po absolvování střední školy.

Člověk a digitální svět

v jazykovém vzdělávání a komunikaci jsou žáci vedeni zejména k tomu, aby byli schopni využít digitální technologie k vyjádření, formulaci a obhajobě svých názorů, k získávání

informací z různých zdrojů i k jejich sdílení, předávání a prezentaci způsobem vhodným pro danou (komunikační) situaci a s ohledem na zamýšleného příjemce;

- žáci jsou vedeni k tomu, aby běžně a samozřejmě využívali vhodné digitální technologie a jejich kombinace k naplnění svých potřeb; digitální technologie a způsob jejich použití nastavovali a měnili podle toho, jak se vyvíjejí dostupné možnosti a jak se mění jejich vlastní potřeby; vyjadřovali se za pomoci digitálních prostředků a vytvářeli a upravovali vlastní digitální obsah v různých formátech; měnili, vylepšovali a zdokonalovali obsah stávajících děl s cílem vytvořit nový, originální a relevantní obsah; získávali data, informace a obsah z různých zdrojů v digitálním prostředí; při vyhledávání používali různé strategie; získaná data a informace kriticky hodnotili, posuzovali jejich spolehlivost a úplnost.

Mezipředmětové vztahy

Zeměpis: světové strany, světadíly, státy a hlavní města, planeta Země, sluneční soustava a památky;

Dějepis: historický vývoj anglicky mluvících zemí, významné historické události, osobnosti a památky;

Matematika: čísla, geometrické tvary, jednoduché slovní úlohy, terminologie;

Biologie a ekologie: terminologie (rostliny a živočichové, lidské tělo a zdraví), ochrana přírody;

Český jazyk: anglosaští spisovatelé a jejich díla, mluvnická terminologie, syntax a morfologie;

Občanská nauka: člověk a společnost, lidská a občanská práva, politická soustava;

Chemie: chemické názvosloví, chemické procesy v přírodě;

Fyzika: fyzikální názvosloví;

Právo: právní terminologie, občanské a správní právo;

Informatické vzdělávání: počítačová gramotnost, využití internetu (zvláště pro vyhledávání informací), práce se SW.

Předmět: Anglický jazyk B1	
Výsledky vzdělávání	Učivo
1. ročník	
Žák - rozumí přiměřeným souvislým projevům a diskusím rodilých mluvčích pronášeným ve standardním hovorovém tempu; - odhaduje význam neznámých výrazů podle kontextu a způsobu tvoření; - nalezne v promluvě hlavní a vedlejší myšlenky a důležité informace; - porozumí školním a pracovním pokynům; - rozpozná význam obecných sdělení a hlášení; - čte s porozuměním věcně i jazykově přiměřené texty, orientuje se v textu; - sdělí obsah, hlavní myšlenky či informace vyslechnuté nebo přečtené; - vypráví jednoduché příběhy, zážitky, popíše své pocity; - sdělí a zdůvodní svůj názor; - pronese jednoduše zformulovaný monolog před publikem; - vyjadřuje se téměř bezchybně v běžných, předvídatelných situacích; - dokáže experimentovat, zkoušet a hledat způsoby vyjádření srozumitelné pro posluchače; - zaznamená písemně podstatné myšlenky a informace z textu, zformuluje vlastní myšlenky a vytvoří text na dané téma a ve stanoveném rozsahu, např. formou popisu, sdělení, vyprávění, dopisu a odpovědi na dopis; - vyjádří písemně svůj názor na text; - přeloží text a používá slovníky (i elektronické); - vyhledá, zpracuje a prezentuje informace týkající se odborné problematiky, reaguje na jednoduché dotazy; - zapojí se do běžného hovoru bez přípravy; - vyměňuje si informace, které jsou běžné při neformálních hovorech; - zapojí se do debaty nebo argumentace, týká-li se známého tématu; - při pohovorech, na které je připraven, klade vhodné otázky a reaguje na dotazy tazatele; - vyřeší většinu běžných denních situací, které se mohou odehrát v cizojazyčném prostředí; - požádá o upřesnění nebo zopakování sdělené informace, pokud nezachytí přesně význam sdělení; - přeformuluje a objasní pronesené sdělení a zprostředkuje informaci dalším lidem;	1. Řečové dovednosti - cvičení poslechu s porozuměním - cvičení čtení s porozuměním - interaktivní dialog - konverzace - procvičování výslovnosti a intonace - jednoduchý překlad - osobní profil - neformální dopis - vyprávění - popis

- uplatňuje různé techniky čtení textu; - ověří si i sdělí získané informace písemně; - zaznamená vzkazy volajících;	
- vyslovuje srozumitelně co nejbližší přirozené výslovnosti, rozlišuje základní zvukové prostředky daného jazyka a koriguje odlišnosti zvukové podoby jazyka; - komunikuje s jistou mírou sebedůvěry a aktivně používá získanou slovní zásobu včetně vybrané frazeologie v rozsahu daných tematických okruhů, zejména v rutinních situacích každodenního života a vlastních zálib; - používá opisné prostředky v neznámých situacích, při vyjadřování složitých myšlenek; - používá vhodně základní odbornou slovní zásobu ze svého studijního oboru; - uplatňuje základní způsoby tvoření slov v jazyce; - dodržuje základní pravopisné normy v písemném projevu, opravuje chyby;	2. Jazykové prostředky - procvičování výslovnosti a intonace - přítomný čas prostý / průběhový - minulý čas prostý / průběhový - počítatelnost - výrazy <i>some</i> a <i>any</i> - stupňování přídavných jmen - modální slovesa - výrazy <i>as-as</i>, <i>too</i>, <i>enough</i> - předpřítomný čas - slovosled - abeceda - číslice - základní užití členů
- vyjadřuje se ústně i písemně, k tématům osobního života a k tématům z oblasti odborného zaměření studia; - řeší pohotově a vhodně standardní řečové situace i jednoduché a frekventované situace týkající se pracovní činnosti; - domluví se v běžných situacích; získá i poskytne informace; - používá stylisticky vhodné obraty umožňující nekonfliktní vztahy a komunikaci;	3. Tematické okruhy, komunikační situace a jazykové funkce - vnější charakteristika - sport - život ve městě a na venkově - vyjadřování vlastního názoru - řešení problémů, dávání rad - vypravování o minulosti - domácí práce - cestování, dovolená - volný čas - počasí a přírodní katastrofy - moje komunita, sousedské vztahy - jídlo
- prokazuje faktické znalosti především o geografických, demografických, hospodářských, politických, kulturních faktorech zemí dané jazykové oblasti včetně vybraných poznatků studijního oboru, a to i z jiných vyučovacích předmětů, a uplatňuje je také v porovnání s realitami mateřské země; - uplatňuje v komunikaci vhodně vybraná sociokulturní specifika daných zemí.	4. Poznátky o zemích - sociokulturní zvyklosti v anglicky mluvících zemích
2. ročník	
Žák - rozumí přiměřeným souvislým projevům a diskusím rodilých mluvčích pronášeným ve standardním hovorovém tempu; - odhaduje význam neznámých výrazů podle kontextu a způsobu tvoření;	1. Řečové dovednosti - cvičení poslechu s porozuměním - cvičení čtení s porozuměním - interaktivní dialog - konverzace - procvičování výslovnosti a intonace - jednoduchý překlad

- nalezne v promluvě hlavní a vedlejší myšlenky a důležité informace; - porozumí školním a pracovním pokynům; - rozpozná význam obecných sdělení a hlášení; - čte s porozuměním věcně i jazykově přiměřené texty, orientuje se v textu; - sdělí obsah, hlavní myšlenky či informace vyslechnuté nebo přečtené; - vypráví jednoduché příběhy, zážitky, popíše své pocity; - sdělí a zdůvodní svůj názor; - pronese jednoduše zformulovaný monolog před publikem; - vyjadřuje se téměř bezchybně v běžných, předvídatelných situacích; - dokáže experimentovat, zkoušet a hledat způsoby vyjádření srozumitelné pro posluchače; - zaznamená písemně podstatné myšlenky a informace z textu, zformuluje vlastní myšlenky a vytvoří text na dané téma a ve stanoveném rozsahu, např. formou popisu, sdělení, vyprávění, dopisu a odpovědi na dopis; - vyjádří písemně svůj názor na text; - přeloží text a používá slovníky (i elektronické); - vyhledá, zpracuje a prezentuje informace týkající se odborné problematiky, reaguje na jednoduché dotazy; - zapojí se do běžného hovoru bez přípravy; - vyměňuje si informace, které jsou běžné při neformálních hovorech; - zapojí se do debaty nebo argumentace, týká-li se známého tématu; - při pohovorech, na které je připraven, klade vhodné otázky a reaguje na dotazy tazatele; - vyřeší většinu běžných denních situací, které se mohou odehrát v cizojazyčném prostředí; - požádá o upřesnění nebo zopakování sdělené informace, pokud nezachytí přesně význam sdělení; - přeformuluje a objasní pronesené sdělení a zprostředkuje informaci dalším lidem; - uplatňuje různé techniky čtení textu; - ověří si i sdělí získané informace písemně; - zaznamená vzkazy volajících;	- čtení odborných článků - formální dopis - neformální dopis - zpráva - vyjádření vlastního názoru
- vyslovuje srozumitelně co nejbližší přirozené výslovnosti, rozlišuje základní zvukové prostředky daného jazyka a koriguje odlišnosti zvukové podoby jazyka; - komunikuje s jistou mírou sebedůvěry a aktivně používá získanou slovní zásobu včetně vybrané frazeologie v rozsahu daných tematických okruhů, zejména v rutinních situacích každodenního života a vlastních zálib; - používá opisné prostředky v neznámých situacích, při vyjadřování složitých myšlenek; - používá vhodně základní odbornou slovní zásobu ze svého studijního oboru;	2. Jazykové prostředky - vyjádření budoucnosti - nultý, první a druhý kondicionál - předpřítomný čas - předpřítomný čas / minulý čas - předminulý čas - trpný rod - přímá a nepřímá řeč - frázová slovesa

- uplatňuje základní způsoby tvoření slov v jazyce; - dodržuje základní pravopisné normy v písemném projevu, opravuje chyby;	
- vyjadřuje se ústně i písemně, k tématům osobního života a k tématům z oblasti odborného zaměření studia; - řeší pohotově a vhodně standardní řečové situace i jednoduché a frekventované situace týkající se pracovní činnosti; - domluví se v běžných situacích; - získá i poskytne informace; - používá stylisticky vhodné obraty umožňující nekonfliktní vztahy a komunikaci;	3. Tematické okruhy, komunikační situace a jazykové funkce - škola - mimoškolní aktivity a jejich plánování - životní cíle - kultura, zvyky - rodina - dětství, dospívání, životní zkušenosti - vesmír, vynálezy - společnost, globální problémy - týmová práce - práce a zaměstnání - silné a slabé stránky - popis obrázku - parafrázování
- prokazuje faktické znalosti především o geografických, demografických, hospodářských, politických, kulturních faktorech zemí dané jazykové oblasti včetně vybraných poznatků studijního oboru, a to i z jiných vyučovacích předmětů, a uplatňuje je také v porovnání s realitami mateřské země; - uplatňuje v komunikaci vhodně vybraná sociokulturní specifika daných zemí.	4. Poznátky o zemích - systém vzdělávání v anglicky mluvících zemích - kulturní zvyklosti v anglicky mluvících zemích
3. ročník	
Žák - rozumí přiměřeným souvislým projevům a diskusím rodilých mluvčích pronášeným ve standardním hovorovém tempu; - odhaduje význam neznámých výrazů podle kontextu a způsobu tvoření; - nalezne v promluvě hlavní a vedlejší myšlenky a důležité informace; - porozumí školním a pracovním pokynům; - rozpozná význam obecných sdělení a hlášení; - čte s porozuměním věcně i jazykově přiměřené texty, orientuje se v textu; - sdělí obsah, hlavní myšlenky či informace vyslechnuté nebo přečtené; - vypráví jednoduché příběhy, zážitky, popíše své pocity; - sdělí a zdůvodní svůj názor; - pronese jednoduše zformulovaný monolog před publikem; - vyjadřuje se téměř bezchybně v běžných, předvídatelných situacích; - dokáže experimentovat, zkoušet a hledat způsoby vyjádření srozumitelné pro posluchače;	1. Řečové dovednosti - cvičení poslechu s porozuměním - cvičení čtení s porozuměním - interaktivní dialog - konverzace - procvičování výslovnosti a intonace - jednoduchý překlad - čtení odborných textů - vyprávění - článek - recenze - esej

- zaznamená písemně podstatné myšlenky a informace z textu, zformuluje vlastní myšlenky a vytvoří text na dané téma a ve stanoveném rozsahu, např. formou popisu, sdělení, vyprávění, dopisu a odpovědi na dopis; - vyjádří písemně svůj názor na text; - přeloží text a používá slovníky (i elektronické); - vyhledá, zpracuje a prezentuje informace týkající se odborné problematiky, reaguje na jednoduché dotazy; - zapojí se do běžného hovoru bez přípravy; - vyměňuje si informace, které jsou běžné při neformálních hovorech; - zapojí se do debaty nebo argumentace, týká-li se známého tématu; - při pohovorech, na které je připraven, klade vhodné otázky a reaguje na dotazy tazatele; - vyřeší většinu běžných denních situací, které se mohou odehrát v cizojazyčném prostředí; - požádá o upřesnění nebo zopakování sdělené informace, pokud nezachytí přesně význam sdělení; - přeformuluje a objasní pronesené sdělení a zprostředkuje informaci dalším lidem; - uplatňuje různé techniky čtení textu; - ověří si i sdělí získané informace písemně; - zaznamená vzkazy volajících;	
- vyslovuje srozumitelně co nejbližší přirozené výslovnosti, rozlišuje základní zvukové prostředky daného jazyka a koriguje odlišnosti zvukové podoby jazyka; - komunikuje s jistou mírou sebedůvěry a aktivně používá získanou slovní zásobu včetně vybrané frazeologie v rozsahu daných tematických okruhů, zejména v rutinních situacích každodenního života a vlastních zálib; - používá opisné prostředky v neznámých situacích, při vyjadřování složitých myšlenek; - používá vhodně základní odbornou slovní zásobu ze svého studijního oboru; - uplatňuje základní způsoby tvoření slov v jazyce; - dodržuje základní pravopisné normy v písemném projevu, opravuje chyby;	2. Jazykové prostředky - přítomné časy (stavová a dynamická slovesa) - minulé časy - vazba „used to“, „get used to“, „be used to“ - předpřítomný čas / minulý čas - předpřítomný čas prostý / průběhový - stupňování - modální slovesa - kvantifikátory
- vyjadřuje se ústně i písemně, k tématům osobního života a k tématům z oblasti odborného zaměření studia; - řeší pohotově a vhodně standardní řečové situace i jednoduché a frekventované situace týkající se pracovní činnosti; - domluví se v běžných situacích; - získá i poskytne informace; - používá stylisticky vhodné obraty umožňující nekonfliktní vztahy a komunikaci;	3. Tematické okruhy, komunikační situace a jazykové funkce - hry a zábava - Internet a on-line svět - lidské pocity - přátelství, mezilidské vztahy - fake news - technologie - životní styl - sport - tvoření prezentace

- prokazuje faktické znalosti především o geografických, demografických, hospodářských, politických, kulturních faktorech zemí dané jazykové oblasti včetně vybraných poznatků studijního oboru, a to i z jiných vyučovacích předmětů, a uplatňuje je také v porovnání s realitami mateřské země; - uplatňuje v komunikaci vhodně vybraná sociokulturní specifika daných zemí.	- popis fotografie, obrázku 4. Poznatky o zemích - sport v anglicky mluvících zemích
4. ročník	
Žák - rozumí přiměřeným souvislým projevům a diskusím rodilých mluvčích pronášeným ve standardním hovorovém tempu; - odhaduje význam neznámých výrazů podle kontextu a způsobu tvoření; - nalezne v promluvě hlavní a vedlejší myšlenky a důležité informace; - porozumí školním a pracovním pokynům; - rozpozná význam obecných sdělení a hlášení; - čte s porozuměním věcně i jazykově přiměřené texty, orientuje se v textu; - sdělí obsah, hlavní myšlenky či informace vyslechnuté nebo přečtené; - vypráví jednoduché příběhy, zážitky, popíše své pocity; - sdělí a zdůvodní svůj názor; - pronese jednoduše zformulovaný monolog před publikem; - vyjadřuje se téměř bezchybně v běžných, předvídatelných situacích; - dokáže experimentovat, zkoušet a hledat způsoby vyjádření srozumitelné pro posluchače; - zaznamená písemně podstatné myšlenky a informace z textu, zformuluje vlastní myšlenky a vytvoří text na dané téma a ve stanoveném rozsahu, např. formou popisu, sdělení, vyprávění, dopisu a odpovědi na dopis; - vyjádří písemně svůj názor na text; - přeloží text a používá slovníky (i elektronické); - vyhledá, zpracuje a prezentuje informace týkající se odborné problematiky, reaguje na jednoduché dotazy; - zapojí se do běžného hovoru bez přípravy; - vyměňuje si informace, které jsou běžné při neformálních hovorech; - zapojí se do debaty nebo argumentace, týká-li se známého tématu; - při pohovorech, na které je připraven, klade vhodné otázky a reaguje na dotazy tazatele; - vyřeší většinu běžných denních situací, které se mohou odehrát v cizojazyčném prostředí;	1. Řečové dovednosti - cvičení poslechu s porozuměním - cvičení čtení s porozuměním - interaktivní dialog - konverzace - procvičování výslovnosti a intonace - jednoduchý překlad - čtení delších odborných textů - formální dopis - neformální dopis - esej - popis, charakteristika

- požádá o upřesnění nebo zopakování sdělené informace, pokud nezachytí přesně význam sdělení; - přeformuluje a objasní pronesené sdělení a zprostředkuje informaci dalším lidem; - uplatňuje různé techniky čtení textu; - ověří si i sdělí získané informace písemně; - zaznamená vzkazy volajících;	
- vyslovuje srozumitelně co nejbližší přirozené výslovnosti, rozlišuje základní zvukové prostředky daného jazyka a koriguje odlišnosti zvukové podoby jazyka; - komunikuje s jistou mírou sebedůvěry a aktivně používá získanou slovní zásobu včetně vybrané frazeologie v rozsahu daných tematických okruhů, zejména v rutinních situacích každodenního života a vlastních zálib; - používá opisné prostředky v neznámých situacích, při vyjadřování složitých myšlenek; - používá vhodně základní odbornou slovní zásobu ze svého studijního oboru; - uplatňuje základní způsoby tvoření slov v jazyce; - dodržuje základní pravopisné normy v písemném projevu, opravuje chyby;	2. Jazykové prostředky - přímá a nepřímá řeč - nepřímé otázky - vyjádření budoucnosti - třetí kondicionál - trpný rod - vztažné věty - modální slovesa - slovesné vazby
- vyjadřuje se ústně i písemně, k tématům osobního života a k tématům z oblasti odborného zaměření studia; - řeší pohotově a vhodně standardní řečové situace i jednoduché a frekventované situace týkající se pracovní činnosti; - domluví se v běžných situacích; získá i poskytne informace; - používá stylisticky vhodné obraty umožňující nekonfliktní vztahy a komunikaci; - rozumí novinovému článku pojednávajícím o firemních reklamách na škole a vyhledá v něm specifická slova a výrazy; - vyjádří svůj souhlas či nesouhlas s názory jiných na firemní reklamu;	3. Tematické okruhy, komunikační situace a jazykové funkce - smyslové vjemy - život v budoucnosti - stravování - překování překážek - vyjádření názoru - cestování, prázdniny - dobrovolnictví - popis místa - mezinárodní zvyky, zkušenosti - sociální problémy a jejich řešení - plánování kampaně, rozhodování - nakupování, peníze, reklama - vyjednávání
- prokazuje faktické znalosti především o geografických, demografických, hospodářských, politických, kulturních faktorech zemí dané jazykové oblasti včetně vybraných poznatků studijního oboru, a to i z jiných vyučovacích předmětů, a uplatňuje je také v porovnání s reáliemi mateřské země; - uplatňuje v komunikaci vhodně vybraná sociokulturní specifika daných zemí.	4. Poznátky o zemích - turistické zajímavosti v anglicky mluvících zemích

Školní vzdělávací program pro obor vzdělávání:

68-42-M/01

Bezpečnostně právní činnost

Předmět:

03 Německý jazyk B1

(platnost od 1. 9. 2025)

Pojetí vyučovacího předmětu

Celková hodinová dotace

Předmět je vyučován ve všech čtyřech ročnících s hodinovou dotací 3, 3, 3 a 3 hodiny týdně rozvrženými následujícím způsobem:

1. ročník: 3 hodiny týdně
2. ročník: 3 hodiny týdně
3. ročník: 3 hodiny týdně
4. ročník: 3 hodiny týdně

Obecný cíl vyučovacího předmětu

- získávání zájmu o studium německého jazyka a vytváření pozitivního vztahu k tomuto předmětu;
- osvojení potřebných jazykových znalostí a dovedností a aktivní využití účinné komunikace v německém jazyce;
- získání schopnosti číst s porozuměním přiměřené texty v německém jazyce;
- poznání kultury zemí příslušné jazykové oblasti, vyhledávání nejdůležitějších informací o zemích studovaného jazyka a práce s nimi;
- pochopení významu znalosti cizích jazyků pro osobní život, formování vzájemného porozumění mezi zeměmi, respektu a toleranci k odlišným kulturním hodnotám jiných národů.

Charakteristika učiva

Ke zdárnému zvládnutí učiva a jeho praktickému použití je třeba osvojení si následujících znalostí a schopností, na které je ve výuce kladen důraz:

- rozvoj řečových dovedností (mluvený projev, písemný projev, porozumění textu, porozumění poslechu);
- rozvoj jazykových prostředků (gramatika, výslovnost, slovní zásoba – obecná i odborná);
- tematické okruhy zaměřené obecně i odborně;
- komunikační situace (získávání a předávání informací);
- jazykové funkce (fráze pokrývající většinu každodenních situací);
- poznatky o německy mluvících zemích.

Cíle vzdělávání v oblasti citů, postojů, hodnot a preferencí

Výuka německého jazyka směřuje k tomu, aby žáci:

- si vážili hodnot jiných národních společenství a jejich kultur;

- cítili potřebu blíže poznávat jiné kultury (zvláště v německy mluvících zemích), např. osobní návštěvou cizí země;
- ocenili důležitost znalosti cizího jazyka ve svém budoucím osobním i profesním životě;
- neostýchali se komunikace v německém jazyce s rodilými mluvčími.

Pojetí výuky (výukové strategie)

- skupinová práce, samostatná práce, domácí příprava;
- výklad;
- ověřování poznatků na daných cvičeních;
- práce s textem (překlad, porozumění);
- poslechová cvičení (porozumění);
- komunikace, diskuse na dané téma;
- projektová práce.

Hodnocení výsledků žáků

Hodnoceny jsou tyto činnosti aplikované prostřednictvím německého jazyka:

- hloubka porozumění poznatkům;
- schopnost aplikovat poznatky při řešení problémů;
- schopnost ústně formulovat své myšlenky, argumentovat a diskutovat;
- schopnost porozumění textu a poslechu;
- schopnost vyjádřit se souvisle v písemném projevu.

Hodnocení výsledků probíhá následujícími metodami: písemné zkoušení, ústní zkoušení, slohová práce, domácí úlohy, referáty, prezentace, žákovské projekty, projevy aktivity v hodině.

S ohledem na charakter ŠVP a vzdělávací cíle školy je pro uzavření závěrečné klasifikace v cizím jazyce nutné, aby žák splnil ve stanovených termínech (nejpozději však do konce příslušného klasifikačního období) všechny zadané úkoly v elektronické vzdělávací aplikaci pro cizí jazyky. Pokud tak žák neučiní v řádném termínu, je z daného cizího jazyka nehodnocen a bude mu stanoven termín náhradní. Pokud žák nevypracuje zadané úkoly ani v tomto náhradním termínu, zůstává nehodnocen. Na konci druhého pololetí tento stav znamená, že žák neprospěl.

Přínos předmětu k rozvoji klíčových kompetencí

Výuka německého jazyka se dotýká pestrého spektra lidských každodenních situací a využívá řadu myšlenkových operací. Z tohoto důvodu je možné rozvíjet řadu klíčových kompetencí, a to napříč celým obsahem učiva:

Kompetence k učení

Žák by měl být schopen:

- mít pozitivní vztah k učení a vzdělávání;
- ovládat různé techniky učení, umět si vytvořit vhodný studijní režim a podmínky;
- uplatňovat různé způsoby práce s textem;
- poslouchat s porozuměním mluvené projevy a pořizovat si poznámky;
- využívat ke svému učení různé informační zdroje;

- sledovat a hodnotit pokrok při dosahování cílů svého učení, přijímat hodnocení výsledků svého učení od jiných lidí;
- znát možnosti svého dalšího vzdělávání.

Kompetence k řešení problémů

Žák by měl být schopen:

- porozumět zadání úkolu a určit jádro problému, získávat potřebné informace;
- uplatňovat při řešení problémů různé metody myšlení;
- volit prostředky a způsoby vhodné pro splnění jednotlivých aktivit;
- spolupracovat při řešení problémů s jinými lidmi.

Komunikativní kompetence

Žák by měl být schopen:

- vyjadřovat se přiměřeně účelu jednání a komunikační situaci;
- formulovat své myšlenky srozumitelně a souvisle;
- účastnit se aktivně diskusí, formulovat a obhajovat své názory a postoje;
- zpracovávat texty administrativní, běžné i odborné;
- dodržovat jazykové a stylistické normy a odbornou terminologii;
- zaznamenávat písemně podstatné údaje z projevů;
- dosáhnout jazykové způsobilosti potřebné pro komunikaci v cizojazyčném prostředí;
- chápat výhody znalosti cizích jazyků pro životní a pracovní uplatnění.

Personální a sociální kompetence

Žák by měl být schopen:

- stanovovat si cíle a priority podle svých osobních schopností;
- reagovat adekvátně na hodnocení svého vystupování;
- ověřovat si získané poznatky;
- pracovat v týmu a podílet se na realizaci společných pracovních cílů;
- podněcovat práci v týmu vlastními návrhy.

Občanské kompetence a kulturní pověd

Žák by měl být schopen:

- jednat odpovědně, samostatně a iniciativně nejen ve vlastním zájmu;
- uvědomovat si vlastní kulturní, národní a osobní identitu;
- zajímat se aktivně o politické a společenské dění u nás a ve světě;
- chápat význam životního prostředí pro člověka;
- uznávat tradice a hodnoty vlastního národa;
- mít pozitivní vztah k jiným evropským a světovým kulturám.

Kompetence k pracovnímu uplatnění a podnikatelským aktivitám

Žák by měl být schopen:

- mít odpovědný postoj k vlastní profesní budoucnosti;
- cílevědomě a zodpovědně se rozhodovat o své budoucí profesní a vzdělávací dráze.

Matematické kompetence

Žák by měl být schopen:

- správně používat a převádět jednotky;
- používat pojmy kvantifikujícího charakteru;
- efektivně aplikovat matematické postupy při řešení různých praktických úkolů v běžných situacích.

Digitální kompetence

Žák by měl být schopen:

- ovládat potřebnou sadu digitálních zařízení, aplikací a služeb, včetně nástrojů z oblasti umělé inteligence, využívat je ve školním a pracovním prostředí i při zapojení do veřejného života; digitální technologie a způsob jejich použití nastavovat a měnit podle toho, jak se vyvíjejí dostupné možnosti a jak se mění jeho vlastní potřeby nebo pracovní prostředí a nástroje;
- získávat, posuzovat, spravovat, sdílet a sdělovat data, informace a digitální obsah v různých formátech v osobní či profesní komunitě; k tomu volit efektivní postupy, strategie a způsoby, které odpovídají konkrétní situaci a účelu;
- vytvářet, vylepšovat a propojovat digitální obsah v různých formátech; vyjadřovat se za pomoci digitálních prostředků;
- vyrovnávat se s proměnlivostí digitálních technologií a posuzovat, jak vývoj technologií ovlivňuje společnost, osobní a pracovní život jedince a životní prostředí, zvažuje rizika a přínosy;
- předcházet situacím ohrožujícím bezpečnost zařízení i dat, situacím ohrožujícím jeho tělesné a duševní zdraví i zdraví ostatních; při spolupráci, komunikaci a sdílení informací v digitálním prostředí jednat eticky, s ohleduplností a respektem k druhým.

Aplikace průřezových témat

Stejně jako u klíčových kompetencí platí, že i průřezová témata je možné z velké části zařadit do výuky německého jazyka.

Občan v demokratické společnosti

- osobnost a její rozvoj (v rámci celého učiva);
- komunikace, vyjednávání, řešení konfliktů (v rámci celého učiva);
- společnost – jednotlivec a společenské skupiny, kultura, náboženství (v rámci celého učiva);
- stát, politický systém, politika, soudobý svět (politické systémy jednotlivých německy mluvících zemí a České republiky; tematický celek „Politický systém“);
- masová média (tematický celek „Masová média“);
- morálka, svoboda, odpovědnost, tolerance, solidarita (tematický celek „Společnost“).

Člověk a životní prostředí

- současné globální, regionální a lokální problémy rozvoje a vztahy člověka k prostředí (tematický celek „Životní prostředí“);
- možnosti a způsoby řešení environmentálních problémů a udržitelnosti rozvoje v daném oboru vzdělání a v občanském životě (tematický celek „Životní prostředí“).

Člověk a svět práce

- písemná i verbální prezentace v prostředí trhu práce – formy aktivního hledání práce, zpracování žádosti o zaměstnání, formy životopisů a motivačních dopisů a jejich vytvoření, praktická příprava na jednání s potenciálním zaměstnavatelem, přijímací pohovor a výběrové řízení;
- význam celoživotního učení jako požadavku pro osobní růst a udržení konkurenceschopnosti a profesní restart;
- formální a neformální vzdělávací příležitosti, možnosti vzdělávání v zahraničí, návaznosti vzdělávání po absolvování střední školy.

Člověk a digitální svět

Žák by měl být schopen:

- běžně a samozřejmě využívat vhodné digitální technologie a jejich kombinace k naplnění svých potřeb; digitální technologie a způsob jejich použití nastavovat a měnit podle toho, jak se vyvíjejí dostupné možnosti a jak se mění jejich vlastní potřeby;
- vyjadřovat se za pomoci digitálních prostředků a vytvářet a upravovat vlastní digitální obsah v různých formátech; měnit, vylepšovat a zdokonalovat obsah stávajících děl s cílem vytvořit nový, originální a relevantní obsah;
- získávat data, informace a obsah z různých zdrojů v digitálním prostředí; při vyhledávání používat různé strategie; získaná data a informace kriticky hodnotit, posuzovat jejich spolehlivost a úplnost.

Mezipředmětové vztahy

Zeměpis: světové strany, světadíly, státy a hlavní města, planeta Země, sluneční soustava a památky, německy mluvící země;

Český jazyk: německy píšící spisovatelé a jejich díla, mluvnická terminologie, syntax a morfologie;

Informatické vzdělávání: počítačová gramotnost, využití internetu (zvláště pro vyhledávání informací), práce se SW;

Dějepis: historický vývoj německy mluvících zemí, významné historické události, osobnosti a památky;

Matematika: čísla, geometrické tvary, jednoduché slovní úlohy, terminologie;

Biologie a ekologie: terminologie (lidské tělo a zdraví), ochrana životního prostředí;

Občanská nauka: člověk a společnost, lidská a občanská práva, politická soustava;

Právo: právní terminologie, občanské a správní právo;

Chemie: chemické názvosloví, chemické procesy v přírodě;

Fyzika: fyzikální názvosloví.

Předmět: Německý jazyk B1	
Výsledky vzdělávání	Učivo
1. ročník	
Žák: - rozumí přiměřeným souvislým projevům a diskusím rodilých mluvčích pronášeným ve standardním hovorovém tempu; - odhaduje význam neznámých výrazů podle kontextu a způsobu tvoření; - nalezne v promluvě hlavní a vedlejší myšlenky a důležité informace; - porozumí školním a pracovním pokynům; - rozpozná význam obecných sdělení a hlášení; - čte s porozuměním věcně i jazykově přiměřené texty, orientuje se v textu; - sdělí obsah, hlavní myšlenky či informace vyslechnuté nebo přečtené; - přednese připravenou prezentaci ze svého oboru a reaguje na jednoduché dotazy publika; - vypráví jednoduché příběhy, zážitky, popíše své pocity; - sdělí a zdůvodní svůj názor; - pronese jednoduše zformulovaný monolog před publikem; - vyjadřuje se téměř bezchybně v běžných, předvídatelných situacích; - dokáže experimentovat, zkoušet a hledat způsoby vyjádření srozumitelné pro posluchače;	1. Řečové dovednosti - cvičení poslechu s porozuměním - cvičení čtení s porozuměním - konverzace - interaktivní dialog - procvičování výslovnosti a intonace
- zaznamená písemně podstatné myšlenky a informace z textu, zformuluje vlastní myšlenky a vytvoří text o událostech a zážitcích v podobě popisu, sdělení, vyprávění, dopisu a odpovědi na dopis; - vyjádří písemně svůj názor na text; - vyhledá, zformuluje a zaznamená informace nebo fakta týkající se studovaného oboru; - přeloží text a používá slovníky i elektronické; - zapojí se do hovoru bez přípravy; - vyměňuje si informace, které jsou běžné při neformálních hovorech; - při pohovorech, na které je připraven, klade vhodné otázky a reaguje na dotazy tazatele; - vyřeší většinu běžných denních situací, které se mohou odehrát v cizojazyčném prostředí; - požádá o upřesnění nebo zopakování sdělené informace, pokud nezachytí přesně význam sdělení; - přeformuluje a objasní pronesené sdělení a zprostředkuje informaci dalším lidem;	2. Písemný projev 2.1 Zpracování textu na zadané téma: - stylizace textu na pohlednici, - vyplňování jednoduchého formuláře - krátká faxová zpráva - poznámky k textu - popis místa - pozvání na oslavu narozenin - blahopřání k narozeninám

- uplatňuje různé techniky čtení textu; - ověří si i sdělí získané informace písemně; - zaznamená vzkazy volajících;	
- vyslovuje srozumitelně co nejbližší přirozené výslovnosti, rozlišuje základní zvukové prostředky daného jazyka a koriguje odlišnosti zvukové podoby jazyka; - komunikuje s jistou mírou sebedůvěry a aktivně používá získanou slovní zásobu včetně vybrané frazeologie v rozsahu daných tematických okruhů, zejména v rutinních situacích každodenního života a vlastních zálib; - používá opisné prostředky v neznámých situacích, při vyjadřování složitých myšlenek; - používá vhodně základní odbornou slovní zásobu ze svého studijního oboru; - uplatňuje základní způsoby tvoření slov v jazyce; - dodržuje základní pravopisné normy v písemném projevu, opravuje chyby;	3. Jazykové prostředky - fonetika – základní pravidla výslovnosti - pravopis – psaní skupin souhlásek a samohlásek - grafika – velká písmena u podstatných jmen - gramatika: - slovesné skupiny - určitý/neurčitý/nulový člen u podstatných jmen - osobní zájmena - časování slabých/silných/modálních sloves v přít. čase - časování sloves s odluč./neodluč. předponou v přít. čase - skloňování podstatných jmen - podstatná jména bez členu - číslovky základní a řadové - slovosled věty oznamovací, otázka - označení míry, množství a hmotnosti - časové údaje - vyjádření záporu
- vyjadřuje se ústně i písemně, k tématům osobního života a k tématům z oblasti zaměření studijního oboru; - řeší pohotově a vhodně standardní řečové situace i jednoduché a frekventované situace týkající se pracovní činnosti; - domluví se v běžných situacích; získá i poskytne informace; - používá stylisticky vhodné obraty umožňující nekonfliktní vztahy a komunikaci;	4. Tematické okruhy, komunikační situace a jazykové funkce - rodina a rodinné vztahy - lidé v mém okolí - koníčky - narozeniny, oslava, dárky - bydlení - jídlo a pití, vaření, zdravé jídlo - denní režim - zdravý životní styl – části těla, obtíže, životospráva... - komunikační situace: - pozdrav, představení a rozloučení se - poděkování - sdělení místa pobytu - blahopřání - omluva, lítost - žádost, prosba - vyjádření souhlasu a nesouhlasu
- prokazuje faktické znalosti především o geografických, demografických, hospodářských, politických, kulturních faktorech zemí dané jazykové oblasti včetně vybraných poznatků studijního oboru, a to i z jiných	5. Poznátky o zemích - regionální speciality - tipy na výlety v německy mluvících regionech

vyučovacích předmětů, a uplatňuje je také v porovnání s realitami mateřské země; - uplatňuje v komunikaci vhodně vybraná sociokulturní specifika daných zemí.	
2. ročník	
Žák: - rozumí přiměřeným souvislým projevům a diskusím rodilých mluvčích pronášeným ve standardním hovorovém tempu; - odhaduje význam neznámých výrazů podle kontextu a způsobu tvoření; - nalezne v promluvě hlavní a vedlejší myšlenky a důležité informace; - porozumí školním a pracovním pokynům; - rozpozná význam obecných sdělení a hlášení; - čte s porozuměním věcně i jazykově přiměřené texty, orientuje se v textu; - sdělí obsah, hlavní myšlenky či informace vyslechnuté nebo přečtené; - přednese připravenou prezentaci ze svého oboru a reaguje na jednoduché dotazy publika; - vypráví jednoduché příběhy, zážitky, popíše své pocity; - sdělí a zdůvodní svůj názor; - pronese jednoduše zformulovaný monolog před publikem; - vyjadřuje se téměř bezchybně v běžných, předvídatelných situacích; - dokáže experimentovat, zkoušet a hledat způsoby vyjádření srozumitelné pro posluchače;	1. Řečové dovednosti - cvičení poslechu s porozuměním - cvičení čtení s porozuměním - konverzace - interaktivní dialog - procvičování výslovnosti a intonace - čtení odborných článků
- zaznamená písemně podstatné myšlenky a informace z textu, zformuluje vlastní myšlenky a vytvoří text o událostech a zážitcích v podobě popisu, sdělení, vyprávění, dopisu a odpovědi na dopis; - vyjádří písemně svůj názor na text; - vyhledá, zformuluje a zaznamená informace nebo fakta týkající se studovaného oboru; - přeloží text a používá slovníky i elektronické; - zapojí se do hovoru bez přípravy; - vyměňuje si informace, které jsou běžné při neformálních hovorech; - zapojí se do odborné debaty nebo argumentace, týká-li se známého tématu; - při pohovorech, na které je připraven, klade vhodné otázky a reaguje na dotazy tazatele; - vyřeší většinu běžných denních situací, které se mohou odehrát v cizojazyčném prostředí; - požádá o upřesnění nebo zopakování sdělené informace, pokud nezachytí přesně význam sdělení;	2. Písemný projev - zpracování textu na zadané téma: - krátký/stručný recept - popis činnosti - poznámky k textu - výměna bytu, inzerát - popis obrázku - osobní dopis - krátké vypravování - e-mail

- přeformuluje a objasní pronesené sdělení a zprostředkuje informaci dalším lidem; - uplatňuje různé techniky čtení textu; - ověří si i sdělí získané informace písemně; - zaznamená vzkazy volajících;	
- vyslovuje srozumitelně co nejbližší přirozené výslovnosti, rozlišuje základní zvukové prostředky daného jazyka a koriguje odlišnosti zvukové podoby jazyka; - komunikuje s jistou mírou sebedůvěry a aktivně používá získanou slovní zásobu včetně vybrané frazeologie v rozsahu daných tematických okruhů, zejména v rutinních situacích každodenního života a vlastních zálib; - používá opisné prostředky v neznámých situacích, při vyjadřování složitých myšlenek; - používá vhodně základní odbornou slovní zásobu ze svého studijního oboru; - uplatňuje základní způsoby tvoření slov v jazyce; - dodržuje základní pravopisné normy v písemném projevu, opravuje chyby;	3. Jazykové prostředky - fonetika – základní pravidla výslovnosti - pravopis – psaní skupin souhlásek a samohlásek - grafika – velká písmena u podstatných jmen - gramatika: - skloňování osobních a přivlastňovacích zájmen - vyjádření českého „svůj“ - podmět „man“ a „es“ - předložky se 3. pádem - předložky se 4. pádem - předložky se 3. a 4. pádem - předložky – vyjadřování času, data - rozkazovací způsob - geografické názvy - věta hlavní a spojky, věty bezespojkové - stupňování příd. jmen a příslovcí; superlativní tvary - odlučitelné a neodlučitelné předpony - préteritum sloves „mít“ a „být“ - perfektum slabých a vybraných silných sloves
- vyjadřuje se ústně i písemně, k tématům osobního života a k tématům z oblasti zaměření studijního oboru; - řeší pohotově a vhodně standardní řečové situace i jednoduché a frekventované situace týkající se pracovní činnosti; - domluví se v běžných situacích; získá i poskytne informace; - používá stylisticky vhodné obraty umožňující nekonfliktní vztahy a komunikaci;	4. Tematické okruhy, komunikační situace a jazykové funkce - témata: - volný čas, počasí - svátky a oslavy - orientace + dopravní prostředky - móda, oblékání, barvy - popis osoby, charakteristika - nakupování, doporučení + rezervace, v restauraci - stěhování a zařizování bytu, inzeráty - všední den, denní + týdenní režim, brigády, kapesné - činnosti v domácnosti - prázdniny - komunikační situace: - vedení rozhovoru k tématům - souvislé vypravování o sobě, popis a charakteristika osob, srovnání

	- popis domácích činností - popis činností všedního dne
- prokazuje faktické znalosti především o geografických, demografických, hospodářských, politických, kulturních faktorech zemí dané jazykové oblasti včetně vybraných poznatků studijního oboru, a to i z jiných vyučovacích předmětů, a uplatňuje je také v porovnání s realitami mateřské země; - uplatňuje v komunikaci vhodně vybraná sociokulturní specifika daných zemí.	5. Poznatky o zemích - německá a rakouská města - zvyky a obyčeje v německy mluvících zemích - německá kuchyně
3. ročník	
Žák: - rozumí přiměřeným souvislým projevům a diskusím rodilých mluvčích pronášeným ve standardním hovorovém tempu; - odhaduje význam neznámých výrazů podle kontextu a způsobu tvoření; - nalezne v promluvě hlavní a vedlejší myšlenky a důležité informace; - porozumí školním a pracovním pokynům; - rozpozná význam obecných sdělení a hlášení; - čte s porozuměním věcně i jazykově přiměřené texty, orientuje se v textu; - sdělí obsah, hlavní myšlenky či informace vyslechnuté nebo přečtené; - přednese připravenou prezentaci ze svého oboru a reaguje na jednoduché dotazy publika; - vypráví jednoduché příběhy, zážitky, popíše své pocity; - sdělí a zdůvodní svůj názor; - pronese jednoduše zformulovaný monolog před publikem; - vyjadřuje se téměř bezchybně v běžných, předvídatelných situacích; - dokáže experimentovat, zkoušet a hledat způsoby vyjádření srozumitelné pro posluchače;	1. Řečové dovednosti - cvičení poslechu s porozuměním - cvičení čtení s porozuměním - konverzace - interaktivní dialog - procvičování výslovnosti a intonace - čtení odborných textů
- zaznamená písemně podstatné myšlenky a informace z textu, zformuluje vlastní myšlenky a vytvoří text o událostech a zážitcích v podobě popisu, sdělení, vyprávění, dopisu a odpovědi na dopis; - vyjádří písemně svůj názor na text; - vyhledá, zformuluje a zaznamená informace nebo fakta týkající se studovaného oboru; - přeloží text a používá slovníky i elektronické; - zapojí se do hovoru bez přípravy; - vyměňuje si informace, které jsou běžné při neformálních hovorech; - zapojí se do odborné debaty nebo argumentace, týká-li se známého tématu;	2. Písemný projev - zpracování textu na zadané téma: - krátká zpráva do novin - vypravování na téma cestování - popis obrázku - popis úrazu - osobní dopis, úřední dopis - vypravování na téma zdraví a nemoci - vypravování na téma turistika - vypravování na téma sport - e-mail

- při pohovorech, na které je připraven, klade vhodné otázky a reaguje na dotazy tazatele; - vyřeší většinu běžných denních situací, které se mohou odehrát v cizojazyčném prostředí; - požádá o upřesnění nebo zopakování sdělené informace, pokud nezachytí přesně význam sdělení; - přeformuluje a objasní pronesené sdělení a zprostředkuje informaci dalším lidem; - uplatňuje různé techniky čtení textu; - ověří si i sdělí získané informace písemně; - zaznamená vzkazy volajících;	
- vyslovuje srozumitelně co nejbližše přirozené výslovnosti, rozlišuje základní zvukové prostředky daného jazyka a koriguje odlišnosti zvukové podoby jazyka; - komunikuje s jistou mírou sebedůvěry a aktivně používá získanou slovní zásobu včetně vybrané frazeologie v rozsahu daných tematických okruhů, zejména v rutinních situacích každodenního života a vlastních zálib; - používá opisné prostředky v neznámých situacích, při vyjadřování složitých myšlenek; - používá vhodně základní odbornou slovní zásobu ze svého studijního oboru; - uplatňuje základní způsoby tvoření slov v jazyce; - dodržuje základní pravopisné normy v písemném projevu, opravuje chyby;	3. Jazykové prostředky - fonetika – základní pravidla výslovnosti - pravopis – psaní skupin souhlásek a samohlásek - grafika – velká písmena u podstatných jmen - gramatika: - préteritum modálních sloves, <i>wissen</i> - perfektum vybraných silných sloves - slabé skloňování podstatných jmen - vedlejší věty – spojky + slovosled - zájmena „<i>welcher</i> + „<i>was für ein</i>“ - tvoření slov - desetinná čísla - zvrtná slovesa - slovesné vazby - nepřímá otázka s „<i>ob</i>“ - zájmenná příslovce - sloveso <i>werden</i> - budoucí čas - vztažné věty - neurčitá zájmena - příd. jména odvozená od geogr. názvů
- vyjadřuje se ústně i písemně, k tématům osobního života a k tématům z oblasti zaměření studijního oboru; - řeší pohotově a vhodně standardní řečové situace i jednoduché a frekventované situace týkající se pracovní činnosti; - domluví se v běžných situacích; získá i poskytne informace; - používá stylisticky vhodné obraty umožňující nekonfliktní vztahy a komunikaci;	4. Tematické okruhy, komunikační situace a jazykové funkce - témata: - zdraví a nemoci - kulturní život - cestování, turistika, plánování dovolené, ubytování - média, internet - doprava, plánování výletu, na nádraží - obchody – typy obchodů, reklama, reklamace - škola – školský systém v Německu a u nás, plány do budoucna - sport – sport. disciplíny, zprávy, olympiáda, extrémní sporty

	- komunikační situace: - vedení rozhovoru na dané téma - samostatné vypravování k tématům - vyjádření radosti, zklamání - stížnost - nákup vstupenky - reklamace zboží - objednání dovolení v cestovní kanceláři - na recepci
- prokazuje faktické znalosti především o geografických, demografických, hospodářských, politických, kulturních faktorech zemí dané jazykové oblasti včetně vybraných poznatků studijního oboru, a to i z jiných vyučovacích předmětů, a uplatňuje je také v porovnání s realitami mateřské země; - uplatňuje v komunikaci vhodně vybraná sociokulturní specifika daných zemí.	5. Poznátky o zemích - školský systém v Německu a srovnání s ČR
4. ročník	
Žák: - rozumí přiměřeným souvislým projevům a diskusím rodilých mluvčích pronášeným ve standardním hovorovém tempu; - odhaduje význam neznámých výrazů podle kontextu a způsobu tvoření; - nalezne v promluvě hlavní a vedlejší myšlenky a důležité informace; - porozumí školním a pracovním pokynům; - rozpozná význam obecných sdělení a hlášení; - čte s porozuměním věcně i jazykově přiměřené texty, orientuje se v textu; - sdělí obsah, hlavní myšlenky či informace vyslechnuté nebo přečtené; - přednese připravenou prezentaci ze svého oboru a reaguje na jednoduché dotazy publika; - vypráví jednoduché příběhy, zážitky, popíše své pocity; - sdělí a zdůvodní svůj názor; - pronese jednoduše zformulovaný monolog před publikem; - vyjadřuje se téměř bezchybně v běžných, předvídatelných situacích; - dokáže experimentovat, zkoušet a hledat způsoby vyjádření srozumitelné pro posluchače;	1. Řečové dovednosti - cvičení poslechu s porozuměním - cvičení čtení s porozuměním - konverzace - interaktivní dialog - procvičování výslovnosti a intonace - čtení delších odborných textů
- zaznamená písemně podstatné myšlenky a informace z textu, zformuluje vlastní myšlenky a vytvoří text o událostech a zážitcích v podobě popisu, sdělení, vyprávění, dopisu a odpovědi na dopis; - vyjádří písemně svůj názor na text;	2. Písemný projev - napsat formální dopis - sestavit strukturovaný životopis - osobní dopis

- vyhledá, zformuluje a zaznamená informace nebo fakta týkající se studovaného oboru; - přeloží text a používá slovníky i elektronické;	- popsat výlet s přáteli - napsat zprávu
- zapojí se do hovoru bez přípravy; - vyměňuje si informace, které jsou běžné při neformálních hovorech; - zapojí se do odborné debaty nebo argumentace, týká-li se známého tématu; - při pohovorech, na které je připraven, klade vhodné otázky a reaguje na dotazy tazatele; - vyřeší většinu běžných denních situací, které se mohou odehrát v cizojazyčném prostředí; - požádá o upřesnění nebo zopakování sdělené informace, pokud nezachytí přesně význam sdělení; - preformuluje a objasní pronesené sdělení a zprostředkuje informaci dalším lidem; - uplatňuje různé techniky čtení textu; - ověří si i sdělí získané informace písemně; - zaznamená vzkazy volajících;	3. Komunikační situace - vyjádřit politování a lhostejnost - mluvit o vztazích v rodině - říct, jaký je můj oblíbený svátek - vyjádřit radu - představit známou osobnost - sestavit program prohlídky města - přivítat hosty - vyjádřit radu - představit známou osobnost - reagovat na návrh
- vyslovuje srozumitelně co nejbližší přirozené výslovnosti, rozlišuje základní zvukové prostředky daného jazyka a koriguje odlišnosti zvukové podoby jazyka; - komunikuje s jistou mírou sebedůvěry a aktivně používá získanou slovní zásobu včetně vybrané frazeologie v rozsahu daných tematických okruhů, zejména v rutinních situacích každodenního života a vlastních zálib; - používá opisné prostředky v neznámých situacích, při vyjadřování složitých myšlenek; - používá vhodně základní odbornou slovní zásobu ze svého studijního oboru; - uplatňuje základní způsoby tvoření slov v jazyce; - dodržuje základní pravopisné normy v písemném projevu, opravuje chyby;	4. Jazykové prostředky - gramatika: - skloňování podstatných jmen 2.pád - skloňování přivlastňovacích zájmen 2.pád - předložky se 2.pádem - závislý infinitiv - směrová příslovce - konjunktiv préterita a opisný tvar <i>würde</i> + infinitiv - korelát <i>es</i> - trpný rod - přičestí přítomné a minulé - zlomky - plusquamperfektum - příslovce – <i>stets</i>, <i>-st</i> - párové spojky - vazby sloves, podstatných a přídavných jmen
- vyjadřuje se ústně i písemně, k tématům osobního života a k tématům z oblasti zaměření studijního oboru; - řeší pohotově a vhodně standardní řečové situace i jednoduché a frekventované situace týkající se pracovní činnosti; - domluví se v běžných situacích; získá i poskytné informace; - používá stylisticky vhodné obraty umožňující nekonfliktní vztahy a komunikaci;	5. Tematické okruhy, komunikační situace a jazykové funkce - témata: - vztahy mezi lidmi, současné problémy - kultura a technický pokrok - svátky a zvyky - realie německy mluvících zemí – historie, geografie, literatura, kultura, politický systém + srovnání s ČR - trh práce, volba povolání

	- medicína + civilizační choroby
- prokazuje faktické znalosti především o geografických, demografických, hospodářských, politických, kulturních faktorech zemí dané jazykové oblasti včetně vybraných poznatků studijního oboru, a to i z jiných vyučovacích předmětů, a uplatňuje je také v porovnání s realitami mateřské země; - uplatňuje v komunikaci vhodně vybraná sociokulturní specifika daných zemí.	6. Poznatky o zemích - německy mluvící země představit je z různých pohledů - doporučit zajímavá místa

Školní vzdělávací program pro obor vzdělávání:

68-42-M/01

Bezpečnostně právní činnost

Předmět:

04 Ruský jazyk B1

(druhý cizí jazyk – výstupní úroveň B1)

(platnost od 1. 9. 2025)

Pojetí vyučovacího předmětu

Celková hodinová dotace

Předmět je vyučován ve všech čtyřech ročnících po 3 hodinách v celkovém počtu 12 hodin následujícím způsobem:

- 1. ročník: 3 hodiny týdně
- 2. ročník: 3 hodiny týdně
- 3. ročník: 3 hodiny týdně
- 4. ročník: 3 hodiny týdně

Obecný cíl vyučovacího předmětu

Vzdělávací program je určen pro výuku dalšího cizího jazyka bez návaznosti na předchozí studium jazyka. Vzdělávací cíle a výstupní požadavky na absolventy jsou formulovány na úrovni B1 Společného evropského referenčního rámce. Slovní zásoba bude doplněna 15 % odborného jazyka za rok.

Cílem předmětu je doplňovat a prohlubovat jazykové vzdělávání, které je propojeno s dalšími vyučovacími předměty (český jazyk a literatura, matematika, dějepis, zeměpis, obchodní korespondence, veřejná správa, ekonomie, právo) a zdroji informací (internet, tisk).

Výuka vede žáky k osvojení a prohlubování komunikativních dovedností na takové úrovni, aby byli schopni v cizím jazyce řešit komunikační situace každodenního života ústně i písemně, domluvit se v cizojazyčném prostředí, porozumět pracovním postupům, zpracovat informace ze zahraniční literatury týkající se oboru vzdělávání a porozumět jednoduchému či adaptovanému uměleckému textu.

Všeobecně vzdělávací cíl je zaměřen zejména na znalost reálií, společenské kultury a dovednosti sociokulturního chování.

Znalost cizího jazyka nejen prohlubuje všeobecné vzdělávání žáků a napomáhá jejich lepšímu uplatnění na trhu práce, ale připravuje je na život v multikulturní Evropě.

Charakteristika učiva

Obsahem výuky zaměřenému k plnění komunikativního vzdělávacího cíle je systematické rozšiřování a prohlubování znalostí, dovedností a návyků obsažených v těchto kategoriích:

- řečové dovednosti (produktivní, receptivní, interaktivní ústní i písemné);
- jazykové prostředky, jazykové funkce;
- základní tematické okruhy všeobecného i odborného zaměření;
- komunikační situace.

Řečové dovednosti se rozvíjejí na základě jazykových prostředků, komunikačních situací a jazykových funkcí, základních tematických okruhů a specifických okruhů z oblasti studovaného oboru. Hlavní náplní a obsahem výuky je tedy nacvičování jak ústního, tak písemného vyjadřování, tzn. práce s texty v mluvené a písemné podobě. Neoddělitelnou součástí uvedených kategorií jsou jazykové reálie.

Tematické okruhy se vztahují k různým oblastem osobního, společenského a pracovního života i studovaného oboru vzdělání, k realitám České republiky i zemí studovaného jazyka, reagují na věk a zájmovou orientaci žáků i na aktuální události.

Žák se dokáže vyjádřit k následujícím tématům:

- osobní údaje, rodina, přátelé, společenský styk, denní program;
- bydlení, dům a byt;
- město (místo, ve kterém žijeme), orientace ve městě, jeho okolí;
- obchody a nákupy, móda a oblékání;
- počasí;
- jídlo a stravování;
- cestování, turistika;
- lidské tělo, péče o zdraví, zdravý životní styl;
- škola, budoucí povolání, vzdělávání;
- volný čas a jeho organizace – umění, záliby, sport;
- tradice, svátky a výročí;
- technika, média, věda;
- Česká republika a země příslušné jazykové oblasti;
- Evropa a svět, aktuální problémy světa, Evropská unie;
- zaměstnání a práce, úřady práce, životopis, strukturovaný životopis.

Cíle vzdělávání v oblasti citů, postojů, hodnot a preferencí

V komunikačních situacích si žák osvojuje a upevňuje řečové dovednosti související se studovaným oborem:

- získávání informací o možnostech ubytování a stravování;
- nakupování a komunikace v obchodě;
- sjednání schůzky, pozvání přítele na oslavu, zakoupení vstupenky a návštěva kulturní akce;
- získávání informací o světě, zvláště o zemích studovaného jazyka, a to i prostřednictvím digitálních technologií a získané poznatky včetně odborných ze svého oboru využívat ke komunikaci;
- jednání na úřadě;
- popis pracovního postupu (např. příprava jídla);
- správné použití formálního a neformálního jazyka v praxi (styk s veřejností).

Pojetí výuky (výukové strategie)

Předmět je rozdělen podle tematických celků. Při výuce se procvičují všechny čtyři dovednosti – čtení, psaní, mluvení (dialog a monolog) a poslech. Komunikace mezi učitelem a žákem probíhá formou výkladu, problémového a skupinového vyučování, besedy...

Do výuky jsou zařazeny prvky budující povědomí o zdvořilostních normách cizího jazyka a chování v prostředí, kde společenství tento jazyk užívá jako jazyk mateřský. Součástí těchto

hodin je výuka a procvičování gramatiky, výslovnosti, slovní zásoby, pravopisu, reálií zemí studovaného jazyka, konverzace v cizím jazyce na dané téma podle studovaného oboru.

Hodnocení výsledků žáků

Předmětem hodnocení je zejména pokrok v rozvoji řečových dovedností, hlavně postupné zdokonalování ústního projevu – srozumitelnost, plynulost, bohatost slovní zásoby, gramatická správnost a schopnost komunikace. Dále jsou to testy, které umožňují kontrolovat výsledky učení průběžně a ověřovat i znalost jednotlivých prostředků. Žák je ústně zkoušen minimálně dvakrát za pololetí. Ústní projev je hodnocen podle zmíněných kritérií.

S ohledem na charakter ŠVP a vzdělávací cíle školy je pro uzavření závěrečné klasifikace v cizím jazyce nutné, aby žák splnil ve stanovených termínech (nejpozději však do konce příslušného klasifikačního období) všechny zadané úkoly v elektronické vzdělávací aplikaci pro cizí jazyky. Pokud tak žák neučiní v řádném termínu, je z daného cizího jazyka nehodnocen a bude mu stanoven termín náhradní. Pokud žák nevypracuje zadané úkoly ani v tomto náhradním termínu, zůstává nehodnocen. Na konci druhého pololetí tento stav znamená, že žák neprospěl.

Přínos předmětu k rozvoji klíčových kompetencí

Výuka ruského jazyka se dotýká pestrého spektra lidských každodenních situací a využívá řadu myšlenkových operací. Z tohoto důvodu je možné rozvíjet řadu klíčových kompetencí, a to napříč celým obsahem učiva:

Kompetence k učení

Žák by měl být schopen:

- mít pozitivní vztah k učení a vzdělávání;
- ovládat různé techniky učení, umět si vytvořit vhodný studijní režim a podmínky;
- uplatňovat různé způsoby práce s textem;
- s porozuměním poslouchat mluvené projevy a pořizovat si poznámky;
- využívat ke svému učení různé informační zdroje;
- sledovat a hodnotit pokrok při dosahování cílů svého učení, přijímat hodnocení výsledků svého učení od jiných lidí;
- znát možnosti svého dalšího vzdělávání.

Kompetence k řešení problémů

Žák by měl být schopen:

- porozumět zadání úkolu a určit jádro problému, získávání potřebných informací;
- uplatňovat při řešení problémů různé metody myšlení;
- volit prostředky a způsoby vhodné pro splnění jednotlivých aktivit;
- spolupracovat při řešení problémů s jinými lidmi.

Komunikativní kompetence

Žák by měl být schopen:

- vyjadřovat se přiměřeně účelu jednání a komunikační situaci;
- formulovat své myšlenky srozumitelně a souvisle;
- účastnit se aktivně diskusí, formulovat a obhajovat své názory a postoje;
- zpracovávat texty administrativní, běžné i odborné texty;
- dodržovat jazykové a stylistické normy a odbornou terminologii;
- zaznamenávat písemně podstatné údaje z projevů;
- dosáhnout jazykové způsobilosti potřebné pro komunikaci v cizojazyčném prostředí;
- chápat výhody znalosti cizích jazyků pro životní a pracovní uplatnění.

Personální a sociální kompetence

Žák by měl být schopen:

- stanovovat si cíle a priority podle svých osobních schopností;
- reagovat adekvátně na hodnocení svého vystupování;
- ověřovat si získané poznatky;
- pracovat v týmu a podílet se na realizaci společných pracovních cílů;
- podněcovat práci v týmu vlastními návrhy.

Občanské kompetence a kulturní povědí

Žák by měl být schopen:

- jednat odpovědně, samostatně a iniciativně nejen ve vlastním zájmu;
- uvědomovat si vlastní kulturní, národní a osobní identitu;
- zajímat se aktivně o politické a společenské dění u nás a ve světě;
- chápat význam životního prostředí pro člověka;
- uznávat tradice a hodnoty vlastního národa;
- mít pozitivní vztah k jiným evropským a světovým kulturám.

Kompetence k pracovnímu uplatnění a podnikatelským aktivitám

Žák by měl být schopen:

- mít odpovědný postoj k vlastní profesní budoucnosti;
- cílevědomě a zodpovědně se rozhodovat o své budoucí profesní a vzdělávací dráze.

Matematické kompetence

Žák by měl být schopen:

- používat pojmy kvantifikujícího charakteru;
- efektivně aplikovat matematické postupy při řešení různých praktických úkolů v běžných situacích.

Digitální kompetence

Žák by měl být schopen:

- orientovat se v digitálním prostředí a využívat digitální technologie bezpečně, sebejistě, kriticky a tvořivě při práci, při učení, ve volném čase i při svém zapojení do společenského života;
- ovládat potřebnou sadu digitálních zařízení, aplikací a služeb, včetně nástrojů z oblasti umělé inteligence, využívat je ve školním a pracovním prostředí i při zapojení do veřejného života; digitální technologie a způsob jejich použití nastavuje a mění podle toho, jak se vyvíjejí dostupné možnosti a jak se mění jeho vlastní potřeby nebo pracovní prostředí a nástroje;
- získávat, posuzovat, spravovat, sdílet a sdělovat data, informace a digitální obsah v různých formátech v osobní či profesní komunitě; k tomu volí efektivní postupy, strategie a způsoby, které odpovídají konkrétní situaci a účelu;
- vytvářet, vylepšovat a propojovat digitální obsah v různých formátech; vyjadřovat se za pomoci digitálních prostředků;
- navrhovat prostřednictvím digitálních technologií taková řešení, která mu pomohou vylepšit postupy či technologie či jejich části;
- poradit ostatním s běžnými technickými problémy;
- vyrovnávat se s proměnlivostí digitálních technologií a posuzovat, jak vývoj technologií ovlivňuje společnost, osobní a pracovní život jedince a životní prostředí, zvažuje rizika a přínosy;
- předcházet situacím ohrožujícím bezpečnost zařízení i dat, situacím ohrožujícím jeho tělesné a duševní zdraví i zdraví ostatních; při spolupráci, komunikaci a sdílení informací v digitálním prostředí jedná eticky, s ohleduplností a respektem k druhým.

Aplikace průřezových témat

Stejně jako u klíčových kompetencí platí, že i průřezová témata je možné z velké části zařadit do výuky ruského jazyka.

Občan v demokratické společnosti

- osobnost a její rozvoj (v rámci celého učiva);
- komunikace, vyjednávání, řešení konfliktů (v rámci celého učiva);
- společnost – jednotlivci a společenské skupiny, kultura, náboženství (v rámci celého učiva);
- stát, politický systém, politika, soudobý svět (politické systémy jednotlivých ruských mluvících zemí a České republiky; tematický celek: Společnost);
- morálka, svoboda, odpovědnost, tolerance, solidarita (tematický celek: Společnost).

Člověk a životní prostředí

- současné globální, regionální a lokální problémy rozvoje a vztahy člověka k prostředí (tematický celek: Společnost);
- možnosti a způsoby řešení environmentálních problémů a udržitelnosti rozvoje v daném oboru vzdělání a v občanském životě (tematický celek: Společnost).

Člověk a svět práce

- písemná i verbální prezentace v prostředí trhu práce – formy aktivního hledání práce, zpracování žádosti o zaměstnání, formy životopisů a motivačních dopisů a jejich vytvoření, praktická příprava na jednání s potenciálním zaměstnavatelem, přijímací pohovor a výběrové řízení;
- význam celoživotního učení jako požadavku pro osobní růst a udržení konkurenceschopnosti a profesní restart;
- formální a neformální vzdělávací příležitosti, možnosti vzdělávání v zahraničí, návaznosti vzdělávání po absolvování střední školy.

Člověk a digitální svět

Žák by měl být schopen:

- využít digitální technologie k vyjádření, formulaci a obhajobě svých názorů, k získávání informací z různých zdrojů i k jejich sdílení, předávání a prezentaci způsobem vhodným pro danou (komunikační) situaci a s ohledem na zamýšleného příjemce. Žáci jsou směřováni zejména k tomu, aby:
- vyjadřovat se za pomoci digitálních prostředků a vytvářet a upravovat vlastní digitální obsah v různých formátech; měnit, vylepšovat a zdokonalovat obsah stávajících děl s cílem vytvořit nový, originální a relevantní obsah;
- získávat data, informace a obsah z různých zdrojů v digitálním prostředí; při vyhledávání používat různé strategie; získaná data a informace kriticky hodnotit, posuzovat jejich spolehlivost a úplnost;
- přizpůsobovat organizaci a uchování dat, informací a obsahu danému prostředí a účelu;
- komunikovat prostřednictvím různých digitálních technologií a přizpůsobovat prostředky komunikace danému kontextu;
- sdílet prostřednictvím digitálních technologií data, informace a obsah s ostatními; používat digitální technologie pro spolupráci a společné vytváření zdrojů a znalostí.

Mezipředmětové vztahy

Zeměpis: světové strany, světadíly, státy a hlavní města, planeta Země, sluneční soustava a památky;

Dějepis: historický vývoj anglicky mluvících zemí, významné historické události, osobnosti a památky;

Matematika: čísla, geometrické tvary, jednoduché slovní úlohy, terminologie;

Biologie a ekologie: terminologie (rostliny a živočichové, lidské tělo a zdraví), ochrana přírody;

Český jazyk: ruští spisovatelé a jejich díla, mluvnická terminologie, syntax a morfologie;

Občanská nauka: člověk a společnost, lidská a občanská práva, politická soustava;

Chemie: chemické názvosloví, chemické procesy v přírodě;

Fyzika: fyzikální názvosloví;

Právo: právní terminologie, občanské a správní právo;

Informatické vzdělávání: počítačová gramotnost, využití internetu (zvláště pro vyhledávání informací), práce se slovníky a překladači, vyhledávání informací o reáliích, tvorba prezentací a plakátů v ruském jazyce, práce s různými digitálními nástroji a AI nástroji

Předmět: Ruský jazyk B1	
Výsledky vzdělávání	Učivo
1. ročník	
Žák - komunikuje v přítomném čase na téma představování se; - aplikuje daná písmena azbuky z tištěné formy do psané;	1. Předazbukové období 2. Osobní informace - představování, dotazy a odpovědi „jak se kdo jmenuje“ - poučení o přízvuku - věty typu <i>кто это</i> - intonace tázacích a oznamovacích vět - nácvik <i>а, к, м, т, о, б, з, э, в, н, у, е, я</i>
- aplikuje písmena azbuky z tištěné podoby do psané a naopak; - operuje s terminologií tématu v grafické i ústní podobě; - užívá číslovky 1-10 v 1. pádě; - ovládá rozdílnou intonaci tázacích a oznamovacích vět;	3. Seznamování - pozdravy při setkání a při loučení - rozlišování přízvučných a nepřízvučných slabik - telefonování - intonace tázacích a oznamovacích vět - číslovky 1-10 v 1. pádě - 1. pád podstatných jmen v oslovení - nácvik <i>р, з, д, и, й, л, ч, н, ш, ы, в, с</i>
- komunikuje v uvedeném tématu, a to v grafické i ústní podobě; - ovládá číslovky 11-20 v 1. pádě; - časuje daná slovesa v přítomném čase; - ovládá 1. časování sloves v přítomném čase; - aplikuje písmena z tištěné podoby do psané a naopak; - ovládá azbuku a pořadí písmen; - používá zápor u sloves; - ovládá pravopis jmen příslušníků národů;	4. Mluvíte rusky? - dotazy a odpovědi odkud kdo je, kolik je mu let a kde bydlí - číslovky 11-20 v 1. pádě <i>Два часа – пять часов</i> - slovesa <i>жить, знать, говорить</i> v přítomném čase - pozvání na návštěvu, poděkování, omluva - nácvik <i>ж, ф, ч, и, х, ё, ю, ь</i> - pořadí písmen azbuky - jotovaná písmena – funkce - psaní <i>не</i> u sloves - pravopis jmen příslušníků národů
- aktivně pracuje s novou slovní zásobou; - uvědomuje si užití pohyblivého přízvuku v ruštině; - pracuje s číslovkami 30-90, 100-900, skloňuje jednoduchá podstatná jména rodu mužského a ženského; - užívá správně přivlastňovací zájmena; - ovládá daná slovesa v přítomném čase; - užívá věty typu – <i>У тебя есть брат? У меня нет брата.</i>;	5. Na návštěvě, rodina - dotazy a odpovědi při telefonování - odstraňování jazykových nedorozumění - dotazy a odpovědi, jak se co řekne rusky - nepřízvučné o a pohyblivý přízvuk sloves <i>учить, посмотреть</i> v jednotném čísle - časování sloves – <i>работать, учиться</i> - číslovky 30-90, 100-900 - věty typu: <i>У тебя есть брат? У меня нет брата.</i> - přivlastňovací zájmena

- časuje uvedená slovesa v přítomném čase; - uvědomuje si rozdíl mezi slovesy – <i>нравиться, нравятся, интересуется, интересуют</i>; - užívá správně osobní zájmena ve 4. pádě; - ovládá věty typu – <i>Папа работает врачом.</i>	6. Profese - co koho zajímá, co se komu líbí - věty typu – <i>Папа работает врачом.</i> - zvrtná slovesa a rozdíl mezi tvary – <i>нравиться, нравятся, интересуется, интересуют</i> - časování slovesa – <i>хотеть</i> - 4. pád osobních zájmen - souhrnné opakování azbuky
2. ročník	
Žák - získá novou slovní zásobu na dané téma; - užívá pohyblivý přízvuk v ruštině; - používá správný tvar podstatných jmen po číslovkách; - používá přivlastňovací zájmena; - časuje slovesa v přítomném čase; - napíše životopis;	1. Životopis - dotazy a odpovědi o rodině - nepřízvučné e - pohyblivý přízvuk u sloves - intonace otázek - podstatná jména po číslovkách - věty typu <i>У тебя есть брат. Папа инженер. Папа работает инженером.</i> - osobní zájmena - přivlastňovací zájmena - časování sloves v přítomném čase
- komunikuje na zadané téma v grafické i ústní podobě; - užívá časovaná slovesa 1. a 2. časování v přítomném čase; - časuje slovesa, zvrtná slovesa v přítomném čase; - sestaví týdenní pracovní program a program svého volného času; - používá správně pohyblivý přízvuk a vyslovuje nepřízvučné souhlásky; - zdokonaluje výslovnost tvrdých a měkkých souhlásek;	2. Volný čas - pozvání, přijetí a odmítnutí pozvání, poděkování - dotazy a odpovědi o tom, co kdo dělá, jaké má zájmy - týdenní pracovní program a program volného času - první a druhé časování sloves typu <i>знать</i> a <i>говорить</i> v přítomném čase - slovesa se skupinou <i>-ова-</i> a <i>-ева-</i> - časování zvrtných sloves v přítomném čase - časování sloves se změnou kmenové souhlásky v přítomném čase - nepřízvučné <i>о, а, е</i> - pohyblivý přízvuk sloves v přítomném čase - výslovnost tvrdého a měkkého <i>л</i> - výslovnost zakončení zvrtných slov
- užívá dotazy a odpovědi při nakupování lístků do divadla či kina; - vyjádří dojmy z divadelního představení; - napíše adresu; - odpoví na inzerát; - vyjádří datum v odpovědi na otázku; - používá uvedené slovesné vazby;	3. Kultura – divadlo, kino - dotazy a odpovědi při nakupování lístků, (cena, datum, místo aj.) - vyjadřování dojmů z divadelního představení - dotazy a odpovědi o zájmové činnosti - psaní adresy - odpověď na inzerát - řadové číslovky 1.-30. v 1. pádě čísla jednotného - vyjadřování data na otázku <i>Какое сегодня число?</i>

	- skloňování osobních zájmen - vazby интересоваться чем, увлекаться чем
- komunikuje na dané téma v grafické i ústní podobě; - užívá minulý čas sloves; - komunikuje s použitím vykání; - užívá správnou intonaci u otázek; - časuje slovesa s pohyblivým přízvukem; - používá správně pravopis slabik <i>зу, ку, ху</i>;	4. Vzdělávání - rozvrh hodin, školní předměty, orientace ve školní budově - český a ruský školský systém - minulý čas sloves - vyjádření vykání - skloňování zájmen <i>кто, что</i> - skloňování podstatných jmen typu <i>магазин, портфель, школа, неделя, фотография</i> v jednotném čísle - intonační nácvik u otázek - výslovnost párových tvrdých a měkkých souhlásek - výslovnost <i>ж, ч, и</i> - pohyblivý přízvuk slovesa <i>быть</i> v minulém čase (i u záporu) - pravopis slabik <i>зу, ку, ху</i>
- umí se orientovat při vysvětlování cesty; - komunikuje v uvedeném tématu v grafické i ústní podobě; - časuje uvedená slovesa; - používá podstatná jména životná i neživotná v 1., 2. a 4. pádě jednotného i množného čísla; - zdokonaluje si výslovnost uvedených předložkových vazeb a souhlásek.	5. Doprava a město - orientace ve městě, doprava, činnost průvodce - dotazy a odpovědi při nakupování - časování sloves <i>идти, ехать, мочь, взять</i> - časování sloves <i>искать, спросить, мочь</i> - věty typu <i>Как пройду? Кому позвонить? Что купить?</i> - podstatná jména životná a neživotná v 1., 2. a 4. pádě jednotného a množného čísla - pohyblivé <i>-o/-e-</i> u podstatných jmen - výslovnost <i>ч, и</i> - výslovnost předložkových spojení - pohyblivý přízvuk časovaných sloves
3. ročník	
Žák	1. Setkání přátel
- komunikuje v uvedeném tématu v grafické i ústní podobě; - ptá se i odpovídá na téma „Jak se komu daří“;	- setkání přátel po časovém odstupu - dotazy a odpovědi jak se komu daří - procvičení učiva
- komunikuje v uvedeném tématu v grafické i ústní podobě; - používá uvedené slovesné vazby odlišné od češtiny; - používá vyjádření vzájemnosti; - skloňuje tvrdá podstatná jména; - užívá datum.	2. Člověk a jeho vzhled, móda - kultura oblékání - kulturní zájmy - vazby odlišné od češtiny „он похож на кого“ - vyjádření vzájemnosti (<i>друг другу</i>) - časování slovesa <i>надеть</i> - skloňování přídavných jmen podle vzoru <i>новый</i> - datum

- komunikuje v uvedeném tématu v grafické i ústní podobě; - používá uvedené slovesné vazby odlišné od češtiny; - používá uvedená zájmena a skloňuje je; - umí vyjádřit význam „je třeba a musí se“;	3. Člověk a jeho vlastnosti, charakter člověka - popis člověka a jeho vlastností - vyjadřování nutnosti, možnosti a nemožnosti - vyjádření omluvy a politování - psaní data v dopise - zpodstatnělá přídavná jména - zájmena <i>какой, который</i> - slovesné vazby <i>ждать кого</i> - výrazy <i>потому что, поэтому</i> - vyjádření významu <i>je třeba, musí se...</i>
- procvičování gramatiky.	4. Počasí - světové strany - procvičování modálních sloves - měkká přídavná jména
4. ročník	
Žák - aktivně pracuje s novou slovní zásobou a užívá ji při komunikaci; - umí vyjádřit datum a letopočet; - používá číslovky 100-1000; - tvoří 2 a 3.stupeň přídavných jmen při stupňování; - umí napsat telegram; - komunikuje v uvedeném tématu; - užívá podmiňovací způsob;	1. Cestování - slovní zásoba turistika a cestování - komunikace o počasí a ročních obdobích - datum a letopočet - hodiny - skloňování přídavných jmen podle vzoru <i>летний</i> - číslovky 100-1000 - letopočet - 3. stupeň přídavných jmen - skloňování podstatných jmen vzoru <i>темрадь</i> - slovesné vazby <i>участвовать в чем</i> - psaní telegramu - komunikace v situacích na letišti, nádraží... - podmiňovací způsob - časování sloves <i>открыть, закрыть</i> - věty se slovem <i>нужен</i>
- komunikuje na dané téma v grafické i ústní podobě; - užívá rozkazovací způsob u sloves; - užívá spojku <i>чтобы</i>; - časuje slovesa <i>есть, нить</i>;	2. Stravování, jídlo - komunikace v jídelně, v bufetu, při nákupu potravin, při stolování - rozkazovací způsob - spojka <i>чтобы</i> - slovesa <i>есть, нить</i>
- aktivně pracuje s novou slovní zásobou; - komunikuje na dané téma v grafické i ústní podobě;	3. Společnost - charakteristika společnosti (postavení mužů a žen ve společnosti), politický systém ČR, Ruska - náboženství v Rusku - vliv společnosti na životní prostředí
- aktivně pracuje s odbornou slovní zásobou z oblasti práva, ekonomie a veřejné správy; - napíše úřední dopis;	4. Rozšíření učiva

Bezpečnostně právní akademie Plzeň, s. r. o., střední škola

Tylova 18, 301 00 Plzeň

- přeloží a vytvořit pracovní smlouvu, kupní smlouvu, smlouvu o dílo; - pracuje s počítačem v azbuce.	- odborná terminologie z oblasti práva, ekonomiky a veřejné správy - úřední dopis - překlad a tvorba smluv - práce s počítačem v azbuce
---	---

Školní vzdělávací program pro obor vzdělávání:

68-42-M/01

Bezpečnostně právní činnost

Předmět:

05 Anglický jazyk A2

(platnost od 1. 9. 2025)

Pojetí vyučovacího předmětu

Celková hodinová dotace

Předmět je vyučován v prvních třech ročnících po 3 hodinách v celkovém počtu 9 hodin rozvrženými následujícím způsobem:

1. ročník: 3 hodiny týdně
2. ročník: 3 hodiny týdně
3. ročník: 3 hodiny týdně

Obecný cíl vyučovacího předmětu

Výuka zaměřená na žáky s pokročilou úrovní (pokračující ve studiu anglického jazyka ze základní školy) cílí k zvládnutí obsahu učiva a kompetencí tak, jak je vymezuje Společný evropský referenční rámec pro jazyky v úrovni A2.

Žák:

- má dostačující vyjadřovací prostředky k tomu, aby popsal(a) nepředvídatelné situace, aby v rozumné míře dostatečně přesně postihl(a) podstatu myšlenky nebo problému a aby se vyjadřoval o abstraktních či kulturních tématech, jako jsou hudba a film;
- má dostačující vyjadřovací prostředky k tomu, aby se domluvil(a) a aby se vyjadřoval(a) pomocí své slovní zásoby jen s určitou mírou zaváhání a opisných jazykových prostředků v rámci tematických okruhů jako jsou rodina, koníčky a zájmy, práce, cestování a aktuální události, ale omezená slovní zásoba způsobuje opakování a občas dokonce formulační obtíže.

Charakteristika učiva

Ke zdárnému zvládnutí učiva a jeho praktickému použití je třeba osvojení si následujících znalostí a schopností, na které je ve výuce kladen důraz:

- rozvoj řečových dovedností (mluvený projev, písemný projev, porozumění textu, porozumění poslechu);
- rozvoj jazykových prostředků – gramatika, výslovnost, slovní zásoba (obecná a odborná);
- tematické okruhy zaměřené obecně i odborně;
- komunikační situace (získávání a předávání informací);
- jazykové funkce (fráze pokrývající většinu každodenních situací);
- poznatky o anglicky mluvících zemích.

Cíle vzdělávání v oblasti citů, postojů, hodnot a preferencí

Výuka anglického jazyka směřuje k tomu, aby žáci:

- vážili si hodnot jiných národních společenství a jejich kultur;
- cítili potřebu blíže poznávat jiné kultury (zvláště v anglicky mluvících zemích), např. osobní návštěvou cizí země;
- ocenili důležitost znalosti cizího jazyka ve svém budoucím osobním i profesním životě;
- neostýchali se komunikace v anglickém jazyce s rodilými mluvčími.

Pojetí výuky (výukové strategie)

- skupinová práce, samostatná práce, domácí příprava;
- výklad;
- ověřování poznatků na daných cvičeních;
- práce s textem (překlad, porozumění);
- poslechová cvičení (porozumění);
- komunikace, diskuse na dané téma.

Hodnocení výsledků žáků

Hodnoceny jsou tyto činnosti aplikované prostřednictvím anglického jazyka:

- hloubka porozumění poznatkům;
- schopnost aplikovat poznatky při řešení problémů;
- schopnost formulovat své myšlenky, argumentovat a diskutovat;
- schopnost porozumění textu a poslechu;
- schopnost vyjádřit se souvisle v písemném projevu.

Hodnocení výsledků probíhá následujícími metodami: písemné zkoušení, ústní zkoušení, slohová práce, domácí úlohy, referáty, prezentace, projevy aktivity v hodině.

S ohledem na charakter ŠVP a vzdělávací cíle školy je pro uzavření závěrečné klasifikace v cizím jazyce nutné, aby žák splnil ve stanovených termínech (nejpozději však do konce příslušného klasifikačního období) všechny zadané úkoly v elektronické vzdělávací aplikaci pro cizí jazyky. Pokud tak žák neučiní v řádném termínu, je z daného cizího jazyka nehodnocen a bude mu stanoven termín náhradní. Pokud žák nevypracuje zadané úkoly ani v tomto náhradním termínu, zůstává nehodnocen. Na konci druhého pololetí tento stav znamená, že žák neprospěl.

Přínos předmětu k rozvoji klíčových kompetencí

Výuka anglického jazyka se dotýká pestrého spektra lidských každodenních situací a využívá řadu myšlenkových operací. Z tohoto důvodu je možné rozvíjet řadu klíčových kompetencí, a to napříč celým obsahem učiva:

Kompetence k učení

Žák by měl být schopen:

- mít pozitivní vztah k učení a vzdělávání;
- ovládat různé techniky učení, umět si vytvořit vhodný studijní režim a podmínky;
- uplatňovat různé způsoby práce s textem (zvláště studijní a analytické čtení), umět efektivně vyhledávat a zpracovávat informace;
- být čtenářsky gramotný;
- s porozuměním poslouchat mluvené projevy a pořizovat si poznámky;

- využívat ke svému učení různé informační zdroje včetně svých zkušeností i zkušeností jiných lidí;
- sledovat a hodnotit pokrok při dosahování cílů svého učení, přijímat hodnocení výsledků svého učení od jiných lidí;
- znát možnosti svého dalšího vzdělávání.

Kompetence k řešení problémů

Žák by měl být schopen:

- porozumět zadání úkolu a určit jádro problému, získat informace potřebné k řešení problému, navrhnout způsob řešení, popř. varianty řešení, a zdůvodnit jej, vyhodnotit a ověřit správnost zvoleného postupu a dosažené výsledky;
- uplatňovat při řešení problémů různé metody myšlení (logické, matematické, empirické) a myšlenkové operace;
- volit prostředky a způsoby (pomůcky, studijní literaturu, metody a techniky) vhodné pro splnění jednotlivých aktivit využívat zkušenosti a vědomosti nabyté dříve;
- spolupracovat při řešení problémů s jinými lidmi (skupinová práce).

Komunikativní kompetence

Žák by měl být schopen:

- vyjadřovat se přiměřeně účelu jednání a komunikační situaci v projevech mluvených i psaných a vhodně se prezentovat;
- formulovat své myšlenky srozumitelně a souvisle, v písemné podobě přehledně a jazykově správně;
- účastnit se aktivně diskusí, formulovat a obhajovat své názory a postoje;
- zpracovávat administrativní písemnosti, pracovní dokumenty i souvislé texty na běžná i odborná témata;
- dodržovat jazykové a stylistické normy a odbornou terminologii;
- zaznamenávat písemně podstatné myšlenky a údaje z textů a projevů jiných lidí;
- vyjadřovat se a vystupovat v souladu se zásadami kultury projevu a chování;
- dosáhnout jazykové způsobilosti potřebné pro komunikaci v cizojazyčném prostředí;
- dosáhnout jazykové způsobilosti potřebné pro pracovní uplatnění podle potřeb a charakteru příslušné odborné kvalifikace (např. porozumět běžné odborné terminologii a pracovním pokynům v písemné i ústní formě);
- chápat výhody znalosti cizích jazyků pro životní a pracovní uplatnění, být motivováni k prohlubování svých jazykových dovedností v celoživotním učení.

Personální a sociální kompetence

Žák by měl být schopen:

- stanovovat si cíle a priority podle svých osobních schopností;
- reagovat adekvátně na hodnocení svého vystupování;
- ověřovat si získané poznatky;
- pracovat v týmu a podílet se na realizaci společných pracovních cílů;
- podněcovat práci v týmu vlastními návrhy.

Občanské kompetence a kulturní povědomí

Žák by měl být schopen:

- jednat odpovědně, samostatně a iniciativně nejen ve vlastním zájmu, ale i ve veřejném zájmu;
- dodržovat zákony, respektovat práva a osobnost druhých lidí (popř. jejich kulturní specifika), vystupovat proti nesnášenlivosti, xenofobii a diskriminaci;
- jednat v souladu s morálními principy a zásadami společenského chování, přispívat k uplatňování hodnot demokracie;
- uvědomovat si – v rámci plurality a multikulturního soužití – vlastní kulturní, národní a osobnostní identitu, přistupovat s aktivní tolerancí k identitě druhých;
- zajímat se aktivně o politické a společenské dění u nás a ve světě;
- chápat význam životního prostředí pro člověka a jednat v duchu udržitelného rozvoje;
- uznávat hodnotu života, uvědomovat si odpovědnost za vlastní život a spoluodpovědnost při zabezpečování ochrany života a zdraví ostatních;
- uznávat tradice a hodnoty vlastního národa, chápat jeho minulost i současnost v evropském a světovém kontextu;
- podporovat hodnoty místní, národní, evropské i světové kultury a mít k nim vytvořen pozitivní vztah.

Kompetence k pracovnímu uplatnění a podnikatelským aktivitám

Žák by měl být schopen:

- mít odpovědný postoj k vlastní profesní budoucnosti, a tedy i vzdělávání;
- uvědomovat si význam celoživotního učení a být připraven přizpůsobovat se měnícím se pracovním podmínkám;
- mít přehled o možnostech uplatnění na trhu práce v daném oboru;
- cílevědomě a zodpovědně rozhodovat o své budoucí profesní a vzdělávací dráze;
- umět získávat a vyhodnocovat informace o pracovních i vzdělávacích příležitostech, využívat poradenské a zprostředkovatelské služby jak z oblasti světa práce, tak vzdělávání;
- vhodně komunikovat s potenciálními zaměstnavateli, prezentovat svůj odborný potenciál a své profesní cíle.

Matematické kompetence

Žák by měl být schopen:

- správně používat a převádět jednotky (anglosaské na mezinárodní);
- používat pojmy kvantifikujícího charakteru;
- efektivně aplikovat matematické postupy při řešení různých praktických úkolů v běžných situacích.

Digitální kompetence

Žák by měl být schopen:

- ovládat potřebnou sadu digitálních zařízení, aplikací a služeb, včetně nástrojů z oblasti umělé inteligence, využívat je ve školním a pracovním prostředí i při zapojení do veřejného života; digitální technologie a způsob jejich použití nastavovat a měnit podle toho, jak se

vyvíjejí dostupné možnosti a jak se mění jeho vlastní potřeby nebo pracovní prostředí a nástroje;

- získávat, posuzovat, spravovat, sdílet a sdělovat data, informace a digitální obsah v různých formátech v osobní či profesní komunitě; k tomu volit efektivní postupy, strategie a způsoby, které odpovídají konkrétní situaci a účelu;
- vytvářet, vylepšovat a propojovat digitální obsah v různých formátech; vyjadřovat se za pomoci digitálních prostředků;
- vyrovnávat se s proměnlivostí digitálních technologií a posuzovat, jak vývoj technologií ovlivňuje společnost, osobní a pracovní život jedince a životní prostředí, zvažuje rizika a přínosy;
- předcházet situacím ohrožujícím bezpečnost zařízení i dat, situacím ohrožujícím jeho tělesné a duševní zdraví i zdraví ostatních; při spolupráci, komunikaci a sdílení informací v digitálním prostředí jednat eticky, s ohleduplností a respektem k druhým.

Aplikace průřezových témat

Stejně jako u klíčových kompetencí platí, že i průřezová témata je možné z velké části zařadit do výuky anglického jazyka.

Občan v demokratické společnosti

- osobnost a její rozvoj (v rámci celého učiva);
- komunikace, vyjednávání, řešení konfliktů (v rámci celého učiva);
- společnost – jednotlivec a společenské skupiny, kultura, náboženství (v rámci celého učiva);
- stát, politický systém, politika, soudobý svět (politické systémy jednotlivých anglicky mluvících zemí a České republiky; tematický celek: Společnost);
- masová média (tematický celek: Masová média);
- morálka, svoboda, odpovědnost, tolerance, solidarita (tematický celek: Společnost).

Člověk a životní prostředí

- současné globální, regionální a lokální problémy rozvoje a vztahy člověka k prostředí (tematický celek: Životní prostředí);
- možnosti a způsoby řešení environmentálních problémů a udržitelnosti rozvoje v daném oboru vzdělání a v občanském životě (tematický celek: Životní prostředí).

Člověk a svět práce

- písemná i verbální prezentace v prostředí trhu práce – formy aktivního hledání práce, zpracování žádosti o zaměstnání, formy životopisů a motivačních dopisů a jejich vytvoření, praktická příprava na jednání s potenciálním zaměstnavatelem, přijímací pohovor a výběrové řízení;
- význam celoživotního učení jako požadavku pro osobní růst a udržení konkurenceschopnosti a profesní restart;
- formální a neformální vzdělávací příležitosti, možnosti vzdělávání v zahraničí, návaznosti vzdělávání po absolvování střední školy;

Člověk a digitální svět

Žák by měl být schopen:

- běžně a samozřejmě využívat vhodné digitální technologie a jejich kombinace k naplnění svých potřeb; digitální technologie a způsob jejich použití nastavovat a měnit podle toho, jak se vyvíjejí dostupné možnosti a jak se mění jejich vlastní potřeby;
- vyjadřovat se za pomoci digitálních prostředků a vytvářet a upravovat vlastní digitální obsah v různých formátech; měnit, vylepšovat a zdokonalovat obsah stávajících děl s cílem vytvořit nový, originální a relevantní obsah;
- získávat data, informace a obsah z různých zdrojů v digitálním prostředí; při vyhledávání používat různé strategie; získaná data a informace kriticky hodnotit, posuzovat jejich spolehlivost a úplnost;

Mezipředmětové vztahy

Zeměpis: světové strany, světadíly, státy a hlavní města, planeta Země, sluneční soustava a památky;

Dějepis: historický vývoj anglicky mluvících zemí, významné historické události, osobnosti a památky;

Matematika: čísla, geometrické tvary, jednoduché slovní úlohy, terminologie;

Biologie a ekologie: terminologie (rostliny a živočichové, lidské tělo a zdraví), ochrana přírody;

Český jazyk: anglosaští spisovatelé a jejich díla, mluvnická terminologie, syntax a morfologie;

Občanská nauka: člověk a společnost, lidská a občanská práva, politická soustava;

Chemie: chemické názvosloví, chemické procesy v přírodě;

Fyzika: fyzikální názvosloví;

Právo: právní terminologie, občanské a správní právo;

Informatické vzdělávání: počítačová gramotnost, využití internetu (zvláště pro vyhledávání informací), práce se SW.

Předmět: Anglický jazyk A2	
Výsledky vzdělávání	Učivo
1. ročník	
Žák - rozumí přiměřeným souvislým projevům a diskusím rodilých mluvčích pronášeným ve standardním hovorovém tempu; - odhaduje význam neznámých výrazů podle kontextu a způsobu tvoření; - nalezne v promluvě hlavní a vedlejší myšlenky a důležité informace; - porozumí školním a pracovním pokynům; - rozpozná význam obecných sdělení a hlášení; - čte s porozuměním věcně i jazykově přiměřené texty, orientuje se v textu; - sdělí obsah, hlavní myšlenky či informace vyslechnuté nebo přečtené; - vypráví jednoduché příběhy, zážitky, popíše své pocity; - sdělí a zdůvodní svůj názor; - pronese jednoduše zformulovaný monolog před publikem; - vyjadřuje se téměř bezchybně v běžných, předvídatelných situacích; - dokáže experimentovat, zkoušet a hledat způsoby vyjádření srozumitelné pro posluchače; - zaznamená písemně podstatné myšlenky a informace z textu, zformuluje vlastní myšlenky a vytvoří text na dané téma a ve stanoveném rozsahu, např. formou popisu, sdělení, vyprávění, dopisu a odpovědi na dopis; - vyjádří písemně svůj názor na text; - přeloží text a používá slovníky (i elektronické); - vyhledá, zpracuje a prezentuje informace týkající se odborné problematiky, reaguje na jednoduché dotazy; - zapojí se do běžného hovoru bez přípravy; - vyměňuje si informace, které jsou běžné při neformálních hovorech; - zapojí se do debaty nebo argumentace, týká-li se známého tématu; - při pohovorech, na které je připraven, klade vhodné otázky a reaguje na dotazy tazatele; - vyřeší většinu běžných denních situací, které se mohou odehrát v cizojazyčném prostředí; - požádá o upřesnění nebo zopakování sdělené informace, pokud nezachytí přesně význam sdělení; - přeformuluje a objasní pronesené sdělení a zprostředkuje informaci dalším lidem; - uplatňuje různé techniky čtení textu;	1. Řečové dovednosti - cvičení poslechu s porozuměním - cvičení čtení s porozuměním - interaktivní dialog - konverzace - procvičování výslovnosti a intonace - jednoduchý překlad - osobní profil - neformální dopis - vyprávění - popis

- ověřit si i sdělit získané informace písemně; - zaznamenaná vzkazy volajících;	
- vyslovuje srozumitelně co nejlépe přirozené výslovnosti, rozlišuje základní zvukové prostředky daného jazyka; - a koriguje odlišnosti zvukové podoby jazyka; - komunikuje s jistou mírou sebedůvěry a aktivně používá získanou slovní zásobu včetně vybrané frazeologie v rozsahu daných tematických okruhů, zejména v rutinních situacích každodenního života a vlastních zálib; - používá opisné prostředky v neznámých situacích, při vyjadřování složitých myšlenek; - používá vhodně základní odbornou slovní zásobu ze svého studijního oboru; - uplatňuje základní způsoby tvoření slov v jazyce; - dodržuje základní pravopisné normy v písemném projevu, opravuje chyby;	2. Jazykové prostředky - procvičování výslovnosti a intonace - přítomný čas prostý / průběhový - minulý čas prostý / průběhový - počítatelnost - výrazy <i>some</i> a <i>any</i> - stupňování přídavných jmen - modální slovesa - výrazy <i>as-as</i>, <i>too</i>, <i>enough</i> - předpřítomný čas - slovosled - abeceda - číslice - základní užití členů
- vyjadřuje se ústně i písemně, k tématům osobního života a k tématům z oblasti odborného zaměření studia; - řeší pohotově a vhodně standardní řečové situace i jednoduché a frekventované situace týkající se pracovní činnosti; - domluví se v běžných situacích; - získá i poskytne informace; - používá stylisticky vhodné obraty umožňující nekonfliktní vztahy a komunikaci;	3. Tematické okruhy, komunikační situace a jazykové funkce - vnější charakteristika - sport - život ve městě a na venkově - vyjadřování vlastního názoru - řešení problémů, dávání rad - vypravování o minulosti - domácí práce - cestování, dovolená - volný čas - počasí a přírodní katastrofy - moje komunita, sousedské vztahy - jídlo
- prokazuje faktické znalosti především o geografických, demografických, hospodářských, politických, kulturních faktorech zemí dané jazykové oblasti včetně vybraných poznatků studijního oboru, a to i z jiných vyučovacích předmětů, a uplatňuje je také v porovnání s realitami mateřské země; - uplatňuje v komunikaci vhodně vybraná sociokulturní specifika daných zemí.	4. Poznátky o zemích - sociokulturní zvyklosti v anglicky mluvících zemích
2. ročník	
Žák - rozumí přiměřeným souvislým projevům a diskusím rodilých mluvčích pronášeným ve standardním hovorovém tempu; - odhaduje význam neznámých výrazů podle kontextu a způsobu tvoření; - nalezne v promluvě hlavní a vedlejší myšlenky a důležité informace;	1. Řečové dovednosti - cvičení poslechu s porozuměním - cvičení čtení s porozuměním - interaktivní dialog - konverzace - procvičování výslovnosti a intonace - jednoduchý překlad - čtení odborných článků

- porozumí školním a pracovním pokynům; - rozpozná význam obecných sdělení a hlášení; - čte s porozuměním věcně i jazykově přiměřené texty, orientuje se v textu; - sdělí obsah, hlavní myšlenky či informace vyslechnuté nebo přečtené; - vypráví jednoduché příběhy, zážitky, popíše své pocity; - sdělí a zdůvodní svůj názor; - pronese jednoduše zformulovaný monolog před publikem; - vyjadřuje se téměř bezchybně v běžných, předvídatelných situacích; - dokáže experimentovat, zkoušet a hledat způsoby vyjádření srozumitelné pro posluchače; - zaznamená písemně podstatné myšlenky a informace z textu, zformuluje vlastní myšlenky a vytvoří text na dané téma a ve stanoveném rozsahu, např. formou popisu, sdělení, vyprávění, dopisu a odpovědi na dopis; - vyjádří písemně svůj názor na text; - přeloží text a používá slovníky (i elektronické); - vyhledá, zpracuje a prezentuje informace týkající se odborné problematiky, reaguje na jednoduché dotazy; - zapojí se do běžného hovoru bez přípravy; - vyměňuje si informace, které jsou běžné při neformálních hovorech; - zapojí se do debaty nebo argumentace, týká-li se známého tématu; - při pohovorech, na které je připraven, klade vhodné otázky a reaguje na dotazy tazatele; - vyřeší většinu běžných denních situací, které se mohou odehrát v cizojazyčném prostředí; - požádá o upřesnění nebo zopakování sdělené informace, pokud nezachytí přesně význam sdělení; - přeformuluje a objasní pronesené sdělení a zprostředkuje informaci dalším lidem; - uplatňuje různé techniky čtení textu; - ověří si i sdělí získané informace písemně; - zaznamená vzkazy volajících;	- formální dopis - neformální dopis - zpráva - vyjádření vlastního názoru
- vyslovuje srozumitelně co nejbližší přirozené výslovnosti, rozlišuje základní zvukové prostředky daného jazyka a koriguje odlišnosti zvukové podoby jazyka; - komunikuje s jistou mírou sebedůvěry a aktivně používá získanou slovní zásobu včetně vybrané frazeologie v rozsahu daných tematických okruhů, zejména v rutinních situacích každodenního života a vlastních zálib; - používá opisné prostředky v neznámých situacích, při vyjadřování složitých myšlenek; - používá vhodně základní odbornou slovní zásobu ze svého studijního oboru; - uplatňuje základní způsoby tvoření slov v jazyce;	2. Jazykové prostředky - vyjádření budoucnosti - nultý, první a druhý kondicionál - předpřítomný čas - předpřítomný čas / minulý čas - předminulý čas - trpný rod - přímá a nepřímá řeč - frázová slovesa

- dodržuje základní pravopisné normy v písemném projevu, opravuje chyby;	
- vyjadřuje se ústně i písemně, k tématům osobního života a k tématům z oblasti odborného zaměření studia; - řeší pohotově a vhodně standardní řečové situace i jednoduché a frekventované situace týkající se pracovní činnosti; - domluví se v běžných situacích; získá i poskytne informace; - používá stylisticky vhodné obraty umožňující nekonfliktní vztahy a komunikaci;	3. Tematické okruhy, komunikační situace a jazykové funkce - škola - mimoškolní aktivity a jejich plánování - životní cíle - kultura, zvyky - rodina - dětství, dospívání, životní zkušenosti - vesmír, vynálezy - společnost, globální problémy - týmová práce - práce a zaměstnání - silné a slabé stránky - popis obrázku - parafrázování
- prokazuje faktické znalosti především o geografických, demografických, hospodářských, politických, kulturních faktorech zemí dané jazykové oblasti včetně vybraných poznatků studijního oboru, a to i z jiných vyučovacích předmětů, a uplatňuje je také v porovnání s realitami mateřské země; - uplatňuje v komunikaci vhodně vybraná sociokulturní specifika daných zemí.	4. Poznatky o zemích - systém vzdělávání v anglicky mluvících zemích - kulturní zvyklosti v anglicky mluvících zemích
3. ročník	
Žák - rozumí přiměřeným souvislým projevům a diskusím rodilých mluvčích pronášeným ve standardním hovorovém tempu; - odhaduje význam neznámých výrazů podle kontextu a způsobu tvoření; - nalezne v promluvě hlavní a vedlejší myšlenky a důležité informace; - porozumí školním a pracovním pokynům; - rozpozná význam obecných sdělení a hlášení; - čte s porozuměním věcně i jazykově přiměřené texty, orientuje se v textu; - sdělí obsah, hlavní myšlenky či informace vyslechnuté nebo přečtené; - vypráví jednoduché příběhy, zážitky, popíše své pocity; - sdělí a zdůvodní svůj názor; - pronese jednoduše zformulovaný monolog před publikem; - vyjadřuje se téměř bezchybně v běžných, předvídatelných situacích; - dokáže experimentovat, zkoušet a hledat způsoby vyjádření srozumitelné pro posluchače;	1. Řečové dovednosti - cvičení poslechu s porozuměním - cvičení čtení s porozuměním - interaktivní dialog - konverzace - procvičování výslovnosti a intonace - jednoduchý překlad - čtení odborných textů - vyprávění - článek - recenze - esej

- zaznamená písemně podstatné myšlenky a informace z textu, zformuluje vlastní myšlenky a vytvoří text na dané téma a ve stanoveném rozsahu, např. formou popisu, sdělení, vyprávění, dopisu a odpovědi na dopis; - vyjádří písemně svůj názor na text; - přeloží text a používá slovníky (i elektronické); - vyhledá, zpracuje a prezentuje informace týkající se odborné problematiky, reaguje na jednoduché dotazy; - zapojí se do běžného hovoru bez přípravy; - vyměňuje si informace, které jsou běžné při neformálních hovorech; - zapojí se do debaty nebo argumentace, týká-li se známého tématu; - při pohovorech, na které je připraven, klade vhodné otázky a reaguje na dotazy tazatele; - vyřeší většinu běžných denních situací, které se mohou odehrát v cizojazyčném prostředí; - požádá o upřesnění nebo zopakování sdělené informace, pokud nezachytí přesně význam sdělení; - přeformuluje a objasní pronesené sdělení a zprostředkuje informaci dalším lidem; - uplatňuje různé techniky čtení textu; - ověří si i sdělí získané informace písemně; - zaznamená vzkazy volajících;	
- vyslovuje srozumitelně co nejbližší přirozené výslovnosti, rozlišuje základní zvukové prostředky daného jazyka a koriguje odlišnosti zvukové podoby jazyka; - komunikuje s jistou mírou sebedůvěry a aktivně používá získanou slovní zásobu včetně vybrané frazeologie v rozsahu daných tematických okruhů, zejména v rutinních situacích každodenního života a vlastních zálib; - používá opisné prostředky v neznámých situacích, při vyjadřování složitých myšlenek; - používá vhodně základní odbornou slovní zásobu ze svého studijního oboru; - uplatňuje základní způsoby tvoření slov v jazyce; - dodržuje základní pravopisné normy v písemném projevu, opravuje chyby;	2. Jazykové prostředky - přítomné časy (stavová a dynamická slovesa) - minulé časy - vazba „used to“, „get used to“, „be used to“ - předpřítomný čas / minulý čas - předpřítomný čas prostý / průběhový - stupňování - modální slovesa - kvantifikátory
- vyjadřuje se ústně i písemně, k tématům osobního života a k tématům z oblasti odborného zaměření studia; - řeší pohotově a vhodně standardní řečové situace i jednoduché a frekventované situace týkající se pracovní činnosti; - domluví se v běžných situacích; - získá i poskytne informace; - používá stylisticky vhodné obraty umožňující nekonfliktní vztahy a komunikaci;	3. Tematické okruhy, komunikační situace a jazykové funkce - hry a zábava - Internet a on-line svět - lidské pocity - přátelství, mezilidské vztahy - fake news - technologie - životní styl - sport - tvoření prezentace

	- popis fotografie, obrázku
- prokazuje faktické znalosti především o geografických, demografických, hospodářských, politických, kulturních faktorech zemí dané jazykové oblasti včetně vybraných poznatků studijního oboru, a to i z jiných vyučovacích předmětů, a uplatňuje je také v porovnání s reáliemi mateřské země; - uplatňuje v komunikaci vhodně vybraná sociokulturní specifika daných zemí.	4. Poznatky o zemích - sport v anglicky mluvících zemích

Školní vzdělávací program pro obor vzdělávání:

68-42-M/01

Bezpečnostně právní činnost

Předmět:

06 Německý jazyk A2

(platnost od 1. 9. 2025)

Pojetí vyučovacího předmětu

Celková hodinová dotace

Předmět je vyučován v prvních třech ročnících s hodinovou dotací 3, 3 a 3 hodiny týdně.

Obecný cíl vyučovacího předmětu

- získávání zájmu o studium německého jazyka a vytváření pozitivního vztahu k tomuto předmětu;
- osvojení potřebných jazykových znalostí a dovedností a aktivní využití účinné komunikace v německém jazyce;
- získání schopnosti číst s porozuměním přiměřené texty v německém jazyce;
- poznání kultury zemí příslušné jazykové oblasti, vyhledávání nejdůležitějších informací o zemích studovaného jazyka a práce s nimi;
- pochopení významu znalosti cizích jazyků pro osobní život, formování vzájemného porozumění mezi zeměmi, respektu a toleranci k odlišným kulturním hodnotám jiných národů.

Charakteristika učiva

Ke zdárnému zvládnutí učiva a jeho praktickému použití je třeba osvojení si následujících znalostí a schopností, na které je ve výuce kladen důraz:

- rozvoj řečových dovedností (mluvený projev, písemný projev, porozumění textu, porozumění poslechu);
- rozvoj jazykových prostředků (gramatika, výslovnost, slovní zásoba – obecná i odborná);
- tematické okruhy zaměřené obecně i odborně;
- komunikační situace (získávání a předávání informací);
- jazykové funkce (fráze pokrývající většinu každodenních situací);
- poznatky o německy mluvících zemích.

Cíle vzdělávání v oblasti citů, postojů, hodnot a preferencí

Výuka německého jazyka směřuje k tomu, aby žáci:

- si vážili hodnot jiných národních společenství a jejich kultur;
- cítili potřebu blíže poznávat jiné kultury (zvláště v německy mluvících zemích), např. osobní návštěvou cizí země;
- ocenili důležitost znalosti cizího jazyka ve svém budoucím osobním i profesním životě;
- neostýchali se komunikace v německém jazyce s rodilými mluvčími.

Pojetí výuky (výukové strategie)

- skupinová práce, samostatná práce, domácí příprava;
- výklad;
- ověřování poznatků na daných cvičeních;
- práce s textem (překlad, porozumění);
- poslechová cvičení (porozumění);
- komunikace, diskuse na dané téma;
- projektová práce.

Hodnocení výsledků žáků

Hodnoceny jsou tyto činnosti aplikované prostřednictvím německého jazyka:

- hloubka porozumění poznatkům;
- schopnost aplikovat poznatky při řešení problémů;
- schopnost ústně formulovat své myšlenky, argumentovat a diskutovat;
- schopnost porozumění textu a poslechu;
- schopnost vyjádřit se souvisle v písemném projevu.

Hodnocení výsledků probíhá následujícími metodami: písemné zkoušení, ústní zkoušení, slohová práce, domácí úlohy, referáty, prezentace, žákovské projekty, projevy aktivity v hodině.

S ohledem na charakter ŠVP a vzdělávací cíle školy je pro uzavření závěrečné klasifikace v cizím jazyce nutné, aby žák splnil ve stanovených termínech (nejpozději však do konce příslušného klasifikačního období) všechny zadané úkoly v elektronické vzdělávací aplikaci pro cizí jazyky. Pokud tak žák neučiní v řádném termínu, je z daného cizího jazyka nehodnocen a bude mu stanoven termín náhradní. Pokud žák nevypracuje zadané úkoly ani v tomto náhradním termínu, zůstává nehodnocen. Na konci druhého pololetí tento stav znamená, že žák neprospěl.

Přínos předmětu k rozvoji klíčových kompetencí

Výuka německého jazyka se dotýká pestrého spektra lidských každodenních situací a využívá řadu myšlenkových operací. Z tohoto důvodu je možné rozvíjet řadu klíčových kompetencí, a to napříč celým obsahem učiva:

Kompetence k učení

Žák by měl být schopen:

- mít pozitivní vztah k učení a vzdělávání;
- ovládat různé techniky učení, umět si vytvořit vhodný studijní režim a podmínky;
- uplatňovat různé způsoby práce s textem;
- poslouchat s porozuměním mluvené projevy a pořizovat si poznámky;
- využívat ke svému učení různé informační zdroje;
- sledovat a hodnotit pokrok při dosahování cílů svého učení, přijímat hodnocení výsledků svého učení od jiných lidí;
- znát možnosti svého dalšího vzdělávání.

Kompetence k řešení problémů

Žák by měl být schopen:

- porozumět zadání úkolu a určit jádro problému, získávat potřebné informace;
- uplatňovat při řešení problémů různé metody myšlení;
- volit prostředky a způsoby vhodné pro splnění jednotlivých aktivit;
- spolupracovat při řešení problémů s jinými lidmi.

Komunikativní kompetence

Žák by měl být schopen:

- vyjadřovat se přiměřeně účelu jednání a komunikační situaci;
- formulovat své myšlenky srozumitelně a souvisle;
- účastnit se aktivně diskusí, formulovat a obhajovat své názory a postoje;
- zpracovávat texty administrativní, běžné i odborné;
- dodržovat jazykové a stylistické normy a odbornou terminologii;
- zaznamenávat písemně podstatné údaje z projevů;
- dosáhnout jazykové způsobilosti potřebné pro komunikaci v cizojazyčném prostředí;
- chápat výhody znalosti cizích jazyků pro životní a pracovní uplatnění.

Personální a sociální kompetence

Žák by měl být schopen:

- stanovovat si cíle a priority podle svých osobních schopností;
- reagovat adekvátně na hodnocení svého vystupování;
- ověřovat si získané poznatky;
- pracovat v týmu a podílet se na realizaci společných pracovních cílů;
- podněcovat práci v týmu vlastními návrhy.

Občanské kompetence a kulturní pověd

Žák by měl být schopen:

- jednat odpovědně, samostatně a iniciativně nejen ve vlastním zájmu;
- uvědomovat si vlastní kulturní, národní a osobní identitu;
- zajímat se aktivně o politické a společenské dění u nás a ve světě;
- chápat význam životního prostředí pro člověka;
- uznávat tradice a hodnoty vlastního národa;
- mít pozitivní vztah k jiným evropským a světovým kulturám.

Kompetence k pracovnímu uplatnění a podnikatelským aktivitám

Žák by měl být schopen:

- mít odpovědný postoj k vlastní profesní budoucnosti;
- cílevědomě a zodpovědně se rozhodovat o své budoucí profesní a vzdělávací dráze.

Matematické kompetence

Žák by měl být schopen:

- správně používat a převádět jednotky;

- používat pojmy kvantifikujícího charakteru;
- efektivně aplikovat matematické postupy při řešení různých praktických úkolů v běžných situacích.

Digitální kompetence

Žák by měl být schopen:

- ovládat potřebnou sadu digitálních zařízení, aplikací a služeb, včetně nástrojů z oblasti umělé inteligence, využívat je ve školním a pracovním prostředí i při zapojení do veřejného života; digitální technologie a způsob jejich použití nastavovat a měnit podle toho, jak se vyvíjejí dostupné možnosti a jak se mění jeho vlastní potřeby nebo pracovní prostředí a nástroje;
- získávat, posuzovat, spravovat, sdílet a sdělovat data, informace a digitální obsah v různých formátech v osobní či profesní komunitě; k tomu volit efektivní postupy, strategie a způsoby, které odpovídají konkrétní situaci a účelu;
- vytvářet, vylepšovat a propojovat digitální obsah v různých formátech; vyjadřovat se za pomoci digitálních prostředků;
- vyrovnávat se s proměnlivostí digitálních technologií a posuzovat, jak vývoj technologií ovlivňuje společnost, osobní a pracovní život jedince a životní prostředí, zvažuje rizika a přínosy;
- předcházet situacím ohrožujícím bezpečnost zařízení i dat, situacím ohrožujícím jeho tělesné a duševní zdraví i zdraví ostatních; při spolupráci, komunikaci a sdílení informací v digitálním prostředí jednat eticky, s ohleduplností a respektem k druhým.

Aplikace průřezových témat

Stejně jako u klíčových kompetencí platí, že i průřezová témata je možné z velké části zařadit do výuky německého jazyka.

Občan v demokratické společnosti

- osobnost a její rozvoj (v rámci celého učiva);
- komunikace, vyjednávání, řešení konfliktů (v rámci celého učiva);
- společnost – jednotlivec a společenské skupiny, kultura, náboženství (v rámci celého učiva);
- stát, politický systém, politika, soudobý svět (politické systémy jednotlivých německy mluvících zemí a České republiky; tematický celek „Politický systém“);
- masová média (tematický celek „Masová média“);
- morálka, svoboda, odpovědnost, tolerance, solidarita (tematický celek „Společnost“).

Člověk a životní prostředí

- současné globální, regionální a lokální problémy rozvoje a vztahy člověka k prostředí (tematický celek „Životní prostředí“);
- možnosti a způsoby řešení environmentálních problémů a udržitelnosti rozvoje v daném oboru vzdělání a v občanském životě (tematický celek „Životní prostředí“).

Člověk a svět práce

- písemná i verbální prezentace v prostředí trhu práce – formy aktivního hledání práce, zpracování žádosti o zaměstnání, formy životopisů a motivačních dopisů a jejich vytvoření,

praktická příprava na jednání s potenciálním zaměstnavatelem, přijímací pohovor a výběrové řízení;

- význam celoživotního učení jako požadavku pro osobní růst a udržení konkurenceschopnosti a profesní restart;
- formální a neformální vzdělávací příležitosti, možnosti vzdělávání v zahraničí, návaznosti vzdělávání po absolvování střední školy.

Člověk a digitální svět

Žák by měl být schopen:

- běžně a samozřejmě využívat vhodné digitální technologie a jejich kombinace k naplnění svých potřeb; digitální technologie a způsob jejich použití nastavovat a měnit podle toho, jak se vyvíjejí dostupné možnosti a jak se mění jejich vlastní potřeby;
- vyjadřovat se za pomoci digitálních prostředků a vytvářet a upravovat vlastní digitální obsah v různých formátech; měnit, vylepšovat a zdokonalovat obsah stávajících děl s cílem vytvořit nový, originální a relevantní obsah;
- získávat data, informace a obsah z různých zdrojů v digitálním prostředí; při vyhledávání používat různé strategie; získaná data a informace kriticky hodnotit, posuzovat jejich spolehlivost a úplnost;

Mezipředmětové vztahy

Zeměpis: světové strany, světadíly, státy a hlavní města, planeta Země, sluneční soustava a památky, německy mluvící země;

Český jazyk: německy píšící spisovatelé a jejich díla, mluvnická terminologie, syntax a morfologie;

Informatické vzdělávání: počítačová gramotnost, využití internetu (zvláště pro vyhledávání informací), práce se SW;

Dějepis: historický vývoj německy mluvících zemí, významné historické události, osobnosti a památky;

Matematika: čísla, geometrické tvary, jednoduché slovní úlohy, terminologie;

Biologie a ekologie: terminologie (lidské tělo a zdraví), ochrana životního prostředí;

Občanská nauka: člověk a společnost, lidská a občanská práva, politická soustava;

Právo: právní terminologie, občanské a správní právo;

Chemie: chemické názvosloví, chemické procesy v přírodě;

Fyzika: fyzikální názvosloví.

Předmět: Německý jazyk A2	
Výsledky vzdělávání	Učivo
1. ročník	
Žák: - rozumí přiměřeným souvislým projevům a diskusím rodilých mluvčích pronášeným ve standardním hovorovém tempu; - odhaduje význam neznámých výrazů podle kontextu a způsobu tvoření; - nalezne v promluvě hlavní a vedlejší myšlenky a důležité informace; - porozumí školním a pracovním pokynům; - rozpozná význam obecných sdělení a hlášení; - čte s porozuměním věcně i jazykově přiměřené texty, orientuje se v textu; - sdělí obsah, hlavní myšlenky či informace vyslechnuté nebo přečtené; - přednese připravenou prezentaci ze svého oboru a reaguje na jednoduché dotazy publika; - vypráví jednoduché příběhy, zážitky, popíše své pocity; - sdělí a zdůvodní svůj názor; - pronese jednoduše zformulovaný monolog před publikem; - vyjadřuje se téměř bezchybně v běžných, předvídatelných situacích; - dokáže experimentovat, zkoušet a hledat způsoby vyjádření srozumitelné pro posluchače;	1. Řečové dovednosti - cvičení poslechu s porozuměním - cvičení čtení s porozuměním - konverzace - interaktivní dialog - procvičování výslovnosti a intonace
- zaznamená písemně podstatné myšlenky a informace z textu, zformuluje vlastní myšlenky a vytvoří text o událostech a zážitcích v podobě popisu, sdělení, vyprávění, dopisu a odpovědi na dopis; - vyjádří písemně svůj názor na text; - vyhledá, zformuluje a zaznamená informace nebo fakta týkající se studovaného oboru; - přeloží text a používá slovníky i elektronické; - zapojí se do hovoru bez přípravy; - vyměňuje si informace, které jsou běžné při neformálních hovorech; - při pohovorech, na které je připraven, klade vhodné otázky a reaguje na dotazy tazatele; - vyřeší většinu běžných denních situací, které se mohou odehrát v cizojazyčném prostředí; - požádá o upřesnění nebo zopakování sdělené informace, pokud nezachytí přesně význam sdělení; - preformuluje a objasní pronesené sdělení a zprostředkuje informaci dalším lidem;	2. Písemný projev - zpracování textu na zadané téma: - stylizace textu na pohlednici, - vyplňování jednoduchého formuláře - krátká faxová zpráva - poznámky k textu - popis místa - pozvání na oslavu narozenin - blahopřání k narozeninám

- uplatňuje různé techniky čtení textu; - ověří si i sdělí získané informace písemně; - zaznamenaná vzkazy volajících;	
- vyslovuje srozumitelně co nejbližší přirozené výslovnosti, rozlišuje základní zvukové prostředky daného jazyka a koriguje odlišnosti zvukové podoby jazyka; - komunikuje s jistou mírou sebedůvěry a aktivně používá získanou slovní zásobu včetně vybrané frazeologie v rozsahu daných tematických okruhů, zejména v rutinních situacích každodenního života a vlastních zálib; - používá opisné prostředky v neznámých situacích, při vyjadřování složitých myšlenek; - používá vhodně základní odbornou slovní zásobu ze svého studijního oboru; - uplatňuje základní způsoby tvoření slov v jazyce; - dodržuje základní pravopisné normy v písemném projevu, opravuje chyby;	3. Jazykové prostředky - fonetika – základní pravidla výslovnosti - pravopis – psaní skupin souhlásek a samohlásek - grafika – velká písmena u podstatných jmen - gramatika: - slovesné skupiny - určitý/neurčitý/nulový člen u podstatných jmen - osobní zájmena - časování slabých/silných/modálních sloves v přít. čase - časování sloves s odluč./neodluč. předponou v přít. čase - skloňování podstatných jmen - podstatná jména bez členu - číslovky základní a řadové - slovosled věty oznamovací, otázka - označení míry, množství a hmotnosti - časové údaje - vyjádření záporu
- vyjadřuje se ústně i písemně, k tématům osobního života a k tématům z oblasti zaměření studijního oboru; - řeší pohotově a vhodně standardní řečové situace i jednoduché a frekventované situace týkající se pracovní činnosti; - domluví se v běžných situacích; získá i poskytne informace; - používá stylisticky vhodné obraty umožňující nekonfliktní vztahy a komunikaci;	4. Tematické okruhy, komunikační situace a jazykové funkce - rodina a rodinné vztahy - lidé v mém okolí - koníčky - narozeniny, oslava, dárky - bydlení - jídlo a pití, vaření, zdravé jídlo - denní režim - zdravý životní styl – části těla, obtíže, životospráva... - komunikační situace: - pozdrav, představení a rozloučení se - poděkování - sdělení místa pobytu - blahopřání - omluva, lítost - žádost, prosba - vyjádření souhlasu a nesouhlasu
- prokazuje faktické znalosti především o geografických, demografických, hospodářských, politických, kulturních faktorech zemí dané jazykové oblasti včetně vybraných poznatků studijního oboru, a to i z jiných	5. Poznátky o zemích - regionální speciality - tipy na výlety v německy mluvících regionech

vyučovacích předmětů, a uplatňuje je také v porovnání s realitami mateřské země; - uplatňuje v komunikaci vhodně vybraná sociokulturní specifika daných zemí.	
2. ročník	
Žák: - rozumí přiměřeným souvislým projevům a diskusím rodilých mluvčích pronášeným ve standardním hovorovém tempu; - odhaduje význam neznámých výrazů podle kontextu a způsobu tvoření; - nalezne v promluvě hlavní a vedlejší myšlenky a důležité informace; - porozumí školním a pracovním pokynům; - rozpozná význam obecných sdělení a hlášení; - čte s porozuměním věcně i jazykově přiměřené texty, orientuje se v textu; - sdělí obsah, hlavní myšlenky či informace vyslechnuté nebo přečtené; - přednese připravenou prezentaci ze svého oboru a reaguje na jednoduché dotazy publika; - vypráví jednoduché příběhy, zážitky, popíše své pocity; - sdělí a zdůvodní svůj názor; - pronese jednoduše zformulovaný monolog před publikem; - vyjadřuje se téměř bezchybně v běžných, předvídatelných situacích; - dokáže experimentovat, zkoušet a hledat způsoby vyjádření srozumitelné pro posluchače;	1. Řečové dovednosti - cvičení poslechu s porozuměním - cvičení čtení s porozuměním - konverzace - interaktivní dialog - procvičování výslovnosti a intonace - čtení odborných článků
- zaznamená písemně podstatné myšlenky a informace z textu, zformuluje vlastní myšlenky a vytvoří text o událostech a zážitcích v podobě popisu, sdělení, vyprávění, dopisu a odpovědi na dopis; - vyjádří písemně svůj názor na text; - vyhledá, zformuluje a zaznamená informace nebo fakta týkající se studovaného oboru; - přeloží text a používá slovníky i elektronické; - zapojí se do hovoru bez přípravy; - vyměňuje si informace, které jsou běžné při neformálních hovorech; - zapojí se do odborné debaty nebo argumentace, týká-li se známého tématu; - při pohovorech, na které je připraven, klade vhodné otázky a reaguje na dotazy tazatele; - vyřeší většinu běžných denních situací, které se mohou odehrát v cizojazyčném prostředí; - požádá o upřesnění nebo zopakování sdělené informace, pokud nezachytí přesně význam sdělení;	2. Písemný projev - zpracování textu na zadané téma: - krátký/stručný recept - popis činnosti - poznámky k textu - výměna bytu, inzerát - popis obrázku - osobní dopis - krátké vypravování - e-mail

- přeformuluje a objasní pronesené sdělení a zprostředkuje informaci dalším lidem; - uplatňuje různé techniky čtení textu; - ověří si i sdělí získané informace písemně; - zaznamená vzkazy volajících;	
- vyslovuje srozumitelně co nejbližší přirozené výslovnosti, rozlišuje základní zvukové prostředky daného jazyka a koriguje odlišnosti zvukové podoby jazyka; - komunikuje s jistou mírou sebedůvěry a aktivně používá získanou slovní zásobu včetně vybrané frazeologie v rozsahu daných tematických okruhů, zejména v rutinních situacích každodenního života a vlastních zálib; - používá opisné prostředky v neznámých situacích, při vyjadřování složitých myšlenek; - používá vhodně základní odbornou slovní zásobu ze svého studijního oboru; - uplatňuje základní způsoby tvoření slov v jazyce; - dodržuje základní pravopisné normy v písemném projevu, opravuje chyby;	3. Jazykové prostředky - fonetika – základní pravidla výslovnosti - pravopis – psaní skupin souhlásek a samohlásek - grafika – velká písmena u podstatných jmen - gramatika: - skloňování osobních a přivlastňovacích zájmen - vyjádření českého „svůj“ - podmět „man“ a „es“ - předložky se 3. pádem - předložky se 4. pádem - předložky se 3. a 4. pádem - předložky – vyjadřování času, data - rozkazovací způsob - geografické názvy - věta hlavní a spojky, věty bezespojkové - stupňování příd. jmen a příslovcí; superlativní tvary - odlučitelné a neodlučitelné předpony - préteritum sloves „mít“ a „být“ - perfektum slabých a vybraných silných sloves
- vyjadřuje se ústně i písemně, k tématům osobního života a k tématům z oblasti zaměření studijního oboru; - řeší pohotově a vhodně standardní řečové situace i jednoduché a frekventované situace týkající se pracovní činnosti; - domluví se v běžných situacích; získá i poskytne informace; - používá stylisticky vhodné obraty umožňující nekonfliktní vztahy a komunikaci;	4. Tematické okruhy, komunikační situace a jazykové funkce - témata: - volný čas, počasí - svátky a oslavy - orientace + dopravní prostředky - móda, oblékání, barvy - popis osoby, charakteristika - nakupování, doporučení + rezervace, v restauraci - stěhování a zařizování bytu, inzeráty - všední den, denní + týdenní režim, brigády, kapesné - činnosti v domácnosti - prázdniny - komunikační situace: - vedení rozhovoru k tématům - souvislé vypravování o sobě, popis a charakteristika osob, srovnání

	- popis domácích činností - popis činností všedního dne
- prokazuje faktické znalosti především o geografických, demografických, hospodářských, politických, kulturních faktorech zemí dané jazykové oblasti včetně vybraných poznatků studijního oboru, a to i z jiných vyučovacích předmětů, a uplatňuje je také v porovnání s realitami mateřské země; - uplatňuje v komunikaci vhodně vybraná sociokulturní specifika daných zemí.	5. Poznatky o zemích - německá a rakouská města - zvyky a obyčeje v německy mluvících zemích - německá kuchyně
3. ročník	
Žák: - rozumí přiměřeným souvislým projevům a diskusím rodilých mluvčích pronášeným ve standardním hovorovém tempu; - odhaduje význam neznámých výrazů podle kontextu a způsobu tvoření; - nalezne v promluvě hlavní a vedlejší myšlenky a důležité informace; - porozumí školním a pracovním pokynům; - rozpozná význam obecných sdělení a hlášení; - čte s porozuměním věcně i jazykově přiměřené texty, orientuje se v textu; - sdělí obsah, hlavní myšlenky či informace vyslechnuté nebo přečtené; - přednese připravenou prezentaci ze svého oboru a reaguje na jednoduché dotazy publika; - vypráví jednoduché příběhy, zážitky, popíše své pocity; - sdělí a zdůvodní svůj názor; - pronese jednoduše zformulovaný monolog před publikem; - vyjadřuje se téměř bezchybně v běžných, předvídatelných situacích; - dokáže experimentovat, zkoušet a hledat způsoby vyjádření srozumitelné pro posluchače;	1. Řečové dovednosti - cvičení poslechu s porozuměním - cvičení čtení s porozuměním - konverzace - interaktivní dialog - procvičování výslovnosti a intonace - čtení odborných textů
- zaznamená písemně podstatné myšlenky a informace z textu, zformuluje vlastní myšlenky a vytvoří text o událostech a zážitcích v podobě popisu, sdělení, vyprávění, dopisu a odpovědi na dopis; - vyjádří písemně svůj názor na text; - vyhledá, zformuluje a zaznamená informace nebo fakta týkající se studovaného oboru; - přeloží text a používá slovníky i elektronické; - zapojí se do hovoru bez přípravy; - vyměňuje si informace, které jsou běžné při neformálních hovorech; - zapojí se do odborné debaty nebo argumentace, týká-li se známého tématu;	2. Písemný projev - zpracování textu na zadané téma: - krátká zpráva do novin - vypravování na téma cestování - popis obrázku - popis úrazu - osobní dopis, úřední dopis - vypravování na téma zdraví a nemoci - vypravování na téma turistika - vypravování na téma sport - e-mail

- při pohovorech, na které je připraven, klade vhodné otázky a reaguje na dotazy tazatele; - vyřeší většinu běžných denních situací, které se mohou odehrát v cizojazyčném prostředí; - požádá o upřesnění nebo zopakování sdělené informace, pokud nezachytí přesně význam sdělení; - přeformuluje a objasní pronesené sdělení a zprostředkuje informaci dalším lidem; - uplatňuje různé techniky čtení textu; - ověří si i sdělí získané informace písemně; - zaznamená vzkazy volajících;	
- vyslovuje srozumitelně co nejbližše přirozené výslovnosti, rozlišuje základní zvukové prostředky daného jazyka a koriguje odlišnosti zvukové podoby jazyka; - komunikuje s jistou mírou sebedůvěry a aktivně používá získanou slovní zásobu včetně vybrané frazeologie v rozsahu daných tematických okruhů, zejména v rutinních situacích každodenního života a vlastních zálib; - používá opisné prostředky v neznámých situacích, při vyjadřování složitých myšlenek; - používá vhodně základní odbornou slovní zásobu ze svého studijního oboru; - uplatňuje základní způsoby tvoření slov v jazyce; - dodržuje základní pravopisné normy v písemném projevu, opravuje chyby;	3. Jazykové prostředky - fonetika – základní pravidla výslovnosti - pravopis – psaní skupin souhlásek a samohlásek - grafika – velká písmena u podstatných jmen - gramatika: - préteritum modálních sloves, <i>wissen</i> - perfektum vybraných silných sloves - slabé skloňování podstatných jmen - vedlejší věty – spojky + slovosled - zájmena „<i>welcher</i> + „<i>was für ein</i>“ - tvoření slov - desetinná čísla - zvrtná slovesa - slovesné vazby - nepřímá otázka s „<i>ob</i>“ - zájmenná příslovce - sloveso <i>werden</i> - budoucí čas - vztažné věty - neurčitá zájmena - příd. jména odvozená od geogr. názvů
- vyjadřuje se ústně i písemně, k tématům osobního života a k tématům z oblasti zaměření studijního oboru; - řeší pohotově a vhodně standardní řečové situace i jednoduché a frekventované situace týkající se pracovní činnosti; - domluví se v běžných situacích; získá i poskytne informace; - používá stylisticky vhodné obraty umožňující nekonfliktní vztahy a komunikaci;	4. Tematické okruhy, komunikační situace a jazykové funkce - témata: - zdraví a nemoci - kulturní život - cestování, turistika, plánování dovolené, ubytování - média, internet - doprava, plánování výletu, na nádraží - obchody – typy obchodů, reklama, reklamace - škola – školský systém v Německu a u nás, plány do budoucna - sport – sport. disciplíny, zprávy, olympiáda, extrémní sporty

	- komunikační situace: - vedení rozhovoru na dané téma - samostatné vypravování k tématům - vyjádření radosti, zklamání, - stížnost - nákup vstupenky - reklamace zboží - objednání dovolení v cestovní kanceláři - na recepci
- prokazuje faktické znalosti především o geografických, demografických, hospodářských, politických, kulturních faktorech zemí dané jazykové oblasti včetně vybraných poznatků studijního oboru, a to i z jiných vyučovacích předmětů, a uplatňuje je také v porovnání s realitami mateřské země; - uplatňuje v komunikaci vhodně vybraná sociokulturní specifika daných zemí.	5. Poznatky o zemích - školský systém v Německu a srovnání s ČR

Školní vzdělávací program pro obor vzdělávání:

68-42-M/01

Bezpečnostně právní činnost

Předmět:

07 Ruský jazyk A2

(platnost od 1. 9. 2025)

Pojetí vyučovacího předmětu

Celková hodinová dotace

- 1. ročník: 3 hodiny týdně
- 2. ročník: 3 hodiny týdně
- 3. ročník: 3 hodiny týdně

Obecný cíl vyučovacího předmětu

Vzdělávací program je určen pro výuku dalšího cizího jazyka bez návaznosti na předchozí studium jazyka. Vzdělávací cíle a výstupní požadavky na absolventy jsou formulovány na úrovni A2 Společného evropského referenčního rámce. Slovní zásoba bude doplněna 15 % odborného jazyka za rok.

Cílem předmětu je doplňovat a prohlubovat jazykové vzdělávání, které je propojeno s dalšími vyučovacími předměty (český jazyk a literatura, matematika, dějepis, zeměpis, obchodní korespondence, veřejná správa, ekonomie, právo) a zdroji informací (internet, tisk).

Výuka vede žáky k osvojení a prohlubování komunikativních dovedností na takové úrovni, aby byli schopni v cizím jazyce řešit komunikační situace každodenního života ústně i písemně, domluvit se v cizojazyčném prostředí, porozumět pracovním postupům, zpracovat informace ze zahraniční literatury týkající se oboru vzdělávání a porozumět jednoduchému či adaptovanému uměleckému textu.

Všeobecně vzdělávací cíl je zaměřen zejména na znalost reálií, společenské kultury a dovednosti sociokulturního chování.

Znalost cizího jazyka nejen prohlubuje všeobecné vzdělávání žáků a napomáhá jejich lepšímu uplatnění na trhu práce, ale připravuje je na život v multikulturní Evropě.

Charakteristika učiva

Obsahem výuky zaměřenému k plnění komunikativního vzdělávacího cíle je systematické rozšiřování a prohlubování znalostí, dovedností a návyků obsažených v těchto kategoriích:

- řečové dovednosti (produktivní, receptivní, interaktivní ústní i písemné);
- jazykové prostředky, jazykové funkce;
- základní tematické okruhy všeobecného i odborného zaměření;
- komunikační situace.

Řečové dovednosti se rozvíjejí na základě jazykových prostředků, komunikačních situací a jazykových funkcí, základních tematických okruhů a specifických okruhů z oblasti studovaného oboru. Hlavní náplní a obsahem výuky je tedy nacvičování jak ústního, tak písemného vyjadřování, tzn. práce s texty v mluvené a písemné podobě. Neoddělitelnou součástí uvedených kategorií jsou jazykové reálie.

Tematické okruhy se vztahují k různým oblastem osobního, společenského a pracovního života i studovaného oboru vzdělání, k realitám České republiky i zemí studovaného jazyka, reagují na věk a zájmovou orientaci žáků i na aktuální události.

Žák se dokáže vyjádřit k následujícím tématům:

- osobní údaje, rodina, přátelé, společenský styk, denní program;
- bydlení, dům a byt;
- město (místo, ve kterém žijeme), orientace ve městě, jeho okolí;
- obchody a nákupy, móda a oblékání;
- počasí;
- jídlo a stravování;
- cestování, turistika;
- lidské tělo, péče o zdraví, zdravý životní styl;
- škola, budoucí povolání, vzdělávání;
- volný čas a jeho organizace – umění, záliby, sport;
- tradice, svátky a výročí;
- technika, média, věda;
- Česká republika a země příslušné jazykové oblasti;
- Evropa a svět, aktuální problémy světa, Evropská unie;
- zaměstnání a práce, úřady práce, životopis, strukturovaný životopis.

Cíle vzdělávání v oblasti citů, postojů, hodnot a preferencí

V komunikačních situacích si žák osvojuje a upevňuje řečové dovednosti související se studovaným oborem:

- získávání informací o možnostech ubytování a stravování;
- nakupování a komunikace v obchodě;
- sjednání schůzky, pozvání přítele na oslavu, zakoupení vstupenky a návštěva kulturní akce;
- získávání informací o světě, zvláště o zemích studovaného jazyka, a to i prostřednictvím digitálních technologií a získané poznatky včetně odborných ze svého oboru využívat ke komunikaci;
- jednání na úřadě;
- popis pracovního postupu (např. příprava jídla);
- správné použití formálního a neformálního jazyka v praxi (styk s veřejností).

Pojetí výuky (výukové strategie)

Předmět je rozdělen podle tematických celků. Při výuce se procvičují všechny čtyři dovednosti – čtení, psaní, mluvení (dialog a monolog) a poslech. Komunikace mezi učitelem a žákem probíhá formou výkladu, problémového a skupinového vyučování, besedy...

Do výuky jsou zařazeny prvky budující povědomí o zdvořilostních normách cizího jazyka a chování v prostředí, kde společenství tento jazyk užívá jako jazyk mateřský. Součástí těchto hodin je výuka a procvičování gramatiky, výslovnosti, slovní zásoby, pravopisu, realit zemí studovaného jazyka, konverzace v cizím jazyce na dané téma podle studovaného oboru.

Hodnocení výsledků žáků

Předmětem hodnocení je zejména pokrok v rozvoji řečových dovedností, hlavně postupné zdokonalování ústního projevu – srozumitelnost, plynulost, bohatost slovní zásoby, gramatická

správnost a schopnost komunikace. Dále jsou to testy, které umožňují kontrolovat výsledky učení průběžně a ověřovat i znalost jednotlivých prostředků. Žák je ústně zkoušen minimálně dvakrát za pololetí. Ústní projev je hodnocen podle zmíněných kritérií.

S ohledem na charakter ŠVP a vzdělávací cíle školy je pro uzavření závěrečné klasifikace v cizím jazyce nutné, aby žák splnil ve stanovených termínech (nejpozději však do konce příslušného klasifikačního období) všechny zadané úkoly v elektronické vzdělávací aplikaci pro cizí jazyky. Pokud tak žák neučiní v řádném termínu, je z daného cizího jazyka nehodnocen a bude mu stanoven termín náhradní. Pokud žák nevypracuje zadané úkoly ani v tomto náhradním termínu, zůstává nehodnocen. Na konci druhého pololetí tento stav znamená, že žák neprospěl.

Přínos předmětu k rozvoji klíčových kompetencí

Výuka ruského jazyka se dotýká pestrého spektra lidských každodenních situací a využívá řadu myšlenkových operací. Z tohoto důvodu je možné rozvíjet řadu klíčových kompetencí, a to napříč celým obsahem učiva:

Kompetence k učení

Žák by měl být schopen:

- mít pozitivní vztah k učení a vzdělávání;
- ovládat různé techniky učení, umět si vytvořit vhodný studijní režim a podmínky;
- uplatňovat různé způsoby práce s textem;
- s porozuměním poslouchat mluvené projevy a pořizovat si poznámky;
- využívat ke svému učení různé informační zdroje;
- sledovat a hodnotit pokrok při dosahování cílů svého učení, přijímat hodnocení výsledků svého učení od jiných lidí;
- znát možnosti svého dalšího vzdělávání.

Kompetence k řešení problémů

Žák by měl být schopen:

- porozumět zadání úkolu a určit jádro problému, získávání potřebných informací;
- uplatňovat při řešení problémů různé metody myšlení;
- volit prostředky a způsoby vhodné pro splnění jednotlivých aktivit;
- spolupracovat při řešení problémů s jinými lidmi.

Komunikativní kompetence

Žák by měl být schopen:

- vyjadřovat se přiměřeně účelu jednání a komunikační situaci;
- formulovat své myšlenky srozumitelně a souvisle;
- účastnit se aktivně diskusí, formulovat a obhajovat své názory a postoje;
- zpracovávat texty administrativní, běžné i odborné texty;
- dodržovat jazykové a stylistické normy a odbornou terminologii;
- zaznamenávat písemně podstatné údaje z projevů;
- dosáhnout jazykové způsobilosti potřebné pro komunikaci v cizojazyčném prostředí;
- chápat výhody znalosti cizích jazyků pro životní a pracovní uplatnění.

Personální a sociální kompetence

Žák by měl být schopen:

- stanovovat si cíle a priority podle svých osobních schopností;
- reagovat adekvátně na hodnocení svého vystupování;
- ověřovat si získané poznatky;
- pracovat v týmu a podílet se na realizaci společných pracovních cílů;
- podněcovat práci v týmu vlastními návrhy.

Občanské kompetence a kulturní povědí

Žák by měl být schopen:

- jednat odpovědně, samostatně a iniciativně nejen ve vlastním zájmu;
- uvědomovat si vlastní kulturní, národní a osobní identitu;
- zajímat se aktivně o politické a společenské dění u nás a ve světě;
- chápat význam životního prostředí pro člověka;
- uznávat tradice a hodnoty vlastního národa;
- mít pozitivní vztah k jiným evropským a světovým kulturám.

Kompetence k pracovnímu uplatnění a podnikatelským aktivitám

Žák by měl být schopen:

- mít odpovědný postoj k vlastní profesní budoucnosti;
- cílevědomě a zodpovědně se rozhodovat o své budoucí profesní a vzdělávací dráze.

Matematické kompetence

Žák by měl být schopen:

- používat pojmy kvantifikujícího charakteru;
- efektivně aplikovat matematické postupy při řešení různých praktických úkolů v běžných situacích.

Digitální kompetence

Žák by měl být schopen:

- orientovat se v digitálním prostředí a využívat digitální technologie bezpečně, sebejistě, kriticky a tvořivě při práci, při učení, ve volném čase i při svém zapojení do společenského života;
- ovládat potřebnou sadu digitálních zařízení, aplikací a služeb, včetně nástrojů z oblasti umělé inteligence, využívat je ve školním a pracovním prostředí i při zapojení do veřejného života; digitální technologie a způsob jejich použití nastavovat a měnit podle toho, jak se vyvíjejí dostupné možnosti a jak se mění jeho vlastní potřeby nebo pracovní prostředí a nástroje;
- získávat, posuzovat, spravovat, sdílet a sdělovat data, informace a digitální obsah v různých formátech v osobní či profesní komunitě; k tomu volit efektivní postupy, strategie a způsoby, které odpovídají konkrétní situaci a účelu;
- vytvářet, vylepšovat a propojovat digitální obsah v různých formátech; vyjadřovat se za pomoci digitálních prostředků;

- vyrovnávat se s proměnlivostí digitálních technologií a posuzovat, jak vývoj technologií ovlivňuje společnost, osobní a pracovní život jedince a životní prostředí, zvažuje rizika a přínosy;
- předcházet situacím ohrožujícím bezpečnost zařízení i dat, situacím ohrožujícím jeho tělesné a duševní zdraví i zdraví ostatních; při spolupráci, komunikaci a sdílení informací v digitálním prostředí jednat eticky, s ohleduplností a respektem k druhým.

Aplikace průřezových témat

Stejně jako u klíčových kompetencí platí, že i průřezová témata je možné z velké části zařadit do výuky ruského jazyka.

Občan v demokratické společnosti

- osobnost a její rozvoj (v rámci celého učiva);
- komunikace, vyjednávání, řešení konfliktů (v rámci celého učiva);
- společnost – jednotlivec a společenské skupiny, kultura, náboženství (v rámci celého učiva);
- stát, politický systém, politika, soudobý svět (politické systémy jednotlivých ruských mluvících zemí a České republiky; tematický celek: Společnost);
- morálka, svoboda, odpovědnost, tolerance, solidarita (tematický celek: Společnost).

Člověk a životní prostředí

- současné globální, regionální a lokální problémy rozvoje a vztahy člověka k prostředí (tematický celek: Společnost);
- možnosti a způsoby řešení environmentálních problémů a udržitelnosti rozvoje v daném oboru vzdělání a v občanském životě (tematický celek: Společnost).

Člověk a svět práce

- písemná i verbální prezentace v prostředí trhu práce – formy aktivního hledání práce, zpracování žádosti o zaměstnání, formy životopisů a motivačních dopisů a jejich vytvoření, praktická příprava na jednání s potenciálním zaměstnavatelem, přijímací pohovor a výběrové řízení;
- význam celoživotního učení jako požadavku pro osobní růst a udržení konkurenceschopnosti a profesní restart;
- formální a neformální vzdělávací příležitosti, možnosti vzdělávání v zahraničí, návaznosti vzdělávání po absolvování střední školy.

Člověk a digitální svět

Žák by měl být schopen:

- běžně a samozřejmě využívat vhodné digitální technologie a jejich kombinace k naplnění svých potřeb; digitální technologie a způsob jejich použití nastavovat a měnit podle toho, jak se vyvíjejí dostupné možnosti a jak se mění jejich vlastní potřeby;
- vyjadřovat se za pomoci digitálních prostředků a vytvářet a upravovat vlastní digitální obsah v různých formátech; měnit, vylepšovat a zdokonalovat obsah stávajících děl s cílem vytvořit nový, originální a relevantní obsah;
- získávat data, informace a obsah z různých zdrojů v digitálním prostředí; při vyhledávání používat různé strategie; získaná data a informace kriticky hodnotit, posuzovat jejich spolehlivost a úplnost;

- přizpůsobovat organizaci a uchování dat, informací a obsahu danému prostředí a účelu;
- komunikovat prostřednictvím různých digitálních technologií a přizpůsobovali prostředky komunikace danému kontextu;
- sdílet prostřednictvím digitálních technologií data, informace a obsah s ostatními; používat digitální technologie pro spolupráci a společné vytváření zdrojů a znalostí.

Mezipředmětové vztahy

Zeměpis: světové strany, světadíly, státy a hlavní města, planeta Země, sluneční soustava a památky;

Dějepis: historický vývoj anglicky mluvících zemí, významné historické události, osobnosti a památky;

Matematika: čísla, geometrické tvary, jednoduché slovní úlohy, terminologie;

Biologie a ekologie: terminologie (rostliny a živočichové, lidské tělo a zdraví), ochrana přírody;

Český jazyk: ruští spisovatelé a jejich díla, mluvnická terminologie, syntax a morfologie;

Občanská nauka: člověk a společnost, lidská a občanská práva, politická soustava;

Chemie: chemické názvosloví, chemické procesy v přírodě;

Fyzika: fyzikální názvosloví;

Právo: právní terminologie, občanské a správní právo;

Informatické vzdělávání: práce se slovníky a překladači, vyhledávání informací o reáliích, tvorba prezentací a plakátů v ruském jazyce, práce s různými digitálními nástroji a AI nástroji.

Předmět: Ruský jazyk A2	
Výsledky vzdělávání	Učivo
1. ročník	
Žák - komunikuje v přítomném čase na téma představování se; - aplikuje daná písmena azbuky z tištěné formy do psané;	1. Předazbukové období 2. Osobní informace - představování, dotazy a odpovědi „jak se kdo jmenuje“ - poučení o přízvuku - věty typu <i>кто это</i> - intonace tázacích a oznamovacích vět - nácvik <i>а, к, м, т, о, б, з, э, в, н, у, е, я</i>
- aplikuje písmena azbuky z tištěné podoby do psané a naopak; - operuje s terminologií tématu v grafické i ústní podobě; - užívá číslovky 1-10 v 1. pádě; - ovládá rozdílnou intonaci tázacích a oznamovacích vět;	3. Seznamování - pozdravy při setkání a při loučení - rozlišování přízvučných a nepřízvučných slabik - telefonování - intonace tázacích a oznamovacích vět - číslovky 1-10 v 1. pádě - 1. pád podstatných jmen v oslovení - nácvik <i>р, з, д, и, ў, л, ч, н, ш, ы, в, с</i>
- komunikuje v uvedeném tématu, a to v grafické i ústní podobě; - ovládá číslovky 11-20 v 1. pádě; - časuje daná slovesa v přítomném čase; - ovládá 1. časování sloves v přítomném čase; - aplikuje písmena z tištěné podoby do psané a naopak; - ovládá azbuku a pořadí písmen; - používá zápor u sloves; - ovládá pravopis jmen příslušníků národů;	4. Mluvíte rusky? - dotazy a odpovědi odkud kdo je, kolik je mu let a kde bydlí - číslovky 11-20 v 1. pádě <i>Два часа – пять часов</i> - slovesa <i>жить, знать, говорить</i> v přítomném čase - pozvání na návštěvu, poděkování, omluva - nácvik <i>ж, ф, ч, ы, х, ё, ю, в</i> - pořadí písmen azbuky - jotovaná písmena – funkce - psaní <i>не</i> u sloves - pravopis jmen příslušníků národů
- aktivně pracuje s novou slovní zásobou; - uvědomuje si užítí pohyblivého přízvuku v ruštině; - pracuje s číslovkami 30-90, 100-900, skloňuje jednoduchá podstatná jména rodu mužského a ženského; - užívá správně přivlastňovací zájmena; - ovládá daná slovesa v přítomném čase; - užívá věty typu – <i>У тебя есть брат? У меня нет брата.</i>;	5. Na návštěvě, rodina - dotazy a odpovědi při telefonování - odstraňování jazykových nedorozumění - dotazy a odpovědi, jak se co řekne rusky - nepřízvučné <i>о</i> a pohyblivý přízvuk sloves <i>учить, посмотреть</i> v jednotném čísle - časování sloves – <i>работать, учиться</i> - číslovky 30-90, 100-900 - věty typu: <i>У тебя есть брат? У меня нет брата.</i> - přivlastňovací zájmena

- časuje uvedená slovesa v přítomném čase; - uvědomuje si rozdíl mezi slovesy – <i>нравиться, нравятся, интересуется, интересуют</i>; - užívá správně osobní zájmena ve 4. pádě; - ovládá věty typu – <i>Папа работает врачом.</i>	6. Profese - co koho zajímá, co se komu líbí - věty typu – <i>Папа работает врачом.</i> - zvrtná slovesa a rozdíl mezi tvary – <i>нравиться, нравятся, интересуется, интересуют</i> - časování slovesa – <i>хотеть</i> - 4. pád osobních zájmen - Souhrnné opakování azbuky
2. ročník	
Žák - získá novou slovní zásobu na dané téma; - užívá pohyblivý přízvuk v ruštině; - používá správný tvar podstatných jmen po číslovkách; - používá přivlastňovací zájmena; - časuje slovesa v přítomném čase; - napíše životopis;	1. Životopis - dotazy a odpovědi o rodině - nepřízvučné <i>e</i> - pohyblivý přízvuk u sloves - intonace otázek - podstatná jména po číslovkách - věty typu <i>У тебя есть брат. Папа инженер. Папа работает инженером.</i> - osobní zájmena - přivlastňovací zájmena - časování sloves v přítomném čase
- komunikuje na zadané téma v grafické i ústní podobě; - užívá časovaná slovesa 1. a 2. časování v přítomném čase; - časuje slovesa, zvrtná slovesa v přítomném čase; - sestaví týdenní pracovní program a program svého volného času; - používá správně pohyblivý přízvuk a vyslovuje nepřízvučné souhlásky; - zdokonaluje výslovnost tvrdých a měkkých souhlásek;	2. Volný čas - pozvání, přijetí a odmítnutí pozvání, poděkování - dotazy a odpovědi o tom, co kdo dělá, jaké má zájmy - týdenní pracovní program a program volného času - první a druhé časování sloves typu <i>знать</i> a <i>говорить</i> v přítomném čase - slovesa se skupinou <i>-ова-</i> a <i>-ева-</i> - časování zvrtných sloves v přítomném čase - časování sloves se změnou kmenové souhlásky v přítomném čase - nepřízvučné <i>o, a, e</i> - pohyblivý přízvuk sloves v přítomném čase - výslovnost tvrdého a měkkého <i>л</i> - výslovnost zakončení zvrtných slov
- užívá dotazy a odpovědi při nakupování lístků do divadla či kina; - vyjádří dojmy z divadelního představení; - napíše adresu; - odpoví na inzerát; - vyjádří datum v odpovědi na otázku; - používá uvedené slovesné vazby;	3. Kultura – divadlo, kino - dotazy a odpovědi při nakupování lístků, (cena, datum, místo aj.) - vyjadřování dojmů z divadelního představení - dotazy a odpovědi o zájmové činnosti - psaní adresy - odpověď na inzerát - řadové číslovky 1.-30. v 1. pádě čísla jednotného - vyjadřování data na otázku <i>Какое сегодня число?</i>

	- skloňování osobních zájmen - vazby <i>интересоваться чем, увлекаться чем</i>
- komunikuje na dané téma v grafické i ústní podobě; - užívá minulý čas sloves; - komunikuje s použitím vykání; - užívá správnou intonaci u otázek; - časuje slovesa s pohyblivým přízvukem; - používá správně pravopis slabik <i>ѐи, ки, хи</i>.	4. Vzdělávání - rozvrh hodin, školní předměty, orientace ve školní budově - český a ruský školský systém - minulý čas sloves - vyjádření vykání - skloňování zájmen <i>кто, что</i> - skloňování podstatných jmen typu <i>магазин, портфель, школа, неделя, фотография</i> v jednotném čísle - intonační nácvik u otázek - výslovnost párových tvrdých a měkkých souhlásek - výslovnost <i>жс, ч, ии</i> - pohyblivý přízvuk slovesa <i>быть</i> v minulém čase (i u záporu) - pravopis slabik <i>ѐи, ки, хи</i>
3. ročník	
Žák	1. Setkání přátel
- komunikuje v uvedeném tématu v grafické i ústní podobě; - ptá se i odpovídá na téma „Jak se komu daří“;	- setkání přátel po časovém odstupu - dotazy a odpovědi jak se komu daří - procvičení učiva
- komunikuje v uvedeném tématu v grafické i ústní podobě; - používá uvedené slovesné vazby odlišné od češtiny; - používá vyjádření vzájemnosti; - skloňuje tvrdá podstatná jména; - užívá datum;	2. Člověk a jeho vzhled, móda
- komunikuje v uvedeném tématu v grafické i ústní podobě; - používá uvedené slovesné vazby odlišné od češtiny; - používá uvedená zájmena a skloňuje je; - umí vyjádřit význam „je třeba a musí se“;	- kultura oblékání - kulturní zájmy - vazby odlišné od češtiny „он похож на кого“ - vyjádření vzájemnosti (<i>друг другу</i>) - časování slovesa <i>надеть</i> - skloňování přídavných jmen podle vzoru <i>новый</i> - datum
	3. Člověk a jeho vlastnosti, charakter člověka
	- popis člověka a jeho vlastností - vyjadřování nutnosti, možnosti a nemožnosti - vyjádření omluvy a politování - psaní data v dopise - zpodstatnělá přídavná jména - zájmena <i>какой, который</i> - slovesné vazby <i>ждать кого</i> - výrazy <i>потому что, поэтому</i> - vyjádření významu je třeba, musí se...
- procvičování gramatiky.	4. Počasí
	- světové strany - procvičování modálních sloves

Bezpečnostně právní akademie Plzeň, s. r. o., střední škola

Tylova 18, 301 00 Plzeň

	5. měkká přídavná jména
--	--------------------------------

Školní vzdělávací program pro obor vzdělávání:

68-42-M/01

Bezpečnostně právní činnost

Předmět:

08 Dějepis

(platnost od 1. 9. 2025)

Pojetí vyučovacího předmětu

Celková hodinová dotace

Předmět je vyučován následovně:

- v 1. ročníku po 2 hodinách týdně;
- ve 2. ročníku po 2 hodinách týdně.

Obecný cíl vyučovacího předmětu

Obecným cílem předmětu je:

- připravit žáky na aktivní občanský život v demokratické společnosti;
- pozitivně ovlivnit hodnotovou orientaci žáků;
- kultivovat historické vědomí;
- učit žáka dovednosti vyhledávat různé zdroje informací o historii, pracovat s nimi a kriticky je hodnotit;
- tvořit si samostatný úsudek založený na nezbytných faktografických znalostech a intelektových dovednostech;
- být hrdý na tradice a hodnoty svého národa;
- osvojit si schopnost hodnotit jednotlivé výklady historických událostí a odhalovat případné dezinterpretace a ideologicky zatížené manipulace;
- motivovat žáka k tomu, aby se získanými znalostmi dále tvůrčím způsobem pracoval.

Charakteristika učiva

Ke zdárnému zvládnutí učiva a jeho praktickému použití je třeba osvojení si následujících znalostí:

- poznatky o způsobech historického bádání;
- poznatky o historickém vývoji České republiky a ostatních částí světa.

Cíle vzdělávání v oblasti citů, postojů, hodnot a preferencí

Výuka dějepisu směřuje k tomu, aby žáci:

- vážili si hodnot jiných národních společenství a jejich kultur;
- cítili potřebu blíže poznávat jiné kultury, např. osobní návštěvou cizí země;
- ocenili důležitost znalosti historického vývoje vlastní země pro pochopení jejího současného stavu;
- dokázali diskutovat o společenských tématech s ohledem na poznatky o vývoji lidské společnosti.

Pojetí výuky (výukové strategie)

- skupinová práce, samostatná práce, domácí příprava;
- výklad;
- komunikace, diskuse na dané téma.

Hodnocení výsledků žáků

Hodnoceny jsou tyto činnosti:

- hloubka porozumění poznatkům;
- schopnost aplikovat poznatky při řešení problémů;
- schopnost formulovat své myšlenky, argumentovat a diskutovat.

Hodnocení výsledků probíhá následujícími metodami: písemné zkoušení, ústní zkoušení, referáty, prezentace, projevy aktivity v hodině.

Přínos předmětu k rozvoji klíčových kompetencí

Výuka dějepisu se dotýká pestrého spektra lidských každodenních. Z tohoto důvodu je možné rozvíjet řadu klíčových kompetencí, a to napříč celým obsahem učiva:

Komunikativní kompetence

Žák by měl být schopen:

- zpracovávat jednoduché texty s historickými tématy s použitím historické terminologie, písemně zaznamenávat podstatné myšlenky a údaje z textů a projevů lidí (historických pramenů a literatury apod.);
- kultivovaně se vyjadřovat, diskutovat s lidmi, užívat historické pojmy a odbornou terminologii s porozuměním.

Kompetence k učení

Žák by měl být schopen:

- při zpracování úkolů vyhledávat a kombinovat informace;
- získané informace kriticky hodnotit, vytvořit si vlastní úsudek.

Kompetence k řešení problému

Žák by měl být schopen:

- samostatně řešit pracovní i mimopracovní problémy;
- při zpracování problému navrhnout způsob řešení, varianty, podat zdůvodnění, vyhodnotit a ověřit správnost zvoleného postupu.

Personální kompetence

Žák by měl být schopen:

- efektivně se učit a pracovat;
- ke svému učení využívat zkušeností jiných lidí, učit se i na základě zprostředkovaných zkušeností.

Sociální kompetence

Žák by měl být schopen:

- pracovat v týmu, nezaujatě zvažovat návrhy druhých;
- přispívat k vytváření vstřícných mezilidských vztahů, k předcházení osobních konfliktů;
- nepodléhat předsudkům a stereotypům v přístupu k jiným lidem.

Občanské kompetence a kulturní povědomí

Žák by měl být schopen:

- uvědomovat si – v rámci plurality a multikulturního soužití – vlastní kulturní, národní a osobnostní identitu, přistupovat s aktivní tolerancí k identitě druhých;
- uznávat tradice a hodnoty svého národa, chápat jeho minulost i současnost v evropském a světovém kontextu;
- podporovat hodnoty místní, národní, evropské i světové kultury a mít k nim vytvořen pozitivní vztah.

Digitální kompetence

Žák by měl být schopen:

- ovládat potřebnou sadu digitálních zařízení, aplikací a služeb, včetně nástrojů z oblasti umělé inteligence, využívat je ve školním a pracovním prostředí i při zapojení do veřejného života; digitální technologie a způsob jejich použití nastavovat a měnit podle toho, jak se vyvíjejí dostupné možnosti a jak se mění jeho vlastní potřeby nebo pracovní prostředí a nástroje;
- získávat, posuzovat, spravovat, sdílet a sdělovat data, informace a digitální obsah v různých formátech v osobní či profesní komunitě; k tomu volit efektivní postupy, strategie a způsoby, které odpovídají konkrétní situaci a účelu;
- vytvářet, vylepšovat a propojovat digitální obsah v různých formátech; vyjadřovat se za pomoci digitálních prostředků;
- vyrovnávat se s proměnlivostí digitálních technologií a posuzovat, jak vývoj technologií ovlivňuje společnost, osobní a pracovní život jedince a životní prostředí, zvažuje rizika a přínosy;
- předcházet situacím ohrožujícím bezpečnost zařízení i dat, situacím ohrožujícím jeho tělesné a duševní zdraví i zdraví ostatních; při spolupráci, komunikaci a sdílení informací v digitálním prostředí jednat eticky, s ohleduplností a respektem k druhým.

Aplikace průřezových témat

Stejně jako u klíčových kompetencí platí, že i průřezová témata je možné z velké části zařadit do výuky dějepisu. Nelze vymezit jen jedno konkrétní učivo, jelikož aplikace průřezových témat prochází napříč celým souborem témat.

Občan v demokratické společnosti

- akceptování historického vývoje;
- úcta k materiálním a duchovním hodnotám;
- vědomí nutnosti zachování těchto hodnot pro budoucí generace;
- tolerance odlišných názorů;
- orientace v globálních problémech současného světa;
- tvorba právního vědomí, posílení spoluodpovědnosti jedince za utváření současnosti.

Člověk a životní prostředí

- problematika ochrany umělecko-historických památek;
- poznávání a chápání souvislosti mezi vývojem lidské populace a vztahem k prostředí v různých oblastech světa.

Člověk a svět práce

- celoživotní vzdělávání;
- pochopení souvislosti mezi vývojem způsobu života lidí a jejich pracovním prostředím;
- využití znalostí z historie při výběru budoucího povolání.

Člověk a digitální svět

Žák by měl být schopen:

- běžně a samozřejmě využívat vhodné digitální technologie a jejich kombinace k naplnění svých potřeb; digitální technologie a způsob jejich použití nastavovat a měnit podle toho, jak se vyvíjejí dostupné možnosti a jak se mění jejich vlastní potřeby;
- vyjadřovat se za pomoci digitálních prostředků a vytvářet a upravovat vlastní digitální obsah v různých formátech; měnit, vylepšovat a zdokonalovat obsah stávajících děl s cílem vytvořit nový, originální a relevantní obsah;
- získávat data, informace a obsah z různých zdrojů v digitálním prostředí; při vyhledávání používat různé strategie; získaná data a informace kriticky hodnotit, posuzovat jejich spolehlivost a úplnost;

Mezipředmětové vztahy

Občanská nauka: lidská a občanská práva v historických souvislostech, politická soustava, vznik demokratických společností, demokracie a diktatura;

Právo: vznik a vývoj práva v souvislosti s dějinami nejvýznamnějších společností;

Zeměpis: změny historické zeměpisné mapy jako důsledku historických událostí;

Český jazyk a literatura: jazykový a literární vývoj v historických souvislostech;

Informatické vzdělávání: využití internetu.

Předmět: Dějepis	
Výsledky vzdělávání	Učivo
1. ročník	
Žák: - objasní smysl poznávání minulosti a variabilitu jejího výkladu; - orientuje se v časové přímce; - objasní ve shodě s aktuálními vědeckými poznatky materiální a duchovní život lidské společnosti v jednotlivých vývojových etapách pravěk;	1. Úvod do dějepisu - periodizace dějin - význam historie a prameny - pravěk a jeho kulturní přínos
- uvede příklady kulturního přínosu starověkých civilizací; - pozná rozdíly mezi demokratickými a nedemokratickými způsoby vlády; - uvede příklady kulturního přínosu starověkých civilizací, judaismu a křesťanství; - popíše základní změny ve starověku;	2. Starověk - periodizace - obecné znaky staroorientálních států - Antické Řecko a Řím
- hodnotí význam raně středověkých států; - orientuje se v kulturních a politických dějinách daných oblastí; - objasní příčiny a záminky vybraných válečných konfliktů; - využívá geografické znalosti;	3. Raný středověk - vznik raně středověkých států, křesťanství; románská kultura
- charakterizuje obecně středověk, jeho kulturu; - vysvětlí počátek a rozvoj české státnosti ve středověku; - popíše všední život lidí v různých historických podmínkách;	4. Vrcholný středověk - středověká města, společnost, školství a vzdělanost, gotika - Přemyslovci
- charakterizuje středověk z hlediska hospodářského, politického a kulturního rozvoje; - dovede časově zařadit stěžejní historické události a procesy; - objasní význam osobnosti v tomto období dějin;	5. Pozdní středověk - Pozdní středověk 14.-15. století
- popíše základní revoluční změny v novověku.	6. Novověk - Dějiny novověku 16.-18. století
2. ročník	
Žák: - na příkladu významných občanských revolucí vysvětlí boj za občanská i národní práva a vznik občanské společnosti; - objasní vznik novodobého českého národa a jeho úsilí o emancipaci;	1. Novověk – 19. století - Velké občanské revoluce, revoluce 1848-49 v Evropě a českých zemích - společnost a národy – národní hnutí v Evropě a v českých zemích, česko-německé vztahy,

- popíše česko-německé vztahy a postavení Židů a Romů ve společnosti 18. a 19. stol.; - charakterizuje proces modernizace společnosti; - popíše evropskou koloniální expanzi;	postavení minorit; dualismus v habsburské monarchii, vznik národního státu v Německu - modernizace společnosti – technická, - průmyslová, komunikační revoluce, - urbanizace, demografický vývoj; evropská - koloniální expanze - modernizovaná společnost a jedinec - - sociální struktura společnosti, postavení žen, sociální zákonodárství, vzdělání
- objasní příčiny a záminky 1. světové války; - popíše vznik ČSR; - kriticky zhodnotí a doloží změny v mocenském uspořádání světa; - popíše dopad války na obyvatelstvo a objasní významné změny ve světě po válce;	2. Novověk – 20. století - mezinárodní vztahy před 1. světovou válkou - příčiny a záminka 1. světové války - průběh a výsledky 1. světové války - české země za války - vznik ČSR - poválečné uspořádání světa a Evropy
- vysvětlí projevy a důsledky hospodářské krize; - objasní vývoj česko-německých vztahů; - charakterizuje fašismus a nacismus; - popíše mezinárodní vztahy v době mezi dvěma světovými válkami;	3. Meziválečné období - světová hospodářská krize a její důsledky - vznik fašismu, hitlerovské Německo - sudetoněmecké hnutí - Mnichov, vznik protektorátu
- objasní cíle válčících stran ve 2. světové válce; - charakterizuje válečné zločiny včetně holocaustu; - popíše průběh války a osvobození; - diskutuje o dopadech války na civilní obyvatelstvo, o potrestání viníků;	4. Druhá světová válka - příčina a záminka 2. světové války - průběh válečných událostí - české země a Slovensko v době války - válečné zločiny a holocaust - zahraniční a domácí odboj v českých zemích - osvobození - důsledky války
- objasní uspořádání světa a jeho důsledky pro ČSR; - objasní pojem studená válka; - popíše projevy a důsledky studené války; - charakterizuje režim v ČSR a jeho vývoj v souvislostech celého východního bloku; - popíše vývoj ve vyspělých demokraciích; - charakterizuje dekolonizaci a problémy třetího světa; - vysvětlí rozpad sovětského bloku; - uvede příklady rozvoje vědy a techniky ve 20. století; - charakterizuje umění 20. století; - popíše vývoj evropské integrace; - vymezí základní problémy soudobého světa a možnosti jeho dalšího vývoje.	5. Svět od roku 1945 po současnost - poválečné uspořádání světa a Evropy - ČSR 1945-1948 - charakteristika politiky východu a západu ve světě - studená válka - komunistická diktatura v Československu a její vývoj - okupace 1968 - doba normalizace, odpor proti komunismu - přehled světových událostí 2. poloviny 20. století - rozpad koloniální soustavy - krizové oblasti světa - změny v 80. letech ve východním bloku, pád komunistických režimů - věda a kultura ve 2. polovině 20. století - globální problémy moderní společnosti

Bezpečnostně právní akademie Plzeň, s. r. o., střední škola

Tylova 18, 301 00 Plzeň

- orientuje se v historii svého oboru – uvede její významné mezníky a osobnosti, vysvětlí přínos studovaného oboru pro život lidí.	6. Dějiny studovaného oboru
--	------------------------------------

Školní vzdělávací program pro obor vzdělávání:

68-42-M/01

Bezpečnostně právní činnost

Předmět:

09 Občanská nauka

(platnost od 1. 9. 2025)

Pojetí vyučovacího předmětu

Celková hodinová dotace

Předmět občanská nauka je dotován 3 hodinami rozvrženými následujícím způsobem:

- 3. ročník: 1 hodina týdně;
- 4. ročník: 2 hodiny týdně.

Obecný cíl vyučovacího předmětu

Cílem předmětu občanská nauka je:

- seznámit žáky s principy fungování demokratické společnosti;
- vytvářet u žáků žádoucí žebříček hodnot;
- vytvářet u žáků pozitivní vztah k sobě i druhým lidem;
- podporovat rozvoj empatie, utvářet správný postoj ke společenským problémům;
- naučit žáky správně formulovat a vyjadřovat své názory;
- vést žáky k toleranci, asertivitě a pozitivnímu jednání;
- naučit žáky kriticky hodnotit informace;
- naučit žáky znát svá základní práva a povinnosti;
- seznámit žáky s historií země a jejím současným zakotvením v mezinárodních institucích;
- naučit žáky odpovědnosti za své jednání;
- uplatňovat zásady slušného chování.

Charakteristika učiva

Učivo je koncipováno tak, že žák by měl být schopen:

- vysvětlit strukturu a fungování společnosti;
- seznámit se se společenským chováním;
- vysvětlit základní principy a hodnoty demokracie;
- naučit se pracovat s informacemi a dokázat je kriticky hodnotit;
- naučit se samostatně jednat a vystupovat;
- naučit se vyhledávat informace a přijímat pozitivní hodnoty;
- seznámit se s principy rovnoprávnosti;
- seznámit se s problematikou víry a náboženství;
- seznámit se s „Listinou základních lidských práv a svobod“;
- seznámit se se současnou mezinárodní situací, globálními problémy, mezinárodními organizacemi a naším vztahem k nim;
- naučit se vážit si lidské práce, v rámci etiky zjistit, že svět není černobílý.

Cíle vzdělávání v oblasti citů, postojů, hodnot a preferencí

Žáci jsou vedeni k samostatnému myšlení, názorové pluralitě, respektu vůči druhým. Tyto hodnoty vycházejí z otevřenosti a vzájemné interakce během výuky, volných diskuzí a možnosti svobodného vyjádření názoru.

Pojetí výuky (výukové strategie)

Formy a metody práce využívané při výuce:

- výklad učitele a řízený dialog;
- samostatná práce individuální i skupinová;
- samostatná domácí práce (příprava referátů a prezentací);
- projektové vyučování;
- multimediální metody (podle možností využití počítače, videa, DVD, dataprojektoru, interaktivní tabule);
- využívání časopisů a knih;
- didaktické hry a případové studie;
- besedy, diskuze;
- četba a analýza textů.

Hodnocení výsledků žáků

Hodnocena bude schopnost žáků pracovat s předkládanými informacemi, schopnost samostatně, kultivovaně a odborně prezentovat své názory, žák musí umět diskutovat o problému a své názory obhájit.

Žák bude hodnocen za schopnost aplikovat teoretické vědomosti na konkrétní příklady.

Součástí každého tematického celku je písemné prověření znalostí.

Způsoby hodnocení

V předmětu občanská nauka se hodnotí obsahová správnost a použití vhodných jazykových prostředků, a to v projevu ústním i písemném. Hodnocení žáků se bude provádět na základě kombinace ústního zkoušení a různých forem písemného testování. Nejčastěji používanými formami zkoušení znalostí, ze kterých vyjdou podklady pro klasifikaci, budou:

- písemné zkoušení;
- ústní zkoušení;
- domácí úlohy;
- referáty;
- prezentace;
- aktivita v hodině;
- seminární práce.

Přínos předmětu k rozvoji klíčových kompetencí

Personální a sociální kompetence

Žák by měl být schopen:

- hodnotit žáky způsobem, který jim umožňuje vnímat vlastní pokrok;
- vést žáky k tomu, aby na základě jasných kritérií hodnotili své činnosti;
- vytvářet příznivé klima třídy;

- pomáhat orientaci žáků v současné společnosti;
- podílet se na rozvoji morálních hodnot;
- zařazením exkurzí (např. Osvětim, OZO apod.) formovat postoje žáků.

Komunikativní kompetence

Žák by měl být schopen:

- vést žáky k výstižnému a souvislému projevu;
- vytvářet příležitosti pro komunikaci mezi žáky;
- přimět žáky klást vhodné otázky v diskusi;
- umožnit volný přístup k informačním zdrojům;
- vést žáky ke kritickému myšlení a logickému uvažování;
- kriticky hodnotit získané informace a uvědomovat si rozdílnou výpovědní hodnotu informací;
- kultivovat své vyjadřování a vystupování v souladu se zásadami kultury projevu a chování;
- používat správně společenskovední a filozofické pojmy, které byly součástí výuky.

Občanské kompetence a kulturní povědomí

Žák by měl být schopen:

- vést žáky k prezentaci jejich myšlenek a názorů;
- vést žáky k diskusi;
- vést žáky ke vzájemnému naslouchání si;
- uvědomit si potřeby aktivního zapojení do společenského života;
- pomáhat chránit životní prostředí;
- zohledňovat rozdíly ve znalostech a pracovním tempu žáků;
- vést žáky k využívání znalostí pro běžnou praxi.

Digitální kompetence

- ovládat potřebnou sadu digitálních zařízení, aplikací a služeb, včetně nástrojů z oblasti umělé inteligence, využívat jí ve školním a pracovním prostředí i při zapojení do veřejného života; digitální technologie a způsob jejich použití nastavovat a měnit podle toho, jak se vyvíjejí dostupné možnosti a jak se mění jeho vlastní potřeby nebo pracovní prostředí a nástroje;
- získávat, posuzovat spravovat sdílet a sdělovat data, informace a digitální obsah v různých formátech v osobní či profesní komunitě; volit efektivní postupy, strategie a způsoby, které odpovídají konkrétní situaci a účelu;
- vytvářet, vylepšovat a propojovat digitální obsah v různých formátech; vyjadřovat se za pomoci digitálních prostředků;
- navrhovat prostřednictvím digitálních technologií taková řešení, která pomohou vylepšit postupy či technologie či jejich části; dokáže poradit ostatním s běžnými technickými problémy;
- vyrovnávat se s proměnlivostí digitálních technologií; zvažovat rizika a přínosy;
- předcházet situacím ohrožujícím bezpečnost zařízení i dat, situacím ohrožujícím své tělesné a duševní zdraví i zdraví ostatních; při spolupráci, komunikaci a sdílení informací v digitálním prostředí jednat eticky, s ohleduplností a respektem k druhým.

Aplikace průřezových témat

Občan v demokratické společnosti

- podporovat osobnost a její rozvoj;
- přiblížit žákům společnost – jednotlivce a společenské skupiny, kulturu, náboženství;
- rozvíjet a podporovat komunikativní, formulační, argumentační, dialogické a prezentační schopnosti a dovednosti, práci s masovými médii;
- vést k respektování kulturních, etnických a jiných odlišností, stejně jako historického vývoje;
- seznámit žáka se státem, politickými systémy, politikou i soudobým světem;
- rozvíjet témata jako demokratické vztahy ve škole a ve společnosti, dějiny a současnost;
- vážit si demokratických hodnot (morálka, svoboda, odpovědnost, tolerance, solidarita) a jednat v souladu s nimi, jednat eticky;
- být kriticky tolerantní ke spoluobčanům rozdílného vyznání, politických názorů, životního způsobu;
- přiměřeně řešit konfliktní situace, případně jim předcházet;
- odsuzovat předsudečné jednání, projevy rasismu a intolerance.

Člověk a životní prostředí

- vést k poznávání a chápání souvislostí mezi vývojem lidské populace a vztahem k prostředí v různých oblastech světa;
- vést k odpovědnosti ve vztahu k přírodě, k ochraně životního prostředí a přírodních zdrojů;
- zpracovat témata jako je planeta Země a její ochrana, separace a recyklace produktů lidské činnosti, fauna a flora, doprava, lidské sídlo, zemědělství, ochrana památek;
- orientovat se v problematice globálních problémů jako jsou např. znečišťování ovzduší, nedostatek pitné vody, hladomor, infekční a civilizační nemoci, umístění odpadu.

Člověk a svět práce

- chápat význam celoživotního vzdělávání jako požadavku pro osobní růst a udržení konkurence – schopnosti a profesní restart;
- formální a neformální vzdělávací příležitosti, možnost vzdělávání v zahraničí, návaznosti vzdělávání po absolvování střední školy, rekvalifikace;
- ověřené kariérové informace jako podmínka při rozhodování o profesních a vzdělávacích záměrech – informační zdroje, posuzování informací o vzdělávání, pracovních nabídkách;
- vést žáky k pochopení významu znalosti společenských věd pro své budoucí pracovní uplatnění;
- motivovat k zájmu o výsledky svého vzdělávání;
- zdůrazňovat význam celoživotního vzdělávání;
- pomáhat zvyšovat zdravé sebevědomí a samostatnost při řešení problémů;
- přijímat hodnocení svých výsledků, přijímat radu i kritiku;
- naučit žáky nést zodpovědnost za své jednání;
- naučit žáky efektivně pracovat a učit se.

Člověk a digitální svět

- ve společenskovedním vzdělávání jsou žáci vedeni zejména k tomu, aby vnímali roli či vliv digitálních technologií a práci s nimi v historickém, politickém, sociálním, právním a ekonomickém kontextu;
- vést žáky k využívání moderních IT technologií při plnění zadaných úkolů;
- seznamovat s relevantními informačními zdroji a napomáhat při práci s vyhledanými informacemi;
- upozorňovat na důležitost počítačové gramotnosti pro budoucí profesní o osobní rozvoj;
- získávat informace z různých zdrojů – verbálních i obrazových a kriticky tyto informace hodnotit.

Mezipředmětové vztahy

- **Právo:** vznik a vývoj práva v souvislosti s dějinami nejvýznamnějších společností;
- **Biologie a ekologie:** znečištění životního prostředí;
- **Dějepis:** historické pozadí dané doby;
- **Zeměpis:** změny historické mapy v souvislostech;
- **Český jazyk a literatura:** jazykový a historický vývoj v historických událostech;
- **Informatické vzdělávání:** počítačová gramotnost, využití internetu (zvláště pro vyhledávání informací), práce se SW.

Předmět: Občanská nauka	
Výsledky vzdělávání	Učivo
3. ročník	
Žák - popíše rozčlenění soudobého světa na civilizační sféry a civilizace; - vysvětlí, s jakými konflikty a problémy se potýká současný svět a Česká republika; - debatuje o pozitivních a negativních multikulturního soužití, objasní příčiny migrace lidí; - charakterizuje současnou českou společnost, její etnické a sociální složení; - vysvětlí význam péče o kulturní hodnoty; - vysvětlí význam vědy a umění; - popíše sociální nerovnost a chudobu ve vyspělých demokraciích uvede postupy, jimiž lze do jisté míry řešit sociální problémy; - posoudí, kdy je v praktickém životě rovnost pohlaví porušována;	7. Člověk a společnost (sociologie) - společnost, společnost tradiční a moderní, pozdně moderní společnost - hmotná kultura, duchovní kultura - současná česká společnost, společenské vrstvy, elity a jejich úloha - sociální nerovnost a chudoba v současné společnosti - majetek a jeho nabývání, sociální zajištění občanů, národy a národnosti; - majorita a minority ve společnosti, multikulturní soužití; - migrace, migranti, azylanti - postavení mužů a žen, genderové problémy
- charakterizuje soudobé cíle EU a posoudí její politiku, popíše funkci a činnost OSN a NATO; - vysvětlí zapojení ČR do mezinárodních struktur a podíl ČR na jejich aktivitách; - uvede příklady projevů globalizace a debatuje o jejich důsledcích;	8. Mezinárodní organizace - Česká republika a svět NATO, OSN - zapojení ČR do mezinárodních struktur - bezpečnost na počátku 21. století
- charakterizuje současnou českou společnost, její etnické a sociální složení; - vysvětlí význam péče o kulturní hodnoty, význam vědy a umění; - popíše sociální nerovnost a chudobu ve vyspělých demokraciích; - uvede postupy, jimiž lze do jisté míry řešit sociální problémy;	9. Globální problémy - konflikty v soudobém světě - významné globální problémy
- charakterizuje demokracii a objasní, jak funguje a jaké má problémy; - objasní význam práv a svobod, které jsou zakotveny v českých zákonech, a popíše způsoby, jak lze ohrožená lidská práva obhajovat; - dovede kriticky přistupovat k mediálním obsahům a pozitivně využívat nabídky masových médií;	10. Člověk jako občan (politika a politologie) - základní hodnoty a principy demokracie - lidská práva, jejich obhajování, veřejný ochránce práv, práva dětí - svobodný stát na počátku 21. století, český stát, státní občanství v ČR - česká ústava, politický systém v ČR, struktura veřejné správy, obecní a krajská samospráva - politika, politické ideologie - politické strany, volební systémy a volby

- charakterizuje současný český politický systém, objasní funkci politických stran a svobodných voleb; - uvede příklad funkcí obecní a krajské samosprávy; - vysvětlí, jaké projevy je možné nazvat politickým radikalismem nebo politickým extremismem; - vysvětlí, proč je nepřijatelné propagovat hnutí omezující lidská práva a svobody jiných lidí; - uvede příklad občanské aktivity ve svém regionu, vysvětlí, co se rozumí občanskou společností, debatuje o vlastnostech, které by měl mít občan demokratického státu.	- politický radikalismus a extremismus, současná česká extremistická scéna a její symbolika, mládež a extremismus - teror, terorismus - občanská participace, občanská společnost - občanské ctnosti potřebné pro demokracii a multikulturní soužití
- charakterizuje nejvýznamnější světová náboženství; - vysvětlí nebezpečí náboženského fundamentalismu, náboženských sekt; - posoudí vliv víry a náboženství na život současného člověka;	11. Náboženství a ateismus - judaismus, křesťanství, islám - východní náboženství - náboženské sekty a hnutí
4. ročník	
Žák - popíše vznik filozofie a její vývoj; - ovládá vybraný pojmový filozofický aparát a správně jej používá; - vyjádří vlastními slovy smysl filozofie v dnešní době;	1. Filozofie - vznik a vývoj filozofie - základní filozofické pojmy - smysl filozofie v dnešní době - význam filozofie v životě člověka
- rozliší hlavní filozofické směry a uvede jejich klíčové představitele; - porovná řešení základních filozofických otázek v jednotlivých etapách vývoje filozofického myšlení; - rozliší přístupy k přírodě v rámci filozofických dějin (milétané, stoikové, racionalisté, J. J. Rousseau) a porovná je se současnými názory; - vyjádří vlastními slovy smysl filozofie v dnešní době; - diskutuje o základních filozofických problémech; - hodnotí odlišné přístupy jednotlivých filozofů nebo filozofických směrů k problémům; - s porozuměním pracuje s filozofickým textem, který dovede interpretovat;	2. Předklasická řecká filozofie - milétané - eleaté - pythagorejci - Herakleitos - atomisté - sofisté 3. Klasická řecká filozofie - Sókratés - Platón - Aristoteles 4. Helénismus - epikureismus - stoicismus - skepticismus - novoplatonismus 5. Středověká filozofie

	- patristika - scholastika - křesťanství 6. Renesanční filozofie - přírodní filozofie - humanistická filozofie 7. Novověká filozofie - racionalismus - empirismus 8. Osvícenství - charakteristika doby - encyklopedisté - materialisté 9. Německá klasická filozofie - Kant - J. G. Fichte - Schelling 10. Kritika německé klasické filozofie - iracionalismus - voluntarismus - Schopenhauer - F. Nietzsche - S. Kierkegaard 11. Filozofie 19. a 20. století - materialismus - vitalismus - fenomenologie - pragmatismus - existencialismus
- vysvětlí obsah etiky jako to, co je správné a žádoucí; - rozumí základním etickým pojmům a kategoriím, správně je používá; - diskutuje o současných etických problémech, zaujme k nim vlastní stanovisko, které zdůvodní;	12. Etika - základní etické pojmy: mrav, morálka, etika, svoboda, láska - základní etické problémy
- srovná bulvární a seriózní tisk; - přistupuje kriticky k informacím hromadných sdělovacích prostředků; - rozpozná způsoby ovlivňování veřejnosti reklamou.	13. Média - teorie reklamy - bulvární tisk - seriózní tisk - masová média

Školní vzdělávací program pro obor vzdělávání:

68-42-M/01

Bezpečnostně právní činnost

Předmět:

10 Fyzika

(platnost od 1. 9. 2025)

Pojetí vyučovacího předmětu

Celková hodinová dotace

Předmět je vyučován v 1. ročníku 2 hodiny týdně.

Obecný cíl vyučovacího předmětu

- proniknutí do podstaty fyzikálních jevů, a tím přispění k hlubšímu pochopení dějů, které probíhají v živé i neživé přírodě;
- klást si otázky o okolním světě, kriticky posoudit předložené názory a informace a na základě důkazů vyvodit správné názory;
- rozvíjet intelektové schopnosti, numerické dovednosti, logické a tvůrčí myšlení.

Charakteristika učiva

Učivo navazuje na poznatky a dovednosti, které žáci získali na základní škole. Fyzikální vzdělávání směřuje k tomu, aby žák správně používal pojmy, dokázal vysvětlit fyzikální jevy a dokázal uplatnit fyzikální poznatky v praktickém životě.

- rozvoj zájmu a vztahu žáků k přírodním vědám;
- na základě experimentů a poznatků z praxe formuluje obecné zákonitosti přírodních jevů;
- vyžaduje tvůrčí přístup, vytváření hypotéz a jejich obhajoby;
- vede žáky k pochopení podstaty fyzikálních jevů a procesů, k tomu, aby získané dovednosti a poznatky uplatnili v ostatních oblastech vzdělávání i v praxi;
- napomáhá orientovat se v současném rozvoji fyziky a k přijímání nových technologií.

Cíle vzdělávání v oblasti citů, postojů, hodnot a preferencí

Výuka fyziky směřuje k tomu, aby žáci získali:

- motivaci k celoživotnímu vzdělávání;
- pozitivní postoj k přírodním vědám;
- důvěru ve vlastní schopnosti a preciznost při práci.

Pojetí výuky (výukové strategie)

- výklad;
- ověřování poznatků v diskusi při výkladu;
- referáty, prezentace k danému jevu;
- ukázka pokusů – jako promítnutí materiálu na interaktivní tabuli;
- samostatná práce, domácí příprava;
- ověřování poznatků na daných početních příkladech.

Hodnocení výsledků žáků

Hodnocení probíhá následujícími metodami:

- písemné a ústní zkoušení;
- hodnocení připravených referátů nebo prezentací;
- projevy aktivity v hodinách.

Hodnoceny jsou tyto činnosti:

- hloubka porozumění poznatkům;
- schopnost aplikovat poznatky při řešení problémů;
- schopnost formulovat své myšlenky, argumentovat a diskutovat.

Přínos předmětu k rozvoji klíčových kompetencí

Z hlediska klíčových kompetencí se klade důraz zejména na zodpovědné jednání, rozvoj dovedností správně porozumět textu, dovednost analyzovat a řešit problémy, numerické aplikace, využívání informačních technologií a práci s informacemi.

Kompetence k učení

Žák by měl být schopen:

- mít pozitivní vztah k učení a vzdělávání;
- ovládat různé techniky učení, umět si vytvořit vhodný studijní režim a podmínky;
- vést žáky k samostatnému získávání informací z různých zdrojů, jejich kritickému hodnocení, jejich zpracování a využití ke studiu;
- motivovat žáky k rozšiřování vědomostí, prohlubování dovedností a ochotně se učit a celoživotně vzdělávat;
- ověřovat výsledky;
- znát možnosti svého dalšího vzdělávání.

Kompetence k řešení problémů

Žák by měl být schopen:

- rozvíjet dovednosti analyzování zadání úkolu – problému;
- získávat informace potřebných k řešení úkolu, navrhnout jeho řešení (pomůcky, literaturu, metody, techniky);
- kriticky myslet a logicky uvažovat.

Komunikativní kompetence

Žák by měl být schopen:

- vyjadřovat se stručně a srozumitelně, odborně a jazykově správně, aktivně se účastnit diskusí;
- formulovat a obhajovat své názory, respektovat názory druhých;
- spolupracovat při řešení problémů;
- účastnit se aktivně diskusí, formulovat a obhajovat své názory a postoje.

Personální a sociální kompetence

Žák by měl být schopen:

- stanovovat si cíle a priority podle svých osobních schopností;
- ochotně spolupracovat, nabídnout pomoc a nabízenou pomoc přijmout;
- vyjadřovat se a vystupovat v souladu se zásadami kultury projevu a chování;
- přijímat na základě jasných kritérií hodnocení svých výsledků a přiměřeně na ně reagovat.

Občanské kompetence a kulturní povědomí

Žák by měl být schopen:

- pochopit význam životního prostředí pro člověka;
- prezentovat vlastní myšlenky a názory, vést je k diskusi.

Kompetence k pracovnímu uplatnění a podnikatelským aktivitám

Žák by měl být schopen:

- přijímat a odpovědně plnit svěřené úkoly;
- využívat znalosti pro běžnou praxi;
- objektivního sebehodnocení;
- mít odpovědný postoj k vlastní profesní budoucnosti;
- cílevědomě a zodpovědně se rozhodovat o své budoucí profesní a vzdělávací dráze.

Matematické kompetence

- správně používat pojmy kvantifikujícího charakteru;
- využívat a vytvářet různých forem grafického znázornění dějů a používat je pro řešení;
- správně používat a převádět jednotky;
- provádět reálný odhad výsledku řešení zadaných úloh.

Digitální kompetence

- ovládat potřebnou sadu digitálních zařízení, aplikací a služeb, včetně nástrojů z oblasti umělé inteligence, využívat jí ve školním a pracovním prostředí i při zapojení do veřejného života; digitální technologie a způsob jejich použití nastavovat a měnit podle toho, jak se vyvíjejí dostupné možnosti a jak se mění jeho vlastní potřeby nebo pracovní prostředí a nástroje;
- získávat, posuzovat spravovat sdílet a sdělovat data, informace a digitální obsah v různých formátech v osobní či profesní komunitě; volit efektivní postupy, strategie a způsoby, které odpovídají konkrétní situaci a účelu;
- vytvářet, vylepšovat a propojovat digitální obsah v různých formátech; vyjadřovat se za pomoci digitálních prostředků;
- navrhnout prostřednictvím digitálních technologií taková řešení, která pomohou vylepšit postupy či technologie či jejich části; dokáže poradit ostatním s běžnými technickými problémy;
- vyrovnávat se s proměnlivostí digitálních technologií; zvažovat rizika a přínosy;
- předcházet situacím ohrožujícím bezpečnost zařízení i dat, situacím ohrožujícím své tělesné a duševní zdraví i zdraví ostatních; při spolupráci, komunikaci a sdílení informací v digitálním prostředí jednat eticky, s ohleduplností a respektem k druhým.

Aplikace průřezových témat

Stejně jako u klíčových kompetencí platí, že i průřezová témata je možné z velké části zařadit do výuky fyziky.

Občan v demokratické společnosti

- vytváření demokratického prostředí ve třídě;
- prohlubování poznání osobnosti své i druhých, osobnostní rozvoj;
- podpora zdravé míry sebevědomí žáků a jejich zodpovědnosti;
- vzájemné respektování a spolupráce;
- vedení k etickému chování;
- rozvíjení dovednosti jednat s lidmi, diskutovat, hledat kompromisní řešení;
- posílení gramotnosti v oblasti masových médií;
- klást důraz na fyzikální výklad vlivu přírodních sil a legislativních opatření vztahující se k tvorbě a ochraně životního prostředí.

Člověk a životní prostředí

- pochopení vlivu životního prostředí na zdraví člověka (zvuk, optika...);
- uvědomění si vlivu člověka na ovzduší (skleníkový efekt, vliv spalovacích motorů na životní prostředí);
- získání odpovědnosti ve vztahu k biosféře, ochraně přírody a přírodních zdrojů;
- podílení se na řešení environmentálních problémů;
- pochopení významu jaderné energetiky (fyzika atomu).

Člověk a svět práce

- pochopení možnosti využití fyziky v dalším vzdělávání, fyzika je důležitou součástí medicíny, elektrotechniky, energetiky, výzkumu;
- využívání přírodovědných poznatků v profesním a odborném životě, klást si otázky o okolním světě a vyhledávat na důkazech založené odpovědi;
- uvědomění si významu celoživotního učení jako požadavku pro osobní růst a udržení konkurenceschopnosti a profesní restart.

Člověk a digitální svět

Žák by měl být schopen:

- vyjadřovat se za pomoci digitálních prostředků a vytvářet a upravovat vlastní digitální obsah v různých formátech (samostatné práce – prezentace žáků);
- získávat data, informace a obsah z různých zdrojů v digitálním prostředí, kriticky zhodnotit získaná data a informace, posoudit jejich spolehlivosti a úplnosti;
- sdílet data a informace prostřednictvím digitálních technologií s ostatními; používat digitální technologie pro spolupráci a společné vytváření zdrojů a znalostí.

Mezipředmětové vztahy

Obsah výuky fyziky souvisí s dalšími vyučovacími předměty, zejména v těchto oblastech (i s přihlédnutím k odbornému zaměření školy):

Zeměpis: planeta Země, sluneční soustava;

Matematika: početní operace při výpočtech příkladů z fyziky;

Bezpečnostně právní akademie Plzeň, s. r. o., střední škola

Tylova 18, 301 00 Plzeň

Biologie a ekologie: optika (lidské oko), zvuk (sluch);

Chemie: stavba atomu, chemické procesy v přírodě;

Dějepis: historický vývoj poznatků o přírodních vědách, osobnosti historie zkoumající přírodní vědy;

Informatické vzdělávání: počítačová gramotnost, využití internetu (zvláště pro vyhledávání informací), grafické znázornění řešení příkladů.

Předmět: Fyzika	
Výsledky vzdělávání	Učivo
1. ročník	
Žák - rozliší druhy pohybů a řeší jednoduché úlohy; - určí síly působící na těleso, popíše, jaký druh pohybu tyto síly vyvolají; - určí mechanickou práci a výkon a energii při pohybu tělesa působením stálé síly; - vysvětlí na příkladech platnost zákona zachování mechanické energie; - určí výslednici sil působících na těleso; - určí těžiště tělesa jednoduchého tvaru; - aplikuje Pascalův a Archimédův zákon při řešení úloh;	1. Mechanika - pohyby přímočaré, pohyb rovnoměrný po kružnici, skládání pohybů - Newtonovy pohybové zákony, síly v přírodě, gravitační pole, vrhy - mechanická práce a energie - mechanika tuhého tělesa - tlakové síly a tlak v tekutinách, proudění tekutin
- změří teplotu v Celsiově teplotní stupnici a vyjádří ji jako termodynamickou teplotu; - vysvětlí význam teplotní roztažnosti látek v přírodě a v technické praxi; - vysvětlí pojem vnitřní energie soustavy (tělesa) a způsoby její změny; - řeší jednoduché případy tepelné výměny; - popíše principy nejdůležitějších tepelných motorů; - popíše přeměny skupenství látek a jejich význam v přírodě a v technické praxi;	2. Molekulová fyzika a termika - základní poznatky termiky - teplo a práce, přeměny vnitřní energie tělesa, tepelná kapacita, měření tepla - tepelné děje v ideálním plynu, první termodynamický zákon, práce plynu, účinnost - struktura pevných látek a kapalin, přeměny skupenství látek
- rozliší základní druhy mechanického vlnění a popíše jejich šíření; - charakterizuje základní vlastnosti zvukového vlnění; - chápe negativní vliv hluku a zná způsoby ochrany sluchu; - charakterizuje světlo jeho vlnovou délkou a rychlostí v různých prostředích; - řeší úlohy na odraz a lom světla; - řeší úlohy na zobrazení zrcadly a čočkami; - vysvětlí principy základních typů optických přístrojů; - popíše význam různých druhů elektromagnetického záření z hlediska působení na člověka a využití v praxi;	3. Vlnění a optika - mechanické kmitání a vlnění - zvukové vlnění - světlo a jeho šíření - zobrazování zrcadlem a čočkou - spektrum elektromagnetického záření, rentgenové záření, vlnové vlastnosti světla
- popíše elektrické pole z hlediska jeho působení na bodový elektrický náboj; - vysvětlí princip a funkci kondenzátoru; - řeší úlohy s elektrickými obvody s použitím Ohmova zákona;	4. Elektřina a magnetismus - elektrický náboj tělesa, elektrická síla, elektrické pole, kapacita vodiče

- zapojí elektrický obvod podle schématu a změří napětí a proud; - popíše princip a praktické použití polovodičových součástek; - určí magnetickou sílu v magnetickém poli vodiče s proudem; - vysvětlí podstatu elektromagnetické indukce a její praktický význam; - popíše princip generování střídavých proudů a jejich využití v energetice;	- elektrický proud v látkách, zákony elektrického proudu, elektrické obvody, vodivost polovodičů, přechod PN - magnetické pole, magnetické pole elektrického proudu, elektromagnet, elektromagnetická indukce, indukčnost - vznik střídavého proudu, přenos elektrické energie střídavým proudem
- popíše strukturu elektronového obalu atomu z hlediska energie elektronu; - popíše stavbu atomového jádra a charakterizuje základní nukleony; - vysvětlí podstatu radioaktivity a popíše způsoby ochrany před jaderným zářením; - popíše štěpnou reakci jader uranu a její praktické využití v energetice; - posoudí výhody a nevýhody způsobů, jimiž se získává elektrická energie;	5. Fyzika atomu - model atomu, spektrum atomu vodíku, laser - nukleony, radioaktivita, jaderné záření, jaderná energie a její využití, biologické účinky záření
- charakterizuje Slunce jako hvězdu; - popíše objekty ve sluneční soustavě; - zná příklady základních typů hvězd; - zná současné názory na vznik a vývoj vesmíru.	6. Vesmír - sluneční soustava, hvězdy a galaxie - vznik a vývoj vesmíru

Školní vzdělávací program pro obor vzdělávání:

68-42-M/01

Bezpečnostně právní činnost

Předmět:

11 Chemie

(platnost od 1. 9. 2025)

Pojetí vyučovacího předmětu

Celková hodinová dotace

Předmět je vyučován v prvním a druhém ročníku, a to následovně:

- v 1. ročníku po 2 hodinách týdně;
- v 2. ročníku po 2 hodinách týdně.

Obecný cíl vyučovacího předmětu

Cílem výuky předmětu chemie je poskytnout žákům soubor základních poznatků o chemických látkách, jejich vlastnostech a využití.

Vzdělávání ve vyučovacím předmětu chemie směřuje k tomu, aby žáci:

- pochopili základní pojmy a zákonitosti chemie;
- uměli používat základní chemické názvosloví;
- uměli pracovat s chemickými veličinami a jednotkami, jednoduchými rovnicemi a uměli využít tyto znalosti při řešení praktických úloh;
- znali využití základních chemických látek v praxi a běžném životě;
- uměli posoudit chemické látky z hlediska nebezpečnosti a vlivu na živé organismy;
- rozuměli základním ekologickým souvislostem a postavení člověka v přírodě;
- získali pozitivní postoj k přírodě;
- získali motivaci k celoživotnímu vzdělávání v přírodovědné oblasti.

Charakteristika učiva

Chemie je přírodní věda o složení a struktuře látek ve vztahu k jejich chování.

- učivo navazuje na poznatky a dovednosti, které žáci získali na základní škole, vzdělávání směřuje k tomu, aby žák uměl pracovat s pojmy základního chemického názvosloví, dokázal vysvětlit podstatu chemických pochodů a dokázal své poznatky uplatnit v praktickém životě;
- učivo je rozčleněno do čtyř základních celků, nakonec je zařazen celek, ve kterém se žáci seznámí s vybranými nejdůležitějšími léčivy, drogami a také výbušninami;
- vědu o obecných zákonitostech společných všem chemickým disciplínám označujeme jako obecnou chemii;
- podle druhu zkoumaných látek dělíme chemii na dvě základní disciplíny – chemii anorganickou a organickou;
- chemické složení organismů a jejich metabolismus zkoumá biochemie;
- rozvíjí zájem a vztah žáků k přírodním vědám;

- vede žáky k pochopení podstaty chemických jevů a procesů, k tomu, aby získané dovednosti a poznatky uplatnili v ostatních oblastech vzdělávání i v praxi;
- napomáhá orientovat se v současném rozvoji chemie a k přijímání nových technologií.

Cíle vzdělávání v oblasti citů, postojů, hodnot a preferencí

Výuka chemie směřuje k tomu, aby žáci získali:

- motivaci k celoživotnímu vzdělávání;
- pozitivní postoj k přírodním vědám;
- důvěru ve vlastní schopnosti a preciznost při práci.

Pojetí výuky (výukové strategie)

- výklad;
- ověřování poznatků v diskusi při výkladu;
- referáty, prezentace k danému jevu;
- ukázka pokusů – jako promítnutí materiálu na interaktivní tabuli;
- samostatná práce, domácí příprava;
- ověřování poznatků na daných početních příkladech.

Hodnocení výsledků žáků

Hodnocení probíhá následujícími metodami:

- písemné a ústní zkoušení;
- hodnocení připravených referátů nebo prezentací;
- projevy aktivity v hodinách.

Hodnoceny jsou tyto činnosti:

- hloubka porozumění poznatkům;
- schopnost aplikovat poznatky při řešení problémů;
- schopnost formulovat své myšlenky, argumentovat a diskutovat.

Přínos předmětu k rozvoji klíčových kompetencí

Z hlediska klíčových kompetencí se klade důraz zejména na zodpovědné jednání, rozvoj dovedností správně porozumět textu, dovednost analyzovat a řešit problémy, numerické aplikace, využívání informačních technologií a práci s informacemi.

Kompetence k učení

Žák by měl být schopen:

- mít pozitivní vztah k učení a vzdělávání;
- ovládat různé techniky učení, umět si vytvořit vhodný studijní režim a podmínky;
- samostatně získávat informace z různých zdrojů, kriticky je hodnotit, zpracovat a využít ke studiu;
- rozšiřovat vědomosti, prohlubovat dovednosti a ochotně se učit a celoživotně vzdělávat;
- ověřovat výsledky;
- znát možnosti svého dalšího vzdělávání.

Kompetence k řešení problémů

Žák by měl být schopen:

- rozvíjet dovednosti analyzovat zadání úkolu – problému;
- získávat informace potřebné k řešení úkolu, navrhnout jeho řešení (pomůcky, literaturu, metody, techniky);
- kriticky myslet a logicky uvažovat.

Komunikativní kompetence

Žák by měl být schopen:

- vyjadřovat se stručně a srozumitelně, odborně a jazykově správně, aktivně se účastnit diskusí;
- formulovat a obhajovat své názory, respektovat názory druhých;
- spolupracovat při řešení problémů;
- účastnit se aktivně diskusí, formulovat a obhajovat své názory a postoje.

Personální a sociální kompetence

Žák by měl být schopen:

- stanovovat si cíle a priority podle svých osobních schopností;
- ochotně spolupracovat, nabídnout pomoc a nabízenou pomoc přijmout;
- vyjadřovat se a vystupovat v souladu se zásadami kultury projevu a chování;
- přijímat na základě jasných kritérií hodnocení svých výsledků a přiměřeně na ně reagovat.

Občanské kompetence a kulturní pověd

Žák by měl být schopen:

- pochopit význam životního prostředí pro člověka;
- prezentovat vlastní myšlenky a názory, diskutovat.

Kompetence k pracovnímu uplatnění a podnikatelským aktivitám

Žák by měl být schopen:

- přijímat a odpovědně plnit svěřené úkoly;
- využívat znalosti pro běžnou praxi;
- objektivního sebehodnocení;
- mít odpovědný postoj k vlastní profesní budoucnosti;
- cílevědomě a zodpovědně se rozhodovat o své budoucí profesní a vzdělávací dráze.

Matematické kompetence

Žák by měl být schopen:

- správně používat pojmy kvantifikujícího charakteru;
- využívat a vytvářet různých forem grafického znázornění dějů a používat je pro řešení;
- správně používat a převádět jednotky;
- provádět reálný odhad výsledku řešení zadaných úloh.

Digitální kompetence

Žák by měl být schopen:

- ovládat potřebnou sadu digitálních zařízení, aplikací a služeb, včetně nástrojů z oblasti umělé inteligence, využívat jí ve školním a pracovním prostředí i při zapojení do veřejného života; digitální technologie a způsob jejich použití nastavovat a měnit podle toho, jak se vyvíjejí dostupné možnosti a jak se mění jeho vlastní potřeby nebo pracovní prostředí a nástroje;
- získávat, posuzovat spravovat sdílet a sdělovat data, informace a digitální obsah v různých formátech v osobní či profesní komunitě; volit efektivní postupy, strategie a způsoby, které odpovídají konkrétní situaci a účelu;
- vytvářet, vylepšovat a propojovat digitální obsah v různých formátech; vyjadřovat se za pomoci digitálních prostředků;
- navrhnout prostřednictvím digitálních technologií taková řešení, která pomohou vylepšit postupy či technologie či jejich části;
- vyrovnávat se s proměnlivostí digitálních technologií; zvažovat rizika a přínosy;
- předcházet situacím ohrožujícím bezpečnost zařízení i dat, situacím ohrožujícím své tělesné a duševní zdraví i zdraví ostatních; při spolupráci, komunikaci a sdílení informací v digitálním prostředí jednat eticky, s ohleduplností a respektem k druhým.

Aplikace průřezových témat

Stejně jako u klíčových kompetencí platí, že i průřezová témata je možné z velké části zařadit do výuky chemie.

Občan v demokratické společnosti

- vytváření demokratického prostředí ve třídě;
- prohlubování poznání osobnosti své i druhých, osobnostní rozvoj;
- podpora zdravé míry sebevědomí žáků a jejich zodpovědnosti;
- vzájemné respektování a spolupráce;
- vedení k etickému chování;
- rozvíjení dovednosti jednat s lidmi, diskutovat, hledání kompromisního řešení;
- posílení gramotnosti v oblasti masových médií;
- kladení důrazu na výklad vlivu přírodních sil a legislativních opatření vztahující se na tvorbu a ochranu životního prostředí.

Člověk a životní prostředí

- získání odpovědnosti ve vztahu k biosféře, ochraně přírody a přírodních zdrojů;
- pochopení vlivu životního prostředí na zdraví člověka (produkty spalování, jaderné reakce, radioaktivita...), podílení se na řešení environmentálních problémů;
- uvědomění si vliv člověka na ovzduší (skleníkový efekt), vliv spalovacích motorů na životní prostředí (produkty spalování);
- pochopení významu jaderné energetiky (jaderné reakce).

Člověk a svět práce

- uvědomění si významu celoživotního učení jako požadavku pro osobní růst a pochopení možnosti využití chemie v dalším vzdělávání, chemie je důležitou součástí medicíny (biochemie), výzkumu;
- užívání ověřených kariérových informací při rozhodování o profesních a vzdělávacích záměrech;
- kladení si otázek o okolním světě a vyhledávání na důkazech založených odpovědí.

Člověk a digitální svět

- práce s digitálními technologiemi při vytváření modelů, při badatelských a experimentálních činnostech a jejich prezentaci, při zpracování a vyhodnocování získaných údajů, při analýze a řešení přírodovědných problémů a při komunikaci;
- vyhledávání a interpretace přírodovědných informací;
- využívání digitální technologie k vlastnímu vzdělávání a osobnímu rozvoji;
- budování osobního vzdělávacího prostředí;
- orientace v aktuálním dění v oblasti kybernetické bezpečnosti.

Mezipředmětové vztahy

Obsah výuky chemie souvisí s dalšími vyučovacími předměty, zejména v těchto oblastech (i s přihlédnutím k odbornému zaměření školy):

Matematika: početní operace při výpočtech příkladů z chemie;

Biologie a ekologie: biochemie (lipidy, sacharidy, fotosyntéza, vitamíny, hormony, enzymy);

Fyzika: stavba atomu, jaderné reakce, jaderná energetika, vesmír;

Dějepis: historický vývoj poznatků o přírodních vědách, osobnosti historie zkoumající přírodní vědy;

Informatické vzdělávání: počítačová gramotnost, získávání dat a informací a obsahu z různých zdrojů v digitálním prostředí, grafické znázornění řešení příkladů.

Předmět: Chemie	
Výsledky vzdělávání	Učivo
1. ročník	
Žák: - rozlišuje fyzikální a chemické vlastnosti látek a dokáže je porovnat u různých látek; - vysvětlí pojem molekula, atom, ion; - popíše základní druhy směsí a oddělování jejich složek ze směsí a využití v praxi, vyjádří složení roztoků; - rozlišuje pojmy prvek, sloučenina a používá je ve správných souvislostech; - zná názvy a značky vybraných chemických prvků; - dokáže zapsat vzorec a název jednoduché sloučeniny, umí využívat oxidační číslo atomu prvku při odvozování vzorců a názvů sloučenin; - popíše stavbu atomu; - vysvětlí obecně platné zákonitosti vyplývající z periodické soustavy prvků; - charakterizuje obecné vlastnosti nekovů a kovů; - vysvětlí vznik chemické vazby a charakterizuje typy vazeb; - vysvětlí podstatu chemických reakcí a dokáže popsat faktory, které ovlivňují průběh reakce; - zapíše chemickou reakci chemickou rovnicí; - provádí jednoduché chemické výpočty při řešení praktických chemických problémů, které lze využít v odborné praxi;	1. Obecná chemie - chemické látky a jejich vlastnosti - částicové složení látek – atom, molekula, ion - směsi, roztoky - chemické prvky, sloučeniny - chemická symbolika, značky a názvy prvků, oxidační číslo, vzorce a názvy jednoduchých sloučenin (základy anorganického názvosloví – oxidy, kyseliny, hydroxidy, soli, hydrogensoli) - periodická soustava prvků - chemická vazba - chemické reakce, chemické rovnice - jednoduché výpočty v chemii
- vysvětlí vlastnosti anorganických látek; - tvoří chemické vzorce a názvy anorganických sloučenin; - charakterizuje vybrané prvky a anorganické sloučeniny a zhodnotí jejich využití v odborné praxi a v běžném životě, posoudí je z hlediska vlivu na zdraví a životní prostředí.	2. Anorganická chemie - anorganické látky, oxidy, kyseliny, hydroxidy, soli - základy názvosloví anorganických sloučenin - vybrané prvky a jejich anorganické sloučeniny
2. ročník	
Žák: - zhodnotí postavení atomu uhlíku v periodické soustavě prvků z hlediska počtu a vlastností organických sloučenin; - charakterizuje typy reakcí organických sloučenin; - charakterizuje skupiny uhlovodíků a jejich deriváty a tvoří jejich chemické vzorce a názvy;	1. Organická chemie - vlastnosti atomu uhlíku - klasifikace a názvosloví organických sloučenin - typy reakcí v organické chemii - organické sloučeniny v běžném životě a v odborné praxi - zdroje uhlovodíků – uhlí, ropa, zemní plyn - plasty, jejich rozdělení a využití

- uvede významné zástupce organických sloučenin a zhodnotí jejich využití v odborné praxi a v běžném životě, posoudí je z hlediska vlivu na zdraví a životní prostředí; - vysvětlí zdroje uhlovodíků, popíše způsob zpracování ropy; - uvede rozdělení plastů a jejich základní využití;	
- charakterizuje biogenní prvky a jejich sloučeniny; - popíše složení živých organismů; - vysvětlí význam sacharidů, lipidů, bílkovin v organismu; - vysvětlí význam vitamínu, hormonů, enzymů pro organismus; - objasní význam nukleových kyselin pro přenos genetických informací; - vysvětlí původ a použití alkaloidů – léky, zneužití – drogy; - popíše vybrané biochemické děje;	2. Biochemie - chemické složení živých organismů - přírodní látky, lipidy, sacharidy, bílkoviny - biokatalyzátory (vitaminy, hormony, enzymy) - nukleové kyseliny - alkaloidy, steroidy - biochemické děje
- uvede rozdělení léčiv, jejich působení, formy; - popíše vliv drog na organismus, jejich dělení, nebezpečnost; - vyjmenuje základní typy výbušnin, jejich účinky.	3. Vybrané kapitoly - léčiva - drogy - výbušniny

Školní vzdělávací program pro obor vzdělávání:

68-42-M/01

Bezpečnostně právní činnost

Předmět:

12 Biologie a ekologie

(platnost od 1. 9. 2025)

Pojetí vyučovacího předmětu

Celková hodinová dotace

Předmět je vyučován v prvním a druhém ročníku, a to následovně:

- v 3. ročníku po 2 hodinách týdně;
- v 4. ročníku po 2 hodinách týdně.

Obecný cíl vyučovacího předmětu

Předmět biologie člověka je předmět všeobecně vzdělávací. Primárně směřuje k podchycení a rozvíjení zájmu o člověka a jeho stavbu. Tento základní cíl je naplňován prostřednictvím následujících postupů, v rámci kterých biologie:

- poskytuje žákům nové prostředky a metody pro pozorování lidského těla a jeho následnému pochopení a porozumění;
- seznamuje žáka se stavbou lidského těla a jeho funkcemi, a tedy následně umožňuje poznat člověka jako systém, jehož součásti jsou vzájemně propojeny, působí na sebe a ovlivňují se;
- nachází paralely mezi přírodovědnými poznatky a životem člověka a následně prezentuje možnosti aplikaci těchto přírodovědných poznatků v praktickém životě;
- zdůrazňuje závislost člověka na přírodních zdrojích;
- podporuje vytváření otevřeného myšlení, kritického myšlení a logického uvažování.

Cíle vzdělávání v oblasti citů, postojů, hodnot a preferencí

Výuka biologie směřuje k tomu, aby žáci získali:

- motivaci k celoživotnímu vzdělávání;
- pozitivní postoj k přírodním vědám;
- důvěru ve vlastní schopnosti a preciznost při práci.

Pojetí výuky (výukové strategie)

- výklad;
- ověřování poznatků v diskusi při výkladu;
- referáty, prezentace k danému jevu;
- ukázka pokusů – jako promítnutí materiálu na interaktivní tabuli;
- samostatná práce, domácí příprava;
- ověřování poznatků na daných početních příkladech.

Hodnocení výsledků žáků

Hodnocení probíhá následujícími metodami:

- písemné a ústní zkoušení;
- hodnocení připravených referátů nebo prezentací;
- projevy aktivity v hodinách.

Hodnoceny jsou tyto činnosti:

- hloubka porozumění poznatkům;
- schopnost aplikovat poznatky při řešení problémů;
- schopnost formulovat své myšlenky, argumentovat a diskutovat.

Přínos předmětu k rozvoji klíčových kompetencí

Z hlediska klíčových kompetencí se klade důraz zejména na zodpovědné jednání, rozvoj dovedností správně porozumět textu, dovednost analyzovat a řešit problémy, využívání informačních technologií a práci s informacemi.

Kompetence k učení

- mít pozitivní vztah k učení a vzdělávání;
- ovládat různé techniky učení, umět si vytvořit vhodný studijní režim a podmínky;
- vést žáky k samostatnému získávání informací z různých zdrojů, jejich kritickému hodnocení, jejich zpracování a využití ke studiu;
- motivovat žáky k rozšiřování vědomostí, prohlubování dovedností a k ochotě se učit a celoživotně vzdělávat;
- vést žáky k ověřování výsledků;
- znát možnosti svého dalšího vzdělávání.

Kompetence k řešení problémů

- vést žáky k rozvoji dovednosti analyzovat zadání úkolu – problému;
- vést žáky k získání informací potřebných k řešení úkolu, navržení jeho řešení (pomůcky, literaturu, metody, techniky);
- vést žáky ke kritickému myšlení a logickému uvažování.

Komunikativní kompetence

- učit žáky vyjadřovat se stručně a srozumitelně, odborně a jazykově správně, aktivně se účastnit diskusí;
- formulovat a obhajovat své názory, respektovat názory druhých;
- vést žáky ke spolupráci při řešení problémů;
- účastnit se aktivně diskusí, formulovat a obhajovat své názory a postoje.

Personální a sociální kompetence

- stanovovat si cíle a priority podle svých osobních schopností;
- vést žáky k ochotě spolupracovat, nabídnout pomoc a nabízenou pomoc přijmout;
- vyjadřovat se a vystupovat v souladu se zásadami kultury projevu a chování;
- vést žáky k tomu, aby přijímali a na základě jasných kritérií hodnotili své výsledky a přiměřeně na ně reagovali.

Občanské kompetence a kulturní povědí

- vést žáky k pochopení významu životního prostředí pro člověka;
- vést žáky k prezentaci vlastních myšlenek a názorů, vést je k diskusi.

Kompetence k pracovnímu uplatnění a podnikatelským aktivitám

- přijímat a odpovědně plnit svěřené úkoly;
- vést žáky k využívání znalostí pro běžnou praxi;
- vést žáky k objektivnímu sebehodnocení;
- mít odpovědný postoj k vlastní profesní budoucnosti;
- cílevědomě a zodpovědně se rozhodovat o své budoucí profesní a vzdělávací dráze.

Digitální kompetence

Žák by měl být schopen:

- orientovat se v digitálním prostředí a využívat digitální technologie bezpečně, sebejistě, tvořivě a kriticky – ve vzdělávání, v pracovních činnostech, ve volném čase i v rámci občanského života;
- ovládat sadu digitálních zařízení, nástrojů, aplikací a služeb, včetně nástrojů umělé inteligence; efektivně je používat ve škole, v práci i ve veřejném prostoru; způsob jejich využití přizpůsobovat svým aktuálním potřebám i vývoji technologií;
- vyhledávat, hodnotit, spravovat, sdílet a sdělovat data, informace a digitální obsah v různých formátech; volit vhodné nástroje a strategie podle účelu a situace;
- vytvářet, upravovat a propojovat digitální obsah (textový, vizuální, audiovizuální apod.); digitální prostředky využívat jako nástroj pro sebevyjádření a prezentaci;
- navrhovat řešení pomocí digitálních nástrojů s cílem zefektivnit postupy nebo vylepšit konkrétní technologie; aktivně pomáhat ostatním při řešení běžných technických potíží;
- pružně reagovat na změny v digitálním světě; přemýšlet o dopadech technologického vývoje na společnost, každodenní život i životní prostředí; zvažovat související rizika a přínosy;
- dbát na bezpečnost digitálních zařízení a dat, chránit své fyzické i duševní zdraví a zdraví ostatních; při online komunikaci a spolupráci jednat eticky, s respektem a ohleduplností.

Aplikace průřezových témat

Stejně jako u klíčových kompetencí platí, že i průřezová témata je možné z velké části zařadit do výuky biologie.

Občan v demokratické společnosti

- vytváření demokratického prostředí ve třídě;
- prohlubování poznání osobnosti své i druhých, osobnostní rozvoj;
- podpora zdravé míry sebevědomí žáků a jejich zodpovědnosti;
- vzájemné respektování a spolupráce;
- rozvíjení dovednosti jednat s lidmi, diskutovat, hledání kompromisních řešení;
- posílení gramotnosti v oblasti masových médií;
- klást důraz na výklad vlivu přírodních sil a legislativních opatření vztahující se na tvorbu a ochranu životního prostředí.

Člověk a životní prostředí

- pochopení vlivu životního prostředí působí na zdraví člověka, vést žáky k uvědomění si vlivu člověka na ovzduší;
- získání odpovědnosti ve vztahu k biosféře, ochraně přírody a přírodních zdrojů;
- podílení se na řešení environmentálních problémů.

Člověk a svět práce

- sebereflexe ve vztahu k osobním profesním a vzdělávacím plánům, mimoškolním aktivitám, přístupu k učení a studijním výsledkům, schopnostem, vlastnostem i zdravotním předpokladům;
- pochopení významu celoživotního učení jako požadavku pro osobní růst a udržení konkurenceschopnosti a profesní restart;
- vedení k pochopení možnosti využití biologie v dalším vzdělávání, biologie je důležitou součástí medicíny (biochemie), výzkumu;
- využívání přírodovědných poznatků v profesním a odborném životě, klást si otázky o okolním světě a vyhledávat na důkazech založené odpovědi.

Člověk a digitální svět

- využívat digitální technologie při pozorování a experimentování v přírodovědných předmětech;
- vytvářet a interpretovat jednoduché modely přírodních jevů s využitím vhodných digitálních nástrojů;
- zaznamenávat, zpracovávat a vyhodnocovat data získaná při praktické činnosti (např. měření, pozorování);
- prezentovat výsledky své práce pomocí digitálních prostředků;
- vyhledávat, porovnávat a interpretovat přírodovědné informace z různých digitálních zdrojů;
- používat digitální nástroje k analýze a řešení přírodovědných problémů;
- při práci dodržovat zásady digitální bezpečnosti a etiky.

Mezipředmětové vztahy

Obsah výuky biologie souvisí s dalšími vyučovacími předměty, zejména v těchto oblastech (i s přihlédnutím k odbornému zaměření školy):

Chemie: aminokyseliny, nukleové kyseliny, hormony, d a f prvky – železo (hemoglobin), kyslík, lipidy, sacharidy, bílkoviny, enzymy, vitamíny;

Fyzika: přeměna energie, sluch – mechanické vlnění, sluch – optické vlnění, sluch – elektromagnetické vlnění;

Dějepis: historický vývoj poznatků o přírodních vědách, osobnosti historie zkoumající přírodní vědy;

Informatické vzdělávání: počítačová gramotnost, využití internetu (zvláště pro vyhledávání informací), grafické znázornění řešení příkladů;

Tělesná výchova: formování kostí a svalstva sportem, měření tepové frekvence, stravovací vzorce;

Aplikovaná psychologie: psychologie – poruchy vůle, psychologie – myšlení, vědomí, vnímání reality.

Předmět: Biologie a ekologie	
Výsledky vzdělávání	Učivo
3. ročník	
Žák: - dokáže vysvětlit řadu významných biologických pojmů a zařadit je do biologických oborů; - pojmenuje základní vlastnosti živých soustav a na příkladech vysvětlí jejich podstatu; - podle předloženého schématu popíše a vysvětlí evoluci člověka; - vyjádří vlastními slovy základní vlastnosti živých soustav; - popíše buňku jako základní stavební a funkční jednotku života; - charakterizuje rostlinnou a živočišnou buňku a uvede rozdíly; - uvede základní skupiny organismů a porovná je;	1. Základy biologie - biologické pojmy a obory - vznik a vývoj života na Zemi - základní vlastnosti živých soustav - člověk jako sociální tvor - fylogenetický vývoj člověka - typy buněk - rozmanitost organismů a jejich charakteristika - dědičnost a proměnlivost
- objasní význam genetiky; - vysvětlí význam zdravé výživy a uvede principy zdravého životního stylu;	2. Biologie člověka - tkáně - opěrná a pohybová soustava - soustavy látkové přeměny - soustavy regulační - smyslové orgány
- uvede příklady bakteriálních, virových a jiných onemocnění a možnosti prevence.	3. Zdraví a nemoc
4.ročník	
Žák: - dokáže poskytnout první pomoc při úrazu, uplatňuje ve svém jednání základní znalosti o stavbě a funkci lidského organismu jako celku; - analyzuje možnosti využití znalostí z oblasti první pomoci;	1. První pomoc - úvod do traumatologie, základní pojmy. - první pomoc: - bezvědomí - polohování a transport raněných - obvazové techniky, zlomeniny - kardiopulmonární resuscitace u dospělých a u dětí - dušení, aspirace tonutí - šokové stavy - typy krvácení, cizí tělesa v ráně - poranění částí těla - neúrazové urgentní stavy - otravy, poleptání - poleptání - termické stavy – úpal, úžeh, podchlazení.

	- akutní stavy u těhotných a novorozenců
- vysvětlí základní ekologické pojmy; - charakterizuje abiotické (sluneční záření, atmosféra, pedosféra, hydrosféra) abiotické faktory prostředí (populace, společenstva, ekosystémy); - charakterizuje základní vztahy mezi organismy ve společenstvu; - uvede příklad potravního řetězce; - popíše podstatu koloběhu látek v přírodě z hlediska látkového a energetického; - charakterizuje různé typy krajiny a její využívání člověkem;	2. Ekologie - základní ekologické pojmy - ekologické faktory prostředí - potravní řetězce - koloběh látek v přírodě a tok energie - typy krajiny
- popíše historii vzájemného ovlivňování člověka a přírody; - hodnotí vliv různých činností člověka na jednotlivé složky životního prostředí; - charakterizuje působení životního prostředí na člověka a jeho zdraví; - charakterizuje přírodní zdroje surovin a energie z hlediska jejich obnovitelnosti, posoudí vliv jejich využívání na prostředí; - popíše způsoby nakládání s odpady; - charakterizuje globální problémy na Zemi; - uvede základní znečišťující látky v ovzduší, ve vodě a v půdě a vyhledá informace o aktuální situaci; - uvede příklady chráněných území v ČR a v regionu; - uvede základní ekonomické, právní a informační nástroje společnosti na ochranu přírody a prostředí.	3. Člověk a životní prostředí - vzájemné vztahy mezi člověkem a životním prostředím - dopady činností člověka na životní prostředí - přírodní zdroje energie a surovin - odpady - globální problémy - ochrana přírody a krajiny - nástroje společnosti na ochranu životního prostředí - zásady udržitelného rozvoje - odpovědnost jedince za ochranu přírody a životního prostředí

Školní vzdělávací program pro obor vzdělávání:

68-42-M/01

Bezpečnostně právní činnost

Předmět:

13 Matematika

(platnost od 1. 9. 2025)

Pojetí vyučovacího předmětu

Celková hodinová dotace

Předmět je vyučován v 1. ročníku s hodinovou dotací 4 hodiny týdně, 2. ročníku s hodinovou dotací 3 hodiny týdně a 3. ročníku s hodinovou dotací 3 hodiny týdně.

Obecný cíl vyučovacího předmětu

- výchova přemýšlivého člověka, který bude umět používat matematiku v různých životních situacích (v odborné složce vzdělávání, v dalším studiu, v osobním životě, budoucím zaměstnání, volném čase apod.);
- rozvíjení logického a abstraktního myšlení žáků;
- rozvíjení prostorové představivosti žáků;
- rozvíjení schopnosti jasně a přesně formulovat myšlenky.

Charakteristika učiva

Vyučování matematice směřuje k tomu, aby žáci dovedli:

- používat matematický jazyk, matematickou symboliku a přesně se vyjadřovat;
- efektivně provádět operace s čísly, upravovat výrazy, řešit rovnice a nerovnice a jejich soustavy, aplikovat funkce při řešení praktických úloh;
- určovat metrické vlastnosti geometrických útvarů v rovině i prostoru, převádět jednotky, interpretovat statistické údaje;
- využívat matematických vědomostí a dovedností v praktickém životě: při řešení běžných situací vyžadujících efektivní způsoby výpočtu;
- aplikovat matematické poznatky a postupy v odborné složce vzdělávání;
- matematizovat reálné situace, pracovat s matematickým modelem a vyhodnotit výsledek řešení vzhledem k realitě;
- zkoumat a řešit problémy včetně diskuse výsledků jejich řešení;
- diskutovat metody řešení matematických úloh;
- číst s porozuměním matematický text, vyhodnotit informace získané z různých zdrojů – grafů, diagramů, tabulek a internetu, přesně se matematicky vyjadřovat;
- účelně využít digitální technologie a zdroje informací při řešení matematických úloh;
- kriticky vyhodnocovat informace získané z různých zdrojů;
- používat pomůcky: odbornou literaturu, internet, PC, kalkulačtor, rýsovací potřeby.

Cíle vzdělávání v oblasti citů, postojů, hodnot a preferencí

V afektivní oblasti směřuje matematika k tomu, aby žáci získali:

- pozitivní postoj k matematice;
- motivaci k celoživotnímu vzdělávání;
- důvěru ve vlastní schopnosti a preciznost při práci.

Pojetí výuky (výukové strategie)

Předmět je rozčleněn do tematických celků. Při probírání nového učiva je obvykle volena metoda výkladu spojená s názorným vyučováním pomocí didaktické techniky a modelů. K procvičení učiva je používána skupinová a samostatná práce (ve škole nebo doma).

Hodnocení výsledků žáků

Při hodnocení klademe důraz na porozumění učivu a schopnosti aplikovat poznatky. Kromě krátkých průběžně zadávaných testů, jsou v každém ročníku zařazeny čtvrtletní písemné práce, jejichž výsledek je stěžejním kritériem hodnocení. Ve vhodných částech výuky je zařazeno ústní zkoušení. Žáci jsou rovněž hodnoceni za práci v hodině a domácí úkoly.

Přínos předmětu k rozvoji klíčových kompetencí

Kompetence k učení

Žák by měl být schopen:

- mít pozitivní vztah k učení a vzdělávání;
- ovládat různé techniky učení, umět si vytvořit vhodný studijní režim a podmínky;
- sledovat a hodnotit pokrok při dosahování cílů svého učení, přijímat hodnocení výsledků svého učení od jiných lidí;
- znát možnosti svého dalšího vzdělávání.

Kompetence k řešení problémů

Žák by měl být schopen:

- porozumět zadání úkolu nebo určit jádro problému, získat informace potřebné k řešení problému, navrhnout způsob řešení, popř. varianty řešení, a zdůvodnit jej, vyhodnotit a ověřit správnost zvoleného postupu a dosažené výsledky;
- uplatňovat při řešení problémů různé metody myšlení (logické, matematické, empirické) a myšlenkové operace;
- spolupracovat při řešení problémů s jinými lidmi (týmové řešení).

Matematické kompetence

Žák by měl být schopen:

- správně používat a převádět běžné jednotky;
- používat pojmy kvantifikujícího charakteru;
- provádět reálný odhad výsledku řešení dané úlohy;
- nacházet vztahy mezi jevy a předměty při řešení praktických úkolů, umět je vymezit, popsat a správně využít pro dané řešení;
- číst a vytvářet různé formy grafického znázornění (tabulky, diagramy, grafy, schémata apod.);
- aplikovat znalosti o základních tvarech předmětů a jejich vzájemné poloze v rovině i prostoru;

- efektivně aplikovat matematické postupy při řešení různých praktických úkolů v běžných situacích.

Digitální kompetence

Žák by měl být schopen:

- ovládat potřebnou sadu digitálních zařízení, aplikací a služeb, včetně nástrojů z oblasti umělé inteligence, využívat jí ve školním a pracovním prostředí i při zapojení do veřejného života; digitální technologie a způsob jejich použití nastavovat a měnit podle toho, jak se vyvíjejí dostupné možnosti a jak se mění jeho vlastní potřeby nebo pracovní prostředí a nástroje;
- získávat, posuzovat spravovat sdílet a sdělovat data, informace a digitální obsah v různých formátech v osobní či profesní komunitě; volit efektivní postupy, strategie a způsoby, které odpovídají konkrétní situaci a účelu;
- vytvářet, vylepšovat a propojovat digitální obsah v různých formátech; vyjadřovat se za pomoci digitálních prostředků;
- navrhnout prostřednictvím digitálních technologií taková řešení, která pomohou vylepšit postupy či technologie či jejich části; dokáže poradit ostatním s běžnými technickými problémy;
- vyrovnávat se s proměnlivostí digitálních technologií; zvažovat rizika a přínosy; předcházet situacím ohrožujícím bezpečnost zařízení i dat, situacím ohrožujícím své tělesné a duševní zdraví i zdraví ostatních; při spolupráci, komunikaci a sdílení informací v digitálním prostředí jednat eticky, s ohleduplností a respektem k druhým.

Aplikace průřezových témat

Občan v demokratické společnosti

- vytváření demokratického prostředí ve třídě;
- prohlubování poznání osobnosti své i druhých, osobnostní rozvoj;
- podpora zdravé míry sebevědomí žáků;
- vzájemné respektování a spolupráce;
- vedení k etickému chování;
- rozvíjení dovednosti jednat s lidmi, diskutovat, hledat kompromisní řešení;
- nalézání různých způsobů řešení matematických problémů, diskutovat nad nimi;
- posílení gramotnosti v oblasti masových médií, posouzení výhodnosti reklamy (tematický celek Finanční matematika);
- rozvíjení finanční gramotnosti – výpočet čisté mzdy, půjčky, úvěry.

Člověk a životní prostředí

- řešení slovních úloh s tematikou ochrany životního prostředí a znečišťování životního prostředí (tematické celky Planimetrie, Stereometrie, Statistika, Řešení lineárních rovnic – slovní úlohy).

Člověk a svět práce

- schopnost práce s informacemi, odpovědně se rozhodovat na základě vyhodnocení získaných informací;

- rozvíjení finanční gramotnosti – výpočet čisté mzdy (tematický celek Finanční matematika);
- pochopení významu celoživotního učení jako požadavku pro osobní růst a udržení konkurenceschopnosti a profesní restart.

Člověk a digitální svět

- využívání digitálních technologií při řešení situací vyžadujících efektivní způsoby výpočtu, při práci s matematickým modelem a při vyhodnocování a interpretaci výsledku řešení vzhledem k realitě, při řešení problémů, včetně diskuse a prezentace výsledků řešení;
- seznamování s relevantními informačními zdroji a napomáhání při práci s vyhledanými informacemi;
- uvědomění si důležitosti počítačové gramotnosti pro budoucí profesní a osobní rozvoj;
- sestrojování tabulek a grafů v tabulkovém kalkulátoru (tematické celky Statistika, Posloupnosti, Finanční matematika).

Mezipředmětové vztahy

Zeměpis: měřítko plánu a mapy;

Chemie: slovní úlohy o směsích;

Fyzika: mocniny a odmocniny, výrazy s proměnnými, vyjádření neznámé ze vzorce, řešení rovnic, slovní úlohy o pohybu;

Informatické vzdělávání: sestrojování grafů funkcí v tabulkovém procesoru, tvorba matematických vzorců v tabulkovém procesoru, grafické znázornění statistických údajů pomocí grafů v tabulkovém procesoru.

Předmět: Matematika	
Výsledky vzdělávání	Učivo
1. ročník	
Žák: - provádí aritmetické operace s přirozenými čísly; - rozlišuje prvočíslo a číslo složené, rozkládá přirozené číslo na prvočinitele; - používá pojem dělitelnosti přirozených čísel a znaky dělitelnosti; - určí největší společný dělitel a nejmenší společný násobek přirozených čísel; - provádí aritmetické operace s celými čísly; - používá pojem opačného čísla; - provádí aritmetické operace s racionálními čísly; - pracuje s různými tvary zápisu racionálního čísla; - provádí operace se zlomky; - provádí operace s desetinnými čísly včetně zaokrouhlování; - znázorní racionální číslo na číselné ose; - provádí aritmetické operace s reálnými čísly; - používá různé zápisy reálného čísla; - znázorní reálné číslo nebo jeho aproximace na číselné ose; - používá absolutní hodnotu a chápe její geometrický význam; - porovnává reálná čísla, určí vztahy mezi reálnými čísly; - zapíše a znázorní interval; - provádí, znázorní a zapíše operace s intervaly (sjednocení, průnik), provádí množinové operace; - řeší praktické úlohy za použití trojčlenky, procentového počtu a poměru ve vztahu k danému oboru vzdělání; - zapisuje množiny, provádí operace s množinami - provádí operace s mocninami a odmocninami; - řeší praktické úkoly s mocninami s racionálním exponentem a odmocninami; - při řešení úloh účelně využívá digitální technologie a zdroje informací;	1. Operace s čísly - číselný obor $\mathbb{R}$ - aritmetické operace v číselných oborech $\mathbb{R}$ - různé zápisy reálného čísla - reálná čísla a jejich vlastnosti - absolutní hodnota reálného čísla, geometrický význam abs. hodnoty - číselné výrazy s reálnými čísly - intervaly jako číselné množiny, operace (průnik, sjednocení) - přímá a nepřímá úměra, poměr - užití procentového počtu, slovní úlohy - množiny, množinové operace - mocniny – s exponentem přirozeným, celým a racionálním, odmocniny - slovní úlohy
- používá pojem člen, koeficient, stupeň členu, stupeň mnohočlenu; - provádí operace s mnohočleny, lomenými výrazy, výrazy obsahujícími mocniny a odmocniny; - provádí umocnění dvojčlenu pomocí vzorců;	2. Číselné a algebraické výrazy - číselné výrazy - algebraické výrazy - mnohočleny, lomené výrazy, výrazy s mocninami a odmocninami

- rozkládá mnohočleny na součin; - určí definiční obor výrazu; - sestaví výraz na základě zadání; - modeluje jednoduché reálné situace užitím výrazů zejména ve vztahu k danému oboru vzdělání; - interpretuje výraz s proměnnými zejména ve vztahu k danému oboru vzdělávání; - při řešení úloh účelně využívá digitální technologie a zdroje informací;	- definiční obor algebraického výrazu - slovní úlohy
- rozliší úpravy rovnic na ekvivalentní a neekvivalentní; - určí definiční obor rovnice a nerovnice; - řeší lineární rovnice, nerovnice a jejich soustavy, včetně grafického znázornění; - řeší rovnice s neznámou ve jmenovateli; - vyjádří neznámou ze vzorce; - řeší rovnice v součinném a podílovém tvaru; - užívá rovnic, nerovnic a jejich soustav k řešení reálných problémů, zejména ve vztahu k danému oboru vzdělání; - při řešení úloh účelně využívá digitální technologie a zdroje informací;	3. Řešení rovnic a nerovnic - úpravy rovnic - lineární rovnice a nerovnice s jednou neznámou - vyjádření neznámé ze vzorce - grafické řešení rovnic, nerovnic a jejich soustav - rovnice s neznámou ve jmenovateli - rovnice v součinném a podílovém tvaru - slovní úlohy
- užívá pojmy a vztahy: bod, přímka, rovina, odchylka dvou přímek, vzdálenost bodu od přímky, vzdálenost dvou rovnoběžek, úsečka a její délka; - užívá jednotky délky a obsahu, provádí převody jednotek délky a obsahu; - řeší úlohy na polohové a metrické vlastnosti rovinných útvarů zejména ve vztahu k danému oboru vzdělání; - užívá věty o shodnosti a podobnosti trojúhelníků v početních i konstrukčních úlohách; - graficky rozdělí úsečku v daném poměru; - graficky změní velikost úsečky v daném poměru; - využívá poznatky o množinách všech bodů dané vlastnosti v konstrukčních úlohách; - popíše rovinné útvary, určí jejich obvod a obsah; - při řešení úloh účelně využívá digitální technologie a zdroje informací.	4. Planimetrie - planimetrické pojmy - polohové vztahy rovinných útvarů - metrické vlastnosti rovinných útvarů - množiny bodů dané vlastnosti - trojúhelník a čtyřúhelník (strana, vnitřní a vnější úhly, výšky, ortocentrum, těžnice, těžiště, střední příčky, kružnice opsaná a vepsaná) - shodnost a podobnost - Pythagorova věta, goniom. funkce ostrého úhlu v trojúhelníku, Euklidovy věty - rovinné útvary: mnohoúhelníky, pravidelné mnohoúhelníky, složené útvary, konvexní a nekonvexní útvary, kružnice, kruh a jejich části - shodná zobrazení rovině, jejich vlastnosti a jejich uplatnění - podobná zobrazení v rovině, jejich vlastnosti a jejich uplatnění
2. ročník	
Žák: - rozlišuje jednotlivé druhy funkcí, sestaví jejich grafy a určí jejich vlastnosti včetně monotonie a extrémů;	1. Funkce. Řešení rovnic a nerovnic - základní pojmy – pojem funkce, definiční obor a obor hodnot, graf funkce, vlastnosti funkcí - funkce – lineární, kvadratická, nepřímá úměrnost, lineární lomená

- pracuje s matematickým modelem reálných situací a výsledek vyhodnotí vzhledem k realitě; - aplikuje v úlohách poznatky o funkcích při úpravách výrazů a rovnic; - určí průsečíky grafu funkce s osami souřadnic; - určí hodnoty proměnné pro dané funkční hodnoty; - přiřadí předpis funkce ke grafu a naopak; - sestaví graf funkce dané předpisem pro zadané hodnoty; - řeší reálné problémy s použitím uvedených funkcí zejména ve vztahu k danému oboru vzdělání; - při řešení úloh účelně využívá digitální technologie a zdroje informací; - řeší kvadratické rovnice, kvadratické nerovnice včetně grafického znázornění; - řeší rovnice s neznámou pod odmocninou; - užívá vztahy mezi kořeny a koeficienty kvadratické rovnice; - řeší jednoduché logaritmické rovnice; - řeší jednoduché exponenciální rovnice; - užívá rovnic, nerovnic a jejich soustav k řešení reálných problémů, zejména ve vztahu k danému oboru vzdělání; - při řešení úloh účelně využívá digitální technologie a zdroje informací;	- exponenciální funkce - logaritmická funkce - úpravy výrazů obsahující funkce - slovní úlohy - kvadratická rovnice a nerovnice, vlastnosti kořenů kvadratických rovnic - rovnice s neznámou pod odmocninou soustava kvadratické a lineární rovnice - slovní úlohy - logaritmus a jeho užití - věty o logaritmech - logaritmické a exponenciální rovnice
- užívá pojmy: orientovaný úhel, velikost úhlu; - určí velikost úhlu ve stupních a v obloukové míře a jejich převody; - graficky znázorní goniometrické funkce v oboru reálných čísel; - určí definiční obor a obor hodnot goniometrických funkcí, určí jejich vlastnosti včetně monotonie a extrémů; - s použitím goniometrických funkcí určí ze zadaných údajů velikost stran a úhlů v pravoúhlém a obecném trojúhelníku; - používá vlastností a vztahů goniometrických funkcí při řešení goniometrických rovnic; - používá vlastností a vztahů goniometrických funkcí k řešení vztahů v rovinných i prostorových útvech; - při řešení úloh účelně využívá digitální technologie a zdroje informací;	2. Goniometrie a trigonometrie - orientovaný úhel - goniometrické funkce - věta sinová a kosinová - goniometrické rovnice - využití goniometrických funkcí k určení stran a úhlů v trojúhelníku - úpravy výrazů obsahující goniometrické funkce
- určuje vzájemnou polohu bodů a přímek, bodů a rovin, dvou přímek, přímky a roviny, dvou rovin;	3. Stereometrie - polohové vztahy prostorových útvarů - metrické vlastnosti prostorových útvarů - tělesa a jejich sítě

- určí odchylku dvou přímek, přímků a rovin, dvou rovin; - určuje vzdálenost bodů, přímek a rovin; - charakterizuje tělesa: komolý jehlan a kužel, koule a její části; - určí povrch a objem tělesa včetně složeného tělesa s využitím funkčních vztahů a trigonometrie; - využívá síť tělesa při výpočtu povrchu a objemu tělesa; - aplikuje poznatky o tělesech v praktických úlohách, zejména ve vztahu k danému oboru vzdělání; - užívá a převádí jednotky objemu; - při řešení úloh účelně využívá digitální technologie a zdroje informací.	- složená tělesa - výpočet povrchu, objemu těles, složených těles
3. ročník	
Žák: - vysvětlí posloupnost jako zvláštní případ funkce; - určí posloupnost: vzorcem pro n-tý člen, výčtem prvků, graficky; - pozná aritmetickou posloupnost a určí její vlastnosti; - pozná geometrickou posloupnost a určí její vlastnosti; - užívá poznatků o posloupnostech při řešení úloh v reálných situacích, zejména ve vztahu k oboru vzdělání; - používá pojmy finanční matematiky: změny cen zboží, směna peněz, danění, úrok, úročení, jednoduché úrokování, spoření, úvěry, splátky úvěrů; - provádí výpočty finančních záležitostí; změny cen zboží, směna peněz, danění, úrok, jednoduché úrokování, spoření, úvěry, splátky úvěrů; - při řešení úloh účelně využívá digitální technologie a zdroje informací;	1. Posloupnosti a finanční matematika - poznatky o posloupnostech - aritmetická posloupnost - geometrická posloupnost - finanční matematika - slovní úlohy - využití posloupností pro řešení úloh z praxe
- řeší jednoduché kombinatorické úlohy úvahou (používá základní kombinatorická pravidla); - užívá vztahy pro počet variací, permutací a kombinací; - počítá s faktoriály a kombinačními čísly; - užívá poznatků z kombinatoriky při řešení úloh v reálných situacích; - při řešení úloh účelně využívá digitální technologie a zdroje informací; Pravděpodobnost v praktických úlohách;	2. Kombinatorika - faktoriál - variace, permutace a kombinace bez opakování - variace s opakováním - počítání s faktoriály a kombinačními čísly - slovní úlohy

- užívá pojmy: náhodný pokus, výsledek náhodného pokusu, nezávislost jevů; - užívá pojmy: náhodný jev a jeho pravděpodobnost, výsledek náhodného pokusu, opačný jev, nemožný jev, jistý jev, množina výsledků náhodného pokusu; - určí pravděpodobnost náhodného jevu; - při řešení úloh účelně využívá digitální technologie a zdroje informací;	3. Pravděpodobnost v praktických úlohách - náhodný pokus, výsledek náhodného pokusu - náhodný jev - opačný jev, nemožný jev, jistý jev - množina výsledků náhodného pokusu - nezávislost jevů - výpočet pravděpodobnosti náhodného jevu - aplikační úlohy
- užívá a vysvětlí pojmy: statistický soubor, rozsah souboru, statistická jednotka, četnost, relativní četnost, statistický znak kvalitativní a kvantitativní, aritmetický průměr, hodnota znaku; - určí četnost a relativní četnost hodnoty znaku; - sestaví tabulku četností; - graficky znázorní rozdělení četností; - určí charakteristiky polohy (aritmetický průměr, medián, modus, percentil); - určí charakteristiky variability (rozptyl, směrodatná odchylka); - čte a vyhodnotí statistické údaje v tabulkách, diagramech a grafech; - při řešení úloh účelně využívá digitální technologie a zdroje informací;	4. Statistika v praktických úlohách - statistický soubor, jeho charakteristika - četnost a relativní četnost znaku - charakteristiky polohy - charakteristiky variability - statistická data v grafech a tabulkách - aplikační úlohy
- -určí vzdálenost dvou bodů a souřadnice středu úsečky; - užívá pojmy: vektor a jeho umístění, souřadnice bodu, vektoru a velikost vektoru; - provádí operace s vektory (součet vektorů, násobek vektoru reálným číslem, skalární součin vektorů); - užije grafickou interpretaci operací s vektory; - určí velikost úhlu dvou vektorů; - užije vlastnosti kolmých a kolineárních vektorů; - určí parametrické vyjádření přímky, obecnou rovnici přímky a směrnicový tvar rovnice přímky v rovině; - určí polohové vztahy bodů a přímek v rovině a aplikuje je v úlohách; - určí metrické vlastnosti bodů a přímek v rovině a aplikuje je v úlohách; - při řešení úloh účelně využívá digitální technologie a zdroje informací.	5. Analytická geometrie - souřadnice bodu - souřadnice vektoru - střed úsečky - vzdálenost bodů - operace s vektory - přímka v rovině - polohové vztahy bodů a přímek v rovině - metrické vlastnosti bodů a přímek v rovině

Školní vzdělávací program pro obor vzdělávání:

68-42-M/01

Bezpečnostně právní činnost

Předmět:

14 Tělesná výchova

(platnost od 1. 9. 2025)

Pojetí vyučovacího předmětu

Celková hodinová dotace

Předmět je vyučován ve všech čtyřech ročnících 2 hodiny týdně.

Obecný cíl vyučovacího předmětu

- oblast vzdělávání pro zdraví klade za cíl vybavit žáky znalostmi a dovednostmi potřebnými k preventivní a aktivní péči o zdraví a bezpečnost;
- rozvinout a podpořit jejich chování a postoje ke zdravému způsobu života a celoživotní odpovědnosti za své zdraví;
- znát potřeby svého těla v jeho biopsychosociální jednotě a rozumět tomu, jak působí výživa, životní prostředí, dodržování hygieny, pohybové aktivity, pozitivní emoce, překonávání negativních emocí a stavů, jednostranné činnosti, mezilidské vztahy a jiné vlivy na zdraví;
- klade důraz na výchovu proti závislostem (na alkoholu, tabákových výrobcích, drogách, hracích automatech, počítačových hrách aj.), proti médii vnucovanému ideálu tělesné krásy mladých lidí a na výchovu k odpovědnému přístupu k sexu;
- usiluje zejména o výchovu a vzdělávání pro celoživotní provádění pohybových aktivit a rozvoj pozitivních vlastností osobnosti;
- vede ke pravidelnému provádění pohybových činností, ke kvalitě v pohybovém učení, jsou vytvářeny podmínky k prožívání pohybu a sportovního výkonu, ke kompenzování negativních vlivů způsobu života a ke spolupráci při společných činnostech;
- dodržuje zásady bezpečnosti a prevence úrazů při pohybových aktivitách;
- rozvíjí jak pohybově nadané, tak zdravotně oslabené žáky.

Charakteristika učiva

Tělesná výchova se skládá z těchto bloků:

- atletika;
- gymnastika;
- míčové hry;
- pohybové hry;
- kondiční a posilovací cvičení;
- rozvoj pohybových schopností;
- bruslení;
- lyžování;
- sport a pobyt v přírodě.

Cíle vzdělávání v oblasti citů, postojů, hodnot a preferencí

Výuka tělesné výchovy směřuje k tomu, aby žáci:

- vážit si zdraví jako jedné z prvořadých hodnot potřebné ke kvalitnímu prožívání života a cílevědomě je chránit;
- rozpoznat, co ohrožuje tělesné a duševní zdraví;
- racionálně jednat v situacích osobního a veřejného ohrožení;
- chápat, jak vlivy životního prostředí působí na zdraví člověka;
- znát prostředky, jak chránit své zdraví, zvyšovat tělesnou zdatnost a kultivovat svůj pohybový projev; usilovat o dosažení optimálního pohybového rozvoje v rámci svých možností;
- kriticky přistupovat k mediálním informacím a komerčním nabídkám produktů vztahujících se k péči o zdraví;
- vyrovnávat nedostatek pohybu a jednostrannou tělesnou a duševní zátěž;
- pociťovat radost a uspokojení z prováděné tělesné (sportovní) činnosti;
- usilovat o pozitivní změny tělesného sebepojetí;
- využívat pohybových činností, pravidel a soutěží ke správným rozhodovacím postupům podle zásad fair play;
- kontrolovat a ovládat své jednání, chovat se odpovědně v zařízeních tělesné výchovy a sportu a při pohybových činnostech vůbec; podle potřeby spolupracovat;
- preferovat pravidelné provádění pohybových aktivit v denním režimu; eliminovat zdraví ohrožující návyky a činnosti;
- zahrnuje jednak učivo potřebné k péči o vlastní zdraví, k bezpečnému jednání v krizových situacích a za mimořádných událostí, poskytnutí neodkladné první pomoci, jednak učivo tělesné výchovy;
- tělesná výchova bude realizována ve vyučovacím předmětu, sportovních kurzech, dnech (např. bruslení, hry, turistika) a jiných organizačních formách a podle možností a podmínek (materiální podmínky, zájmy žáků, klimatické podmínky, podíl chlapců a dívek, zdravotně oslabení žáci apod.);
- tělesná výchova by měla žáky v pohybových projevech a zlepšování tělesného vzhledu pomocí přiměřených prostředků kultivovat;
- pro žáky se zdravotním oslabením škola vytváří oddělení zdravotní tělesné výchovy.

Pojetí výuky (výukové strategie)

- skupinová práce;
- výklad;
- dialogy;
- turnaj;
- zápas;
- školní soutěže;
- příležitostné akce.

Hodnocení výsledků žáků

Hodnoceny jsou tyto činnosti:

- zájem o sport a pohyb;
- správnost a provedení daného cvičení;

- rozsah a míru zvládnutí zadaného cvičení;
- aktivní účast v hodinách tělesné výchovy.

Přínos předmětu k rozvoji klíčových kompetencí

Kompetence k učení

Žák by měl být schopen:

- mít pozitivní vztah k učení a vzdělávání v TV;
- vést žáky k ověřování výsledků;
- sledovat a hodnotit pokrok při dosahování cílů svého učení;
- přijímat hodnocení výsledků svého učení od jiných lidí;
- znát možnosti svého dalšího vzdělávání.

Kompetence k řešení problémů

Žák by měl být schopen:

- řešit problémy, navrhnout způsob řešení, popř. varianty řešení, a zdůvodnit jej, vyhodnotit a ověřit správnost zvoleného postupu a dosažené výsledky;
- uplatňovat při řešení problémů různé metody myšlení (logické, matematické, empirické) a myšlenkové operace;
- volit prostředky a způsoby (pomůcky, studijní literaturu, metody a techniky) vhodné pro splnění jednotlivých aktivit, využívat zkušeností a vědomostí nabytých dříve;
- spolupracovat při řešení problémů s jinými lidmi (týmové řešení).

Komunikativní kompetence

Žák by měl být schopen:

- vyjadřovat se přiměřeně účelu jednání a komunikační situaci v projevech mluvených a vhodně se prezentovat;
- formulovat své myšlenky srozumitelně a souvisle;
- účastnit se aktivně diskusí, formulovat a obhajovat své názory a postoje;
- vyjadřovat se a vystupovat v souladu se zásadami kultury projevu a chování.

Personální a sociální kompetence

Žák by měl být schopen:

- posuzovat reálně své fyzické a duševní možnosti, odhadovat důsledky svého jednání a chování v různých situacích;
- stanovovat si cíle a priority podle svých osobních schopností, zájmové a pracovní orientace a životních podmínek;
- reagovat adekvátně na hodnocení svého vystupování a způsobu jednání ze strany jiných lidí, přijímat radu i kritiku;
- mít zodpovědný vztah ke svému zdraví, pečovat o svůj fyzický i duševní rozvoj, být si vědomi důsledků nezdravého životního stylu a závislostí;
- pracovat v týmu a podílet se na realizaci společných pracovních a jiných činností;
- přijímat a zodpovědně plnit svěřené úkoly;

- přispívat k vytváření vstřícných mezilidských vztahů a k předcházení osobním konfliktům, nepodléhat předsudkům a stereotypům v přístupu k druhým hodnotit žáky způsobem, který jim umožňuje vnímat vlastní pokrok;
- vytvářet příznivé klima třídy.

Občanské kompetence a kulturní povědomí

Žák by měl být schopen:

- jednat zodpovědně, samostatně a iniciativně nejen ve vlastním zájmu, ale i ve veřejném zájmu;
- jednat v souladu s morálními principy a zásadami společenského chování, přispívat k uplatňování hodnot demokracie;
- chápat význam životního prostředí pro člověka a jednat v duchu udržitelného rozvoje;
- uznávat hodnotu života, uvědomovat si zodpovědnost za vlastní život a spoluodpovědnost při zabezpečování ochrany života a zdraví ostatních;
- uznávat tradice a hodnoty svého národa, chápat jeho minulost i současnost v evropském a světovém kontextu;
- vést žáky k diskusi;
- vést žáky ke vzájemnému naslouchání si.

Kompetence k pracovnímu uplatnění a podnikatelským aktivitám

Žák by měl být schopen:

- napomáhat žákům při cestě ke správnému řešení;
- vést žáky k využívání znalostí pro běžnou praxi;
- zohledňovat rozdíly v schopnostech a dovednostech žáků.

Matematické kompetence

Žák by měl být schopen:

- vést žáky k reálným odhadům řešení zadaných úkolů;
- zadávat úkoly, při nichž lze využít různých forem grafického znázornění.

Digitální kompetence

Žák by měl být schopen:

- orientovat se v digitálním prostředí a využívat digitální technologie bezpečně, sebejistě, tvořivě a kriticky – ve vzdělávání, v pracovních činnostech, ve volném čase i v rámci občanského života;
- ovládat sadu digitálních zařízení, nástrojů, aplikací a služeb, včetně nástrojů umělé inteligence; efektivně je používat ve škole, v práci i ve veřejném prostoru; způsob jejich využití přizpůsobovat svým aktuálním potřebám i vývoji technologií;
- vyhledávat, hodnotit, spravovat, sdílet a sdělovat data, informace a digitální obsah v různých formátech; volit vhodné nástroje a strategie podle účelu a situace;
- vytvářet, upravovat a propojovat digitální obsah (textový, vizuální, audiovizuální apod.); digitální prostředky využívat jako nástroj pro sebevyjádření a prezentaci;
- navrhnout řešení pomocí digitálních nástrojů s cílem zefektivnit postupy nebo vylepšit konkrétní technologie; aktivně pomáhat ostatním při řešení běžných technických potíží;

- pružně reagovat na změny v digitálním světě; přemýšlet o dopadech technologického vývoje na společnost, každodenní život i životní prostředí; zvažovat související rizika a přínosy;
- dbát na bezpečnost digitálních zařízení a dat, chránit své fyzické i duševní zdraví a zdraví ostatních; při online komunikaci a spolupráci jednat eticky, s respektem a ohleduplností.

Aplikace průřezových témat

Občan v demokratické společnosti

- vytváření demokratického prostředí;
- rozvíjení dovednosti jednat s lidmi (v rámci celého učiva);
- vytváření zdravé míry sebevědomí (v rámci celého učiva);
- vedení k etickému chování;
- prohlubování poznání osobnosti své i druhých, osobnostní rozvoj.

Člověk a životní prostředí

- pochopení postavení člověka v přírodě a vliv prostředí na jeho zdraví a život (sport a pobyt v přírodě);
- získání vlastní odpovědnosti za své jednání a snaha se aktivně podílet na řešení environmentálních problémů (v rámci celého učiva);
- vnímání svého okolí a přírodního prostředí (sport a pobyt v přírodě, pohybové hry);
- osvojení si zásady zdravého životního stylu a vědomí odpovědnosti za své zdraví (v rámci celého učiva).

Člověk a svět práce

- sebereflexe ve vztahu k osobním profesním a vzdělávacím plánům, mimoškolním aktivitám, přístupu k učení a studijním výsledkům, schopnostem, vlastnostem i zdravotním předpokladům;
- pochopení významu celoživotního učení jako požadavku pro osobní růst a udržení konkurenceschopnosti a profesní restart;
- práce s informacemi, vyhledávání, vyhodnocování a využívání informací (v rámci celého učiva);
- odpovědné rozhodování na základě vyhodnocení získaných informací (v rámci celého učiva).

Člověk a digitální svět

- chápe vliv digitálních technologií na fyzické i duševní zdraví člověka a umí přizpůsobit své chování tak, aby minimalizoval rizika;
- uplatňovat zásady bezpečného a zdraví podporujícího užívání digitálních zařízení (např. správné držení těla, omezení doby strávené u obrazovky, duševní hygiena);
- rozpoznávat situace, které mohou být nebezpečné pro jeho zdraví, bezpečí či osobní údaje, a ví, jak jim předcházet nebo je řešit;
- rozvíjet informatické myšlení – analyzovat problém, plánovat jeho řešení a ověřuje funkčnost zvoleného postupu;
- chápat základní principy, na kterých digitální technologie fungují (např. algoritmizace, datová reprezentace, sítě);

- propojovat digitální dovednosti s praktickým řešením problémů v různých oblastech (např. přírodověda, společenské vědy, každodenní život).

Mezipředmětové vztahy

Obsah výuky tělesné výchovy souvisí s dalšími vyučovacími předměty, zejména v těchto oblastech:

- **Chemie:** drogy a doping;
- **Biologie a ekologie:** stavba lidského těla, vliv a působení sportu na funkci lidského těla, první pomoc, úrazy;
- **Dějepis:** Olympijské hry (historie, zásady, principy...);
- **Informatické vzdělávání:** digitální nástroje (mobilní aplikace, chytré hodinky, sporttestery) k monitorování fyzické aktivity, tepové frekvence, počtu kroků, času a dalších výkonových ukazatelů.

Předmět: Tělesná výchova	
Výsledky vzdělávání	Učivo
1. ročník	
Žák: - uplatňuje ve svém jednání znalosti o stavbě a funkci lidského organismu jako celku; - popíše, jak faktory životního prostředí ovlivňují zdraví lidí; - zdůvodní význam zdravého životního stylu; - dovede posoudit vliv podmínek a povolání na své zdraví v dlouhodobé perspektivě a ví, jak by mohl kompenzovat jejich nežádoucí důsledky; - dovede posoudit psychické, estetické a sociální účinky pohybových činností; - popíše vliv fyzického a psychického zatížení na lidský organismus; - orientuje se v zásadách zdravé výživy a v jejích alternativních směrech; - dovede uplatňovat naučené modelové situace k řešení stresových a konfliktních situací; - objasní důsledky sociálně patologických závislostí na život jednotlivce, rodiny a společnosti a vysvětlí, jak aktivně chránit svoje zdraví; - diskutuje a argumentuje o etice v partnerských vztazích, o vhodných partnerech a odpovědném přístupu k pohlavnímu životu; - kriticky hodnotí mediální obraz krásy lidského těla a komerční reklamu; - dovede posoudit prospěšné možnosti kultivace a estetizace svého vzhledu; - popíše úlohu státu a místní samosprávy při ochraně zdraví a životů obyvatel; - dovede rozpoznat hrozící nebezpečí a ví, jak se doporučuje na ně reagovat; - prokáže dovednosti poskytnutí první pomoci sobě a jiným;	1. Péče o zdraví - činitele ovlivňující zdraví: životní prostředí, životní styl, pohybové aktivity, výživa a stravovací návyky, rizikové chování aj. - duševní zdraví a rozvoj osobnosti: sociální dovednosti; rizikové faktory poškozující zdraví - odpovědnost za zdraví své i druhých; péče o veřejné zdraví v ČR, zabezpečení v nemoci; práva a povinnosti v případě nemoci nebo úrazu - partnerské vztahy; lidská sexualita - prevence úrazů a nemocí - mediální obraz krásy lidského těla, komerční reklama - zásady jednání v situacích osobního ohrožení a za mimořádných událostí - osobní život a zdraví ohrožující situace - mimořádné události (živelné pohromy, havárie, krizové situace aj.) - základní úkoly ochrany obyvatelstva (varování, evakuace) - první pomoc a náhlé zdravotní příhody - poranění při hromadném zasažení obyvatel - stavy bezprostředně ohrožující život 2. Školní sportovní soutěže AŠSK
- volí sportovní vybavení (výstroj a výzbroj) odpovídající příslušné činnosti a okolním podmínkám (klimatickým, zařízení, hygieně, bezpečnosti) a dovede je udržovat a ošetřovat; - komunikuje při pohybových činnostech – dodržuje smluvené signály a vhodně používá odbornou terminologii;	3. Tělesná výchova 3.1 Teoretické poznatky - význam pohybu pro zdraví; prostředky ke zvyšování síly, rychlosti, vytrvalosti, obratnosti a pohyblivosti; technika a taktika - zásady sportovního tréninku-odborné názvosloví

- dovede se zapojit do organizace turnajů a soutěží a umí zpracovat jednoduchou dokumentaci; - dokáže rozhodovat, zapisovat a sledovat výkony jednotlivců nebo týmu; - dovede připravit prostředky k plánovaným pohybovým činnostem; - sestaví soubory zdravotně zaměřených cvičení, cvičení pro tělesnou a duševní relaxaci; navrhne kondiční program osobního rozvoje a vyhodnotí jej;	- komunikace – výstroj, výzbroj - údržba – hygiena a bezpečnost - vhodné oblečení – cvičební úbor a obutí - záchrana a pomoc - zásady chování a jednání v různém prostředí; regenerace a kompenzace - relaxace - pravidla her, závodů a soutěží – rozhodování - zásady sestavování a vedení sestav všeobecně rozvíjejících nebo cíleně zaměřených cvičení na pohybové testy - měření výkonů - zdroje informací
- uplatňuje zásady sportovního tréninku; - dokáže vyhledat potřebné informace z oblasti zdraví a pohybu; - dovede o pohybových činnostech diskutovat, analyzovat je a hodnotit;	4. Pohybové dovednosti 4.1 Tělesná cvičení - pořadová, všestranně rozvíjející, kondiční, koordinační, kompenzační, relaxační aj. jako součást všech tematických celků
- dovede rozvíjet svalovou sílu, rychlost, vytrvalost, obratnost a pohyblivost; - ovládá kompenzační cvičení k regeneraci tělesných a duševních sil, i vzhledem k požadavkům budoucího povolání; - uplatňuje osvojené způsoby relaxace;	4.2 Gymnastika - posilovací a zpevňovací cvičení - názvosloví a povely - zásady strečinku - akrobacie: kotoul vpřed, kotoul vzad, kotoul letmo, přemet stranou, rondát, přemet stranou - šplh
- dovede uplatňovat techniku a základy taktiky v základních a vybraných sportovních odvětvích; - uplatňuje zásady bezpečnosti při pohybových aktivitách; - využívá pohybové činnosti pro všestrannou pohybovou přípravu a zvyšování tělesné zdatnosti; - dokáže zjistit úroveň pohyblivosti, ukazatele své tělesné zdatnosti a korigovat si pohybový režim ve shodě se zjištěnými údaji;	4.3 Atletika - atletická abeceda - rychlostní běhy, rozvoj rychlosti - technika rychlostního běhu - trénink rychlosti 60 m, 100 m - štafety - skok daleký - běhy (rychlostní, vytrvalostní) - starty; skoky do výšky a do dálky - hody a vrh koulí
- uplatňuje zásady bezpečnosti při pohybových aktivitách; - využívá pohybové činnosti pro všestrannou pohybovou přípravu a zvyšování tělesné zdatnosti; - dovede připravit prostředky k plánovaným pohybovým činnostem; - pozná chybně a správně prováděné činnosti, umí analyzovat a zhodnotit kvalitu pohybové činnosti nebo výkonu; - participuje na týmových herních činnostech družstva;	5. Pohybové hry - drobné a sportovní 5.1 Basketbal - základní pravidla hry - nácvik individuálních herních činností: - dribling - střelba na koš - přihrávání a chytání míče 5.2 Volejbal - základní pravidla hry

- dovede rozlišit jednání fair play od nesportovního jednání;	- nácvik individuálních herních činností: - odbití spodem, horem - přihrávky a nahrávky - podání – horem, spodem - útočný úder - blokování - vybírání míče - nácvik herních kombinací
- řídí se zásadami bezpečného pohybu v terénu a na sjezdovce, respektuje pokyny HS; - zvládne bezpečný pohyb na sjezdových lyžích; - chápe význam a způsob ochrany přírody při zimních sportech; - získá poznatky o výzbroji a výstroji, dokáže si připravit lyže a udržovat;	6. Lyžování - základy sjezdového lyžování (zatáčení, zastavování, sjíždění i přes terénní nerovnosti) - základy běžeckého lyžování - chování při pobytu v horském prostředí
- uplatňuje zásady bezpečnosti při pohybových aktivitách; - využívá pohybové činnosti pro všestrannou pohybovou přípravu a zvyšování tělesné zdatnosti; - dovede připravit prostředky k plánovaným pohybovým činnostem; - pozná chybně a správně prováděné činnosti, umí analyzovat a zhodnotit kvalitu pohybové činnosti nebo výkonu; - participuje na týmových herních činnostech družstva; - dovede rozlišit jednání fair play od nesportovního jednání;	7. Florbal - základní pravidla hry - nácvik individuálních herních činností: - dribling - vedení míčku - zpracování a přihrávka míčku - střelba - uvolňování s míčkem, bez míčku - obsazování hráče - blokování - nácvik herních kombinací
- podle svých schopností zlepšuje výkony, techniku a taktiku v atletických disciplínách; - uplatňuje zásady bezpečnosti při pohybových aktivitách; - ovládá kompenzační cvičení k regeneraci tělesných a duševních sil; - dovede rozvíjet svalovou sílu, rychlost a vytrvalost; - uplatňuje zásady sportovního tréninku.	8. Testování tělesné zdatnosti - motorické testy (Jacíkův test, shyby / výdrž ve shybu, člunkový běh, skok z místa) 9. Atletika - běhy (rychlostní, vytrvalostní) - starty; skoky do výšky a do dálky - hody a vrh koulí
2. ročník	
Žák: - uplatňuje ve svém jednání znalosti o stavbě a funkci lidského organismu jako celku; - popíše, jak faktory životního prostředí ovlivňují zdraví lidí; - zdůvodní význam zdravého životního stylu; - dovede posoudit vliv podmínek a povolání na své zdraví v dlouhodobé perspektivě a ví, jak	1. Péče o zdraví - činitelé ovlivňující zdraví: životní prostředí, životní styl, pohybové aktivity, výživa a stravovací návyky, rizikové chování aj. - duševní zdraví a rozvoj osobnosti: sociální dovednosti; rizikové faktory poškozující zdraví - odpovědnost za zdraví své i druhých; péče o veřejné zdraví v ČR, zabezpečení v nemoci; práva a povinnosti v případě nemoci nebo úrazu

by mohl kompenzovat jejich nežádoucí důsledky; - popíše vliv fyzického a psychického zatížení na lidský organismus; - orientuje se v zásadách zdravé výživy a v jejích alternativních směrech;	- partnerské vztahy; lidská sexualita - prevence úrazů a nemocí - mediální obraz krásy lidského těla, komerční reklama - zásady jednání v situacích osobního ohrožení a za mimořádných událostí - osobní život a zdraví ohrožující situace - mimořádné události (živelné pohromy, havárie, krizové situace aj.) - základní úkoly ochrany obyvatelstva (varování, evakuace) - první pomoc a náhlé zdravotní příhody - poranění při hromadném zasažení obyvatel - stavy bezprostředně ohrožující život
- volí sportovní vybavení (výstroj a výzbroj) odpovídající příslušné činnosti a okolním podmínkám (klimatickým, zařízení, hygieně, bezpečnosti) a dovede je udržovat a ošetřovat; - komunikuje při pohybových činnostech – dodržuje smluvené signály a vhodně používá odbornou terminologii; - dovede se zapojit do organizace turnajů a soutěží a umí zpracovat jednoduchou dokumentaci; - dokáže rozhodovat, zapisovat a sledovat výkony jednotlivců nebo týmu; - dovede připravit prostředky k plánovaným pohybovým činnostem;	Školní sportovní soutěže AŠSK 2. Tělesná výchova 2.1 Teoretické poznatky - význam pohybu pro zdraví; prostředky ke zvyšování síly, rychlosti, vytrvalosti, obratnosti a pohyblivosti; technika a taktika - záchrana a dopomoc - zásady chování a jednání v různém prostředí; regenerace a kompenzace - relaxace - pravidla her, závodů a soutěží – rozhodování
- podle svých schopností zvládá techniku běhu; - stanoví si osobní cíle a snaží se o jejich vylepšení; - uplatňuje zásady bezpečnosti při pohybových aktivitách; - ovládá kompenzační cvičení k regeneraci tělesných a duševních sil; - dovede rozvíjet svalovou sílu, rychlost a vytrvalost; - uplatňuje zásady sportovního tréninku;	3. Atletika - běhy (rychlostní, vytrvalostní) - nácvik startů (vysoký, nízký start) - štafety – nácvik, štafetová předávka - skok do výšky - skok do dálky, trojskok - hod granátem a vrh koulí
- dovede rozvíjet svalovou sílu, rychlost, vytrvalost, obratnost a pohyblivost; - je schopen zhodnotit své pohybové možnosti a dosahovat osobního výkonu z nabídky pohybových aktivit; - ovládá kompenzační cvičení k regeneraci tělesných a duševních sil, i vzhledem k požadavkům budoucího povolání; - uplatňuje osvojené způsoby relaxace;	4. Gymnastika - posilovací a zpevňovací cvičení - názvosloví a povely - zásady strečinku - cvičení s náčiním - cvičení na nářadí (hrazda, kladina) - přeskok přes kozu (skrčka, roznožka) - šplh na tyči
- uplatňuje zásady bezpečnosti při pohybových aktivitách;	5. Pohybové hry

- využívá pohybové činnosti pro všestrannou pohybovou přípravu a zvyšování tělesné zdatnosti; - dovede připravit prostředky k plánovaným pohybovým činnostem; - pozná chybně a správně prováděné činnosti, umí analyzovat a zhodnotit kvalitu pohybové činnosti nebo výkonu; - participuje na týmových herních činnostech družstva; - dovede rozlišit jednání fair play od nesportovního jednání;	5.1 Basketbal - základní pravidla hry - nácvik individuálních herních činností: - dribling - střelba na koš - přihrávání a chytání míče - útočné doskakování - uvolňování míče, uvolňování hráče - clonění - obrana hráče s míčem, bez míče - herní kombinace - proklouzávání, přebírání, clonění, obrana, útok - utkání
- rozvíjí svalovou sílu, rychlost, vytrvalost, obratnost a pohyblivost; - aktivně se zúčastňuje pohyb. aktivit; - ovládá základní pádové techniky; - dovede připravit prostředky k plánovaným pohybovým činnostem;	6. Úpoly - základní sebeobrana - základní pádové techniky 6.1 Úpolové hry: - hry zaměřené na rozvoj rychlosti - hry zaměřené na rozvoj síly - hry zaměřené na rozvoj obratnosti - hry zaměřené na rozvoj vytrvalosti 7. Testování tělesné zdatnosti - motorické testy (Jacíkův test, shyby / výdrž ve shybu, člunkový běh, skok z místa)
- zvládá základní orientaci v přírodě; - zvládá práci s mapou a buzolou; - podílí se na přípravě turistické akce (s pomocí učitele);	8. Turistika a sporty v přírodě - příprava turistické akce - orientace v krajině - orientační běh
- podle svých schopností zvládá techniku běhu; - stanoví si osobní cíle a snaží se o jejich vylepšení; - uplatňuje zásady bezpečnosti při pohybových aktivitách; - ovládá kompenzační cvičení k regeneraci tělesných a duševních sil; - dovede rozvíjet svalovou sílu, rychlost a vytrvalost; - uplatňuje zásady sportovního tréninku.	9. Atletika - běhy (rychlostní, vytrvalostní) - nácvik startů (vysoký, nízký start) - štafety – nácvik předávek - skok do výšky - skok do dálky - hod granátem a vrh koulí
3. ročník	
Žák: - uplatňuje ve svém jednání znalosti o stavbě a funkci lidského organismu jako celku; - popisuje, jak faktory životního prostředí ovlivňují zdraví lidí; - zdůvodní význam zdravého životního stylu;	1. Péče o zdraví - činitelé ovlivňující zdraví: životní prostředí, životní styl, pohybové aktivity, výživa a stravovací návyky, rizikové chování aj. - duševní zdraví a rozvoj osobnosti: sociální dovednosti; rizikové faktory poškozující zdraví

- dovede posoudit vliv podmínek a povolání na své zdraví v dlouhodobé perspektivě a ví, jak by mohl kompenzovat jejich nežádoucí důsledky; - popíše vliv fyzického a psychického zatížení na lidský organismus; - orientuje se v zásadách zdravé výživy a v jejich alternativních směrech;	- odpovědnost za zdraví své i druhých; péče o veřejné zdraví v ČR, zabezpečení v nemoci; práva a povinnosti v případě nemoci nebo úrazu - partnerské vztahy; lidská sexualita - prevence úrazů a nemocí - mediální obraz krásy lidského těla, komerční reklama - zásady jednání v situacích osobního ohrožení a za mimořádných událostí - osobní život a zdraví ohrožující situace - mimořádné události (živelné pohromy, havárie, krizové situace aj.) - základní úkoly ochrany obyvatelstva (varování, evakuace) 1.1 První pomoc a náhlé zdravotní příhody - poranění při hromadném zasažení obyvatel - stavy bezprostředně ohrožující život
- volí sportovní vybavení (výstroj a výzbroj) odpovídající příslušné činnosti a okolním podmínkám (klimatickým, zařízení, hygieně, bezpečnosti) a dovede je udržovat a ošetřovat; - komunikuje při pohybových činnostech – dodržuje smluvené signály a vhodně používá odbornou terminologii; - dovede se zapojit do organizace turnajů a soutěží a umí zpracovat jednoduchou dokumentaci; - dokáže rozhodovat, zapisovat a sledovat výkony jednotlivců nebo týmu; - dovede připravit prostředky k plánovaným pohybovým činnostem;	Školní sportovní soutěže AŠSK 2. Tělesná výchova 2.1 Teoretické poznatky - význam pohybu pro zdraví; prostředky ke zvyšování síly, rychlosti, vytrvalosti, obratnosti a pohyblivosti; technika a taktika - záchrana a dopomoc - zásady chování a jednání v různém prostředí - regenerace a kompenzace - relaxace - pravidla her, závodů a soutěží – rozhodování
- podle svých schopností zvládá techniku běhu; - stanoví si osobní cíle a snaží se o jejich vylepšení; - uplatňuje zásady bezpečnosti při pohybových aktivitách; - uplatňuje zásady bezpečnosti při pohybových aktivitách; - ovládá kompenzační cvičení k regeneraci tělesných a duševních sil; - dovede rozvíjet svalovou sílu, rychlost a vytrvalost; - uplatňuje zásady sportovního tréninku;	3. Atletika - atletická abeceda - rychlostní běhy, rozvoj rychlosti - technika rychlostního běhu - trénink rychlosti 60 m, 100 m, 200 m - vytrvalostní běhy, rozvoj vytrvalosti - trénink 1 km, Cooperův test (12 minut) - trénink 800 m, 1 500 m
- je schopen sladit pohyb s hudbou, umí sestavit pohybové vazby, hudebně pohybové motivy a vytvořit pohybovou sestavu (skladbu);	4. Gymnastika - rytmická gymnastika: pohybové činnosti a kondiční programy cvičení s hudebním doprovodem - cvičení s rytmickým doprovodem - tanec

	- cvičení s náčiním - cvičení na nářadí (kladina) - akrobacie - šplh o tyči, na laně
- ověří úroveň tělesné zdatnosti a svalové nerovnováhy; - zvolí vhodná cvičení ke korekci svého zdravotního oslabení a dokáže rozlišit vhodné a nevhodné pohybové činnosti vzhledem k poruše svého zdraví; - je schopen zhodnotit své pohybové možnosti a dosahovat osobního výkonu z nabídky pohybových aktivit;	5. Zdravotní tělesná výchova - (podle doporučení lékaře) - speciální korektivní cvičení podle druhu oslabení - pohybové aktivity, gymnastická cvičení, pohybové hry, plavání, turistika a pobyt v přírodě
- volí sportovní vybavení (výstroj a výzbroj) odpovídající příslušné činnosti a okolním podmínkám (klimatickým, zařízení, hygieně, bezpečnosti) a dovede je udržovat a ošetřovat; - komunikuje při pohybových činnostech; - dodržuje smluvené signály a vhodně používá odbornou terminologii; - dovede připravit prostředky k plánovaným pohybovým činnostem; - uplatňuje zásady sportovního tréninku; - rozvíjí rychlostní a vytrvalostní schopnosti; - dovede analyzovat a hodnotit pohybové činnosti a diskutovat o nich; - uplatňuje zásady bezpečnosti při pohybových aktivitách; - ovládá kompenzační cvičení k regeneraci tělesných a duševních sil.	6. Pohybové hry - hry na rozvoj rychlosti, síly, vytrvalosti a obratnosti 6.1 Florbal - základní pravidla hry - nácvik individuálních herních činností: - dribling - vedení míčku - zpracování a přihrávka míčku - střelba - uvolňování s míčkem, bez míčku - obsazování hráče - blokování - nácvik herních kombinací - utkání 6.2 Fotbal - základní pravidla hry - nácvik individuálních herních činností: - vedení míče - střelba tahem, střelba na branku - činnost brankaře - nácvik herních kombinací 7. Testování tělesné zdatnosti - motorické testy (Jacíkův test, shyby / výdrž ve shybu, člunkový běh, skos z místa)
4. ročník	
Žák: - uplatňuje ve svém jednání znalosti o stavbě a funkci lidského organismu jako celku; - popíše, jak faktory životního prostředí ovlivňují zdraví lidí; - zdůvodní význam zdravého životního stylu; - dovede posoudit vliv podmínek a povolání na své zdraví v dlouhodobé perspektivě a ví, jak	1. Péče o zdraví - činitele ovlivňující zdraví: životní prostředí, životní styl, pohybové aktivity, výživa a stravovací návyky, rizikové chování aj. - duševní zdraví a rozvoj osobnosti: sociální dovednosti; rizikové faktory poškozující zdraví

by mohl kompenzovat jejich nežádoucí důsledky;	- odpovědnost za zdraví své i druhých; péče o veřejné zdraví v ČR, zabezpečení v nemoci; práva a povinnosti v případě nemoci nebo úrazu - partnerské vztahy; lidská sexualita - prevence úrazů a nemocí - mediální obraz krásy lidského těla, komerční reklama - zásady jednání v situacích osobního ohrožení a za mimořádných událostí - osobní život a zdraví ohrožující situace - mimořádné události (živelné pohromy, havárie, krizové situace aj.) - základní úkoly ochrany obyvatelstva (varování, evakuace) - první pomoc a náhlé zdravotní příhody - poranění při hromadném zasažení obyvatel - stavy bezprostředně ohrožující život
- volí sportovní vybavení (výstroj a výzbroj) odpovídající příslušné činnosti a okolním podmínkám (klimatickým, zařízení, hygieně, bezpečnosti) a dovede je udržovat a ošetřovat; - komunikuje při pohybových činnostech – dodržuje smluvené signály a vhodně používá odbornou terminologii; - dovede se zapojit do organizace turnajů a soutěží a umí zpracovat jednoduchou dokumentaci; - dokáže rozhodovat, zapisovat a sledovat výkony jednotlivců nebo týmu; - dovede připravit prostředky k plánovaným pohybovým činnostem;	Školní sportovní soutěže AŠSK 2. Tělesná výchova 2.1 Teoretické poznatky - význam pohybu pro zdraví; prostředky ke zvyšování síly, rychlosti, vytrvalosti, obratnosti a pohyblivosti; technika a taktika - záchrana a dopomoc - zásady chování a jednání v různém prostředí; regenerace a kompenzace - relaxace - pravidla her, závodů a soutěží – rozhodování
- podle svých schopností zvládá techniku běhu; - stanoví si osobní cíle a snaží se o jejich vylepšení; - uplatňuje zásady bezpečnosti při pohybových aktivitách;	3. Atletika - atletická abeceda - rychlostní běhy – 60 m, 100 m - středně krátké běhy – 200 m, 400 m - vytrvalostní běhy 800 m, 1 500m - běh na 1 km, Cooperův test (12 minut) - skok daleký - starty; skoky do výšky - skoky do dálky - hod granátem - vrh koulí - regenerační a kompenzační cvičení - pohybové hry na rozvoj rychlosti, síly a vytrvalosti
- zahřeje se a protáhne před cvičením, uvolní se a protáhne po cvičení (ve spolupráci s učitelem); - zvládne správné provedení prvků;	4. Gymnastika - zásady strečinku

- dokáže včas a účelně dává dopomoc při cvičení; - pozná chybně a správně prováděné činnosti; - umí analyzovat a zhodnotit kvalitu pohybové činnosti nebo výkonu; - uplatňuje zásady bezpečnosti při pohybových aktivitách; - využívá pohybové činnosti pro všestrannou pohybovou přípravu a zvyšování tělesné zdatnosti; - dovede připravit prostředky k plánovaným pohybovým činnostem; - pozná chybně a správně prováděné činnosti, umí analyzovat a zhodnotit kvalitu pohybové činnosti nebo výkonu; - participuje na týmových herních činnostech družstva; - dovede rozlišit jednání fair play od nesportovního jednání;	- akrobacie: kotoul vpřed, kotoul vzad, kotoul letmo, přemet stranou, rondát, přemet stranou - cvičení na nářadí – kladina - cvičení na nářadí – gymnastická hrazda - šplh na laně s přírazem a bez přírazu 5. Volejbal - základní pravidla hry - nácvik individuálních herních činností: - odbití spodem, horem - přihrávky a nahrávky - podání – horem, spodem - útočný úder - blokování - vybírání míče - nácvik herních kombinací - utkání 6. Basketbal - základní pravidla hry - nácvik individuálních herních činností: - dribling - střelba na koš - přihrávání a chytání míče - útočné doskakování - uvolňování míče, uvolňování hráče - clonění - obrana hráče s míčem, bez míče - herní kombinace - proklouzávání, přebírání, clonění, obrana, útok
- zvolí vhodná cvičení ke korekci svého zdravotního oslabení a dokáže rozlišit vhodné a nevhodné pohybové činnosti vzhledem k poruše svého zdraví; - je schopen zhodnotit své pohybové možnosti a dosahovat osobního výkonu z nabídky pohybových aktivit.	7. Zdravotní tělesná výchova - (podle doporučení lékaře) - speciální korektivní cvičení podle druhu oslabení

Školní vzdělávací program pro obor vzdělávání:

68-42-M/01

Bezpečnostně právní činnost

Předmět:

15 Informatické vzdělávání

(platnost od 1. 9. 2025)

Pojetí vyučovacího předmětu

Celková hodinová dotace

Předmět Informační a komunikační technologie je v průběhu studia dotován 5 hodinami rozvrženými následujícím způsobem:

1. ročník: 2 hodiny týdně,
2. ročník: 3 hodiny týdně.

Obecný cíl vyučovacího předmětu

Obecným cílem informatického vzdělávání je vést žáky ke schopnosti rozpoznávat informatické aspekty světa a využívat poznatky z informatiky k porozumění a uvažování o přirozených i umělých systémech a procesech, ke schopnosti řešit nejrůznější pracovní a životní situace, cílevědomě a systematicky volit a uplatňovat optimální postupy.

Výuka informatiky přispívá k hlubšímu a komplexnímu porozumění výpočetním zařízením a principům, na kterých fungují. Tím usnadňuje využití digitálních technologií v ostatních oborech a rozvoj uživatelských dovedností žáků vázaných na vzdělávací obsah těchto oborů.

Charakteristika učiva

Vyučování směřuje k tomu, aby žáci:

- porozuměli základním pojmům a metodám informatiky jako vědního oboru a jeho uplatnění v ostatních vědních oborech a profesích;
- rozpoznávali a formulovali problémy s ohledem na jejich řešitelnost;
- získávali, zaznamenávali, uspořádávali, strukturovali, předávali data a informace;
- rozkládali systémy a procesy na části, odhalovali jejich vztahy a strukturu;
- byli schopni uplatnit algoritmický způsob myšlení při řešení problémů, vytvářeli a formulovali postupy a řešení, které lze přenechat k vykonání jinému člověku nebo stroji;
- vytvářeli formální popisy, modely a simulace skutečných situací i pracovních postupů;
- testovali, analyzovali, vyhodnocovali, porovnávali a vylepšovali existující i navrhované algoritmy, postupy nebo informatická řešení;
- rozuměli technickým základům digitálních technologií do té míry, aby byli schopni je efektivně a bezpečně používat a snadno se naučili používat nové;
- byli schopni využít digitální technologie při řešení problémů, které jsou příliš složité nebo rozsáhlé (pro člověka);
- navrhovali systémy či jejich části, procesy, propojovali různé technologie či jejich části a vytvářeli tak nová řešení za pomoci již existujících nástrojů a prvků;
- hodnotili přínos a rizika různých systémů, procesů, postupů a technologií v kontextu zadaného problému;

- dorozuměli se a spolupracovali s ostatními při dosahování společného cíle;
- neohrožovali svým chováním v digitálním prostředí sebe, druhé ani technologie samotné;
- uvědomovali si, že technologie ovlivňují společnost, a naopak chápali svou odpovědnost při používání technologií.

Cíle vzdělávání v oblasti citů, postojů, hodnot a preferencí

Cíle vzdělávání v této oblasti směřují k tomu, aby se žák:

- otevřený i kritický postoj k digitálním technologiím a jejich využívání;
- motivaci k celoživotnímu učení;
- důvěru ve vlastní schopnosti a preciznost při práci;
- schopnost odhadnout, které úlohy jsou schopni řešit sami a u kterých si vyžádají pomoc odborníka;
- sebejistotu a vytrvalost při řešení obtížného či složitého problému;
- schopnost vypořádat se s otevřenými problémy a nejednoznačně zadanými úkoly.

Pojetí výuky (výukové strategie)

Předmět je vyučován v 1. až 2. ročníku v odborné učebně výpočetní techniky a je rozčleněn do několika nosných tematických celků. Výuka probíhá formou dvouhodinových a jednohodinových cvičení. Třída je rozdělena na skupiny tak, aby vždy každý žák mohl samostatně pracovat s počítačem. Ve výuce je kladen důraz na samostatnou práci, provádění praktických úkolů a řešení komplexních úloh. Je-li použita metoda výkladu, ihned následuje praktické cvičení vyloženého učiva. Pro názornost výuky je používán dataprojektor nebo interaktivní obrazovka. Praktické úlohy jsou realizovány formami různých cvičení, samostatných prací, souhrnných prací, projektů, testů s použitím počítače.

Hodnocení výsledků žáků

Vzhledem k charakteru předmětu informatické vzdělávání je hodnocena zejména samostatná práce žáků s počítačem. Toto hodnocení je doplňováno ústním zkoušením a hodnocením testů a projektů.

Přínos předmětu k rozvoji klíčových kompetencí

Kompetence k učení

Žák se naučí:

- mít pozitivní vztah k učení a vzdělávání;
- ovládat různé techniky učení, umět si vytvořit vhodný studijní režim a podmínky;
- uplatňovat různé způsoby práce s textem (zvl. studijní a analytické čtení), umět efektivně vyhledávat a zpracovávat informace; být čtenářsky gramotný;
- využívat ke svému učení různé informační zdroje včetně zkušeností svých i jiných lidí;
- sledovat a hodnotit pokrok při dosahování cílů svého učení, přijímat hodnocení výsledků svého učení od jiných lidí;
- znát možnosti svého dalšího vzdělávání.

Kompetence k řešení problémů

Žák zvládne:

- porozumět zadání úkolu nebo určit jádro problému, získat informace potřebné k řešení problému, navrhnout způsob řešení, popř. varianty řešení, a zdůvodnit jej, vyhodnotit a ověřit správnost zvoleného postupu a dosažené výsledky;
- uplatňovat při řešení problémů různé metody myšlení (logické, matematické, empirické) a myšlenkové operace;
- volit prostředky a způsoby (pomůcky, studijní literaturu, metody a techniky) vhodné pro splnění jednotlivých aktivit, využívat zkušeností a vědomostí nabytých dříve;
- spolupracovat při řešení problémů s jinými lidmi (týmové řešení).

Personální a sociální kompetence

Žák bude umět:

- reagovat adekvátně na hodnocení svého vystupování a způsobu jednání ze strany jiných lidí, přijímat radu i kritiku;
- ověřovat si získané poznatky, kriticky zvažovat názory, postoje a jednání jiných lidí;
- pracovat v týmu a podílet se na realizaci společných pracovních a jiných činností;
- přijímat a odpovědně plnit svěřené úkoly;
- podněcovat práci týmu vlastními návrhy na zlepšení práce a řešení úkolů, nezaújatě zvažovat návrhy druhých.

Kompetence k pracovnímu uplatnění a podnikatelským aktivitám

Žák získá schopnost:

- získávat a vyhodnocovat informace o pracovních i vzdělávacích příležitostech, využívat poradenských a zprostředkovatelských služeb jak z oblasti světa práce, tak vzdělávání.

Matematické kompetence

Žák se naučí:

- číst a vytvářet různé formy grafického znázornění (tabulky, diagramy, grafy, schémata apod.);
- efektivně aplikovat matematické postupy při řešení různých praktických úkolů v běžných situacích.

Digitální kompetence

Žák bude:

- orientovat se v digitálním prostředí a využívat digitální technologie bezpečně, sebejistě, kriticky a tvořivě při práci, při učení, ve volném čase i při svém zapojení do společenského života;
- pracovat s běžným základním a aplikačním programovým vybavením;
- učit se používat nové aplikace a systémy;
- komunikovat elektronickou poštou a využívat další prostředky online a offline komunikace;
- získávat informace z otevřených zdrojů, zejména pak s využitím celosvětové sítě Internet;
- pracovat s informacemi z různých zdrojů nesenými na různých médiích (tištěných, elektronických, audiovizuálních), a to i s využitím prostředků informačních a komunikačních technologií;

- uvědomovat si nutnost posuzovat rozdílnou věrohodnost různých informačních zdrojů a kriticky přistupovat k získaným informacím, být mediálně gramotní.

Aplikace průřezových témat

Občan v demokratické společnosti

Žák bude schopen:

- pracovat s informacemi, využívat Internet jako otevřeného zdroje informací, využívat informace získané z různých zdrojů, používat elektronickou poštu jako rychlé a efektivní způsob komunikace, rozvíjet komunikativní dovednosti (tematické celky Práce v lokální síti, elektronická komunikace a přenosové možnosti Internetu; Informační zdroje, celosvětová počítačová síť Internet).

Člověk a životní prostředí

Žák se naučí:

- získávat informace o znečišťování životního prostředí a jeho ochraně, graficky je zpracovávat (tematické celky Informační zdroje, celosvětová počítačová síť Internet, tvorba grafů v Excelu, prezentace v PowerPointu).

Člověk a svět práce

Žák bude umět:

- pracovat s informacemi, využívat Internet jako otevřeného zdroje informací, využívat informace získané z různých zdrojů;
- odpovědně se rozhodovat na základě vyhodnocení získaných informací;
- vyhledávat a posuzovat informace o profesních příležitostech, orientovat se v nich a vytvářet si o nich základní představu;
- vyhledávat a posuzovat informace o vzdělávací nabídce, orientovat se v ní a posuzovat ji z hlediska svých předpokladů a profesních cílů;
- (tematický celek Informační zdroje, celosvětová počítačová síť Internet);
- písemně se vyjadřovat při úřední korespondenci (žádost o zaměstnání a odpovědi na inzeráty, psaní profesních životopisů, průvodních dopisů), písemně se prezentovat při jednání s potenciálními zaměstnavateli (tematické celky Textový procesor Word a Elektronická komunikace).

Člověk a digitální svět

Žák bude umět:

- zde se realizuje celé průřezové téma.

Mezipředmětové vztahy

Matematika: využití matematické gramotnosti při sestavování vzorců v Excelu, tvorbě grafů;

Technika administrativa: aplikace psaní na stroji všemi deseti;

Jazykové praktikum: e-mailová komunikace;

Anglický jazyk: správná výslovnost a psaní anglických slovíček v IV.

Předmět: IV	
Výsledky vzdělávání	Učivo
1. ročník	
Žák: - identifikuje v historii vývoje hardwaru i softwaru zlomové události; ukáže, které koncepty se nemění a které ano; - rozumí fungování hardwaru a periférií natolik, aby je mohl efektivně a bezpečně používat a snadno se naučil používat nové; - popíše, jakým způsobem operační systém zajišťuje své hlavní úkoly; - rozpozná různé druhy paměťových úložišť a popíše jejich základní principy, nastavuje sdílení a zálohování dat; - porovná jednotlivé způsoby propojení digitálních zařízení, charakterizuje počítačové sítě a internet; vysvětlí, pomocí čeho a jak je komunikace mezi jednotlivými zařízeními v síti zajištěna; - rozumí fungování sítí natolik, aby je mohl bezpečně a efektivně používat; - identifikuje a řeší technické problémy vznikající při práci s digitálními zařízeními; poradí druhým při řešení typických závad; - chrání digitální zařízení, digitální obsah i osobní údaje v digitálním prostředí před poškozením, přepisem/změnou či zneužitím; reaguje na změny v technologiích ovlivňujících bezpečnost; - s vědomím souvislostí fyzického a digitálního světa vytváří, spravuje a chrání jednu či více digitálních identit; - kontroluje svou digitální stopu, ať už ji vytváří sám, nebo někdo jiný, v případě potřeby dokáže používat služby internetu anonymně; - v případě personalizovaného obsahu dokáže identifikovat obsah generovaný algoritmy doporučovacích systémů;	1. Digitální technologie I. 1.1 Hardware a software - zlomové události a technologie v historii a jejich vliv na obor, trh práce a společnost - současná výpočetní zařízení, jejich technické parametry, základní komponenty - připojitelné periferie, zobrazovací zařízení, vstupní/výstupní zařízení, rozhraní a konektory - souborový systém a paměťová úložiště - operační systémy 1.2 Počítačové sítě a síťové služby - internet a počítačové sítě, přenos dat, komunikační protokol a adresování v síti - typy, vlastnosti různých sítí, internet věcí - fyzická a logická infrastruktura sítí, typy síťových zařízení, servery a datová centra - cloudové a sdílené služby v síti, virtualizace - webové aplikace a služby, hypertextový formát dat, URL adresa a doména 1.3 Bezpečnost v digitálním prostředí - způsoby útoků na technologie, základní prvky ochrany (např. aktualizace softwaru, antivir, firewall, VPN, šifrování) - sociotechnické metody útoků na uživatele, bezpečné chování a nastavení prostředí (např. práce s hesly, více faktorová autentizace, zálohování dat) - digitální identita, elektronický podpis, eGovernment a státní informační systémy - digitální stopa – vědomá a nevědomá, logy, metadata, cookies a narušení soukromí při využívání technologií - sledování uživatele, algoritmy sociálních sítí a personalizace obsahu, doporučovací systémy
- interpretuje data (získá z dat informace), posuzuje množství informace v datech, vyslovuje předpovědi na základě dat, uvědomuje si omezení použitých modelů; - odhaluje chyby v datech; - porovná různé příklady kódování dat a jejich použití; vysvětlí proces digitalizace a jeho úskalí;	2. Data, informace a modelování - data a informace, interpretace dat - informace a množství informace v datech - chyby v datech a kontrola dat - kódování informací a dat - záznam, přenos a distribuce dat a informací v digitální podobě

- aktivně a s porozuměním používá různé datové formáty, ovládá konverzi mezi různými formáty téhož obsahu; - formuluje problém a požadavky na jeho řešení; získává potřebné informace, posuzuje jejich využitelnost a dostatek (úplnost) vzhledem k řešenému problému; používá systémový přístup k řešení problémů; pro řešení problému sestaví model; - převede data z jednoho modelu do jiného; najde nedostatky daného modelu a odstraní je; porovná různé modely s ohledem na kvalitu řešení daného problému; - zvažuje přínosy a limity statistického zpracování dat a strojového učení v oblasti umělé inteligence;	- datové formáty, kódování různých formátů dat (např. text, obraz, zvuk, video) - zápis informace pomocí kódovací tabulky nebo kódovacího jazyka - model jako zjednodušení reality (např. schéma, graf, diagram, pojmová a myšlenková mapa) - vlastnosti, vazby a závislosti modelu dat - statistické zpracování dat, odhad a předpovědi - strojové učení na základě dat, jeho limity, přínosy a rizika
- na základě porozumění fungování softwaru efektivně a bezpečně využívá různá uživatelská prostředí; - efektivně a bezpečně využívá vhodné aplikace podle stanoveného cíle.	3. Digitální technologie II. - aplikační software a jeho využití pro odborné činnosti (např. textový procesor, tabulkový procesor, software pro tvorbu prezentací) - zařízení s vestavěnými systémy
2. ročník	
Žák: - na základě analýzy problému specifikuje zadání pro tvorbu programu, skriptu nebo webové aplikace; - rozdělí zadání nebo problém na menší části, rozhodne, které je vhodné řešit algoritmicky, své rozhodnutí zdůvodní; - navrhne algoritmy a datové struktury podle specifikace zadání a zapíše je vhodnou formou; - ve vztahu k charakteru a velikosti vstupu hodnotí algoritmy a datové struktury podle různých hledisek, porovná a vybere pro řešený problém ty nejvhodnější; vylepší algoritmus podle daného hlediska; - vytvoří jednoduchý spustitelný program, skript, nebo webovou aplikaci; - testuje spustitelný program, skript nebo webovou aplikaci; najde, specifikuje a opraví případnou chybu; - spolupracuje při tvorbě programu s další osobou, popisuje strukturu programu další osobě;	4. Tvorba, testování a provoz softwaru 4.1 Požadavky a analýza - specifikace a popis řešeného problému, požadavky na řešení - analýza a dekompozice (rozložení) problému 4.2 Tvorba a vývoj - základní koncepce tvorby programů (např. proměnná a datový typ, řídicí příkazy, cykly) - návrh algoritmů a datových struktur - zápis algoritmu vhodnou formou (např. blokové schéma, přirozené a formální jazyky, skriptovací a programovací jazyk) - využívání hotových komponent 4.3 Testování - druhy chyb, chybové hlášky, neočekávané ukončení a zamrznutí - způsoby a druhy testování softwaru - potřeba výpočetních a jiných zdrojů 4.4 Běh a provoz - verze programu, instalace a aktualizace programu - hlášení a evidence závad, logování a sledování provozu - nápověda a licence programu

- analyzuje a hodnotí informační systémy podle zadaných hledisek; - vyhledává pomocí uživatelského rozhraní a navigace v informačním systému specifické informace podle zadání; - vyhledává a zpracovává data pomocí vhodných nástrojů pro dotazování; používá při vyhledávání vazby mezi entitami, číselníky a identifikátory; - identifikuje zdroje záznamů v informačním systému a určuje jejich umístění, validitu a míru zabezpečení; provede hromadný import nebo export dat; - navrhne procesy zpracování dat a roli/role jednotlivých uživatelů; - navrhne a vytvoří strukturu vzájemného propojení dat; navrhuje číselníky a identifikátory dat; - třídí a řadí data, která následně vizualizuje nebo zpracuje do obvyklého formátu v daném kontextu a oboru; - navrhne způsob využití informačního systému k řešení problému ve svém oboru, otestuje ho se skupinou uživatelů a vyhodnotí případné chyby, chybové stavy a jejich příčiny;	5. Informační systémy - účel a charakteristika informačního systému nebo služby - veřejné nebo oborové informační systémy a služby - uživatelská rozhraní (např. navigace, přístupnost, jazykové mutace) - uživatelské účty, role, oprávnění a bezpečnost v informačních systémech - datový záznam, entita, atribut a vazba, číselníky a identifikátory - definice procesů, činností a konfigurace informačního systému - zdroje záznamů v informačním systému (např. databáze, souborový systém, síťové služby) - vyhledávání a vizualizace dat (např. třídění, řazení a filtrování, rozpoznávání vzorů a trendů) - hromadné zpracování dat, export a import
- na základě porozumění fungování softwaru efektivně a bezpečně využívá různá uživatelská prostředí; - efektivně a bezpečně využívá vhodné aplikace podle stanoveného cíle.	6. Digitální technologie III. - grafický software - software pro oblast 3D technologií

Školní vzdělávací program pro obor vzdělávání:

68-42-M/01

Bezpečnostně právní činnost

Předmět:

16 Zeměpis

(platnost od 1. 9. 2025)

Pojetí vyučovacího předmětu

Celková hodinová dotace

Zeměpis je vyučován v 1. ročníku – 2 hodiny týdně.

Obecný cíl vyučovacího předmětu

- prohlubování zájmu o studium zeměpisu a vytváření pozitivního vztahu k tomuto předmětu;
- formování geografického myšlení;
- osvojení zásad týmové a samostatné práce;
- výchova k toleranci a porozumění mezi národnostními, náboženskými, rasovými a společenstvími lidí;
- utváření vztahu k přírodě a okolí, k ekologickému cítění;
- uvědomování si odpovědnosti za uchování přírodních systémů, vlastního zdraví a zdraví ostatních lidí;
- uvažování o ekologickém využívání přírodních zdrojů;
- získávání a analýza informací, práce s mapami a odbornou literaturou.

Charakteristika učiva

- pozorování přírodních jevů a hledání souvislostí mezi nimi;
- vymezení souhrnu geografických a mezioborových kompetencí potřebných pro odborníka veřejnosprávní sféry;
- specifikování územních rozdílů v přírodních podmínkách, historickém vývoji, hospodářství, v osídlení, správním rozdělení a ve způsobu života;
- analýza geopolitických změn ve světě a Evropě, integračních a dezintegračních procesů v současném světě;
- vyhledávání a vyhodnocování informací získaných z různých zdrojů (internetu, statistických materiálů, sdělovacích prostředků, odborné literatury);
- orientace v ekonomicko-geografické přehledu ČR a specifikaci regionů ČR;
- rozumění funkci euroregionů a možnosti mezinárodní spolupráce na regionální úrovni;
- vymezení a specifikace místního regionu a jeho postavení v ČR.

Cíle vzdělávání v oblasti citů, postojů, hodnot a preferencí

Výuka zeměpisu směřuje k tomu, aby žáci:

- získali geografickou gramotnost a prohloubili si vědomosti o světě, který je obklopuje;
- vážili si hodnot jiných národních společenství a jejich kultur;
- oprostili se od předsudků ve vztahu k lidem jiné víry a etnického původu;
- cítili potřebu blíže poznávat jiné kultury, např. osobní návštěvou cizí země;

- vážili si dobrého životního prostředí a snažili se je zachovat pro příští generace;
- ocenili důležitost znalosti geografie ve svém budoucím osobním a profesním životě.

Pojetí výuky (výukové strategie)

Skupinová práce, diskuze, výklad, samostatná práce (ve škole nebo doma), využívání map, odborných časopisů, internetu, prezentace, referáty.

Hodnocení výsledků žáků

Žák je hodnocen průběžně v hodinách při ústním a písemném zkoušení za dosaženou úroveň znalostí, za schopnost aplikovat teoretické znalosti na konkrétních případech, za znalost souvislostí s ostatními probíranými tematickými celky a ostatními předměty, za formálně i odborně správné vyjadřování. Žák musí umět diskutovat o problému a svůj názor obhajovat. Hodnotí se také schopnost práce s konkrétními informacemi – vyhledávání zdrojů, jejich zhodnocení, zpracování a použití, aktivita ve výuce. Hodnocení žáka učitelem bude doplňováno sebehodnocením zkoušeného žáka i hodnocením ze strany jeho spolužáků.

Přínos předmětu k rozvoji klíčových kompetencí

Kompetence k učení

Žák by měl být schopen:

- porozumět výkladu a zapisovat si konkrétní zeměpisné informace;
- využívat ke svému učení různé informační zdroje (statistické materiály, obrazový materiál, webové stránky, populárně naučné filmy atd.);
- dokázat vyhledávat, ověřovat a zpracovávat a interpretovat získané informace;
- uplatňovat různé způsoby práce s textem;
- mít pozitivní vztah k učení a vzdělávání;
- znát možnosti svého dalšího vzdělávání.

Kompetence k řešení problémů

Žák by měl být schopen:

- porozumět zadanému úkolu a dokázat klást vhodné otázky;
- navrhnout různé varianty řešení a jejich správnost prokázat vhodnými prostředky a způsoby (odborná literatura, internet, vlastní poznatky);
- spolupracovat a diskutovat s ostatními žáky (týmová práce).

Komunikativní kompetence

Žák by měl být schopen:

- dokázat formulovat své myšlenky srozumitelně, souvisle a výstižně;
- účastnit se aktivně diskusí;
- formulovat a obhajovat své názory a postoje;
- dodržovat odbornou terminologii;
- zaznamenávat písemně podstatné myšlenky a údaje z odborných textů a ústních projevů jiných lidí (přednášek, diskusí, referátů apod.).

Personální a sociální kompetence

Žák by měl být schopen:

- svědomitě plnit zadané úkoly;
- dokázat pracovat v týmu a překládal návrhy na zkvalitnění týmové práce;
- zaujmout stanovisko k návrhu druhých a dokázat ho podpořit;
- adekvátně reagovat na hodnocení svého chování a vystupování a byl schopen přijímat rady i kritiku;
- podpořit příznivé klima ve třídě;
- nepodléhat předsudkům a sociálním stereotypům v jednání s jinými lidmi.

Občanské kompetence a kulturní povědomí

Žák by měl být schopen:

- dodržovat zákony, respektovat specifika jiných kultur;
- vystupovat proti rasové nesnášenlivosti, xenofobii, intoleranci a nacionalismu;
- aktivně se zajímat o dění v ČR a ve světě;
- uvědomoval si multikulturní charakter dnešního světa;
- uznávat tradice svého národa;
- chránit a cílevědomě zlepšovat životní prostředí v nejbližším okolí.

Matematické kompetence při řešení praktických úkolů

Žák by měl být schopen:

- formulovat vztahy mezi jevy a předměty při řešení praktických úkolů;
- vytvářet různé formy grafického znázornění (grafy, tabulky, mapy, diagramy);
- správně používat a převádět běžné jednotky SI.

Digitální kompetence

Žák by měl být schopen:

- ovládat potřebnou sadu digitálních zařízení, aplikací a služeb, včetně nástrojů z oblasti umělé inteligence, využívat je ve školním a pracovním prostředí i při zapojení do veřejného života; digitální technologie a způsob jejich použití nastavovat a měnit podle toho, jak se vyvíjejí dostupné možnosti a jak se mění jeho vlastní potřeby nebo pracovní prostředí a nástroje;
- získávat, posuzovat, spravovat, sdílet a sdělovat data, informace a digitální obsah v různých formátech v osobní či profesní komunitě; k tomu volit efektivní postupy, strategie a způsoby, které odpovídají konkrétní situaci a účelu;
- vytvářet, vylepšovat a propojovat digitální obsah v různých formátech; vyjadřovat se za pomoci digitálních prostředků;
- vyrovnávat se s proměnlivostí digitálních technologií a posuzovat, jak vývoj technologií ovlivňuje společnost, osobní a pracovní život jedince a životní prostředí, zvažuje rizika a přínosy;
- předcházet situacím ohrožujícím bezpečnost zařízení i dat, situacím ohrožujícím jeho tělesné a duševní zdraví i zdraví ostatních; při spolupráci, komunikaci a sdílení informací v digitálním prostředí jednat eticky, s ohleduplností a respektem k druhým.

Aplikace průřezových témat

Občan v demokratické společnosti

Žák by měl být schopen:

- vytvářet demokratické prostředí ve třídě a ve škole (v rámci celého učiva);
- vzájemně se respektovat, spolupráce a dialogu (v rámci celého učiva);
- posílení mediální gramotnosti žáků (v rámci celého učiva);
- vedení k odpovědnosti při sledování osobních i veřejných zájmů (tematický celek: Obyvatelstvo).

Člověk a životní prostředí

Žák by měl být schopen:

- pochopit zásadní význam přírody a životního prostředí pro člověka (v rámci celého učiva);
- získat přehled o způsobech ochrany přírody (tematický celek: Biosféra, Česká republika);
- uvědomit si souvislosti mezi různými jevy v prostředí a lidskými aktivitami, mezi lokálními, regionálními a globálními environmentálními problémy (v rámci celého učiva);
- získat odpovědnost ve vztahu k biosféře, ochraně přírody a přírodních zdrojů;
- osvojit si základní principy šetrného a odpovědného přístupu k životnímu prostředí v osobním a profesním jednání (tematický celek: Vodstvo na Zemi, Zemská atmosféra, Biosféra, Česká republika).

Člověk a svět práce

Žák by měl být schopen:

- uvědomit si význam celoživotního učení jako požadavku pro osobní růst a udržet konkurenceschopnost a profesní restart.

Člověk a digitální svět

Žák by měl být schopen:

- běžně a samozřejmě využívat vhodné digitální technologie a jejich kombinace k naplnění svých potřeb; digitální technologie a způsob jejich použití nastavovat a měnit podle toho, jak se vyvíjejí dostupné možnosti a jak se mění jejich vlastní potřeby;
- vyjadřovat se za pomoci digitálních prostředků a vytvářet a upravovat vlastní digitální obsah v různých formátech; měnit, vylepšovat a zdokonalovat obsah stávajících děl s cílem vytvořit nový, originální a relevantní obsah;
- získávat data, informace a obsah z různých zdrojů v digitálním prostředí; při vyhledávání používat různé strategie; získaná data a informace kriticky hodnotit, posuzovat jejich spolehlivost a úplnost;

Mezipředmětové vztahy

Obsah výuky zeměpisu souvisí s dalšími vyučovacími předměty, zejména v těchto oblastech (i s přihlédnutím k odbornému zaměření školy):

Biologie a ekologie: typy krajín, základní ekologické pojmy, přírodní zdroje energie a surovin, chráněné oblasti, ochrana přírody a krajiny, dopady činností člověka na přírodu;

Občanská nauka: vyspělé, rozvojové státy a jejich problémy, konflikty v soudobém světě, globální problémy, ČR a svět, rasy, etnika, národy;

Fyzika: převody jednotek;

Informatické vzdělávání: počítačová gramotnost, využití internetu, tvorba prezentací;

Český jazyk a literatura: terminologie, slovní zásoba, práce s textem;

Dějepis: historický vývoj zemí, demografický vývoj, evropská koloniální expanze, poválečné uspořádání Evropy a světa;

Chemie: chemické názvosloví;

Matematika: praktické úlohy s využitím procentového počtu, aritmetické operace;

Tělesná výchova: orientace v krajině;

Právo: systém veřejné správy;

Cizí jazyky: reálie zemí dané jazykové oblasti.

Předmět: Zeměpis	
Výsledky vzdělávání	Učivo
1. ročník	
Žák: - využívá pro své profesní potřeby dostupné kartografické produkty a další zdroje informací; - s porozuměním používá geografickou a kartografickou terminologii; - vysvětlí vznik mapy, rozlišuje druhy map; - vypočítá měřítko mapy; - dovede se pomocí kartografických produktů orientovat v daném území; - uvede postup, jak určit polohu místa na Zemi; - aktivně pracuje s internetovými mapami a portály;	1. Úvod do zeměpisu a znázornění Země na mapách - teoretický úvod do problematiky - zdroje zeměpisných informací - vznik map, druhy map - obsah mapy - zeměpisné souřadnice
- popíše přírodní a sociální složky krajinné sféry;	2. Krajina a životní prostředí - přírodní a socioekonomická sféra krajiny - přírodní a kulturní krajina - působení lidí na krajinu a životní prostředí, nástroje společnosti na ochranu životního prostředí
- charakterizuje rozdělení zásob vody na Zemi; - uvede základní charakteristiky povrchových toků; - uvede příklady řek podle režimu odtoku, jezer a přehradních nádrží podle atlasu; - charakterizuje oceány a vysvětlí vznik mořských proudů; - porovná salinitu moří a uvede příčiny její rozdílnosti; - vysvětlí proces vzniku ledovců;	3. Vodstvo na Zemi
- definuje atmosféru, popíše složení a členění atmosféry; - užívá meteorologické výrazy, termíny i jednotky; - definuje základní meteorologické prvky a jevy; - rozliší rozdíl mezi počasím a podnebím; - interpretuje synoptickou mapu; - vysvětlí základní schéma proudění vzduchu na Zemi a vyvodí souvislosti se vznikem podnebných pásů; - dokáže popsat a rozlišit podnebné pásy na Zemi;	4. Zemská atmosféra
- načrtne průřez zemským tělesem a popíše jeho jednotlivé části; - objasní důsledky pohybu litosférických desek;	5. Litosféra a pedosféra

- vysvětlí působení endogenních a exogenních sil na vznik reliéfu; - vyjmenuje půdotvorné činitele; - popíše složky půdy; - vymezí rozdíl mezi druhem a typem půdy; - uvede příklady půdních typů na Zemi v závislosti na nadmořské výšce a zeměpisné šířce;	
- porovná jednotlivé přírodní oblasti na základě jejich charakteristik; - přiřadí podle mapy rozložení přírodních krajín na Zemi; - vymezí kulturní a přírodní krajinu; - objasní, jak ovlivňují kulturní krajiny kvalitu lidského života; - vysvětlí působení lidí na krajinu v lokalitě školy nebo v širší oblasti; - uvede příklady ochrany a rozvoje životního prostředí;	6. Biosféra
- roztrídí obyvatelstvo do věkových skupin; - vysvětlí pojmy demografické stárnutí, věková pyramida, demografická revoluce; - přiřadí podle mapy rozložení ras na Zemi; - vysvětlí pojem rasismus a xenofobie; - vysvětlí pojem migrace a specifikuje důvody migrace; - vyjmenuje faktory, které ovlivňují osídlení; - ukáže na mapě hlavní seskupení obyvatelstva na Zemi;	7. Obyvatelstvo - složení obyvatelstva podle věku, rasy - přirozený a mechanický pohyb obyvatelstva - rozmístění obyvatelstva na Zemi
- uvede příklady ochrany a rozvoje životního prostředí; - vysvětlí, co se rozumí globálními problémy, jak vznikají a jak jim čelit; - objasní rizika současného světa z hlediska obyvatel ČR;	8. Globální problémy lidstva z hlediska geografie
- samostatně hodnotí geografické objekty, systémy, regiony, jevy, procesy podle zvolených kritérií, kategorizuje je podle určitých znaků a zasazuje je do širších přírodních, sociálních, kulturních a ekonomických souvislostí; - správně používá pojmy sídlo, oblast, region, obec a orientuje se v územní organizaci státní správy a v samosprávě obcí; - vyjmenuje kraje ČR a zhodnotí jejich přírodní a socioekonomická specifika; - popíše charakter přírodních poměrů a sociálně-ekonomických jevů a procesů v konkrétní oblasti (regionu); - popíše činnost současných euroregionů a jejich význam;	9. Česká republika a místní region - poloha a postavení ČR v rámci Evropy - přírodní podmínky - specifikace pojmů: sídlo, obec, oblast, region, okres, kraj - územní organizace – regionalizace pro účely státní správy a samosprávy - obyvatelstvo, venkovská a městská sídla - hospodářství ČR - regiony samosprávy, regiony státní správy - sociálně geografický přehled krajů ČR - místní region a jeho postavení v ČR - současné euroregiony

- vyhledá a analyzuje geografické informace z hlediska regionální správy; - charakterizuje konkrétní regionální opatření pro odpovědný přístup při rozvoji a ochraně životního prostředí; - vysvětlí zásady územního plánování a popíše hlavní principy strategického plánování; - podá celkovou geografickou charakteristiku ČR a místního regionu; - používá geografické informační systémy pro potřeby veřejné správy;	- mezinárodní spolupráce v příhraničních oblastech a euroregionech - zásady územního plánování a hlavní principy strategického plánování - ochrana životního prostředí
- rozřídí státy podle formy vlády, územní organizace a ekonomické vyspělosti; - charakterizuje přírodní poměry Evropy s použitím atlasu; - vyhledá informace o struktuře a rozmístění obyvatelstva v atlase a odborné literatuře; - vymezí místa těžby surovin a průmyslové oblasti s použitím atlasu; - zhodnotí ekonomickou situaci evropských států s použitím tabulek, grafů, statistických údajů v odborné literatuře; - vymezí oblasti Evropy a popíše jejich geografickou polohu; - vymezí jádrové a periferní oblasti jednotlivých evropských států; - popíše cíle a struktury EU; - charakterizuje postavení ČR v EU; - vyjmenuje členské státy EU, NATO a vysvětlí přínos evropské integrace pro rozvoj regionu; - charakterizuje problematiku politicko-geografických změn členských států EU v jejich moderní historii i současnosti zhodnotí a reflektuje politicko-geografické dění v rámci EU;	10. Evropa - politicko-geografická a socioekonomická klasifikace států Evropy a členských států EU - přírodní poměry, obyvatelstvo a hospodářství Evropy - oblasti Evropy - členské státy EU, NATO - vývoj evropské integrace, vznik, rozšiřování a rozvoj EU, cíle, strategie a nástroje politiky EU
- porovnává přírodní podmínky světadílů s použitím atlasu; - odvodí s použitím atlasu přírodní rizika regionů; - posoudí vliv přírodních podmínek na hospodářství; - uvede vzájemné podobnosti a odlišnosti jednotlivých států; - analyzuje environmentální, hospodářské a politické problémy států s použitím aktuálních informací z tisku, internetu; - rozlišuje jednotlivé země podle hospodářské vyspělosti; - jmenuje ekonomické regiony vyspělých a rozvojových zemí a určí jejich zaměření;	11. Mimoevropské regiony světa, Aktuální geopolitické změny na mapě světa - přírodní podmínky a hospodářství - srovnávací kritéria států světa - vyspělé postindustriální zóny - industrializace v rozvojovém světě - mezinárodní hospodářské organizace - aktuální geopolitické změny na mapě světa - integrační a dezintegrační procesy - ohniska současných světových nepokojů

Bezpečnostně právní akademie Plzeň, s. r. o., střední škola

Tylova 18, 301 00 Plzeň

- popíše integrační a dezintegrační procesy v současném světě;- uvede funkce hlavních světových hospodářských organizací;- vymezí oblasti politického napětí a diskutuje o příčinách s použitím aktuálních informací z tisku a internetu.	

Školní vzdělávací program pro obor vzdělávání:

68-42-M/01

Bezpečnostně právní činnost

Předmět:

17 Literární seminář

(platnost od 1. 9. 2025)

Pojetí vyučovacího předmětu
Celková hodinová dotace

Předmět je vyučován ve 4. ročníku s hodinovou dotací 1 hodina týdně. Předmět literární seminář navazuje na výuku českého jazyka a literatury. Jsou zde opakovány a prohlubovány vybrané tematické celky z českého jazyka a literatury tak, aby byli žáci připraveni úspěšně vykonat maturitní zkoušku z českého jazyka a literatury.

Obecný cíl vyučovacího předmětu

- prostřednictvím rozboru a interpretace textů z různých funkčních stylů naučit žáky porozumět čtenému textu;
- rozvíjení schopnosti jasně a přesně formulovat myšlenky;
- poskytnout žákům efektivní metody ke zvládnutí studia;
- pěstovat u co největšího počtu žáků schopnost vyhledávat informace a pracovat s nimi, kriticky je hodnotit;
- připomenout žákům znalosti z oblasti literárního vzdělání v oblasti vývoje literatury a uměleckých směrů jednotlivých kulturních epoch;
- využívat jazykových vědomostí a dovedností v praktickém životě, vyjadřovat se srozumitelně a souvisle, formulovat a obhajovat své názory;
- na základě rozboru vybraných textů rozvíjet hodnotovou orientaci žáků, utvářet jejich morální profil a estetické cítění;
- pěstovat u co největší části žáků potřebu číst;
- pomocí znalosti základních literárněvědných poznatků vést žáky k pochopení struktury, významu a funkce literárního díla;
- prohlubovat komunikační dovednosti žáků;
- prohlubování učiva z literární a slohové výchovy;
- vést žáky k funkční a mediální gramotnosti.

Charakteristika učiva

- prohlubování učiva z literární teorie;
- stylistika – slohové postupy, funkční styly, slohové útvary;
- kultivace jazykových projevů žáka;
- práce s uměleckým textem – analýza, reprodukce, interpretace;
- práce s neuměleckým textem – analýza, reprodukce, interpretace;
- aktivní účast na rozvíjení literárních dovedností.

Cíle vzdělávání v oblasti citů, postojů, hodnot a preferencí

- prohlubovat v žácích kladný vztah k mateřskému jazyku;
- vést žáky k pozitivnímu postoji k uměleckým dílům;
- prostřednictvím interpretace literárních děl přispívat k utváření jejich názorů, postojů, zájmů, vkusu a mravního profilu žáka;
- rozvíjet a kultivovat duchovní život žáků;
- motivaci k celoživotnímu vzdělávání;
- důvěru ve vlastní schopnosti a preciznost při práci.

Pojetí výuky (výukové strategie)

- výklad učitele a řízený dialog;
- samostatná práce individuální i skupinová;
- samostatná domácí práce;
- společná četba literárních textů (uměleckých a neuměleckých);
- individuální četba literárních textů (uměleckých a neuměleckých);
- rozbor a interpretace literárních textů (uměleckých a neuměleckých);
- multimediální metody (podle možností využití počítače, videa, DVD, dataprojektoru, interaktivní tabule);
- stylistická cvičení;
- rétorická cvičení.

Hodnocení výsledků žáků

V předmětu literární seminář je hodnocena obsahová správnost a použití vhodných gramatických a stylistických prostředků, a to v projevu ústním i písemném, součástí je hodnocení pravopisné správnosti. Hodnocení žáků bude prováděno na základě ústního zkoušení a různých forem písemného testování. Klademe důraz na porozumění učivu a schopnost aplikovat teoretické poznatky na praktických ukázkách. Žáci jsou také hodnoceni za práci v hodině.

Nejčastěji používanými formami zkoušení znalostí, ze kterých vyjdou podklady pro klasifikaci, budou:

- ústní zkoušení;
- písemné testy;
- prezentace individuálních i skupinových prací;
- interpretace literárního textu.

Hodnocení žáka učitelem bude doplňováno sebehodnocením zkoušeného žáka i hodnocením ze strany jeho spolužáků. Konečnou klasifikaci určí učitel. Kritéria hodnocení jsou dána klíčovými kompetencemi a vnitřním řádem školy.

Přínos předmětu k rozvoji klíčových kompetencí

Kompetence k učení

Žák by měl být schopen:

- mít pozitivní vztah k učení a vzdělávání;
- ovládat různé techniky učení, umět si vytvořit vhodný studijní režim a podmínky;

- uplatňovat různé způsoby práce s textem (zvláště studijní a analytické čtení), umět efektivně vyhledávat a zpracovávat informace; být čtenářsky gramotný;
- s porozuměním poslouchat mluvené projevy (např. výklad, přednášku, proslov), pořizovat si poznámky;
- využívat ke svému učení různé informační zdroje, včetně svých zkušeností i zkušeností jiných lidí;
- sledovat a hodnotit pokrok při dosahování cílů svého učení, přijímat hodnocení výsledků svého učení od jiných lidí;
- znát možnosti svého dalšího vzdělávání, zejména v oboru a povolání.

Kompetence k řešení problémů

Žák by měl být schopen:

Vzdělávání směřuje k tomu, aby absolventi byli schopni vyjadřovat se v písemné i ústní formě v různých učebních, životních i pracovních situacích, tzn. že absolventi by měli:

- porozumět zadání úkolu nebo určit jádro problému, získat informace potřebné k řešení problému;
- uplatňovat při řešení problémů různé metody myšlení a myšlenkové operace;
- volit prostředky a způsoby (pomůcky, studijní literaturu, metody a techniky) vhodné pro splnění jednotlivých aktivit, využívat zkušenosti a vědomosti nabyté dříve;
- spolupracovat při řešení problémů s jinými lidmi (týmové řešení).

Komunikativní kompetence

Žák by měl být schopen:

- vyjadřovat se přiměřeně účelu jednání a komunikační situaci v projevech mluvených i psaných a vhodně je prezentovat;
- rozebrat a interpretovat text;
- účastnit se aktivně diskuzí;
- formulovat své myšlenky srozumitelně a souvisle, v písemné podobě přehledně a jazykově správně;
- zaznamenávat písemně podstatné myšlenky a údaje z textů a projevů jiných lidí (přednášek, diskusí, porad apod.);
- kultivovaně se vyjadřovat v souladu se zásadami kulturního projevu;
- používat spisovný jazyk v konkrétních společenských situacích, které to vyžadují.

Personální a sociální kompetence

Žák by měl být schopen:

- posuzovat reálně své fyzické a duševní možnosti, odhadovat důsledky svého jednání a chování v různých situacích;
- stanovovat si cíle a priority podle svých osobních schopností, zájmové a pracovní orientace a životních podmínek;
- reagovat adekvátně na hodnocení svého vystupování a způsobu jednání ze strany jiných lidí, přijímat radu kritiku;
- ověřovat si získané poznatky, kriticky zvažovat názory, postoje a jednání jiných lidí;
- mít odpovědný vztah ke svému zdraví, pečovat o svůj fyzický i duševní rozvoj, být si vědom důsledků nezdravého životního stylu a závislostí;

- pracovat v týmu a podílet se na realizaci společných pracovních a jiných činností;
- přijímat a odpovědně plnit svěřené úkoly;
- podněcovat práci v týmu vlastními návrhy na zlepšení práce a řešení úkolů, nezaújatě zvažovat návrhy druhých;
- přispívat k vytváření vstřícných mezilidských vztahů a k předcházení osobním konfliktům, nepodléhat předsudkům a stereotypům v přístupu k druhým;
- efektivně se učit a pracovat;
- vyhodnocovat dosažené výsledky a pokrok;
- tolerovat a respektovat odlišné názory druhých, jejich umělecký vkus;
- uplatňovat získané jazykové poznatky v osobním i pracovním životě;
- rozpoznat hodnotné umělecké dílo od braku a kýče;
- posoudit ovlivňovací techniky médií a případně využít mediální obsahy pro rozvoj vlastní osobnosti;
- být schopen porozumět demokratickým a humanistickým myšlenkám českých i světových autorů.

Digitální kompetence:

Žák by měl být schopen:

- ovládat potřebnou sadu digitálních zařízení, aplikací a služeb, včetně nástrojů z oblasti umělé inteligence, využívat je ve školním a pracovním prostředí i při zapojení do veřejného života; digitální technologie a způsob jejich použití nastavovat a měnit podle toho, jak se vyvíjejí dostupné možnosti a jak se mění jeho vlastní potřeby nebo pracovní prostředí a nástroje;
- získávat, posuzovat, spravovat, sdílet a sdělovat data, informace a digitální obsah v různých formátech v osobní či profesní komunitě; k tomu volit efektivní postupy, strategie a způsoby, které odpovídají konkrétní situaci a účelu;
- vytvářet, vylepšovat a propojovat digitální obsah v různých formátech; vyjadřovat se za pomoci digitálních prostředků;
- předcházet situacím ohrožujícím bezpečnost zařízení i dat, situacím ohrožujícím jeho tělesné a duševní zdraví i zdraví ostatních; při spolupráci, komunikaci a sdílení informací v digitálním prostředí jednat eticky, s ohleduplností a respektem k druhým.

Aplikace průřezových témat

Občan v demokratické společnosti:

- rozvoj funkční gramotnosti;
- úcta k materiálním i duchovním hodnotám;
- rozvoj schopnosti vyhledávat informace a pracovat s nimi;
- dovednost jednat s lidmi;
- orientace v masových médiích (informatika);
- rozvoj komunikativních a personálních kompetencí;
- práce s informacemi.

Člověk a životní prostředí

- pochopení problematiky vztahu člověka a prostředí v souvislosti s vybranou četbou (rozbor literárního textu);

- získání odpovědnosti ve vztahu k biosféře, ochraně přírody a přírodních zdrojů (v souvislosti s vybranými literárními díly).

Člověk a svět práce

- sebereflexe ve vztahu k osobním profesním a vzdělávacím plánům, mimoškolním aktivitám, přístupu k učení a studijním výsledkům, schopnostem, vlastnostem i zdravotním předpokladům;
- písemná i verbální prezentace v prostředí trhu práce – formy aktivního hledání práce, zpracování žádosti o zaměstnání, formy životopisů a motivačních dopisů a jejich vytvoření, praktická příprava na jednání s potenciálním zaměstnavatelem, přijímací pohovor a výběrové řízení;
- význam celoživotního učení jako požadavku pro osobní růst a udržení konkurenceschopnosti a profesní restart.

Člověk a digitální svět

- schopnost vyjádřit se za pomoci digitálních prostředků a vytvářet a upravovat vlastní digitální obsah v různých formátech; měnit, vylepšovat a zdokonalovat obsah stávajících děl s cílem vytvořit nový, originální a relevantní obsah;
- získávat data, informace a obsah z různých zdrojů v digitálním prostředí; při vyhledávání používat různé strategie; získaná data a informace kriticky hodnotit, posuzovat jejich spolehlivost a úplnost;
- komunikovat prostřednictvím různých digitálních technologií a přizpůsobovat prostředky komunikace danému kontextu;
- sdílet prostřednictvím digitálních technologií data, informace a obsah s ostatními; používat digitální technologie pro spolupráci a společné vytváření zdrojů a znalostí;
- znát a uplatňovat právní normy v digitálním prostředí včetně norem týkajících se ochrany citlivých a osobních údajů, duševního vlastnictví a kybernetické bezpečnosti;
- při interakcích v digitálním prostředí respektovat pravidla chování a jednat eticky, respektovat kulturní rozmanitost; aktivně vystupovat proti nepřijatelnému jednání v online světě; s daty získanými prostřednictvím různých nástrojů a služeb, v různém digitálním prostředí pracovat s ohledem na dobrou pověst svou i ostatních;
- využívat digitální technologie k vlastnímu vzdělávání a osobnímu rozvoji; budovat si osobní vzdělávací prostředí; být schopni rozpoznat, kdy je třeba vlastní digitální kompetence zdokonalit nebo aktualizovat, orientovat se v aktuálním dění v oblasti kybernetické bezpečnosti; být schopni podpořit ostatní v rozvoji jejich digitálních kompetencí a předat základní bezpečnostní rady a doporučení.

Mezipředmětové vztahy

Dějepis: historické pozadí dané doby, umělecké směry doby;

Aplikovaná psychologie: charakteristika postav;

Občanská nauka: vývoj společnosti a jejích hodnot;

Informatické vzdělávání: práce s informacemi a jejich ověřování;

Anglický jazyk: vývoj anglické literatury;

Německý jazyk: vývoj německé literatury;

Ruský jazyk: vývoj ruské literatury;

Právo: zákoníky, jednání postav;

Bezpečnostně právní akademie Plzeň, s. r. o., střední škola

Tylova 18, 301 00 Plzeň

Technika administrativy: administrativní styl.

Předmět: Literární seminář	
Výsledky vzdělávání	Učivo
4. ročník	
Žák - rozezná umělecký text od neuměleckého; - vystihne charakteristické znaky různých literárních textů a rozdíly mezi nimi; - text interpretuje a debatuje o něm; - konkrétní literární díla klasifikuje podle základních druhů a žánrů; - při rozboru textu uplatňuje znalosti z literární teorie; - rozlišuje spisovný jazyk, hovorový jazyk, dialekty a stylově příznakové jevy a ve vlastním projevu volí prostředky adekvátní komunikační situaci; - vyjadřuje se věcně správně, jasně a srozumitelně; - vystihne charakteristické znaky různých druhů textů a rozdíly mezi nimi; - rozpozná funkční styl, dominantní slohový postup a v typických příkladech slohový útvar; - posoudí kompozici textu, jeho slovní zásobu a skladbu; - prokáže svůj celkový přehled o slohových postupech a útvarech; - dokáže vhodně volit a kombinovat slohové postupy a útvary s ohledem na komunikační situaci; - zařadí typická díla do jednotlivých uměleckých směrů a příslušných historických období; - zhodnotí význam daného autora i díla pro dobu, v níž tvořil, pro příslušný umělecký směr i pro další generace; - vyjádří vlastní prožitky z recepce daných uměleckých děl; - samostatně vyhledává informace v této oblasti.	1. Práce s literárními texty (v průběhu celého roku) 2. Opakování literární terminologie 3. Slohové postupy, funkční styly, slohové útvary 4. Rozbor neuměleckých textů 5. Literatura světová a česká do konce 18. století 6. Literatura světová a česká do konce 19. století 7. Literatura světová 20. a 21. století 8. Literatura česká 20. a 21. století

Školní vzdělávací program pro obor vzdělávání:

68-42-M/01

Bezpečnostně právní činnost

Předmět:

18 Právo

(platnost od 1. 9. 2025)

Pojetí vyučovacího předmětu

Celková hodinová dotace

Předmět je vyučován v 1. až 4. ročníku s hodinovou dotací 3 hodiny týdně, celkem tedy 12 hodin.

Obecný cíl vyučovacího předmětu

Předmět právo má poskytnout žákům obecný přehled o právním systému a právním řádu České republiky a naučit je pracovat s právními prameny. Vzhledem k tomu, že pojetí vyučovacího předmětu by mělo být ucelené, zahrnuje v sobě jak téma „**člověk a právo**“, tak i obsahový okruh „**právo a veřejná správa**“. Žák by měl získat znalosti z oblasti teorie státu a práva, ústavního práva, občanského a rodinného práva, především však z oblasti správního a trestního práva. Žák by se měl umět správně orientovat a řešit běžné právní problémy osobního i profesního života. Právní řád České republiky bohužel vykazuje značný pohyb, kdy novelizace právních předpisů je na denním pořádku. Vzhledem k této situaci je nutno vést žáky ke schopnosti pracovat s právními prameny, transformovat je do příkladů z praxe. Tato schopnost předpokládá vedení žáka k práci s tiskem a využití počítačových programů včetně ASPI (autorizovaný systém právních informací), jakož i dovednosti vyhledávat informace na stránkách jednotlivých ministerstev, popřípadě dalších orgánů státní správy. Výchovným záměrem je vést žáky k pochopení úlohy státu a významu práva v demokratické společnosti. Předmět právo klade důraz nejen na rozvoj logického myšlení žáků, ale především na prohloubení komunikativních schopností žáka, který při výuce předmětu získává dovednost pracovat s právními termíny, přesně a správně formulovat své myšlenky a na tomto základě rozvíjí své komunikativní schopnosti. Vzhledem k zaměření studia je značná váha kladena především na oblast občanského soudního řízení a správního řízení. Žák chápe rozdíl v těchto řízeních, je schopen podat podání k soudu, zpracovat odvolání atd. Ve správním řízení zná průběh tohoto řízení a v každé jeho fázi je schopen vyhotovit potřebné písemnosti a tyto aplikovat do praxe. Orientuje se v systému veřejné správy, správních orgánů a orgánů územní samosprávy a je schopen využívat aplikační programy ve vybraných agendách státní správy a samosprávy.

Charakteristika učiva

Žák získá během svého čtyřletého studia předmětu dovednosti pracovat s právními prameny a operovat s právními pojmy. Učivo je rozvrženo dle stoupající obtížnosti a vzájemné návaznosti, takže žák získává nejdříve znalosti z právní terminologie a ústavního práva. Na tyto základy navazují znalosti z práva občanského, rodinného, pracovního, obchodního a živnostenského. V oblasti správního práva, přestupkového řízení a především trestního práva

hmotného a trestního práva procesního a správního řízení je kladen vyšší důraz na zvládnutí problematiky se schopností praktické aplikace. Ve výuce je nutné přihlížet k učivu jiných předmětů, které s předmětem právo souvisejí, především k předmětu katastrální správa a právní administrativa.

Cíle vzdělávání v oblasti citů, postojů, hodnot a preferencí

Vzdělávání směřuje k tomu, aby absolvent:

- rozpoznal protiprávní chování a jednání a uměl je právně kvalifikovat;
- dovedl zahájit a vést trestní a správní řízení zejména o trestných činech a přestupcích dle právní kvalifikace a v rozsahu daných kompetencí;
- prováděl nezbytná šetření ve věci včetně dokazování;
- vedl příslušnou právní dokumentaci;
- navrhoval právní postupy, orientoval v potřebných informacích a pracoval s nimi uvážlivě;
- byl schopen používat prostředky informační a komunikační technologie ke komunikaci, pro získávání a zpracování informací v oblastech právních disciplín;
- měl aktivní přístup k řešení šetřených problémů spojených s profesním životem ve státní správě či samosprávě;
- reagoval na změny zákonů týkajících se bezpečnostně právní činnosti;
- odhadoval důsledky protiprávního jednání;
- navrhoval a zdůvodňoval postupy určené k zabránění protiprávnímu jednání;
- se snažil jednat a komunikovat slušně a odpovědně se svým okolím, dodržoval pravidla kulturního chování a společenského vystupování;
- respektoval lidská práva obsažená v Ústavě ČR a LZPS;
- využíval svých právních znalostí pro pomoc občanům;
- byl si vědom nutnosti rozvíjet své osobnostní vlastnosti, ale i znalosti pro zkvalitnění potřeb státní správy a samosprávy.

Pojetí výuky (výukové strategie)

Výuka předmětu právo je rozčleněna do čtyřletého studia a klade důraz na sepětí teorie a praxe. Proto je nutné v rámci výuky předmětu připravit pro žáky besedy s policejními orgány, státními zástupci, právníky, soudci a pracovníky orgánů státní správy a samosprávy. Vhodná je i účast na soudním jednání, nebo na veřejném jednání zastupitelských orgánů. Praktické využití má prohloubit odborná praxe ve druhém, třetím a čtvrtém ročníku, ale také výuka navazujícího předmětu – právní administrativa a katastrální správa. Spojení teoretických vědomostí s praktickými dovednostmi musí žáci prokázat i v rámci projekčních dnů, kde mají v praxi realizovat své teoretické znalosti, které jsou pro žáky důležité i pro úspěšné splnění maturitní zkoušky z předmětu právo. Učivo je rozděleno do dvaceti tematických celků. Velký význam je kladen na důkladné opakování učiva, shrnutí, zobecnění poznatků a praktické dovednosti při právních činnostech.

Hodnocení výsledků žáků

Předmět právo klade důraz na rozvoj komunikativních schopností žáka, a proto by při hodnocení měla být stěžejním ukazatelem ústní zkouška. Toto zkoušení, které by mělo být minimálně jednou u každého tematického celku, by mělo doplňovat testové a písemné zkoušení. V písemném zkoušení hodnotí vyučující především žákovu samostatnost, schopnost pracovat s právními prameny a věcnou správnost řešení problémových úkolů, zaměřených především na

praktickou realizaci. Součástí hodnocení musí být přihlédnutí k seminární práci zaměřené na rozvoj logického myšlení žáka a také hodnocení smluvních partnerů při konání odborné praxe v jednotlivých ročnících.

Přínos předmětu k rozvoji klíčových kompetencí

Kompetence k učení

Žák by měl být schopen:

- jednat odpovědně, samostatně a iniciativně nejen ve vlastním zájmu, ale i v zájmu veřejném;
- dbát na dodržování zákonů a pravidel chování, respektovat práva a osobnost jiných lidí, vystupovat proti nesnášenlivosti, xenofobii a diskriminaci;
- jednat v souladu s morálními principy, přispívat k uplatňování demokratických hodnot;
- aktivně se zajímat o vývoj práva v ČR, jakož i politické a společenské dění nejen u nás i ve světě, ale i o veřejné záležitosti lokálního charakteru.

Kompetence k řešení problémů

Žák by měl být schopen:

- zpracovávat právní texty především v oblasti občanského a správního práva, různé pracovní materiály, při kterých se snažit dodržovat jazykové i stylistické normy a používali odbornou terminologii;
- orientovat se v našem právním systému a právním řádu, rozumět základním právním pojmům, pracovat se zdroji právních informací;
- znát působnost a strukturu orgánů státní správy a samosprávy.

Komunikativní kompetence

Žák by měl být schopen:

- pracovat s počítačovými programy pro státní správu a samosprávu;
- uplatňovat dovednosti ze sociální a řečové komunikace při ústním a písemném styku s občany a s institucemi;
- osvojit si základní vědomosti a dovednosti potřebné pro rozvíjení vlastních podnikatelských aktivit;
- umět vhodně komunikovat s budoucími zaměstnavateli;
- dodržovat příslušné právní předpisy týkající se bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a požární ochrany, hygienické předpisy a zásady.

Občanské kompetence a kulturní povědomí

Žák by měl být schopen:

- jednat odpovědně, samostatně a iniciativně nejen ve vlastním zájmu, ale i ve veřejném zájmu;
- dodržovat zákony, respektovat práva a osobnost druhých lidí (popř. jejich kulturní specifika), vystupovat proti nesnášenlivosti, xenofobii a diskriminaci;
- jednat v souladu s morálními principy a zásadami společenského chování, přispívali k uplatňování hodnot demokracie;
- zajímat se aktivně o politické a společenské dění u nás a ve světě;

- uznávat hodnotu života, uvědomovat si odpovědnost za vlastní život a spoluodpovědnost při zabezpečování ochrany života a zdraví ostatních;

Digitální kompetence

Žák by měl být schopen:

- ovládat potřebnou sadu digitálních zařízení, aplikací a služeb, včetně nástrojů z oblasti umělé inteligence, využívat jí ve školním a pracovním prostředí i při zapojení do veřejného života; digitální technologie a způsob jejich použití nastavovat a měnit podle toho, jak se vyvíjejí dostupné možnosti a jak se mění jeho vlastní potřeby nebo pracovní prostředí a nástroje;
- získávat, posuzovat spravovat sdílet a sdělovat data, informace a digitální obsah v různých formátech v osobní či profesní komunitě; volit efektivní postupy, strategie a způsoby, které odpovídají konkrétní situaci a účelu;
- vytvářet, vylepšovat a propojovat digitální obsah v různých formátech; vyjadřovat se za pomoci digitálních prostředků;
- navrhnout prostřednictvím digitálních technologií taková řešení, která pomohou vylepšit postupy či technologie či jejich části; dokáže poradit ostatním s běžnými technickými problémy;
- vyrovnávat se s proměnlivostí digitálních technologií; zvažovat rizika a přínosy;
- předcházet situacím ohrožujícím bezpečnost zařízení i dat, situacím ohrožujícím své tělesné a duševní zdraví i zdraví ostatních; při spolupráci, komunikaci a sdílení informací v digitálním prostředí jednat eticky, s ohleduplností a respektem k druhým.

Aplikace průřezových témat

Průřezové téma je začleněno v rámcovém vzdělávacím programu do cílů vzdělávání a výsledků vzdělávání v různých souvislostech. Získané vědomosti a dovednosti se v průřezovém tématu propojují a doplňují tak, aby vznikl ucelený obraz ukazující složitost souvislostí v přírodě, ve společnosti, mezi přírodou a člověkem a jeho životním prostředím. Toto téma se promítne do výuky trestního a správního práva v rámci třetího a čtvrtého ročníku a přínos průřezového tématu je:

- informativní, směřující k získání potřebných znalostí a dovedností, jejich chápání a hodnocení, kdy se žák seznámí s tím, jak stát prostřednictvím práva přistupuje k ochraně životního prostředí;
- budou znát jednotlivé skutkové podstaty trestných činů a správních deliktů vázajících se k životnímu prostředí;
- na modelových situacích budou schopni z pozice státní správy posoudit, které jednání naplňuje tyto skutkové podstaty a jaké tresty za takové jednání jsou zákonem stanoveny.

Občan v demokratické společnosti

Výchova k demokratickému občanství se zaměřuje na vytváření a upevňování takových postojů a hodnotové orientace žáků, které jsou potřebné pro fungování a zdokonalování demokracie. K odpovědnému a demokratickému občanství je třeba mít dostatečně rozvinuté klíčové kompetence, proto výchova k odpovědnému a aktivnímu občanství v demokratické společnosti zahrnuje vědomosti a dovednosti z těchto oblastí:

- v prvním ročníku v rámci „Teorie státu a práva“ a „Ústavního práva“ se žáci seznámí se základy demokratické společnosti; na příkladech si vysvětlí rozdíl v demokratickém a nedemokratickém pojetí státu;
- stát, politický systém, politika, soudobý svět – aktuální politické otázky budou v rámci výuky probírány stimulovaným zasedáním parlamentu a činností orgánů moci výkonné, vytvoření fiktivního obecního úřadu, v jehož činnosti budou žáci realizovat praktickou aplikaci práva ve vztahu k probírané látce v daném ročníku;
- komunikace, vyjednávání, řešení konfliktů – zásadní problémy občanské společnosti především ve vztahu správního práva, tedy kontaktu občan – stát budou probírány v modelových situacích daného fiktivního obecního úřadu;
- společnost – jednotlivec a společenské skupiny, kultura, náboženství;
- morálka, svoboda, odpovědnost, tolerance, solidarita – forma projektové výuky k základním tématům lidských svobod, postavení člověka ve společnosti, což žákům umožní zvýšit jejich aktivitu a angažovanost při osvojování si základních postulátů demokratické společnosti. Rozvíjení znalostí v občanském právu umožní žákům lépe pochopit postavení občana v demokratické společnosti z hlediska jeho práva, svobod, ale i odpovědnosti vůči druhým;
- etická výchova – zvýšená pozornost bude věnována správné pozitivní hodnotové orientaci žáků a rozvíjení jejich osobních a sociálních kompetencí především ve vztahu k demokratickému občanství.

Člověk a svět práce

individuální příprava na pracovní trh – vybavit žáka praktickými dovednostmi a informacemi pro jeho budoucí pracovní život tak, aby byl schopen efektivně reagovat na dynamický rozvoj trhu práce a měnící se požadavky na pracovníky.

- svět vzdělávání – vzdělávání žáků zejména při výuce pracovního, obchodního a živnostenského práva v rámci druhého ročníku, vést žáka k osobní odpovědnosti za vlastní život a naučit žáka formulovat své profesní cíle, plánovat a cílevědomě vytvářet profesní kariéru podle svých potřeb a schopností;
- význam celoživotního učení jako požadavku pro osobní růst a udržení konkurenceschopnosti a profesní restart;
- podpora státu ve sféře zaměstnanosti – zprostředkovatelské služby při hledání práce, pracovní agentury, služby úřadu práce, prezentace v prostředí trhu práce – praktická příprava na jednání s potenciálním zaměstnavatelem, přijímací pohovor a výběrové řízení;
- v oblasti soukromého podnikání budou připraveni teoreticky, ale i prakticky na založení firmy či živnostenského podnikání;
- zákoník práce, formy pracovního vztahu, práva a povinnosti zaměstnance a zaměstnavatele. V rámci řízené výuky, se žáci seznámí se svými právy, ale i povinnostmi ve vztahu, zaměstnanec – zaměstnavatel.

Člověk a životní prostředí

Udržitelný rozvoj patří mezi priority EU včetně naší republiky. Nezbytným předpokladem jeho realizace je příprava budoucí generace:

- k myšlení a jednání v souladu s principy udržitelného rozvoje;
- k vědomí odpovědnosti za udržení kvality životního prostředí a jeho jednotlivých složek;

- k účtě k životu ve všech jeho formách.

Člověk a digitální svět:

Žák by měl být schopen:

- využívat digitální technologie, jejich vnímání a práci s nimi v politickém, sociálním, právním a ekonomickém kontextu;
- vyhledávat příležitosti k zapojení se do občanského života prostřednictvím vhodných digitálních technologií a služeb, např. při komunikaci s úřady;
- znalost a uplatňování právní normy v digitálním prostředí včetně norem týkajících se ochrany citlivých a osobních údajů a kybernetického prostředí pro budoucí profesní a osobní rozvoj;
- vyjadřovat se za pomoci digitálních prostředků a vytvářeli a upravovali vlastní digitální obsah v různých formátech.

Mezipředmětové vztahy

Předmět právo úzce souvisí s předmětem právní administrativy, kterému tvoří teoretický základ. V rámci praktické aplikace práva v podobě vytvoření fiktivního obecního úřadu, naváže mezipředmětové vztahy s předměty:

Technika administrativy: zpracování právních dokumentů;

Informatické vzdělávání: počítačová gramotnost, využití internetu, vytváří, vylepšuje a propojuje digitální obsah v různých formátech; vyjadřuje se za pomoci digitálních prostředků;

Sociální politika; podpora státu ve sféře zaměstnanosti.

Právo	
Výsledky vzdělávání	Učivo
1. ročník	
Žák: - je schopen vysvětlit pojem právní stát, jeho znaky a funkce, formy vlády a druhy demokracií; - popíše dělbu moci ve státě; - rozumí pojmu demokratická a nedemokratická forma vlády; - chápe pojem demokracie jako cesty ke svobodě člověka;	1. Základní pojmy teorie státu - znaky státu - funkce státu - demokracie
- definuje pojem právo a právní norma, systém práva; - používá základní právní terminologii; - vysvětlí, z čeho se skládá právní norma; - rozlišuje normativní právní akty, jejich platnost a účinnost; - vysvětlí základy právních vztahů; - je schopen popsat velké právní systémy a vysvětlí, v čem se liší evropský kontinentální právní systém od anglo-amerického právního systému;	2. Základní pojmy teorie práva - vznik a pojem práva - systém práva - funkce práva - právo a morálka - právní vědomí - právní řád - prameny práva - typy právních kultur - právní normy - normativní právní akt - výklad práva
- popíše Ústavu ČR, její strukturu, charakterizuje ústavní pořádek ČR; - je schopen vyjádřit vlastními slovy dělbu moci a rozlišit úkoly moci zákonodárné, výkonné a soudní; - zná zákonodárný proces a ví, jak vznikají zákony v ČR, kdo je navrhuje, jak jsou projednávány, schvalovány a vyhlašovány; - umí popsat postavení prezidenta republiky v rámci výkonné moci a jeho kompetence; - popíše činnost a úkoly soudů;	3. Ústavní právo - ústavní právo a jeho prameny - struktura Ústavy ČR - moc zákonodárná - parlament ČR - legislativní proces - moc výkonná - prezident - vláda - moc soudní - organizace a úkoly soudů
- je připraven vysvětlit důvody vzniku Listiny základních práv a svobod a její návaznost na mezinárodní dokumenty; - definuje LZPS jako základ veškerých práv občanů; - charakterizuje základní lidská práva a svobody člověka a jejich nutnou existenci dokáže obhájit a aplikovat v bezpečnostně právní činnosti;	4. Listina základních práv a svobod - vznik a význam LZPS - systematika LZPS

- vysvětlí postavení státního zastupitelství, ví, kdo to je státní zástupce a jaké jsou jeho úkoly; - popíše funkci advokáta a jeho úkoly, vysvětlí postavení advokátní komory; - je schopen popsat činnost a úkoly notáře, zná funkci notářské komory; - popíše činnost a úkoly probační a mediační služby;	5. Správní právo - pojem, prameny, subjekty a dělení správního práva - veřejná správa a její dělení - územní samospráva ČR, obce a kraje
- definuje pojem a popíše systém správního práva; - vysvětlí jeho vztah k dalším právním odvětvím; - pracuje se základními prameny a normami správního práva; - popíše jednotlivé subjekty správního práva; - vysvětlí fungování státní správy a samosprávy; - porovná činnost veřejné správy a územní samosprávy, popíše úkoly a členění územní samosprávy; - definuje obecní zřízení, vysvětlí rozdíl v úkolech samostatné a přenesené působnosti a popíše právní akty, které obec vydává; - popíše orgány obce a jejich úkoly; - definuje krajské zřízení, vysvětlí rozdíl v úkolech samostatné a přenesené působnosti a popíše právní akty, které kraj vydává; - popíše orgány kraje a jejich úkoly; - pracuje se zdroji informací, orientuje se ve webových stránkách krajů a obcí a zde nalézá potřebné informace.	6. Správní právo - pojem, prameny, subjekty a dělení správního práva - veřejná správa a její dělení - územní samospráva ČR, obce a kraje
2. ročník	
Žák: - chápe význam občanského práva, umí ho definovat a zařadit do systému práv a v ČR; - správně pracuje s pojmy občanského práva; - vysvětlí, kdo je subjektem v občanském právu; - charakterizuje občanskoprávní vztahy; - ví, jak funguje zastoupení v občansko-právních vztazích, je schopen napsat plnou moc ke konkrétnímu úkonu; - je schopen vysvětlit vznik právních vztahů a uvést příklady možných rozdílů, mezi právními úkony a právními událostmi; - vysvětlí základy věcných práv; - vysvětlí, co to je vlastnické právo, jaké oprávnění a povinnosti vyplývají z vlastnictví; - umí specifikovat různé druhy vlastnictví; - chápe vznik společného jmění manželů, ví, co patří a co nepatří do SJM; - popíše nabývání vlastnického práva děděním;	1. Občanské právo - pojem a struktura Občanského zákoníku - subjekty občanského práva - občanskoprávní vztahy - zastupování a účel právní moci - věcná práva - vlastnické právo a držba - ochrana vlastnického práva - odpovědnost za škodu a bezdůvodné obohacení - společné jmění manželů - dědické právo

- na příkladech popíše možnosti ochrany vlastnického práva, vysvětlí zásady odpovědnosti za škodu a zásady bezdůvodného obohacení;	
- vysvětlí, co to je závazkové právo, jak vznikají závazky a co to je princip smluvní svobody; - zná oprávnění a povinnosti občana v případě předcházení hrozcím škodám; - specifikuje, kdy vzniká odpovědnost občana za škodu; - vysvětlí změny závazků a je schopen navrhnout možnost zajištění závazku, uvede příklady, jak závazky zanikají; - dovede hájit své spotřebitelské zájmy (například podáním reklamace); - zpracuje vybrané občanskoprávní smlouvy a návrhy;	2. Závazkové právo - vznik závazkových vztahů a jeho prvky - změny, zajištění a ukončení závazků - závazky z deliktů - reklamační řízení v ČR - druhy smluv v občanském právu
- popíše vznik manželství a povinnosti vznikající tímto aktem mezi manžely, ví, jak zákon řeší určování otcovství; - je schopen vysvětlit kdy manželství vzniknout nemůže; - zná pojmy osvojení, poručnictví, pěstounství a opatrovnictví; - umí popsat vzájemné vyživovací povinnosti mezi rodiči a dětmi; - vymezí vzájemné vztahy mezi členy rodiny; - zpracuje vybrané návrhy a dohody z oblasti rodinného práva;	3. Rodinné právo - manželství – vznik, zánik - vztahy mezi rodiči a dětmi - určení rodičovství - náhradní rodinná péče - vyživovací povinnost
- vysvětlí, co to jsou korporace a jak se dělí podle občanského zákoníku; - správně používá základní pojmy související s obchodními korporacemi; - popíše možnosti vzniku korporací a definuje způsoby, jak korporace může zaniknout; - definuje jednotlivé obchodní společnosti a družstvo; - vyjmenuje orgány obchodních společností a popíše jejich funkce; - vysvětlí, co to je družstvo, a uvede příklady uplatnění této specifické formy ve společnosti; - vysvětlí, k čemu slouží obchodní rejstřík, kdo ho vede a co je jeho obsahem; - předvede schopnost aplikovat nabyté znalosti, vstoupit pomocí internetu do obchodního rejstříku a zde vyhledat konkrétní obchodní subjekty a analyzovat vyhledané informace;	4. Obchodní korporace - podnikání - korporace, jejich druhy, vznik a zánik - obchodní společnosti a družstvo - obchodní rejstřík
- definuje pojem hospodářská soutěž; - umí vysvětlit, kdo jsou soutěžitelé a co to je relevantní trh;	5. Hospodářská soutěž

- je schopen stanovit, které jednání může být považováno za zneužívání hospodářské soutěže; - identifikuje jednání, které může být považováno za nekalou soutěž; - popíše možnosti a formy ochrany hospodářské soutěže;	
- správně užívá základní pojmy související s živnostenským právem; - definuje živnost, druhy živností a vysvětlí podmínky pro udělení jednotlivých živností; - vyjmenuje podmínky provozování živnosti; - ví, jakým způsobem může živnost zaniknout; - uvede působnost při rozhodování ve věcech živnostenského podnikání; - popíše, co znamená neoprávněné podnikání a jaké je definováno;	6. Živnostenské právo - pojem živnosti - druhy živnosti - podmínky provozování živnosti - živnostenská kontrola a neoprávněné podnikání
- definuje základní principy občanského soudního řízení; - definuje rozdíl mezi sporným a nesporným řízením; - pojmenuje jednotlivé účastníky řízení a vysvětlí jejich postavení a práva; - uvede obecné náležitosti žaloby a připraví jednoduchý návrh žaloby k soudu; - vysvětlí různé možnosti ukončení občanského soudního řízení; - popíše, co to je právní moc, kdy rozhodnutí nabývá právní moci, a vysvětlí, kdy je rozhodnutí vykonatelné; - porovná odvolání a mimořádné opravné prostředky a vysvětlí podmínky pro jejich uplatnění.	7. Občanské soudní řízení - základní principy soudnictví a civilního procesu - řízení sporná a nesporná - účastníci řízení a jejich procesní úkony - žaloba – pojem a náležitosti - průběh řízení - druhy rozhodnutí v občanském soudním řízení - řádné a mimořádné opravné prostředky
3. ročník	
Žák: - porovná občanské soudní řízení a rozhodčí řízení; - vysvětlí, k čemu rozhodčí řízení slouží a kdo může být rozhodce; - popíše průběh rozhodčího řízení; - specifikuje, co musí obsahovat rozhodnutí v rámci rozhodčího řízení; - vyjmenuje podmínky, kdy lze rozhodčí řízení přezkoumat;	1. Rozhodčí řízení
- definuje správní řízení; - vyjádří vlastními slovy základní zásady činnosti správních orgánů; - vysvětlí, kdo mohou být účastníci řízení; - popíše jednotlivé úkony a oprávnění účastníků v rámci správního řízení;	2. Správní řízení - základní zásady správního řízení - správní orgány - účastníci správního řízení - průběh správního řízení

- popíše průběh správního řízení; - vymezí náležitosti rozhodnutí; - popíše postup při uplatnění řádných a mimořádných opravných prostředků;	- rozhodnutí ve správním řízení - opravné prostředky ve správním řízení
- vysvětlí obecná ustanovení přestupkového zákona; - vysvětlí skutkovou podstatu jednotlivých přestupků; - vysvětlí pojem přestupku; - definuje účastníky řízení a způsoby řízení; - popíše postup při jednotlivých řízeních a možnosti sankcí a ochranných opatření; - specifikuje, které opravné prostředky lze použít u jednotlivých druhů rozhodnutí; - popíše činnost policejního orgánu při řešení přestupku; - zpracuje oznámení o přestupku;	3. Přestupkové právo - právní úprava přestupků - obecná ustanovení zákona o přestupcích - druhy přestupků - řízení o přestupcích
- definuje a správně používá pojmy pracovního práva; - vyjmenuje prameny pracovního práva; - označí subjekty pracovního práva; - vysvětlí pracovně právní vztahy a jejich účastníky, pracovní podmínky a pracovní kázeň; - definuje vznik pracovního poměru a vysvětlí, k čemu slouží zkušební doba; - popíše náležitosti pracovní smlouvy a je schopen zpracovat jednoduchou pracovní smlouvu; - porovná rozdíly mezi převedením na jinou práci, přeložením na jinou práci a pracovní cestou; - uvede, jaké mohou být překážky v práci na straně zaměstnavatele a zaměstnance; - vybaví si rozdíl mezi mzdou a platem, shrne, jaké jsou druhy mezd a jaké existují příplatky; - uvede podmínky pro vznik dovolené a její délku, vytvoří žádost pro udělení dovolené; - popíše způsoby ukončení pracovního poměru a zpracuje žádost o výpověď z pracovního poměru; - uvede příklady pracovně právní odpovědnosti a popíše řešení pracovních úrazů; - zpracuje základní dokumentaci pracovně právních vztahů;	4. Pracovní právo - subjekty pracovního práva a jejich právní vztahy - vznik pracovního poměru - pracovní kázeň - změny pracovního poměru - skončení pracovního poměru - pracovní doba a dovolená - mzda, plat - bezpečnost práce - pracovně právní odpovědnost za škodu
- vysvětlí, k čemu slouží trestní právo, definuje jeho zásady a působnost; - definuje pojem trestný čin; - popíše obligatorní a fakultativní znaky skutkové podstaty trestného činu; - vyjmenuje jednotlivé okolnosti vylučující protiprávnost a vysvětlí jejich podstatu;	5. Trestní právo hmotné – obecná část - úkoly, zásady a působnost trestního práva hmotného - vznik, změna a zánik trestně právních vztahů - trestné činy a jejich dělení - skutková podstata trestného činu - okolnosti vylučující protiprávnost - vývojová stadia trestného činu

- charakterizuje vývojová stadia trestného činu, za jakých podmínek může dojít k zániku přípravy a pokusu trestného činu; - charakterizuje trestnou součinnost a účastenství; - vysvětlí účel trestu a vyjmenuje jednotlivé tresty a ochranná opatření; - vysvětlí odpovědnost mládeže za protiprávní činy; - definuje rozdíl mezi probací a mediací.	- trestná součinnost a účastenství - souběh trestných činů, recidiva, pokračování v trestném činu - tresty, ochranná opatření - odpovědnost mládeže za protiprávní činy - význam probační a mediační služby v trestním právu
4. ročník	
Žák: - orientuje se ve vybraných skutkových podstatách jednotlivých hlav zvláštní části trestního zákona; - vysvětlí, jakým jednáním lze naplnit znaky skutkových podstat jednotlivých trestných činů; - rozlišuje úmyslné a nedbalostní formy trestných činů; - specifikuje přitěžující okolnosti, které se staly povinným znakem jednotlivých kvalifikovaných skutkových podstat trestných činů; - provede právní kvalifikaci vybraných trestných činů;	1. Trestní právo hmotné – zvláštní část - trestné činy proti životu a zdraví - trestné činy proti svobodě a právům na ochranu osobnosti, soukromí a listovního tajemství - trestné činy proti lidské důstojnosti - trestné činy proti rodině a dětem - trestné činy proti majetku - trestné činy obecně nebezpečné - trestné činy proti životnímu prostředí - trestné činy proti pořádku ve věcech veřejných - trestné činy vojenské
- definuje pojem a účel trestního řízení; - popíše působnost trestního řízení; - vysvětlí základní zásady trestního řízení; - vybaví si jednotlivé subjekty trestního řízení a popíše jejich úkoly a práva; - charakterizuje jednotlivá stadia trestního řízení a vysvětlí, k čemu tyto slouží; - charakterizuje přípravné řízení včetně řízení proti mladistvým; - definuje trestní stíhání; - definuje procesní úkony k zajištění osob, popíše, co to je předvolání, předvedení, zadržení, vazba; - definuje procesní úkony k zajištění věcí; - vysvětlí základní pojmy dokazování; - vyjmenuje řádné a mimořádné opravné prostředky a popíše, k čemu slouží.	2. Trestní právo procesní - pojem a účel trestního řízení - základní zásady trestního řízení - subjekty trestního řízení a jejich oprávnění - stadia trestního řízení - prověřování trestných činů - trestní stíhání, zahájení, průběh, ukončení - prověřování trestných činů - dokazování - zajištění osob v trestním řízení - zajištění věcí a jiných majetkových hodnot - řízení před soudem - opravné prostředky v trestním řízení

Školní vzdělávací program pro obor vzdělávání:

68-42-M/01

Bezpečnostně právní činnost

Předmět:

19 Bezpečnostní příprava

(platnost od 1. 9. 2025)

Pojetí vyučovacího předmětu

Celková hodinová dotace

Předmět je vyučován ve 3. ročníku s hodinovou dotací 3 hodiny týdně a 4. ročníku s hodinovou dotací 3 hodiny týdně.

Obecný cíl vyučovacího předmětu

Cílem předmětu bezpečnostní činnost je:

- proniknout do problematiky bezpečnostní politiky státu, zejména po roce 1989;
- pochopit smysl legislativních změn zákonů, které jsou nástrojem donucení státu;
- objasnit žákům význam a obsah norem upravujících činnost PČR, obecní policie a jejich součinnost se státními orgány.

Charakteristika učiva

Vzdělávání směřuje k tomu, aby žák správně vnímal získané poznatky a chápal a používal pojmy, které dokáže logicky vysvětlit, a aplikoval je v praktickém životě při respektování mezilidských vztahů. Teoretická výuka spojená s poznatky z praxe má především utvářet právní vědomí žáků s ohledem na bezpečnostní politiku státu.

Problematika vězeňské služby a justiční stráže v rozsahu závazně určeném RVP je součástí předmětu penologie.

Realizace branného kurzu umožňuje osvojení si učiva tematického okruhu Ochrana člověka za mimořádných událostí.

Učivo tematického okruhu Střelecká příprava včetně získaných výstupních kompetencí je obsahem kurzu Střelecká příprava.

Cíle vzdělávání v oblasti citů, postojů, hodnot a preferencí

Výuka bezpečnostní přípravy směřuje k tomu, aby žáci získali:

- motivaci k celoživotnímu vzdělávání;
- pozitivní postoj k zákonům;
- právní vědomí;
- důvěru ve vlastní schopnosti, dovednosti a vždy odváděli precizní práci;
- ochotu postupně rozvíjet profesní dovednosti;
- dodržovali etiku policejní práce a plnili co nejlépe povinnosti pracovníka bezpečnostních činností podle právních norem;
- projevovali empatii k poškozeným a obětem trestných činů;
- chránili lidské zdraví – své, svých kolegů a především občanů;

- necítili averzi a předsudky vůči cizincům a příslušníkům minorit – nešikanovali je;
- byli ochotni v mezích svých možností angažovat se pro záchranu lidí v mimořádných situacích, za živelných pohrom a ekologických haváriích;
- obezřetně a odpovědně nakládali se střelivem a zbraněmi;
- jednali v souladu s ochranou živé a neživé přírody, udržitelného rozvoje a kulturních a historických hodnot.

Pojetí výuky (výukové strategie)

Mezi základní výukové strategie patří:

- výklad;
- diskuze ověřující osvojení a pochopení teoretických poznatků;
- seminární práce k určitému problému;
- veřejná prezentace samostatně získaných poznatků;
- samostatná práce při řešení konkrétních modelových situací.

Hodnocení výsledků žáků

Hodnocení probíhá následujícími metodami:

- písemné a ústní zkoušení;
- seminární práce nebo dílčí úkoly;
- aktivita žáka při hodinách;
- účast na projektové výuce.

Hodnoceny jsou tyto činnosti:

- míra porozumění látce;
- schopnost aplikace teoretického poznatku do praktické činnosti;
- schopnost argumentace vlastních názorů včetně správné formulace své myšlenky k danému problému.

Přínos předmětu k rozvoji klíčových kompetencí

Důraz je kladen především na zodpovědné jednání, rozvoj tvůrčího myšlení, správné chápání textu zákonů a dovednost analyzovat a řešit problémy a přijímat vhodná opatření a využívat dostupnou literaturu k rozšiřování poznatků z bezpečnostní problematiky.

Předmět služební příprava rozvíjí především tyto klíčové kompetence žáků.

Kompetence k učení

Žák by měl být schopen:

- mít pozitivní vztah k učení a vzdělávání jako celku;
- osvojit si různé techniky učení a dokázat si připravit vhodný studijní režim včetně podmínek na učení;
- v průběhu výuky vést studenty k samostatnému získávání informací k policejnímu právu včetně kritických postojů a vlastního zpracování poznatků;
- motivovat studenty k rozšiřování vědomostí na základě kladných příkladů a vytváření ochoty se učit a celoživotně se vzdělávat;
- znát teoretické možnosti svého dalšího vzdělávání, zejména v profesní přípravě.

Kompetence k řešení problémů

Žák by měl být schopen:

- analyzovat problém s optimálním řešením (po stránce teoretické, pomocí literatury nebo precedentu);
- kriticky myslet a logicky a uvážlivě řešit problém.

Komunikativní kompetence

Žák by měl být schopen:

- vyjadřovat se jazykově správně, stručně, věcně a srozumitelně včetně odbornosti;
- aktivně se zúčastňovat diskuzí a používat vlastní argumentace;
- správně formulovat své názory a naučit se respektovat názory druhých;
- spolupráce při řešení jednotlivých problémů.

Personální a sociální kompetence

Žák by měl být schopen:

- stanovení cílů a priorit podle svých osobních schopností a dovedností;
- ochotně spolupracovat s ostatními, nabídnout pomoc a dokázat pomoc přijmout;
- dodržovat kulturu projevu, chování a vystupování;
- přijímat hodnocení a přiměřeně na něj reagovat.

Digitální kompetence

Žák by měl být schopen:

- ovládat potřebnou sadu digitálních zařízení, aplikací a služeb, včetně nástrojů z oblasti umělé inteligence, využívat je ve školním a pracovním prostředí i při zapojení do veřejného života; digitální technologie a způsob jejich použití nastavovat a měnit podle toho, jak se vyvíjejí dostupné možnosti a jak se mění jeho vlastní potřeby nebo pracovní prostředí a nástroje;
- získávat, posuzovat, spravovat, sdílet a sdělovat data, informace a digitální obsah v různých formátech v osobní či profesní komunitě; k tomu volit efektivní postupy, strategie a způsoby, které odpovídají konkrétní situaci a účelu;
- vytvářet, vylepšovat a propojovat digitální obsah v různých formátech; vyjadřovat se za pomoci digitálních prostředků;
- vyrovnávat se s proměnlivostí digitálních technologií a posuzovat, jak vývoj technologií ovlivňuje společnost, osobní a pracovní život jedince a životní prostředí, zvažuje rizika a přínosy;
- předcházet situacím ohrožujícím bezpečnost zařízení i dat, situacím ohrožujícím jeho tělesné a duševní zdraví i zdraví ostatních; při spolupráci, komunikaci a sdílení informací v digitálním prostředí jednat eticky, s ohleduplností a respektem k druhým.

Aplikace průřezových témat

Učivo předmětu bezpečnostní příprava se dotýká hlavních průřezových témat takto:

Občan v demokratické společnosti

- vytváření demokratického prostředí ve třídě;

- prohlubování poznání osobnosti své i druhých, osobnostní rozvoj;
- podpora zdravé míry sebevědomí žáků a jejich zodpovědnosti;
- vzájemné respektování a spolupráce;
- vedení k etickému chování;
- rozvíjení dovednosti jednat s lidmi, diskutovat, hledat kompromisní řešení;
- získávat povědomí o bezpečnosti občanů jako základ každé společnosti;
- získávat potřebné právní minimum pro soukromý a občanský život;
- získávat povědomí o nezbytnosti bezpečnostních složek státu.

Člověk a životní prostředí

- vést k zásadám ochrany životního prostředí, zákon o životním prostředí;
- vést žáky k uvědomění si vlivu životního prostředí na zdraví člověka;
- utvářet podvědomí o vlivu bezpečnostních složek na udržování ekologické rovnováhy;
- vytvářet podvědomí o řešení ekologických nehod či katastrof.

Člověk a svět práce

- utvářet sebereflexi ve vztahu k osobním profesním a vzdělávacím plánům, mimoškolním aktivitám, přístupu k učení a studijním výsledkům, schopnostem, vlastnostem i zdravotním předpokladům;
- chápat význam celoživotního učení jako požadavku pro osobní růst a udržení konkurenceschopnosti a profesní restart;
- utvářet pracovní uplatnění po absolvování příslušného oboru vzdělání včetně alternativních možností;
- motivovat k možnému profesnímu uplatnění žáků v bezpečnostních složkách.

Člověk a digitální svět

- využívat vhodné digitální technologie a jejich kombinace k naplnění svých potřeb; digitální technologie a způsob jejich použití nastavovali a měnili podle toho, jak se vyvíjejí dostupné možnosti a jak se mění jejich vlastní potřeby;
- využívat digitální technologie k vlastnímu vzdělávání a osobnímu rozvoji; budovali si osobní vzdělávací prostředí;
- vnímat postavení, roli či vliv digitálních technologií a práci s nimi v historickém, politickém, sociálním, právním a ekonomickém kontextu;
- pracovat s digitálními technologiemi při vytváření modelů, při badatelských a experimentálních činnostech a jejich prezentaci, při zpracování a vyhodnocování získaných údajů, při analýze a řešení.

Mezipředmětové vztahy

Obsah výuky bezpečnostní přípravy souvisí s dalšími vyučovacími předměty, zejména odbornými. Lze tedy definovat řadu témat, která se vzájemně prolínají.

Právo: právní kvalifikace protiprávního jednání;

Kriminalistika: odhalování trestné činnosti;

Kriminologie: teorie o zločinu a jeho podobě;

Penologie: systém vězeňství v ČR;

Kynologie: činnost služebních psů;

Aplikovaná psychologie: etika policejní práce;

Bezpečnostně právní akademie Plzeň, s. r. o., střední škola

Tylova 18, 301 00 Plzeň

Informatické vzdělávání: vytváří, vylepšuje a propojuje digitální obsah v různých formátech; vyjadřuje se za pomoci digitálních prostředků;

Předmět: Bezpečnostní příprava	
Výsledky vzdělávání	Učivo
3. ročník	
Žák - vyjmenuje, které bezpečnostní sbory aktivně působí v České republice a právní úpravu jejich činnosti;	1. Stručná charakteristika bezpečnostních sborů v České republice - jednotlivé bezpečnostní sbory a jejich právní úprava - policejní právo a jeho normy
- dokáže vysvětlit úkoly policie ČR a její působnost; - umí vysvětlit, které útvary tvoří policii; - vyjmenuje a vysvětlí jednotlivé povinnosti policie; - objasní práci Policie ČR jako službu veřejnosti; - vysvětlí, se kterými subjekty policie spolupracuje; - vysvětlí obecná ustanovení oprávnění policisty zajistit osobu včetně připoutání osoby; - charakterizuje kategorie osob umístěných do policejní cely, jejich práva a povinnosti; - objasní etické aspekty jednání s osobami umístěnými v policejní cele; - definuje pojem domácí násilí, jeho smysl, práva a povinnosti osoby vykázané; - je si vědom, kdy je policista oprávněn použít donucovací prostředky; - vyjmenuje osoby, proti kterým nelze použít zbraň; - vysvětlí obecné zásady o zpracování informací; - uvede příklady, kdy lze požadovat vysvětlení; - popíše, kdy může policista požádat o prokázání totožnosti; - vyjmenuje okruh osob, od kterých lze získat osobní údaje; - vyjádří, jaké informace je nutné získat při šetření přestupku; - zná, které prostředky může policie v souvislosti s odhalováním přestupků použít; - specifikuje další oprávnění příslušníka Policie ČR; - vysvětlí, se kterými mezinárodními organizacemi Policie ČR spolupracuje; - popíše úkoly a zřízení Generální inspekce bezpečnostních sborů;	2. Zákon o Policii ČR - postavení a činnost PČR - řízení a organizace policie - organizační struktura služby pořádkové policie - základní povinnosti policie - etika policejní práce - spolupráce a další vztahy policie - omezení osobní svobody - policejní cely - vykázaní - donucovací prostředky Policie ČR - použití zbraně - zvláštní omezení - práce s informacemi - podání vysvětlení - prokázání totožnosti - získání osobních údajů pro účely budoucí identifikace - získávání informací v souvislosti s odhalováním přestupků - jiná oprávnění příslušníka Policie ČR - mezinárodní spolupráce - Generální inspekce bezpečnostních sborů - místní a osobní znalost

- vysvětlí, kdo stojí v čele Generální inspekce bezpečnostních sborů a způsob jmenování; - popíše oprávnění a povinnosti příslušníka Generální inspekce bezpečnostních sborů; - uvede, v čem spočívá místní a osobní znalost v činnosti Policie ČR;	
- vysvětlí podstatu a úlohu dopravy ve společnosti; - objasní působnost jednotlivých ministerstev v silniční dopravě; - vysvětlí oprávnění Policie ČR, obecní policie a Celní správy ČR při dohledu nad silničním provozem a jejich úkoly v oblasti prevence; - klasifikuje pozemní komunikace a jejich součásti; - charakterizuje právní úpravu provozu na pozemních komunikacích; - charakterizuje technické podmínky provozu vozidel na pozemních komunikacích; - charakterizuje zásady práce policisty při objasňování dopravní nehody a povinnosti účastníka dopravní nehody; - definuje přestupek v dopravě včetně sankcí; - objasní blokové řízení; - zpracuje oznámení o dopravním přestupku; - objasní postup policie při podezření z požití alkoholických či jiných návykových látek účastníkem provozu na pozemních komunikacích; - popíše evidenci řidičů, evidenci motorových a přípojných vozidel; - uvede druhy řidičských průkazů včetně skupin a podskupin řidičských oprávnění;	3. Organizační struktura služby dopravní policie - doprava a společnost - rozdělení působnosti Ministerstva vnitra, Ministerstva dopravy a Ministerstva financí na úseku silniční dopravy - prevence a bezpečnost silničního provozu - pozemní komunikace – vymezení, charakteristika - pravidla provozu na pozemních komunikacích - podmínky provozu silničních vozidel na pozemních komunikacích - provozování silniční dopravy - přestupky související s provozem na pozemních komunikacích - správní evidence na úseku provozu na pozemních komunikacích – evidenční karta řidiče, bodový systém - řidičské průkazy a řidičská oprávnění – popis, charakteristika, rozdělení, evidence řidičských průkazů
- dokáže vysvětlit pojem součinnosti a spolupráce a vyjádření kompetencí; - definuje, co musí obsahovat součinnost a spolupráce, pokud dojde k dohodě obou subjektů; - dokáže vyjmenovat a vysvětlit, v čem spočívá součinnost a spolupráce; - vysvětlí jednotlivosti v součinnosti a spolupráci z důvodů její kvality; - uvede konkrétní příklady součinnosti a spolupráce;	4. Součinnost a spolupráce - součinnostní vztahy ke statutárním orgánům obcí, právnickým a fyzickým osobám - co rozumíme součinností a spoluprací Policie ČR a obecní policie - obsah součinnosti a spolupráce - formy spolupráce a součinnosti - konkrétnější součinnost a spolupráce
- vysvětlí, co upravuje zákon o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů; - uvede, kdo může být přijat do služebního poměru; - popíše postup při přijímacím řízení; - uvede údaje v rozhodnutí o přijetí do služebního poměru;	5. Zákon o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů - předmět úpravy služebního poměru - předpoklady k přijetí do služebního poměru - průběh přijímacího řízení - vznik a změny služebního poměru

- je schopen vysvětlit, co je příslušník policie povinen; - definuje povinnosti vedoucího příslušníka; - vysvětlí, co je služební kázeň, odměny, tresty, kázeňský přestupek; - dokáže vysvětlit, co je přímá a nepřímá diskriminace a sexuální obtěžování; - vysvětlí dobu služby, nárok na dovolenou a její čerpání, složky služebního příjmu a povinnosti v oblasti bezpečnosti práce; - uvede způsoby skončení služebního poměru, rozvede propuštění; - je si vědom, na co má nárok příslušník při skončení služebního poměru a co obsahuje potvrzení o výkonu služby;	- základní povinnosti příslušníka - povinnosti vedoucího příslušníka - služební kázeň - doba služby, dovolená, služební příjem a bezpečnost práce - skončení služebního poměru - potvrzení o výkonu služby a posudek
- popíše historický vývoj zbraní se zaměřením na palné zbraně; - charakterizuje konstrukce a principy činností jednotlivých zbraní; - aplikuje právní normy vztahující se ke zbraním a střelivu; - rozlišuje „držení zbraní a střeliva“ a „nošení zbraní a střeliva“; - popíše kategorie zbrojních průkazů a uvede příklady povinností držitele zbrojního průkazu skupiny A až E; - aplikuje bezpečnostní opatření a zásady bezpečné manipulace při zacházení se zbraněmi a střelivem; - stručně charakterizuje právní úpravy a průběh správního řízení na úseku zbraní a střeliva a v podmínkách vydání zbrojního průkazu.	6. Střelecká příprava - zbraně a jejich historický vývoj - charakteristika některých zbraní - zákon o zbraních a střelivu - bezpečnostní opatření při zacházení se zbraněmi - teorie střelby - konstrukce nábojů - hlavní části náboje do palných zbraní - praktická manipulace se zbraní (suchý nácvik) - školní střelba dle pravidel sportovní střelby - čištění a údržba zbraní – zásady
4. ročník	
Žák - vysvětlí okruh působnosti cizinecké policie;	1. Organizační struktura služby cizinecké policie - působnost příslušníků cizinecké policie
- vysvětlí pojem občanský průkaz a jaké údaje se do něho povinně a nepovinně zapisují; - vyjmenuje jednotlivé druhy cestovních dokladů občanů ČR; - uvede důvody neplatnosti a zadržení cestovního dokladu občana ČR; - popíše průběh správního řízení na úseku cestovních dokladů;	2. Doklady totožnosti - občanský průkaz a další doklady totožnosti - cestovní doklady
- vysvětlí, co stanoví zákon a na koho se nevztahuje; - vyjmenuje druhy dokladů, kterými se cizinci mohou při vstupu na území ČR prokázat	3. Zákon o pobytu cizinců na území ČR - předmět úpravy, působnost - povinnosti cizince - pobyt cizinců na území ČR

- a rozlišuje cizince ze zemí EU, Schengenského prostoru a tzv. třetích zemí; - uvede případy, kdy může být cizinci odepřen vstup na území ČR; - charakterizuje jednotlivé druhy pobytu cizinců na území ČR a pravidla pobytového režimu cizinců; - specifikuje a vysvětlí jednotlivá oprávnění Policie ČR; - vyjmenuje druhy dokladů, kterými je cizinec oprávněn prokazovat totožnost; - popíše druhy víz ČR a jednotné schengenské vízum; - uvede oprávněné úřady vydávající víza;	- odepření vstupu na území ČR - oprávnění policie ČR - doklady totožnosti cizince - česká a Schengenská víza
- vysvětlí, co znamená bezpečná země a kdo je azylant; - vysvětlí pojem azyl, zná možnosti pro udělení a důvody vylučující udělení azylu, a popíše, co se považuje za pronásledování; - popíše postavení azylantů a cizinců používajících dočasné ochrany; - specifikuje, co se považuje za nedůvodný návrh;	4. Zákon o azylu - podmínky stanovené pro bezpečnou zemi - azyl a dočasná ochrana - důvody pro udělení azylu, pojem pronásledování - řízení o azylu
- popíše aktuální stav evropské integrace; - aplikuje zásady práva EU při uplatňování volného pohybu osob; - vysvětlí smysl, účel a základní pojmy Schengenského acquis; - popíše vznik a úkoly Europolu a charakterizuje systém mezinárodní policejní spolupráce; - charakterizuje terorismus;	5. Evropské právo a Schengenské acquis - mezinárodní terorismus
- vysvětlí právní předpoklady pro zřízení obecní policie; - popíše úkoly a uvede, kdo může řídit obecní policii; - definuje podmínky nutné pro přijetí k obecní policii; - vysvětlí podmínky k uzavření veřejnoprávní smlouvy a popíše, co je krizový stav; - dokáže nejen vyjmenovat, ale i vysvětlit jejich podstatu; - rozebere povinnost strážníka obecní policie u přestupku, trestného činu a správního deliktu, vyjmenuje a vysvětlí jejich význam a použití; - vyjmenuje a vysvětlí jednotlivá oprávnění strážníka; - vysvětlí právní důvody použití donucovacích prostředků včetně jejich výčtu a rozboru; - je schopen vysvětlit právní důvody použití zbraně a co je nutná obrana a krajní nouze;	6. Zákon o obecní policii - právní předpoklady pro vznik a činnost obecní policie - řízení a úkoly obecní policie - odborné předpoklady strážníka obecní policie, bezúhonnost, spolehlivost - veřejnoprávní smlouva, krizový stav - povinnost strážníka obecní policie - oprávnění strážníka obecní policie - donucovací prostředky strážníka obecní policie - použití služební zbraně strážníka obecní policie, povinnosti před a po použití - úkoly obecní policie a obvodních oddělení Policie ČR na úseku ochrany životního prostředí

- definuje povinnosti strážníka obecní policie v souvislosti s použitím zbraně, před, při a po použití zbraně, vysvětlí jednotlivé fáze použití zbraně; - objasní právní úpravy v problematice ochrany životního prostředí;	
- vyjmenuje a zdůvodní používané metody bezpečnostní služby; - charakterizuje činnost soukromých bezpečnostních služeb; - popíše formu, taktiku a zásady zákroků; - vysvětlí podstatu ochrany informací získávaných při službě;	7. Soukromé bezpečnostní služby - obsah pojmu bezpečnostní služby - kategorie soukromých bezpečnostních služeb - metody bezpečnostní služby - zákroky pracovníků bezpečnostní služby - ochrana informací a trestní zákon
- vysvětlí základní pojmy související s ochranou člověka za mimořádných událostí; - klasifikuje druhy živelných pohrom, vysvětlí jejich příčinu, ochranu před nimi a význam prevence; - zdůvodní chování obyvatelstva při živelných pohromách; - popíše chování obyvatelstva při úniku nebezpečných látek a úlohu bezpečnostních složek při tomto druhu ohrožení; - zpracuje informace o řešení havárie s možností úniku nebezpečných látek; - popíše chování obyvatelstva při radiační havárii; - zpracuje informaci o řešení možné radiační havárie; - klasifikuje základní zranění dle metodiky START; - poskytne nutnou první pomoc;	8. Ochrana člověka za mimořádných událostí - živelné pohromy - havárie s únikem nebezpečných látek - radiační havárie jaderných energetických zařízení - zásady poskytování první pomoci
- aktivně opakuje látku probranou v průběhu studia a prokazuje získání požadovaných kompetencí.	9. Opakování učiva k profilové části maturitní zkoušky

Školní vzdělávací program pro obor vzdělávání:

68-42-M/01

Bezpečnostně právní činnost

Předmět:

20 Kriminologie

(platnost od 1. 9. 2025)

Pojetí vyučovacího předmětu

Celková hodinová dotace

Předmět je v průběhu studia vyučován ve 2. ročníku s dotací 2 vyučovací hodiny týdně.

Obecný cíl vyučovacího předmětu

Cílem předmětu kriminologie je vybavit žáky kompetencemi, které se týkají kriminality jako negativního a nežádoucího společenského jevu a otázek s tím souvisejících. Obsahový okruh zahrnuje nejenom kriminologii, ale s ní i interdisciplinární nauky, zejména pak kriminalistiku a penologii včetně viktimologie, recidivy a prevence kriminality.

V souladu s těmito poznatky žák získá ucelený pohled na problematiku kriminality, která se vyznačuje zpravidla určitou gradací asociálních projevů počínaje porušováním morálky podmíněné a provázené nežádoucími společenskými faktory a mnohdy konče velmi závažným antisociálním chováním a následky vyústující v nejzávažnější trestné činy a jejich recidivu.

Žák se seznámí s vývojem názorů na příčiny protisociální činnosti a jejich současnou kategorizací, která vytváří předpoklad pro uplatňování prevence kriminality a negativních společenských jevů ji provázejících a podmiňujících. Mimo těchto poznatků získá žák dokonalý přehled o problematice osobnosti pachatele a osobnosti oběti trestného činu včetně návodů na eliminaci faktorů determinujících osobnost pachatele a preventivních aktivit ve vztahu k potenciální oběti trestného činu nebo aktivit vedoucích k pomoci obětem trestného činu.

Charakteristika učiva

Pro žáky se jedná o zcela novou problematiku jen zpočátku mírně navazující na výuku práva a aplikované psychologie. Učební látka je koncipována tak, aby se žák seznámil s metodologickými aspekty předmětu a jeho charakteristiky, takže získá nejdříve znalosti z problematiky stavu, struktury a dynamiky kriminality, jejich příčin a podmínek včetně možností jejich prevence a eliminace a v neposlední řadě znalosti z prognózování trestné činnosti a plánování boje s trestnou činností. Následuje poznání problematiky některých negativních společenských jevů (různých mání) podmiňujících kriminalitu a kriminality některých sociálních skupin, zejména mládeže a recidivistů.

Výuka graduje osvojením si znalostí k pojmu, charakteristice, příčinám a prevenci jednotlivých kategorií kriminality. Výuka se nejen prolíná se současně vyučovanými odbornými předměty, ale je i částečně východiskem pro navazující právní i neprávní předměty, a to zejména kriminalistiku, penologii, trestní právo, rodinné a občanské právo a občanskou nauku.

Cíle vzdělávání v oblasti citů, postojů, hodnot a preferencí

Vzdělávání směřuje k tomu, aby žáci:

- prohloubili své morální vědomí a rozšířili právní vědomí;
- upevnili pozitivní postoj k žádoucí společenské morálce demokratické společnosti a k právním normám;
- rozpoznali protiprávní jednání a uměli je kvalifikovat;
- znali možnosti prevence nežádoucích protispolečenských jevů a zejména kriminality na základě osvojení si znalosti příčin, podmínek a okolností je vyvolávající;
- pohlíželi na kriminalitu, ostatní protispolečenskou činnost a jevy ji podmiňující a umožňující jako na škodlivý sociálně patologický jev společnosti;
- přispívali svým chováním a činností k vytváření klimatu nesmiřitelnosti k projevům protispolečenské činnosti;
- byli si vědomi nezbytnosti odborných kompetencí jako předpokladu pro výkon budoucího povolání a společenského života;
- uvědomovali si, že jejich profesní a občanský život je neslučitelný s protispolečenským chováním a zejména s účastí na trestných činech;
- nepodléhali předsudkům zejména vůči náboženským, národnostním a etnickým minoritám a odmítali projevy xenofobie a ideologií krajních „pravicových a levicových“ uskupení.

Pojetí výuky (výukové strategie)

Předmět kriminologie je vyučován ve 2. ročníku a je rozdělen na obecnou část a zvláštní část. V obecné části je pojednáno o pojmu a charakteristice předmětu, jeho metodách, prevenci a prognózování kriminality. Ve zvláštní části je pojednáno zejména o jednotlivých kategoriích kriminality, kdy se vychází i z konkrétních faktografických materiálů a empirických výzkumů. Z těchto aspektů je teoretická výuka doplňována o poznatky orgánů ochrany práva z realizace konkrétních případů trestné činnosti. Výuka předmětu je důsledně pojímána interdisciplinárně a multidisciplinárně z hlediska teorie i praxe a je koncipována tak, aby byla následně přínosem a východiskem pro navazující odborné předměty.

Hodnocení výsledků žáků

Hodnocení probíhá následujícími metodami:

- ústní zkoušení;
- písemné práce;
- seminární práce;
- projevy aktivity při jednotlivých zaměstnáních.

Hodnoceny jsou tyto činnosti:

- rozsah a hloubka porozumění problematice;
- schopnost aplikovat získané teoretické znalosti na praktické řešení problematiky;
- schopnost věcně formulovat své myšlenky, žádoucím způsobem je reprodukovat za použití vhodné formulace a argumentace a umět o nich diskutovat.

Přínos předmětu k rozvoji klíčových kompetencí

Z hlediska klíčových kompetencí je kladen důraz hlavně na zodpovědné jednání, rozvoj tvůrčího myšlení a dovedností, správné chápání morálních a právních norem ve vztahu

k asociální a antisociální činnosti, rozšiřování svých vědomostí a dovedností studiem i navazujícím samostudiem. Vše je orientováno k získání následujících kompetencí.

Kompetence k učení

Žák by měl být schopen:

- mít pozitivní vztah k učení a vzdělávání;
- osvojit si různé techniky a metody učení a dokázat si připravit vhodný studijní režim včetně podmínek k učení;
- ovládat teoreticky obsah předmětu kriminologie a samostatně získávat další informace k problematice;
- soustavně prohlubovat a rozšiřovat vědomosti a dovednosti;
- být si vědom potřeby celoživotního vzdělávání (všeobecného i profesního).

Kompetence k řešení problémů

Žák by měl být schopen:

- dokázat analyzovat jednotlivé problémy a řešit je;
- získávat informace potřebné k řešení problému (monografická a časopisecká literatura, metody a techniky řešení, analogie s podobnými případy apod.);
- kriticky myslet a logicky uvažovat.

Komunikativní kompetence

Žák by měl být schopen:

- vyjadřovat se věcně, stručně a srozumitelně, odborně a gramaticky na žádoucí úrovni;
- aktivně se zúčastňovat diskuzí a polemik a umět správně a rozvážně argumentovat;
- správně formulovat a obhajovat své názory, respektovat názory druhých;
- aktivně a tvořivě spolupracovat při řešení zadaných úkolů.

Personální a sociální kompetence

Žák by měl být schopen:

- stanovit si cíle a priority podle svých schopností;
- ochotně vnímat a spolupracovat s ostatními, být schopen nabídnout i přijmout pomoc;
- ve svých postojích a vystupování dodržovat zásady společenského chování;
- pochopit význam životního prostředí pro člověka;
- být schopen kritického myšlení a objektivního sebehodnocení;
- racionálně zvažovat, cílevědomě a objektivně se rozhodovat o další profesní kariéře.

Digitální kompetence

Žák by měl být schopen:

- ovládat potřebnou sadu digitálních zařízení, aplikací a služeb, včetně nástrojů z oblasti umělé inteligence, využívat je ve školním a pracovním prostředí i při zapojení do veřejného života; digitální technologie a způsob jejich použití nastavovat a měnit podle toho, jak se vyvíjejí dostupné možnosti a jak se mění jeho vlastní potřeby nebo pracovní prostředí a nástroje;

- získávat, posuzovat, spravovat, sdílet a sdělovat data, informace a digitální obsah v různých formátech v osobní či profesní komunitě; k tomu volit efektivní postupy, strategie a způsoby, které odpovídají konkrétní situaci a účelu;
- vytvářet, vylepšovat a propojovat digitální obsah v různých formátech; vyjadřovat se za pomoci digitálních prostředků;
- vyrovnávat se s proměnlivostí digitálních technologií a posuzovat, jak vývoj technologií ovlivňuje společnost, osobní a pracovní život jedince a životní prostředí, zvažuje rizika a přínosy;
- předcházet situacím ohrožujícím bezpečnost zařízení i dat, situacím ohrožujícím jeho tělesné a duševní zdraví i zdraví ostatních; při spolupráci, komunikaci a sdílení informací v digitálním prostředí jednat eticky, s ohleduplností a respektem k druhým.

Aplikace průřezových témat

Občan v demokratické společnosti

- klást důraz na význam předmětu kriminologie a souvisejících právních i neprávních disciplín a v návaznosti na ně na činnost orgánů ochrany práva a veřejné správy pro demokratický rozvoj společnosti ve všech oblastech při absenci nebo minimalizování negativních společenských jevů v souladu s právním řádem a bezpečnostní politikou státu.

Člověk a životní prostředí

- vést žáky k uvědomění si vlivu člověka na živou i neživou přírodu;
- vést žáky k ekologickému myšlení, ale zejména chování v běžném životě;
- získání odpovědnosti ve vztahu k biosféře.

Člověk a svět práce

- vést žáky k tomu, aby se v souladu s právními normami podíleli na ochraně společenských vztahů a hodnot;
- význam celoživotního učení jako požadavku pro osobní růst a udržení konkurenceschopnosti a profesní restart;
- vést žáky k pochopení možnosti využití poznatků kriminologie a příbuzných disciplín v dalším vzdělávání a praktickém životě.

Člověk a digitální svět

- vést žáky k tomu, aby žák získával, posuzoval, spravoval, sdílel a sděloval data, informace a digitální obsah v různých formátech v osobní či profesní komunitě; k tomu volí efektivní postupy, strategie a způsoby, které odpovídají konkrétní situaci a účelu.

Mezipředmětové vztahy

Obsah výuky kriminologie souvisí s dalšími vyučovacími předměty, zejména odbornými. Lze tedy definovat řadu témat, která se vzájemně prolínají:

Právo: právní kvalifikace protiprávního jednání;

Bezpečnostní příprava: oprávnění policistů, strážníků při plnění úkolů policie;

Kriminalistika: odhalování a vyšetřování trestných činů;

Penologie: systém vězeňství v ČR;

Kynologie: činnost služebních psů;

Aplikovaná psychologie: etika policejní práce;

Informatické vzdělávání: vytváří, vylepšuje a propojuje digitální obsah v různých formátech; vyjadřuje se za pomoci digitálních prostředků.

Předmět: Kriminologie	
Výsledky vzdělávání	Učivo
2. ročník	
Žák - charakterizuje pojem, předmět, systém, úkoly a místo kriminologie v systému věd; - vysvětlí základní pojmy registrované kriminality a její charakter. v ČR ve srovnání se zeměmi EU; - vymezí rozdíl mezi registrovanou kriminalitou OČTR a latentní kriminalitou; - popíše strukturu a dynamiku kriminality;	1. Kriminologie 1.1 A. Obecná část - pojem, předmět a úkoly kriminologie - stav, struktura a dynamika kriminality
- orientuje se ve vývoji názorů na příčiny kriminality, jejími jednotlivými směry a pojetím příčin kriminality v ČR;	- základní kriminologické směry a školy
- charakterizuje pachatele trestného činu z pohledu kriminologie a příbuzných vědních oborů, orientuje se v typologii pachatelů, zejména z trestněprávního, kriminologického, lékařského a sociálně demografického hlediska;	- pachatel trestného činu
- charakterizuje pojem viktimologie, viktimnost a viktimizaci a typologii obětí; - chápe význam viktimologie jak pro trestní právo a příbuzné vědní obory, tak zejména pro prevenci a pomoc obětem trestného činu;	- oběť trestného činu
- uvede oblast sociální prevence, v jejím členění, objektech a subjektech prevence a možnostech sociální, speciální a policejní prevence;	- prevence kriminality
- vymezí problematiku trestní represe, účinnost trestního stíhání a účel trestu, možnosti alternativních trestů a ochranných opatření, včetně jejich rozšíření;	- kriminologické aspekty trestní represe
- charakterizuje kriminologický výzkum a jeho základní pojmy jako předpoklad pro účinnou prevenci, prognózování vývoje kriminality a účinnost boje s kriminalitou a ji provázejícími jevy; - seznámí se s jednotlivými metodami a technikami kriminologických empirických výzkumů;	- kriminologický výzkum
- charakterizuje jednotlivé druhy závislostí, které podmiňují protispolečenskou orientaci osob, jejich gradaci, dopad na páchaní některých trestných činů a možnosti jejich prevence;	1.2 B. Zvláštní část - alkoholová a nealkoholová toxikomanie a jiné závislosti
- charakterizuje pojetí mládeže z různých aspektů, kategorizuje mládež a projevy její antisociality z trestně právního a kriminologického hlediska; - charakterizuje příčiny a podmínky kriminality mládeže a možné preventivní aktivity; - orientuje se v problematice kriminality páchané na mládeži;	- kriminalita mládeže

- charakterizuje pojem recidivy obecně a rozliší rozdíly mezi pojetím recidivy z trestně právního, penologického a kriminologického hlediska; - zná příčiny kriminální recidivy, charakteristiku trestné činnosti páchané recidivisty a typologii recidivistů; - charakterizuje možnosti prevence recidivy z hlediska trestního práva; - charakterizuje postavení sociálních kurátorů a probační a mediační služby ve vztahu k možnostem resocializace recidivistů;	- recidiva trestné činnosti
- charakterizuje pojem a druhy hospodářské kriminality a jejich pachatele; - popíše příčiny hospodářské kriminality a způsoby její prevence;	- hospodářská kriminalita
- charakterizuje pojem majetkové kriminality a nejfrekventovanější trestné činy proti majetku; - vymezí příčiny a možnosti prevence majetkové kriminality; - objasní vztah a odlišnosti mezi majetkovou a hospodářskou kriminalitou;	- majetková kriminalita
- charakterizuje pojem násilné kriminality z aspektů kriminologie a kriminalistiky; - charakterizuje nejzávažnější násilné trestné činy a jejich pachatele (vražda, loupež, úmyslné ublížení na zdraví, rvačka); - vymezí příčiny a možnosti prevence násilné kriminality;	- násilná kriminalita
- charakterizuje pojem a kriminogenní faktory sexuální kriminality; - charakterizuje trestné činy znásilnění, pohlavní zneužívání a stalking a jejich pachatele včetně prevence;	- sexuální kriminalita
- charakterizuje pojem dopravní kriminality s uvedením nejčastějších trestných činů v dopravě; - vymezí kriminogenní faktory dopravní kriminality; - orientuje se v možnostech prevence a represe dopravní kriminality;	- dopravní kriminalita
- definuje podstatu organizované kriminality; - charakterizuje mezinárodní zločinecké organizace a jejich působení v ČR; - vysvětlí kriminogenní faktory organizované kriminality a její prevenci včetně aktivit EU;	- organizovaná kriminalita
- charakterizuje pojmy cizinec (legální a nelegální) a etnická minorita; - vysvětlí rozdíly jednotlivých skupin cizinců a etnických minorit ve struktuře kriminality; - vymezí příčiny a podmínky cizinecké kriminality a nastíní možnosti její prevence.	- kriminalita cizinců a etnických minorit

Školní vzdělávací program pro obor vzdělávání:

68-42-M/01

Bezpečnostně právní činnost

Předmět:

21 Kriminalistika

(platnost od 1. 9. 2025)

Pojetí vyučovacího předmětu

Celková hodinová dotace

Předmět je vyučován ve 3. - 4. ročníku s hodinovou dotací 2 hodiny týdně.

Obecný cíl vyučovacího předmětu

- Cílem předmětu kriminalistika je seznámit žáky s efektivními metodami odhalování, vyšetřování a předcházení trestné činnosti. Žáci by měli vnímat kriminalistiku jako samostatný vědní obor významně přispívající svými metodami k boji se zločinem, tedy sloužit ochraně občanů a státu před trestnými činy, a to zejména objasňováním zákonitostí vzniku, trvání a zániku stop a zákonitostmi jejich vyhledávání, shromažďování a zkoumání.
- Žáci se orientují jak v obecné části kriminalistiky zahrnující především vysvětlení otázek jejího pojmu a předmětu, systému, místa v systému věd a společenské funkci, tak i jednotlivých taktických metodách kriminalistické praktické činnosti včetně jednotlivých technických a přírodovědeckých kriminalistických metod týkajících se identifikace osob a věcí. V předmětu je zmíněna i historie a vývoj kriminalistiky ve světě i u nás.
- Zvláštní pozornost je věnována aplikaci jednotlivých taktických postupů při odhalování a vyšetřování trestných činů, a to zejména aby tyto byly v souladu se zákonnými ustanoveními trestního řádu. Touto svojí orientací v trestním řízení se dostává do úzké návaznosti s předmětem právo.

V předmětu nejsou opomenuty praktické postupy a ukázky výše zmíněných metod a zpracování základních písemností spojených s činností policejních orgánů.

Charakteristika učiva

- Žáci v průběhu dvouletého studia dovedou charakterizovat trestný čin jako celek, orientují se ve způsobech spáchání trestného činu, rozlišují jednotlivé kriminální situace, dovedou popsat vlastnosti pachatele a vytvořit jeho základní psychologický profil, zabývají se rolí oběti trestného činu a v neposlední řadě získají znalosti z obecných zákonitostí vzniku a dělení stop.
- Při výuce technických a přírodovědeckých kriminalistických metod je současně v rámci technických možností kladen důraz i na zvládnutí těchto metod při praktické aplikaci.
- Pozornost je zároveň upřena i na sledování moderních kriminalistických metod uváděných do praxe nejen v České republice, ale i ve světě.
- Ve výuce předmětu je také nutno přihlížet k učivu jiných předmětů, které s předmětem kriminalistika vzájemně souvisejí, a to především s trestním právem.

Cíle vzdělávání v oblasti citů, postojů, hodnot a preferencí

Náplň výuky směřuje k tomu, aby absolvent:

- rozpoznal, co je trestným činem nejen z právního, ale i z kriminalistického hlediska;
- dovedl rozpoznat způsob spáchání trestného činu a stanovit vyšetřovací verze;
- uměl vyhledat stopy vzniklé v souvislosti s trestným činem, tyto označit, popsat a zajistit;
- dovedl vést příslušná šetření k objasnění trestného činu, jako je ohledání místa činu, výslech;
- zúčastněných osob, rekognice, rekonstrukce, zorganizovat pátrání a prohlídku;
- reagoval na případné změny právních norem týkajících se objasňování trestné činnosti;
- uměl vypracovat příslušnou dokumentaci nutnou k vyšetřování trestné činnosti;
- respektoval zákony, práva a oprávněné zájmy občanů, kterých se trestná činnost dotýká;
- pohlížel na trestnou činnost a kriminalitu jako na nežádoucí patologický jev společnosti.

Pojetí výuky (výukové strategie)

- Předmět kriminalistika je vyučován ve 3. a 4. ročníku studia a je ukončen maturitní zkouškou. Při jeho výuce je kromě teoretické přípravy kladem důraz i na praktické ukázky. V rámci výuky se žáci zúčastní návštěv pracovišť Policie ČR, městské policie, kde proběhne i krátká řízená praxe, ústavu soudního lékařství a dalších institucí spojených s objasňováním trestné činnosti. Dále budou připraveni na besedy a přednášky policejních orgánů různého zařazení v systému Policie ČR.
- Toto propojení teoretických a praktických dovedností bude následně využito při projekčních dnech, ve kterých budou žáci v praxi prokazovat své teoretické znalosti. Důraz bude dále kladen na důkladné procvičení a opakování učiva pro jeho užití v praktické činnosti.

Hodnocení výsledků žáků

- V předmětu kriminalistika jsou žáci vedeni k pochopení celého systému kriminalistiky a analytickým schopnostem spojeným s logickým postupem při užívání jednotlivých kriminalistických metod.
- V oblastech učiva, kde převažují teoretické znalosti, bude žákova orientace v učivu posuzována formou písemného ověření jeho znalostí spojených s ústní zkouškou pro prověření i jeho komunikativních schopností.
- Velký význam pro vyučujícího bude mít i zadání seminárních prací, ve kterých by se měly spojit teoretické i praktické dovednosti žáka.

Přínos předmětu k rozvoji klíčových kompetencí

V rámci přínosu pro osobnost žáka jsou žáci vedeni zejména k tomu, aby:

- při probírání jednotlivých témat jednali systematicky, logicky, samostatně a odpovědně zejména v zájmu jejich budoucího uplatnění;
- při aplikaci kriminalistických metod dbali na dodržování zákonů a dalších normativních; aktů, stejně tak dodržování pravidel chování a při tom respektovali práva a oprávněné zájmy občanů;
- jednali v souladu s Listinou základních práv a svobod včetně principů morálky a demokratických hodnot;
- aktivně poznávali stávající i nové kriminalistické metody;

- dovedli zpracovávat příslušnou dokumentaci týkající se jednotlivých kriminalistických metod;
- znali působnost a pravomoci jednotlivých policejních orgánů a jejich kompetence v rámci vyšetřování a odhalování trestné činnosti;
- osvojili si práci s počítačovými programy používanými v rámci bezpečnostních složek;
- dovedli uplatnit teoretické znalosti z oboru kriminalistika, ale i z oborů souvisejících při řešení modelových situací;
- dodržovali příslušné právní předpisy, ale také předpisy týkající se bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, hygienické předpisy a zásady.

Kompetence k učení

Žák by měl být schopen:

- mít pozitivní vztah k učení a vzdělávání;
- osvojit si různé techniky a metody učení a dokázat si připravit vhodný studijní režim včetně podmínek k učení;
- ovládat teoreticky obsah předmětu kriminologie a samostatně získávat další informace k problematice;
- soustavně prohlubovat a rozšiřovat vědomosti a dovednosti;
- být si vědom potřeby celoživotního vzdělávání (všeobecného i profesního).

Kompetence k řešení problémů

Žák by měl být schopen:

- dokázat analyzovat jednotlivé problémy a řešit je;
- získávat informace potřebné k řešení problému (monografická a časopisecká literatura, metody a techniky řešení, analogie s podobnými případy apod.);
- kriticky myslet a logicky uvažovat.

Komunikativní kompetence

Žák by měl být schopen:

- vyjadřovat se věcně, stručně a srozumitelně, odborně a gramaticky na žádoucí úrovni;
- aktivně se zúčastňovat diskuzí a polemik a umět správně a rozvážně argumentovat;
- správně formulovat a obhajovat své názory, respektovat názory druhých;
- aktivně a tvořivě spolupracovat při řešení zadaných úkolů.

Personální a sociální kompetence

Žák by měl být schopen:

- stanovit si cíle a priority podle svých schopností;
- ochotně vnímat a spolupracovat s ostatními, být schopen nabídnout i přijmout pomoc;
- ve svých postojích a vystupování dodržovat zásady společenského chování;
- pochopit význam životního prostředí pro člověka;
- být schopen kritického myšlení a objektivního sebehodnocení;
- racionálně zvažovat, cílevědomě a objektivně se rozhodovat o další profesní kariéře.

Digitální kompetence

Žák by měl být schopen:

- ovládat potřebnou sadu digitálních zařízení, aplikací a služeb, včetně nástrojů z oblasti umělé inteligence, využívat je ve školním a pracovním prostředí i při zapojení do veřejného života; digitální technologie a způsob jejich použití nastavovat a měnit podle toho, jak se vyvíjejí dostupné možnosti a jak se mění jeho vlastní potřeby nebo pracovní prostředí a nástroje;
- získávat, posuzovat, spravovat, sdílet a sdělovat data, informace a digitální obsah v různých formátech v osobní či profesní komunitě; k tomu volit efektivní postupy, strategie a způsoby, které odpovídají konkrétní situaci a účelu;
- vytvářet, vylepšovat a propojovat digitální obsah v různých formátech; vyjadřovat se za pomoci digitálních prostředků;
- vyrovnávat se s proměnlivostí digitálních technologií a posuzovat, jak vývoj technologií ovlivňuje společnost, osobní a pracovní život jedince a životní prostředí, zvažuje rizika a přínosy;
- předcházet situacím ohrožujícím bezpečnost zařízení i dat, situacím ohrožujícím jeho tělesné a duševní zdraví i zdraví ostatních; při spolupráci, komunikaci a sdílení informací v digitálním prostředí jednat eticky, s ohleduplností a respektem k druhým.

Aplikace průřezových témat

Učivo předmětu bezpečnostní příprava se dotýká hlavních průřezových témat takto:

Občan v demokratické společnosti

- vytváření demokratického prostředí ve třídě;
- prohlubování poznání osobnosti své i druhých, osobnostní rozvoj;
- podpora zdravé míry sebevědomí žáků a jejich zodpovědnosti;
- vzájemné respektování a spolupráce;
- vedení k etickému chování;
- rozvíjení dovednosti jednat s lidmi, diskutovat, hledat kompromisní řešení;
- získávat povědomí o bezpečnosti občanů jako základ každé společnosti;
- získávat potřebné právní minimum pro soukromý a občanský život;
- získávat povědomí o nezbytnosti bezpečnostních složek státu.

Člověk a životní prostředí

- vést k zásadám ochrany životního prostředí, zákon o životním prostředí;
- vést žáky k uvědomění si vlivu životního prostředí na zdraví člověka;
- utvářet povědomí o vliv bezpečnostních složek na udržování ekologické rovnováhy;
- vytvářet podvědomí o řešení ekologických nehod či katastrof.

Člověk a svět práce

- utvářet sebereflexi ve vztahu k osobním profesním a vzdělávacím plánům, mimoškolním aktivitám, přístupu k učení a studijním výsledkům, schopnostem, vlastnostem i zdravotním předpokladům;
- chápat význam celoživotního učení jako požadavku pro osobní růst a udržení konkurenceschopnosti a profesní restart;
- utvářet pracovní uplatnění po absolvování příslušného oboru vzdělání včetně alternativních možností;
- motivovat k možnému profesnímu uplatnění žáků v bezpečnostních složkách.

Člověk a digitální svět

- získávat, posuzovat, spravovat a sdílet data, informace a digitální obsah v různých formátech v osobní či profesní komunitě; k tomu volit efektivní postupy, strategie a způsoby, které odpovídají konkrétní situaci a účelu.

Mezipředmětové vztahy

Obsah výuky kriminalistika souvisí s dalšími vyučovacími předměty, zejména odbornými. Lze tedy definovat řadu témat, která se vzájemně prolínají:

Právo: právní kvalifikace protiprávního jednání;

Bezpečnostní příprava: oprávnění policistů, strážníků při jednotlivých úkonech;

Kriminologie: teorie o zločinu a jeho podobě;

Penologie: systém vězeňství v ČR;

Kynologie: činnost služebních psů;

Aplikovaná psychologie: etika policejní práce;

Informatické vzdělávání: vytváří, vylepšuje a propojuje digitální obsah v různých formátech; vyjadřuje se za pomoci digitálních prostředků;

Předmět: Kriminalistika	
Výsledky vzdělávání	Učivo
3. ročník	
Žák: - charakterizuje pojem, předmět, systém a místo kriminalistiky v systému věd; - vysvětlí objekty zkoumané kriminalistikou, vymezí dva základní okruhy předmětu kriminalistiky; - určí místo kriminalistiky v systému věd; - rozdělí kriminalistiku do základního systému; - vysvětlí základní metody používané kriminalistickou vědou; - ve spojení s kriminologií se orientuje v základních meznících tvořících historii kriminalistiky;	1. Kriminalistika – obecná část - Úvod do kriminalistické vědy - pojem, předmět a systém kriminalistiky - historie kriminalistiky
- dokáže charakterizovat, co je trestným činem; - z kriminalistického hlediska roztrídí komponenty způsobu spáchání trestného činu; - vyjmenuje determinanty ovlivňující způsob spáchání trestného činu; - vysvětlí význam způsobu spáchání trestného činu pro kriminalistiku; - vymezí kriminální situaci a její význam; - na základě poznatků z kriminologie, psychologie a dalších vědních oborů určí vlastnosti pachatele TČ; - na základě studia viktimologie charakterizuje podíl oběti na trestném činu;	2. Kriminalistické učení o trestném činu - kriminalistická charakteristika trestného činu - způsob spáchání trestného činu - kriminální situace - kriminalistické učení o pachateli - kriminalistické učení o oběti
- vysvětlí, za jakých zákonitostí stopy vznikají a zanikají; - vytváří pojem a docenuje význam kriminalistických stop; - dokáže rozdělit základní kriminalistické stopy podle různých kritérií; - na základě nejnovějších výzkumů charakterizuje mikrostopy a jejich význam v praxi;	3. Kriminalistické učení o stopách - obecné zákonitosti vzniku stop - třídění stop - mikrostopy
- popíše proces poznání trestného činu a jeho zvláštnosti; - uvede jednotlivé komponenty vyšetřovací situace, tyto roztrídí a vymezí jejich význam; - vyjmenuje základní kriminalistické metody, a to včetně obecně poznávacích metod; - dovede charakterizovat totožnost; - vysvětlí principy identifikace a její objekty;	4. Obecná metodologie kriminalistické praxe - proces poznání trestného činu - vyšetřovací situace - charakteristika kriminalistických metod - kriminalistická identifikace

- vyzdvihne význam kriminalistické identifikace v procesu poznání trestného činu;	
- dovede popsat technické a přírodovědné metody a prostředky zkoumání stop; - vysvětlí používané optické prostředky, prostředky elektromagnetického záření a fyzikálně chemické metody; - vysvětlí pojem daktyloskopie; - popíše vznik, druhy a výskyt daktyloskopických stop; - dovede daktyloskopické stopy vyhledávat a zajišťovat; - vymezí pojem, význam a způsoby kriminalistické identifikace osob; - sestaví popis osoby; - vysvětlí význam identifikace osob podle ručního písma; - vysvětlí průběh individualizace ručního písma; - dovede zajistit sporný a srovnávací materiál; - vyjmenuje metody zkoumání ručního písma; - definuje význam kriminalistické biologie a určí její objekty; - vyjmenuje hlavní druhy biologických stop; - popíše způsoby vyhledávání a zajišťování biologických stop a zkoumání kosterních nálezů; - definuje pojem, význam a objekty fonoskopie; - uvede druhy, způsob zajišťování a zkoumání fonoskopických stop; - charakterizuje kriminalistickou odorologii; - vysvětlí vznik a druhy odorologických stop; - popíše jejich vyhledávání, zajišťování a zkoumání; - vymezí pojem a objekty mechanoskopie; - vysvětlí vznik, druhy a výskyt mechanických stop, popíše jejich vyhledávání, zajišťování a zasílání; - orientuje se ve zkoumání zámek, plomb a pečeti; - charakterizuje balistiku, její pojem a význam; - dovede rozdělit zbraně a střelivo, vysvětlí zkoumání povýstřelových zplodin; - popíše vznik a výskyt balistických stop; - definuje pojem trasologie a její význam pro kriminalistiku; - vyjmenuje druhy trasologických stop; - vyhledává a zajišťuje trasologické stopy; - dovede identifikovat objekty na základě zkoumání trasologických stop;	5. Technické a přírodovědné kriminalistické metody - obecná charakteristika technických a přírodovědných metod v kriminalistice - daktyloskopie - portrétní identifikace - identifikace osob podle ručního písma - kriminalistická biologie - fonoskopie - odorologie - mechanoskopie - kriminalistická balistika - trasologie

- vymezí pojem kriminalistické chemie a určí objekty jejího zkoumání; - orientuje se ve zkoumání nátěrových hmot a toxikologii; - vysvětlí problematiku léčiv a drog a jejich zkoumání; - vymezí pojem a význam kriminalistické dokumentace; - sepiše protokol; - umí zajistit obrazovou, topografickou či jinou dokumentaci.	- kriminalistická chemie - kriminalistická dokumentace
4. ročník	
Žák: - vysvětlí pojem místa činu, druhy místa činu; - popíše postup policisty na místě činu; - vysvětlí prvotní a neodkladné úkony na místě činu; - vysvětlí, co je to ohledání, rozdělí jeho druhy; - popíše postup při ohledání místa činu; - vypracuje protokol o ohledání místa činu; - vysvětlí, co je podstatou a významem kriminalistických verzí; - vyjmenuje druhy kriminalistických verzí; - vytvoří kriminalistickou verzi a tuto umí prověřit a vyloučit; - dovede naplánovat a organizovat vyšetřování a vysvětlit jeho význam; - správně popíše celý postup od přípravy k provedení výsledku; - vyjmenuje druhy výsledku; - sepiše protokol o výsledku; - provede výslech formou konfrontace a vysvětlí její význam; - vysvětlí pojem a druhy rekognice; - prakticky provede přípravu a celý průběh rekognice, včetně dokumentace; - vysvětlí smysl a význam experimentu, vyjmenuje jeho účastníky, popíše přípravu a taktiku jeho provedení; - dovede experiment vyhodnotit a dokumentovat; - definuje pojem, podstatu a význam rekonstrukce; - popíše jednotlivé druhy kriminalistické rekonstrukce, vysvětlí její přípravu, hlavní zásady a taktiku, popíše její průběh a dokumentaci; - charakterizuje pojem a význam pátrání; - stanoví jeho druhy a taktické zásady;	1. Taktické kriminalistické metody - místo činu - ohledání - kriminalistické verze - plánování a organizace vyšetřování - výslech a konfrontace - rekognice - kriminalistický experiment - kriminalistická rekonstrukce - pátrání

- definuje pojem, význam a druhy prohlídek; - popíše přípravu a průběh domovní a osobní prohlídky a její dokumentaci; - orientuje se v základní kriminalistické informatice; - stručně charakterizuje vybrané informační systémy využívané v praxi.	- prohlídka - kriminalistická informatika
---	---

Školní vzdělávací program pro obor vzdělávání:

68-42-M/01

Bezpečnostně právní činnost

Předmět:

22 Kynologie

(platnost od 1. 9. 2025)

Pojetí vyučovacího předmětu

Celková hodinová dotace

Předmět je vyučován ve 2. ročníku s dotací 1 vyučovací hodiny týdně (popř. v jednom pololetí 2 hodiny týdně podle personálních a organizačních podmínek).

Obecný cíl vyučovacího předmětu

Předmět kynologie si klade za cíl seznámit žáky s těmito tématy:

- podstata služební kynologie a výcviku psa;
- anatomie a fyziologie psa;
- složení pachu a vlivy, které na něj působí;
- taktická činnost psovoda na místě události a jeho prvotní úkony.

Charakteristika učiva

Učivo je zaměřeno na to, aby žák získal kladný vztah ke služební kynologii, což je ulehčeno tím, že drtivá většina žáků se v každodenním životě se psy setkává.

Výuka kynologie směřuje k tomu, aby žák správně používal pojmy, dokázal vysvětlit činnost služební kynologie a její poznatky v praktickém životě a orientoval se v současném rozvoji služební kynologie a přijímání nových metodik výcviku.

Cíle vzdělávání v oblasti citů, postojů, hodnot a preferencí

Výuka kynologie směřuje k tomu, aby žáci získali:

- motivaci k celoživotnímu vzdělávání;
- pozitivní postoj ke služební kynologii;
- důvěru ve vlastní schopnosti a preciznost při práci.

Pojetí výuky (výukové strategie)

Mezi základní výukové strategie patří:

- výklad;
- ověřování poznatků v diskusi;
- samostatná práce, domácí příprava;
- prezentace samostatných úkolů žáků před třídou (referáty, seminární práce);
- exkurze, besedy s kynology, ukázky práce psovoda.

Hodnocení výsledků žáků

Hodnocení probíhá následujícími způsoby:

- písemné a ústní zkoušení;
- referáty a seminární práce;
- projevy aktivity v hodinách.

Hodnoceny jsou tyto činnosti:

- hloubka porozumění poznatkům v oblasti služební kynologie;
- schopnost aplikovat poznatky služební kynologie při řešení problémů;
- schopnost formulovat své myšlenky, argumentovat a diskutovat.

Přínos předmětu k rozvoji klíčových kompetencí

Z hlediska klíčových kompetencí se klade důraz zejména na zodpovědné jednání, správné porozumění služební kynologii a schopnost analyzovat a řešit problémy.

Předmět kynologie rozvíjí především tyto klíčové kompetence žáků:

Kompetence k učení

Žák by měl být schopen:

- mít pozitivní vztah k učení a vzdělávání;
- ovládat teoreticky poznatky služební kynologie, metodiku výcviku psa, umět si vytvořit si vhodný studijní režim a podmínky;
- samostatně získávat informace z různých zdrojů, zpracovávat je a využívat ve služební kynologii;
- samostatně si rozšiřovat své vědomosti, prohlubovat dovednosti a ochotně se učit a celoživotně vzdělávat.

Kompetence k řešení problémů

Žák by měl být schopen:

- dokázat analyzovat zadání úkolu;
- získávat informace potřebné k řešení problému, navrhnout způsoby jeho řešení (pomůcky, literatura, metody, techniky);
- kriticky myslet a logicky uvažovat.

Komunikativní kompetence

Žák by měl být schopen:

- vyjadřovat se stručně a srozumitelně, odborně a jazykově správně, aktivně se účastnit diskusí;
- formulovat a obhajovat své názory, respektovat názory druhých;
- spolupracovat při řešení problémů.

Personální a sociální kompetence

Žák by měl být schopen:

- stanovovat si cíle a priority podle svých osobních schopností;
- vyjadřovat se a vystupovat v souladu se zásadami kultury projevu a chování;
- přijímat hodnocení a na základě jasných kritérií i individuálně hodnotit své výsledky a přiměřeně na ně reagovat;
- prezentovat vlastní myšlenky a názory, být schopen diskuze;

- přijímat a odpovědně plnit svěřené úkoly;
- mít odpovědný postoj k vlastní profesní budoucnosti;
- cílevědomě a zodpovědně se rozhodovat o své budoucí profesní a vzdělávací dráze.

Digitální kompetence

Žák by měl být schopen:

- ovládat potřebnou sadu digitálních zařízení, aplikací a služeb, včetně nástrojů z oblasti umělé inteligence, využívat je ve školním a pracovním prostředí i při zapojení do veřejného života; digitální technologie a způsob jejich použití nastavovat a měnit podle toho, jak se vyvíjejí dostupné možnosti a jak se mění jeho vlastní potřeby nebo pracovní prostředí a nástroje;
- získávat, posuzovat, spravovat, sdílet a sdělovat data, informace a digitální obsah v různých formátech v osobní či profesní komunitě; k tomu volit efektivní postupy, strategie a způsoby, které odpovídají konkrétní situaci a účelu;
- vytvářet, vylepšovat a propojovat digitální obsah v různých formátech; vyjadřovat se za pomoci digitálních prostředků;
- vyrovnávat se s proměnlivostí digitálních technologií a posuzovat, jak vývoj technologií ovlivňuje společnost, osobní a pracovní život jedince a životní prostředí, zvažuje rizika a přínosy;
- předcházet situacím ohrožujícím bezpečnost zařízení i dat, situacím ohrožujícím jeho tělesné a duševní zdraví i zdraví ostatních; při spolupráci, komunikaci a sdílení informací v digitálním prostředí jednat eticky, s ohleduplností a respektem k druhým.

Aplikace průřezových témat

Stejně jako u klíčových kompetencí platí, že i průřezová témata je možné z velké části do výuky kynologie zařadit.

Učivo předmětu kynologie se dotýká hlavních průřezových témat takto:

Občan v demokratické společnosti

- je kladen důraz na význam služební kynologie, činnosti bezpečnostních sborů a armády při zajišťování vnitřní a vnější bezpečnosti státu.

Člověk a životní prostředí

- žáci jsou vedeni k chápání nutnosti ochrany životního prostředí a uvědomění si vlivu člověka na živou a neživou přírodu;
- v žácích je pěstován pozitivní vztah k přírodě (zvířatům).

Člověk a svět práce

- služební kynologie je prezentována i jako alternativa budoucího profesního uplatnění žáků;
- celoživotně se vzdělává.

Člověk a digitální svět

- získávat, posuzovat, spravovat, sdílet a sděluje data, informace a digitální obsah v různých formátech v osobní či profesní komunitě; k tomu volit efektivní postupy, strategie a způsoby, které odpovídají konkrétní situaci a účelu;

Mezipředmětové vztahy

Obsah výuky kynologie částečně souvisí s dalšími vyučovacími předměty, zejména v těchto oblastech (i s přihlédnutím k odbornému zaměření školy):

Právo: zákon o veterinární péči č. 166/1999 Sb., zákon na ochranu zvířat č. 246/1992 Sb.;

Aplikovaná psychologie: metodika výcviku, osobnost psovoda, podmíněný a nepodmíněný reflex;

Informatické vzdělávání: vytváří, vylepšuje a propojuje digitální obsah v různých formátech; vyjadřuje se za pomoci digitálních prostředků.

Předmět: Kynologie	
Výsledky vzdělávání	Učivo
2. ročník	
Žák - popíše plemena psů a jejich charakteristické znaky; - definuje původ, domestikaci a využití psů pro služební kynologii; - vyjmenuje zákony mající vztah k ošetřování a péči o služebního psa;	1. Úvod do kynologie - plemena psů, jejich charakteristické znaky - původ, domestikace a využití - zákon o veterinární péči č. 166/1999 Sb., zákon na ochranu zvířat č. 246/1992 Sb.
- charakterizuje organismus a základní projevy života; - popíše kostru, svalovou soustavu a pohyb psa; - charakterizuje chrup psa a jeho nejčastější vývojové vady, zažívací ústrojí; - popíše dýchací ústrojí, krevní oběh, močové ústrojí a pohlavní ústrojí psa; - popíše nervové ústrojí a smyslové orgány psa;	2. Anatomie a fyziologie psa - všeobecný úvod do biologie - kostra psa, svalová soustava, pohyb psa - chrup psa a jeho vývojové vady, zažívací ústrojí - dýchací ústrojí, krevní oběh, močové ústrojí, pohlavní ústrojí - nervové ústrojí, smyslové orgány
- vysvětlí vliv prostředí na psa, přirozené vlastnosti psa, jeho obranné reakce, vlastnosti čichu, sluchu, zraku a fyzické zdatnosti; - charakterizuje základní hodnoty zdravého psa, příznaky onemocnění a základní rozdělení nemocí psů; - definuje nejčastější choroby oční, ušní, kožní, nervové, choroby dýchacího a zažívacího ústrojí; - vysvětlí zlomeniny a rány, nakažlivé choroby, imunitu, inkubační dobu; - popíše nejčastější virová, bakteriální a parazitární onemocnění; - popíše způsoby poskytnutí základní první pomoci psu v naléhavých a život psa ohrožujících situacích;	3. Vliv prostředí na psa, jeho přirozené vlastnosti, nejčastější onemocnění a základy poskytnutí první pomoci psovi - vliv prostředí na psa - obranná reakce, čich, sluch, zrak, fyzická zdatnost - základní hodnoty zdravého psa, příznaky onemocnění, rozdělení nemocí - nejčastější choroby oční, ušní, kožní, nervové - nejčastější choroby dýchacího a zažívacího ústrojí, rány, zlomeniny - nakažlivé choroby, imunita, inkubační doba, nejčastější virová, bakteriální a parazitární onemocnění - základní způsoby poskytnutí první pomoci psovi

- vysvětlí vznik a stálost pachu; - definuje složení pachu a vlivy, které na něj působí; - vymezí intenzitu pachu a jeho šíření; - charakterizuje způsob vzniku lidského pachu a jeho rozdělení podle charakteru a tvoření pachové stopy; - popíše vlivy, působící na pachovou stopu;	4. Nauka o pachu - vznik a stálost pachu - složení pachu a vlivy, které na něj působí - intenzita pachu - šíření pachu - tvoření lidského pachu - rozdělení lidského pachu podle charakteru a tvoření pachové stopy - vlivy působící na pachovou stopu
- definuje typy psů z hlediska vyšší nervové činnosti; - vysvětlí vliv osobnosti psovoda jako komplexního podnětu na psa a jeho výcvik; - charakterizuje metodiku výcviku psů a podmíněný a nepodmíněný reflex; - rozdělí základní a speciální výcvik psů a jejich charakteristiku; - definuje nejčastější chyby při výcviku psa; - vymezí všeobecné povinnosti psovoda, výživu, ošetřování a ustájení služebních psů; - vyjmenuje oprávnění a povinnosti psovoda před výjezdem na místo činu, na místě činu a po ukončení činnosti na místě činu;	5. Výcvik služebního psa a funkce psovoda - typy psů z hlediska vyšší nervové činnosti - vliv osobnosti psovoda na psa a jeho výcvik - metodika výcviku psů, podněty používané při výcviku psa, podmíněný a nepodmíněný reflex - výcvik psa na základě operantního podmiňování za využití podmíněného zesílení (klikr) - základní a speciální výcvik psů, nejčastější chyby při výcviku psa - všeobecné povinnosti psovoda - výživa, ošetřování a ustájení služebních psů - oprávnění a povinnosti psovoda před výjezdem na místo činu, na místě činu a po ukončení činnosti na místě činu
- má zkušenost s praktickou činností ve služební kynologii; - samostatně popíše a vysvětlí jednotlivé části služební kynologie.	6. Služební kynologie v praxi - návštěva kynologického pracoviště Policie ČR spojená s ukázkou práce služebních psů

Školní vzdělávací program pro obor vzdělání:

68-42-M/01

Bezpečnostně právní činnost

Předmět:

23 Penologie

platnost od 1. 9. 2025

Pojetí vyučovacího předmětu

Celková hodinová dotace

Vyučování předmětu penologie je zařazeno do 4. ročníku s dotací 1 vyučovací hodiny týdně.

Obecný cíl vyučovacího předmětu

- Cílem předmětu je seznámit žáky s vývojem názorů na trest a trestání v lidské společnosti, s historií realizace trestů a trestání, penologickými koncepcemi a teoriemi, rozvíjenými od poloviny 19. století.
- V souladu s těmito poznatky bude možno získat komplexnější pohled na trest a trestání v trestněpolitickém směřování současnosti a tomu odpovídajícím trestněpolitickým opatřením jak v ČR, v rámci Rady Evropy, tak i v rámci OSN.
- Zvláštní pozornost je věnována psychologickým aspektům působení trestů na psychiku pachatele, zásadním metodám a přístupům v zacházení s vězněnými, realizaci výchovné funkce trestu, včetně prohloubení jeho účinnosti na základě individualizace přístupu k pachateli trestného činu.
- Pozornost je též věnována složitějšímu problému sociální integrace vězněné osoby, mezinárodním aspektům vězeňství a rovněž jeho evropským a celosvětovým vývojovým trendům.
- Není opomenuta problematika ochranné výchovy, ochranného léčení, problematika hledání nových, vhodnějších přístupů v reakci společnosti na trestnou činnost jejich členů, hledání a uplatňování alternativních přístupů v řešení trestných věcí.

Studium předmětu přinese základní pohled do vědního oboru penologie v jeho vývoji, předkládá a z určitých hledisek uspořádává doposud nashromážděné poznatky z teorie trestu a trestání, podněcuje k promýšlení zlepšení účinnosti trestu při reflektování reakce společnosti na trestnou činnost jednotlivých pachatelů.

Penologie je rozvíjena v úzké návaznosti k předmětu kriminologie.

Charakteristika učiva

V průběhu studia bude žák orientován v problematice trestu a trestání, zásad, přístupu a metod zacházení s pachatelem ve výkonu vazby a výkonu trestu odnětí svobody.

Pozornost bude věnována mezinárodní spolupráci v oblasti vězeňství a Evropským vězeňským pravidlům.

Pozornost si zaslouží současná evropská vězení, délka uloženého trestu, narušenost či nebezpečnost odsouzených i rozdílné podmínky pro výkon trestu.

Orientace bude dále soustředěna na zákon o výkonu vazby, výkonu trestu odnětí svobody a zákon o vězeňské službě a justiční stráž.

Cíle vzdělávání v oblasti citů, postojů, hodnot a preferencí

Náplň výuky je zaměřena k orientaci žáka na:

- filosofii a cíle trestu odnětí svobody;
- vývoj trestu odnětí svobody;
- mezinárodní spolupráci v oblasti vězeňství;
- Evropská vězeňská pravidla;
- současná evropská vězení;
- resocializaci, reedukaci, nápravy vězňů;
- aktuální problémy vězeňství, cíle a perspektivy.

Pojetí výuky (výukové strategie)

Předmět je vyučován ve 4. ročníku studia s orientací na pochopení penologické charakteristiky trestu, sociální profil vězně, penologické koncepce zacházení s provinilcem včetně motivace ke zlepšení systému zacházení s osobami ve VTOS. Pro komplexní pochopení výuky je vhodná návštěva „PAMÁTNÍKU PANKRÁC“, expozice Vězeňské služby České republiky. Mimořádným výsledkem by bylo zhlédnutí výkonu služby zaměstnanců Vězeňské služby ČR přímo ve věznici podle místa školy.

Hodnocení výsledků žáků

Žáci budou vedeni k pochopení ukládání a výkonu trestu, utváření vězeňského systému, moderních základů vězeňství a 25 věznic na území ČR. Protože se jedná o převážně teoretický výukový program, bude posuzován každý žák, zvláště jeho orientace, formou písemného ověření znalostí a ústním posouzením znalostí zadaných okruhů. Mimořádný význam budou mít pro vyučující vypracované pololetní seminární práce orientované k vězeňskému systému České republiky, legislativy praktického výkonu a správy.

Přínos předmětu k rozvoji klíčových kompetencí

- správné pochopení morální funkce trestu;
- současný pohled na funkci trestu;
- poznání možnosti obrany před zločinem;
- všeobecná prevence;
- náprava vězňů v oblasti vzdělávání, terapeutických programů, práce ve vězení a účinnosti trestu.

Kompetence k učení

- mít pozitivní vztah k učení a vzdělávání jako celku;
- osvojit si různé techniky učení a dokázat si připravit vhodný studijní režim včetně podmínek na učení;
- v průběhu výuky vést studenty k samostatnému získávání informací k policejnímu právu včetně kritických postojů a vlastního zpracování poznatků;
- motivovat studenty k rozšiřování vědomostí na základě kladných příkladů a vytváření ochoty se učit a celoživotně se vzdělávat;
- znát teoretické možnosti svého dalšího vzdělávání, zejména v profesní přípravě.

Kompetence k řešení problémů

- vést žáky k dovednosti analyzovat problém s optimálním řešením (po stránce teoretické, pomocí literatury nebo precedentu);
- naučit žáky kritickému myšlení a logickému a uvážlivému řešení problému.

Komunikativní kompetence

- naučit žáky vyjadřovat se jazykově správně, stručně, věcně a srozumitelně včetně odbornosti;
- aktivně se zúčastňovat diskuzí a používat vlastní argumentace;
- správně formulovat své názory a naučit se respektovat názory druhých;
- naučit žáky spolupráci při řešení jednotlivých problémů.

Personální a sociální kompetence

- stanovení cílů a priorit podle svých osobních schopností a dovedností;
- vedení žáků k ochotě spolupracovat s ostatními, nabídnout pomoc a dokázat pomoc přijmout;
- dodržování kultury projevu, chování a vystupování;
- schopnost přijímat hodnocení a přiměřeně na něj reagovat.

Digitální kompetence

Žák by měl být schopen:

- ovládat potřebnou sadu digitálních zařízení, aplikací a služeb, včetně nástrojů z oblasti umělé inteligence, využívat je ve školním a pracovním prostředí i při zapojení do veřejného života; digitální technologie a způsob jejich použití nastavovat a měnit podle toho, jak se vyvíjejí dostupné možnosti a jak se mění jeho vlastní potřeby nebo pracovní prostředí a nástroje;
- získávat, posuzovat, spravovat, sdílet a sdělovat data, informace a digitální obsah v různých formátech v osobní či profesní komunitě; k tomu volit efektivní postupy, strategie a způsoby, které odpovídají konkrétní situaci a účelu;
- vytvářet, vylepšovat a propojovat digitální obsah v různých formátech; vyjadřovat se za pomoci digitálních prostředků;
- vyrovnávat se s proměnlivostí digitálních technologií a posuzovat, jak vývoj technologií ovlivňuje společnost, osobní a pracovní život jedince a životní prostředí, zvažuje rizika a přínosy;
- předcházet situacím ohrožujícím bezpečnost zařízení i dat, situacím ohrožujícím jeho tělesné a duševní zdraví i zdraví ostatních; při spolupráci, komunikaci a sdílení informací v digitálním prostředí jednat eticky, s ohleduplností a respektem k druhým.

Aplikace průřezových témat

Všechny tematické celky předmětu penologie jsou jedinečné a jejich využitelnost od pochopení předmětu a významu, filosofie a cíle trestu přes právní úpravu výkonu trestu odnětí svobody DE LEGE LATA, mezinárodní spolupráci v oblasti vězeňství, disciplíny a kázně ve vězení až po cíle a perspektivy ve výkonu vazby a trestu odnětí svobody podtrhují, že porušování lidských práv není minulostí, násilí a krutost jsou stále nablízku, všichni jsme zodpovědní za demokracii, každý z nás a každý den.

Učivo předmětu bezpečnostní příprava se dotýká hlavních průřezových témat takto:

Občan v demokratické společnosti

- bezpečnost občanů jako základ každé společnosti;
- nezbytnost bezpečnostních složek státu;
- potřebné právní minimum pro soukromý a občanský život;
- morálka, svoboda, tolerance, solidarita.

Člověk a životní prostředí

- zásady ochrany životního prostředí, zákon o životním prostředí;
- vliv bezpečnostních složek na udržování ekologické rovnováhy;
- řešení ekologických nehod či katastrof.

Člověk a svět práce

- schopnost formulování svých profesních cílů;
- orientace v prostředí trhu práce;
- chápání významu celoživotního učení jako požadavku pro osobní růst a udržení konkurenceschopnosti a profesní restart.

Člověk a digitální svět

- schopnost vytvářet, vylepšovat a propojovat digitální obsah v různých formátech; vyjadřovat se za pomoci digitálních prostředků.

Mezipředmětové vztahy

Kriminologie: pachatel trestného činu, oběť trestného činu;

Kriminalistika: kriminalistické učení o trestném činu a stopách na místě činu;

Právo: trestní právo;

Aplikovaná psychologie: psychologie oběti.

Předmět: Penologie	
Výsledky vzdělávání	Učivo
4. ročník	
Žák - umí charakterizovat penologii jako vědu; - dokáže objasnit pojem penitenciární péče a vysvětlit čím se zabývá penitenciární pedagogika, penitenciární psychologie, penitenciární psychiatrie a penitenciární sociologie; - vymezí vztah penologie ke kriminologii; - objasní mezinárodní trendy vývoje vězeňství; - charakterizuje standardní minimální pravidlo OSN, Evropská vězeňská pravidla, Radu Evropy a její přínos pro vězeňství; - specifikuje vývojové trendy ve vězeňství od roku 1945 po současnost;	1. Základy penologie, pojem, předmět - pojem, obsah, příbuzné obory - obory penitenciární péče - vztah penologie ke kriminologii - standardní pravidla OSN - Evropská vězeňská pravidla - vývoj v období 1945-1989 - vývoj v období po roce 1989 - koncepce rozvoje vězeňství v ČR
- dokáže vysvětlit funkci a význam trestu s hlediska historického vývoje; - má znalosti o historickém dělení vězení podle správy vězeňství; - umí objasnit, jaké penologické školy měly vliv na vývoj vězeňského systému; - je schopen rozebrat současné světové a evropské trendy ve vězeňství;	2. Vězeňské systémy ve světě a v Evropě - historie vězenství - penologické školy - současné světové a evropské trendy ve vězenství
- odborně popíše hlavní zásady výkonu trestu odnětí svobody; - zná právní normy, které upravují výkon trestu odnětí svobody; - dokáže charakterizovat hlavní principy evropských vězeňských pravidel;	3. Výkon trestu odnětí svobody - právní normy pro trestní politiku - účel výkonu trestů odnětí svobody - vazba, její účel a důvody vazby - hlavní zásady VTOS
- orientuje se v organizaci a členění vězeňské služby; - specifikuje úkoly vězeňské služby ve vztahu k soudům, státním zastupitelstvím a ministerstvu spravedlnosti; - zná úkoly vězeňské služby ve vztahu k lékařské péči osob ve vazbě nebo výkonu trestu, ve vztahu ke správě a střežení, předvádění a eskortám;	4. Vězeňská služba - organizační jednotky vězeňské služby - členění vězeňské služby - úkoly vězeňské služby
- je orientován v právních normách upravujících výkon vazby a výkon trestu odnětí svobody; - chápe zásady výkonu vězeňské služby a justiční stráž.	- zákon č.293/1993 Sb. - zákon č.169/1999 Sb. - zákon č.555/1992 Sb.

Školní vzdělávací program pro obor vzdělávání:

68-42-M/01

Bezpečnostně právní činnost

Předmět:

24 Aplikovaná psychologie

(platnost od 1. 9. 2025)

Pojetí vyučovacího předmětu

Celková hodinová dotace

Předmět je vyučován v 2. a 3. ročníku po dvou hodinách týdně.

Obecný cíl vyučovacího předmětu

- získávání poznatků z vybraných obsahů psychologie osobnosti, sociální psychologie, viktimologie (nauka o oběti), penologie (nauka o výkonu trestu a jeho účincích a o zařízeních k jeho výkonu) a forenzní psychologie (soudní psychologie), včetně jejich aplikace v bezpečnostně právní činnosti;
- osvojení zásad duševní hygieny, sebepoznání a seberegulace absolventů;
- pochopení osobnosti člověka, a tím i své vlastní osobnosti, příčiny svého chování a prožívání;
- rozvíjet sám sebe – rozvíjet své kladné vlastnosti a potlačovat záporné, naučit se žít zdravě, dokázat změnit své negativní chování;
- působit na druhé;
- osvojení principů chování člověka ve skupině, ovlivňování jedince skupinou, chování skupiny;
- výchova a kultivace člověka k mezilidské toleranci, schopnosti kooperace a spolupráce, tolerance národnostní, rasová a náboženská;
- uvažování o problému, analýza poznatků, rozvoj kritického myšlení;
- využití naučeného v reálném životě a příprava na další studium.

Charakteristika učiva

- orientace v předmětu psychologie, v jeho oblastech;
- analýza člověka, zvláštnosti jeho chování a prožívání;
- porozumění způsobu poznávání vnějšího světa člověka a jeho vnitřního stavu;
- rozvoj a prohlubování poznatků o učení, o jeho zákonitostech;
- pochopení zákonitosti skupiny, jejího vlivu na jedince, její struktury a způsoby vzniku vztahů;
- rozvoj komunikačních dovedností, analýza mezilidské interakce, asertivita;
- pozorování vlastního zdraví, stres, duševní hygiena, relaxace;
- porozumění sociálně patologickým jevům, možnostem řešení těchto jevů.

Cíle vzdělávání v oblasti citů, postojů, hodnot a preferencí

Výuka předmětu aplikovaná psychologie směřuje k tomu, aby žáci:

- poznali zákonitosti chování a prožívání lidí;

- poznali zákonitosti chování a prožívání lidí;
- porozuměli pohnutkám komunikačních partnerů – vcítili se do jejich situace;
- byli připraveni na setkávání se stavy krajní nouze nebo nebezpečí;
- respektovali lidská práva, soucítili s lidmi a maximálně jim pomáhali;
- pochopili své chování a prožívání a význam svého chování ve skupině či společnosti;
- měli vhodnou míru sebevědomí a byli schopni sebekritiky;
- uměli se prosadit vhodným způsobem komunikace, uměli užívat asertivity a rozpoznat manipulace;
- jednali odpovědně, dokázali spolupracovat a kooperovat, přijímali odpovědnost za svá rozhodnutí;
- dokázali projevit empatii k druhým lidem a pochopit jejich pocity;
- oprostili se od předsudků a od stereotypů ve vztahu k jiným lidem, národnostem, rasám a náboženstvím;
- uvědomili si ovlivňování osobnosti člověka prostředím sociálním, kulturním, ekonomickým, geopolitickým, ale také životním prostředím;
- vážili si svého zdraví, uvědomili si působení psychiky na něj.

Pojetí výuky (výukové strategie)

- výklad, diskuse;
- samostatná práce, skupinová práce;
- referáty, domácí příprava;
- vyhledávání informací z dalších zdrojů (odborné knihy, časopisy, internet);
- tematické filmy;
- prezentace;
- testy, dotazníky;
- techniky poznání sama sebe i druhých;
- reflexe.

Hodnocení výsledků žáků

Žák je hodnocen průběžně v hodinách při ústním a písemném zkoušení za dosaženou úroveň znalostí, za aktivitu v hodinách, za schopnost aplikovat teoretické znalosti na jednotlivých příkladech, za znalost souvislostí s ostatními probíranými tematickými celky a předměty, za formálně i odborně správné vyjadřování. Žák musí umět diskutovat o problému a svůj názor obhajovat.

Přínos předmětu k rozvoji klíčových kompetencí

Psychologie se dotýká všech druhů lidské činnosti.

Kompetence k učení

Vzdělání směřuje k tomu, aby žák:

- pochopil smysl a úkol učení, měl pozitivní vztah k učení a vzdělávání;
- uměl se efektivně učit, využíval psychologické podmínky účinného učení;
- porozuměl výkladu a zapisoval si poznatky z výkladu a jiných zdrojů;
- uměl dohledat a prezentovat poznatky a informace z dalších zdrojů;
- uplatňoval různé způsoby práce s textem;
- znal možnosti svého dalšího vzdělávání.

Kompetence k řešení problému

Žák by měl být schopen:

- porozumět zadanému úkolu a formulovat vhodné a věcné otázky;
- uplatňovat různé metody řešení problémů;
- při řešení problému využívat skupiny, kooperace, spolupráce.

Komunikativní kompetence

Žák by měl být schopen:

- formulovat své myšlenky srozumitelně, souvisle a výstižně;
- účastnit se aktivně diskusí;
- formulovat a obhajovat své názory a postoje;
- dodržovat odbornou terminologii;
- zaznamenávat písemně podstatné myšlenky a údaje z odborných textů a ústních projevů jiných lidí (přednášek, diskusí, referátů apod.).

Personální a sociální kompetence

Žák by měl být schopen:

- svědomitě plnit zadané úkoly;
- dokázat pracovat v týmu a překládat návrhy na zkvalitnění týmové práce;
- zaujmout stanovisko k návrhu druhých a dokázat ho podpořit;
- adekvátně reagovat na hodnocení svého chování a vystupovat a byl schopen přijímat rady i kritiku;
- podpořit příznivé klima ve třídě;
- nepodléhat předsudkům a sociálním stereotypům v jednání s jinými lidmi.

Občanské kompetence a kulturní povědomí

Žák by měl být schopen:

- dodržovat zákony, respektovat specifika jiných kultur;
- vystupovat proti rasové nesnášenlivosti, xenofobii, intoleranci a nacionalismu;
- aktivně se zajímat o dění v ČR a ve světě;
- si uvědomovat multikulturní charakter dnešního světa;
- uznávat tradice svého národa;
- chránit a cílevědomě zlepšovat životní prostředí v nejbližším okolí.

Matematické kompetence při řešení praktických úkolů

Žák by měl být schopen:

- formulovat vztahy mezi jevy a předměty při řešení praktických úkolů;
- vytvářet různé formy grafického znázornění (grafy, tabulky, mapy, diagramy);
- správně používat a převádět běžné jednotky SI.

Digitální kompetence

Žák by měl být schopen:

- ovládat potřebnou sadu digitálních zařízení, aplikací a služeb, včetně nástrojů z oblasti umělé inteligence, využívat je ve školním a pracovním prostředí i při zapojení do veřejného

života; digitální technologie a způsob jejich použití nastavovat a měnit podle toho, jak se vyvíjejí dostupné možnosti a jak se mění jeho vlastní potřeby nebo pracovní prostředí a nástroje;

- získávat, posuzovat, spravovat, sdílet a sdělovat data, informace a digitální obsah v různých formátech v osobní či profesní komunitě; k tomu volit efektivní postupy, strategie a způsoby, které odpovídají konkrétní situaci a účelu;
- vytvářet, vylepšovat a propojovat digitální obsah v různých formátech; vyjadřovat se za pomoci digitálních prostředků;
- vyrovnávat se s proměnlivostí digitálních technologií a posuzovat, jak vývoj technologií ovlivňuje společnost, osobní a pracovní život jedince a životní prostředí, zvažuje rizika a přínosy;
- předcházet situacím ohrožujícím bezpečnost zařízení i dat, situacím ohrožujícím jeho tělesné a duševní zdraví i zdraví ostatních; při spolupráci, komunikaci a sdílení informací v digitálním prostředí jednat eticky, s ohleduplností a respektem k druhým.

Odborné kompetence

Zvládat jednání s klientem, tzn. aby absolventi:

- dovedli přijmout oznámení;
- využívali poznatků z psychologie a pedagogiky při jednání s lidmi a při řešení problémových situací, vstřícně a taktně jednali s občany – klienty, byli schopni empatie;
- jednali s klientem na profesionální úrovni (navázání komunikace s klientem, analýza problémů, předložení nabídky alternativ řešení problému, vedení klienta v průběhu spolupráce);
- adekvátně jednali s klienty různých etnických, náboženských a sociálních skupin.

Aplikace průřezových témat

Občan v demokratické společnosti

- prohlubování poznávání osobnosti své i druhých lidí, osobnostní rozvoj;
- budování otevřené komunikace ve třídě, získávání dovedností v umění komunikace, vyjednávání a při řešení konfliktů, budování demokratického prostředí ve škole;
- prohlubování povědomí o společenských zákonitostech;
- posílení mediální gramotnosti žáků;
- vedení k odpovědnosti při sledování osobních i veřejných zájmů, k respektu, toleranci, spolupráci a solidaritě;
- vedení k etickému chování.

Člověk a životní prostředí

- pochopení zásadního významu přírody a životního prostředí pro člověka;
- získání přehledu o způsobech ochrany přírody;
- uvědomění si souvislosti mezi různými jevy v prostředí a lidskými aktivitami, mezi lokálními, regionálními a globálními environmentálními problémy;
- osvojení si základních principů šetrného a odpovědného přístupu k životnímu prostředí v osobním a profesním jednání.

Člověk a svět práce

Žák by měl být schopen:

- rozvíjení hodnot a postojů žáků ve vztahu k práci (osobnostní profil);
- formulování vlastních priorit a cílů;
- sebereflexe ve vztahu k osobním profesním plánům;
- pochopení význam celoživotního vzdělávání pro osobní a profesní růst (profesní úspěšnost, profesní mobilita);
- sebereflexe ve vztahu k osobním vzdělávacím plánům, mimoškolním aktivitám, přístupu k učení a studijním výsledkům, schopnostem, vlastnostem i zdravotním předpokladům;
- vytvoření osobního portfolia dovedností (zahrnujícího i zkušenosti z informálního učení).

Člověk a digitální svět

Žák by měl být schopen:

- využívat vhodné digitální technologie a služby k naplnění svých potřeb a k zapojení do občanského života; chápat význam digitálních technologií pro sociální integraci a pro celkovou kvalitu života; využívat digitální technologie k dalšímu vzdělávání a seberozvoji;
- kriticky posuzovat vývoj technologií a jeho vliv na různé aspekty života člověka a společnosti;
- chránit sebe a ostatní před možným nebezpečím v digitálním prostředí; rozumět rizikům souvisejícím s online prostředím; předcházet situacím ohrožujícím tělesné i duševní zdraví;
- při interakcích v digitálním prostředí respektovat pravidla chování a jednání eticky, respektovat kulturní rozmanitost; aktivně vystupovat proti nepřijatelnému jednání v online světě;
- vyjadřovat se za pomoci digitálních prostředků a vytvářeli a upravovali vlastní digitální obsah v různých formátech;
- získávat data, informace a obsah z různých zdrojů v digitálním prostředí; při vyhledávání;
- používat různé strategie; získaná data a informace kriticky hodnotit, posuzovat jejich spolehlivost a úplnost;
- komunikovat prostřednictvím různých digitálních technologií a přizpůsobovat prostředky komunikace danému kontextu;
- sdílet prostřednictvím digitálních technologií data, informace a obsah s ostatními; používat digitální technologie pro spolupráci a společné vytváření zdrojů a znalostí.

Mezipředmětové vztahy

Obsah výuky aplikované psychologie souvisí s dalšími vyučovacími předměty, zejména v těchto oblastech (i s přihlédnutím k odbornému zaměření školy):

Biologie a ekologie: souvislost biologie, nervového systému a dalších biologických procesů ve vztahu k psychickým procesům, zejména vývojová psychologie, psychologie poznávání, psychologie učení, stres, syndrom vyhoření, relaxace;

Občanská nauka: socializace a vrůstání jedince do společnosti, sociální a společenské skupiny, jejich tvorba a struktura, sociálně patologické jevy, globální problémy, ČR a svět, rasy, etnika, národy, morálka a etika jako vyšší city;

Informatické vzdělávání: rozvoj digitálních kompetencí, práce s informacemi, kritické hodnocení digitálních zdrojů, tvorba prezentací a dalších výstupů, bezpečnost a etika v online

prostředí, využití vhodných digitálních nástrojů (textové editory, nástroje pro tvorbu prezentací, nástroje pro sběr dat a interaktivní prezentaci, digitální nástroje pro aktivní učení);

Český jazyk a literatura: terminologie, slovní zásoba, práce s textem;

Dějepis: historický vývoj psychologie, souvislost vývoje psychologických poznatků s demografickým vývojem jednotlivých zemí;

Chemie: chemické názvosloví, chemické procesy související s lidskou psychikou;

Matematika: praktické úlohy s využitím procentového počtu, aritmetické operace;

Tělesná výchova: souvislost tělesného rozvoje na psychiku člověka, pochopení člověka jako bio-psycho-sociální jednoty;

Právo: forenzní psychologie, psychologické aspekty chování a prožívání lidí, kteří právo prosazují a lidí, proti kterým je právo uplatňováno, psychologie výslechu;

Cizí jazyky: pojmosloví užívané psychologii a přejaté z cizích jazyků;

Zeměpis: potřeby a hodnoty osobnosti v závislosti na geografických podmínkách.

Předmět: Aplikovaná psychologie	
Výsledky vzdělávání	Učivo
2. ročník	
Žák: - vymezí předmět studia psychologie obecně, popíše zaměření jednotlivých základních i aplikovaných disciplín; - pojmenuje a objasní nejdůležitější psychologické směry;	1. Psychologie a její aplikace - pojem, předmět a význam psychologie - dílčí oblasti psychologie - vznik a vývoj psychologie - vybrané psychologické směry
- porozumí fungování psychických jevů; - rozliší zdravé a patologické projevy psychických jevů; - popíše, jak se jednotlivé psychické jevy odrážejí v prožívání a chování lidí;	2. Obecná psychologie. Kognitivní psychologie - rozdělení psychických jevů: - psychické procesy: procesy poznávání (čítí, vnímání, představy, fantazie, myšlení, řeč), paměťové procesy (zapamatování, uchování, vybavení), procesy motivační (citové a volní, rozhodování a jednání) - psychické stavy: stavy pozornosti, nálady, stavy citové
- porozumí jednotlivým složkám, které tvoří osobnost; - objasní zdroje individuálních rozdílů mezi lidmi; - rozpozná faktory, které ovlivňují formování naší osobnosti;	3. Psychologie osobnosti - charakteristika osobnosti, rysy osobnosti - struktura osobnosti: - aktivně motivační vlastnosti, - charakter a seberegulační vlastnosti, - temperament, - výkonové vlastnosti - specificky získané dispozice: vědomosti, dovednosti, návyky, zájmy, postoje - zaměřenost osobnosti - determinace osobnosti - metody poznávání osobnosti
- vysvětlí biologické a sociální determinanty lidské psychiky; - charakterizuje jednotlivé etapy lidského života;	4. Vývojová psychologie - vývoj osobnosti, vývojová stadia osobnosti člověka - vliv dědičnosti, prostředí a výchovy na utváření osobnosti člověka
- popíše příčiny a projevy náročných životních situací (stres, frustrace, deprivace, syndrom vyhoření, konflikt) a zná možnosti jejich zvládnutí; - porozumí významu zdravého životního stylu; - rozpozná příznaky duševní dysbalance a psychických poruch;	5. Psychické zdraví a duševní rovnováha - duševní hygiena (zvládání náročných životních situací, jako je stres, frustrace, deprivace, syndrom vyhoření, zásady zdravého životního stylu) - konflikty a konfliktní situace (jednání v konfliktních situacích)

- má přehled o dostupných formách pomoci a podpory v situacích zvýšené psychické zátěže a při psychických onemocněních;	- normalita a patologie (problematika normality osobnosti, duševní poruchy)
- vysvětlí proces socializace; - klasifikuje sociální skupiny a charakterizuje je; - na konkrétních příkladech demonstuje verbální a neverbální aspekty komunikace; - využívá získané poznatky při jednání s lidmi a při řešení problémových situací; - eliminuje nežádoucí vlivy předsudků, stereotypů a hodnotitelské chyby v osobním i profesním životě; - popíše příčiny agresivního chování a možnost jeho eliminace; - rozpozná sociálně patologické jevy a je si vědom jejich negativního dopadu na jednotlivce i společnost; - vysvětlí odosobnění davu, chování pokojných davů, davů např. na fotbalových utkáních, dovede uplatňovat doporučení pro kontrolu davu; - uplatňuje altruistické chování k osobám, které potřebují ochranu a pomoc.	6. Sociální psychologie a její aplikace - socializace osobnosti - sociální skupiny - sociální percepce (vnímání druhých lidí) - sociální interakce a komunikace (význam neverbální komunikace), agresivní a asertivní komunikace - sociálně patologické jevy - jednání v davu a hromadné chování - altruismus
3. ročník	
Žák: - uplatňuje principy, normy a pravidla kulturního chování a vyjadřování v běžných společenských a pracovních situacích; - vyhodnocuje postoje médií a veřejnosti k bezpečnostním složkám a jejich aktivitám; - aplikuje metody pozitivního ovlivňování vztahů mezi bezpečnostními složkami, veřejností a zástupci médií;	1. Společenská kultura. Komunikace a styk s občany - kultura společenská a kultura osobního projevu, principy a normy kulturního chování - společenská výchova - komunikace s klientem - styl a forma písemné komunikace s občany - metody a prostředky styku s veřejností a s médii - postoje veřejnosti k bezpečnostním složkám - mediální obraz bezpečnostních složek
- seznámí se se specifiky dílčích oblastí forenzní psychologie; - aplikuje poznatky z jednotlivých disciplín forenzní psychologie ve své profesní činnosti; - dokáže adekvátně využít znalosti v různých profesních situacích (výslech, soudní řízení, dohled nad výkonem trestu, jednání s obětí trestného činu, výkon služebních úkolů v různých policejních jednotkách);	2. Forenzní psychologie - forenzní psychologie, její předmět a oblasti - kriminalistická psychologie – psychologie výslechu a výpovědi - soudní psychologie - penitenciární a postpenitenciární psychologie, - policejní psychologie - viktimologie (psychologie obětí) – dopad trestného činu na oběť, jednání s obětí, problematika poskytování pomoci
- vymezí, co je pedagogika a co je jejím účelem; - vymezí, co se rozumí pedagogickým působením; - popíše strukturu a kontext výchovně-vzdělávacích procesů ve vybraných konkrétních situacích bezpečnostně právní činnosti;	3. Pedagogika a její aplikace - pedagogika jako vědní disciplína - pedagogické působení a jeho zásady

- popíše specifika vzdělávání dospělých; - navrhne vhodnou didaktickou metodu pro určitý pedagogický cíl; - vysvětlí a prakticky demonstruje činnost lektora v konkrétní situaci;	- vybrané pedagogické situace (přednáška pro mládež, beseda se seniory, instruktáž pro spolupracovníky) - specifika vzdělávání dospělých, celoživotní učení - vybrané didaktické metody používané v rámci bezpečnostně právní činnosti - požadavky na lektora
- vymezí rozdíl mezi morálními, právními a zákonnými povinnostmi občanů; - objasní zásady jednání s lidmi; - vysvětlí povinnosti a správné profesní jednání příslušníků a zaměstnanců na konkrétních příkladech z bezpečnostní praxe; - charakterizuje požadavky na osobnost pracovníka bezpečnostně právní činnosti; - objasní, jak lze eliminovat profesní deformaci;	4. Profesní etika - význam profesní etiky v bezpečnostně právní činnosti - morální, právní a zákonné povinnosti občanů - vztah policie občan - vztah bezpečnostního pracovníka k moci (pravomoc, odpovědnost, zneužití pravomoci) - zásady jednání s lidmi, sebekontrola - osobnostní charakteristika pracovníka bezpečnostně právní činnosti - profesionální deformace a její prevence
- popíše postavení zaměstnance státní správy a samosprávy; - dokáže definovat specifika práce státního úředníka; - charakterizuje etické zásady zaměstnance ve veřejné správě;	5. Statut státního úředníka - právní a společenské postavení zaměstnance ve veřejné správě, charakteristika jeho práce - požadavky na odborné znalosti, celoživotní kariéra - etické zásady práce zaměstnance státní správy a samosprávy
- definuje a vysvětlí základní pojmy související s genderovou problematikou; - aplikuje tyto pojmy na konkrétní příklady z praxe (případové studie, kazuistiky); - identifikuje hlavní aspekty genderové problematiky ve společnosti i profesním životě; - popíše projevy genderových nerovností ve společnosti, včetně specifík bezpečnostních složek.	6. Gender a genderová problematika ve společnosti a v profesním životě - pojem gender, genderová identita a role - genderové nerovnosti ve společnosti a na pracovišti - specifika genderové problematiky v bezpečnostních složkách

Školní vzdělávací program pro obor vzdělávání:

68-42-M/01

Bezpečnostně právní činnost

Předmět:

25 Ekonomika

(platnost od 1. 9. 2025)

Pojetí vyučovacího předmětu

Celková hodinová dotace

Předmět je vyučován ve 3. ročníku s hodinovou dotací 1 hodina týdně a 4. ročníku s hodinovou dotací 2 hodiny týdně.

Obecný cíl vyučovacího předmětu

Cílem výuky je rozvíjet ekonomické myšlení žáků, aby pochopili mechanismus fungování tržní ekonomiky a porozuměli podstatě podnikatelské činnosti.

Charakteristika učiva

Učivo předmětu je rozčleněno do tematických celků.

- Ve **třetím ročníku** je učivo orientované na vysvětlení základních ekonomických pojmů, makro a mikroekonomiky, kategorií tržní ekonomiky, podnikání včetně finančního vzdělání a daním. Téma podnikání má přispět k základní orientaci v právních formách podnikání. Objasnit postup při založení firmy a informovat o povinnostech podnikatelů vůči státu a obchodním partnerům. Navazující téma rozšiřuje znalosti, které souvisejí s jednotlivými podnikovými činnostmi.
- Učivo o daních objasní podstatu daňové soustavy ČR a přispěje k osvojení některých dovedností, potřebných při registraci, založení podnikání a placení daní, včetně vysvětlení zásad daňové evidence.
- Učivo o finančním trhu a bankovníctví má napomoci orientovat se v různých možnostech zhodnocení finančních prostředků a moderním způsobu platebního styku.
- Další témata jsou zaměřena na, marketing, kde si žák osvojí pojmy, které jsou běžnou součástí života dnešní společnosti.
- **Čtvrtý ročník** je zaměřen na řízení, výpočet mzdy, národní hospodářství a činitelé, které jej ovlivňují, veřejné finance a EU. Jedná se především o základní ekonomické ukazatele a schopnost posuzovat ekonomickou úroveň státu. Pomocí těchto ukazatelů získat základní představu o struktuře veřejných financí.

Cíle vzdělávání v oblasti dosažených výsledků, hodnot a preferencí

Tato oblast směřuje k tomu, aby se žák:

- orientoval v potřebných informacích a pracoval s nimi uvážlivě;
- byl schopen používat prostředky informační a komunikační technologie;
- měl aktivní přístup k životu, k řešení problémů;
- snažil se jednat a komunikovat slušně a odpovědně;

- dodržoval pravidla kulturního chování a společenského vystupování;
- respektoval lidská práva;
- chránil životní prostředí;
- jednal ekonomicky;
- pociťoval zodpovědnost za své zdraví a usiloval o zdravý životní styl.

Pojetí výuky (výukové strategie)

- žáci jsou maximálně zapojováni do výuky např. řešení úkolů na dané téma;
- získávání informací z různých zdrojů, a hodnocení ekonomických jevů.

Hodnocení výsledků žáků

- žáci jsou průběžně hodnoceni známkami při individuálním zkoušení a písemnými testy.

Přínos předmětu k rozvoji klíčových kompetencí

Kompetence k učení

Žák by měl být schopen:

- rozvíjet komunikační dovednosti, jak ústně, tak písemně;
- využívat informace získané z různých zdrojů;
- rozvíjet dovednost, pracovat v týmu na dosažení společných cílů;
- nést zodpovědnost za práci vlastní i práci ostatních spolupracovníků.

Kompetence k řešení problémů

Žák by měl být schopen:

- porozumět zadání úkolu nebo určit jádro problému, získat informace potřebné k řešení problému, navrhnout způsob řešení, popř. varianty řešení, a zdůvodnit jej, vyhodnotit a ověřit správnost zvoleného postupu a dosažené výsledky;
- volit prostředky a způsoby (pomůcky, studijní literaturu, metody a techniky) vhodné pro splnění jednotlivých aktivit, využívat zkušenosti a vědomosti nabyté dříve;
- spolupracovat při řešení problémů s jinými lidmi (týmové řešení).

Kompetence k pracovnímu uplatnění a podnikatelským aktivitám

Žák by měl být schopen:

- mít odpovědný postoj k vlastní profesní budoucnosti, a tedy i vzdělávání; uvědomovat si význam celoživotního učení a být připraveni přizpůsobovat se měnícím se pracovním podmínkám;
- mít reálnou představu o pracovních, platových a jiných podmínkách v oboru a o požadavcích zaměstnavatelů na pracovníky a umět je srovnávat se svými představami a předpoklady;
- rozumět podstatě a principům podnikání, mít představu o právních, ekonomických, administrativních, osobnostních a etických aspektech soukromého podnikání.

Matematické kompetence

- aplikovat matematické postupy při řešení praktických úkolů;
- nacházet vztahy mezi jevy a předměty při řešení praktických úkolů, umět je vymezit, popsat a správně využít pro dané řešení;

- číst a vytvářet různé formy grafického znázornění (tabulky, diagramy, grafy, schémata apod.).

Digitální kompetence

- ovládá potřebnou sadu digitálních zařízení, aplikací a služeb, včetně nástrojů z oblasti umělé inteligence, využívá je ve školním a pracovním prostředí i při zapojení do veřejného života;
- navrhuje prostřednictvím digitálních technologií taková řešení, která mu pomohou vylepšit postupy či technologie či jejich části;
- vyrovnává se s proměnlivostí digitálních technologií a posuzuje, jak vývoj technologií ovlivňuje společnost, osobní a pracovní život jedince a životní prostředí, zvažuje rizika a přínosy.

Aplikace průřezových témat

V předmětu je zejména realizováno:

- řešení praktických úkolů a osvojování vědomostí z různých ekonomických oblastí, různých aktuálních informací, zákonných norem atd.;
- žáci jsou připravováni k tomu, aby byli schopni pracovat s prostředky informačních a komunikačních technologií a efektivně je využívali jak v průběhu vzdělávání, tak při výkonu povolání.

Občan v demokratické společnosti

- vytváření demokratického prostředí ve třídě;
- prohlubování poznání osobnosti své i druhých, osobnostní rozvoj;
- podpora zdravé míry sebevědomí žáků a jejich zodpovědnosti;
- vzájemné respektování a spolupráce;
- vedení k etickému chování;
- rozvíjení dovednosti jednat s lidmi, diskutovat, hledat kompromisní řešení;
- posílení gramotnosti v oblasti masových médií;
- získávání a osvojování si aktuálních informací o ekonomickém dění v naší zemi i zahraničí (v rámci celého učiva).

Člověk a životní prostředí

- pochopení odpovědnosti k ochraně přírody přírodních zdrojů (v rámci celého učiva);
- využívání ekologických témat v ekonomických příkladech a výpočtech (v rámci celého učiva).

Člověk a svět práce

Cílem tohoto tématu je vybavit žáka praktickými dovednostmi a informacemi pro jeho budoucí pracovní život tak, aby byl schopen efektivně reagovat na dynamický rozvoj trhu práce a měnící se požadavky na pracovníky. Prostřednictvím kariérového vzdělávání si osvojit znalosti a dovednosti pro řízení své kariéry a života pro cílené plánování a odpovědné rozhodování o svém osobním rozvoji, dalším vzdělávání a seberealizaci v profesních záměrech. Zároveň se naučit přijímat změny ve své profesní kariéře jako běžnou součást života.

Při výuce se klade důraz na:

- trh práce z hlediska globalizace i regionální ekonomiky, jeho ukazatele, všeobecné vývojové trendy, požadavky zaměstnavatelů;
- nové formy a podmínky práce, pracovní mobilita, možnosti zaměstnání v zahraničí;
- technologický rozvoj v činnostech lidské práce, základní charakteristiky pracovních činností;
- pracovní uplatnění po absolvování příslušného oboru vzdělání včetně alternativních možností;
- zákoník práce, formy pracovního vztahu, práva a povinnosti zaměstnance a zaměstnavatele;
- identifikaci a formulování vlastních priorit a cílů;
- aktivní a tvořivý přístup při vytváření profesní kariéry a přijetí osobní odpovědnosti při rozhodování;
- komunikační dovednosti a sebe prezentace;
- motivovat k zájmu o výsledky svého vzdělávání (v rámci celého učiva);
- nutnost aktualizace nových poznatků dle platných zákonů, prospěšnost praxe (v rámci celého učiva);
- řešení praktických úkolů a osvojování vědomostí z různých ekonomických oblastí, různých aktuálních informací, zákonných norem atd.;
- seznámit žáka s globalizovaným světem práce a rozvojem pracovních příležitostí;
- naučit jej vyhledávat v relevantních informačních zdrojích a kriticky posuzovat informace o pracovních příležitostech a možnostech dalšího vzdělávání;
- naučit žáka efektivní sebe prezentaci při jednání s potenciálními zaměstnavateli;
- seznámit žáka se základními aspekty pracovního vztahu, právy a povinnostmi zaměstnanců a zaměstnavatelů i aspekty soukromého podnikání, včetně klíčových právních předpisů.

Člověk a digitální svět

- využívání moderních IT technologií při plnění zadaných úkolů (v rámci celého učiva);
- seznamování s informačními zdroji.
- V ekonomickém vzdělávání jsou žáci vedeni k tomu, aby využívali vhodné nástroje pro výpočty ekonomických údajů (mzdy, RPSN aj.), pro jejich zobrazování (trendy nabídky a poptávky, podnikatelský záměr, rozpočet apod.) a aby používali dostupné aplikace k ekonomickým či pracovním účelům, např. k daňovým evidenčním povinnostem.
- Žáci jsou vedeni k efektivnímu využívání digitálních nástrojů potřebných nebo vhodných pro odborné činnosti.

Mezipředmětové vztahy

Účetnictví: využít získaných výsledků jak v manažerském, tak finančním účetnictví;

Informatické vzdělávání: sběr a vyhodnocování informací;

Matematika: použití matematických výpočtů, zejména výpočtů procent;

Občanská nauka: využívat informací z běžného života.

Předmět: Ekonomika	
Výsledky vzdělávání	Učivo
3. ročník	
Žák: - používá a aplikuje základní ekonomické pojmy; - chápe rozdělení na makro a mikroekonomiku v rámci státu včetně tržního mechanismu; - chápe principy hospodářského procesu; - stanoví cenu jako součet nákladů, zisku, DPH a vysvětlí, jak se cena liší podle zákazníků, místa a období; - rozpozná běžné cenové triky a klamavé nabídky; - popíše a posoudí úlohu státu v tržním systému; - vysvětlí pojem sdílená ekonomika, dokáže formulovat konkrétní příklady tohoto typu ekonomiky; - formuluje rozdíl mezi podnikáním a sdílenou ekonomikou;	1. Podstata fungování tržní ekonomiky - potřeby, statky, služby, spotřeba, životní úroveň - makroekonomie, mikroekonomie - úloha státu v tržním systému - hospodářský proces - trh, tržní subjekty, nabídka, poptávka, zboží, cena - tržní formy - sdílená ekonomika a její principy
- rozlišuje různé formy podnikání a vysvětlí jejich hlavní znaky; - vytvoří jednoduchý podnikatelský záměr a zakladatelský rozpočet; - na příkladu vysvětlí základní povinnosti podnikatele vůči státu; - stanoví cenu jako součet nákladů, zisku, DPH a vysvětlí, jak se cena liší podle zákazníků, místa a období; - rozliší jednotlivé druhy nákladů a výnosů; - vypočítá čistou mzdu; - vypočítá výsledek hospodaření; - vysvětlí zásady daňové evidence;	2. Podnikání - podnikání podle živnostenského zákona a zákona o obchodních korporacích - podnikatelský záměr - zakladatelský rozpočet - povinnosti podnikatele - trh, tržní subjekty, nabídka, poptávka, zboží, cena - náklady, výnosy, zisk/ztráta - mzda časová a úkolová a jejich výpočet - úloha výsledovky a rozvahy - zásady daňové evidence
- orientuje se v platebním styku a smění peníze podle kurzovního lístku; - vysvětlí, co jsou kreditní a debetní karty a jejich klady a zápory; - vysvětlí způsoby stanovení úrokových sazeb a rozdíl mezi úrokovou sazbou a RPSN a vyhledá aktuální výši úrokových sazeb na trhu; - orientuje se v produktech pojišťovacího trhu a vybere nejvýhodnější pojistný produkt s ohledem na své potřeby; - vysvětlí podstatu inflace a její důsledky na finanční situaci obyvatel a na příkladu ukáže, jak se bránit jejím nepříznivým důsledkům; - charakterizuje jednotlivé druhy úvěru a jejich zajištění;	3. Finanční vzdělávání - peníze, hotovostní a bezhotovostní platební styk - úroková míra, RPSN - pojištění, pojistné produkty - inflace - úvěrové produkty

- vysvětlí úlohu státního rozpočtu v národním hospodářství; - charakterizuje jednotlivé daně a vysvětlí jejich význam pro stát; - provede jednoduchý výpočet daní; - vyhotoví daňové přiznání k dani z příjmu fyzických osob; - provede jednoduchý výpočet zdravotního a sociálního pojištění; - vyhotoví a zkontroluje daňový doklad; - vysvětlí co je marketingová strategie; - zpracuje jednoduchý průzkum trhu; - na příkladu ukáže použití nástrojů marketingu v oboru;	4. Daně - státní rozpočet - daně a daňová soustava - výpočet daní - přiznání k dani - zdravotní pojištění - sociální pojištění - daňové a účetní doklady
- vysvětlí co je marketingová strategie; - zpracuje jednoduchý průzkum trhu; - na příkladu ukáže použití nástrojů marketingu v oboru.	5. Marketing - podstata marketingu - průzkum trhu - produkt, cena, distribuce, propagace
4. ročník	
Žák: - vysvětlí tři úrovně managementu; - popíše základní zásady řízení a funkce managementu; - zhodnotí využití motivačních nástrojů v oboru personální práce;	1. Management - dělení managementu - funkce managementu plánování, organizování, personalistika, vedení, kontrolování
- orientuje se v zákonné úpravě mezd a provádí mzdové výpočty, zákonné odvody; - vypočte sociální a zdravotní pojištění; - vyjmenuje a specifikuje činnost jednotlivých institucí, které obstarávají správu mezd a zákonných odvodů;	2. Mzdy, zákonné odvody, instituce - zákoník práce, mzdová soustava, složky mzdy, mzdové předpisy - daně z příjmů - zdravotní pojištění - legislativa, odvody z mezd pro zdravotní pojišťovny - sociální pojištění - legislativa, odvody z mezd pro Správu sociálního zabezpečení, daně z mezd, finanční úřady
- vysvětlí význam ukazatelů vývoje národního hospodářství ve vztahu k oboru; - objasní příčiny a druhy nezaměstnanosti; - vysvětlí podstatu inflace a její důsledky na finanční situaci obyvatel a na příkladu ukáže, jak se bránit jejím nepříznivým důsledkům; - srovná úlohu velkých a malých podniků v ekonomice státu; - vysvětlí potřebnost platební bilance na zahraniční obchod;	3. Národní hospodářství a EU - struktura národního hospodářství včetně ukazatelů - činitelé ovlivňující úroveň národního hospodářství (bankovníctví, hrubý domácí produkt, nezaměstnanost, inflace, zahraniční obchod, platební bilance) - fiskální a monetární politika - státní rozpočet - Evropská unie

- popíše strukturu ČNB a její vliv na tvorbu státního rozpočtu a měnové politiky; specifikuje vliv zásahů ČNB v oblasti měnové politiky státu na průmysl a obchod; - popíše co je fiskální a monetární politika státu; - na příkladech vysvětlí příjmy a výdaje státního rozpočtu; - chápe důležitost evropské integrace; - zhodnotí ekonomický dopad členství v EU;	
- charakterizuje podstatu financí, jejich členění; - je seznámen s financováním ziskových a neziskových organizací; - chápe důvody státních zásahů do ekonomiky; - orientuje se ve státním rozpočtu a místních rozpočtech.	4. Veřejné finance - základy financí - financování neziskových organizací - základní charakteristika veřejných financí - státní rozpočet - místní rozpočty

Školní vzdělávací program pro obor vzdělávání:

68-42-M/01

Bezpečnostně právní činnost

Předmět:

26 Speciální tělesná výchova

(platnost od 1. 9. 2025)

Charakteristika vyučovacího předmětu

Celková hodinová dotace

Předmět je vyučován v 1. ročníku s hodinovou dotací 4 hodiny týdně, 2. ročníku s hodinovou dotací 4 hodiny týdně, 3. ročníku s hodinovou dotací 3 hodiny týdně a 4. ročníku s hodinovou dotací 3 hodiny týdně.

Cíl vyučovacího předmětu

Cílem předmětu je:

- vytvořit u žáků předpoklady pro zvládnutí krizových situací po stránce fyzické, technické a psychické, a to osvojením technik a principů sebeobrany;
- připravit žáky na řešení možných způsobů napadení prostřednictvím základních sebeobránných technik v souladu s právními aspekty a profesními normami;
- pozitivně působit na morálně volní vlastnosti žáků prostřednictvím metodiky a etikety;
- v souladu s profilem absolventa je třeba harmonicky rozvíjet a formovat osobnost žáků, a tím zlepšovat předpoklady pro jejich vhodné uplatnění ve společnosti;
- seznámit žáky se základy filosofie sebeobránných činností, a tím položit základy k dalšímu samostatnému rozvoji získaných dovedností;
- vytvářet historické vědomí žáků v oblasti bojových umění, které přispívá k prohloubení a rozšíření vědomostí, což umožňuje kvalitnější orientaci v okolním světě;
- vybudovat v žácích pocit zodpovědnosti za své zdraví;
- ve výuce je kladen důraz na prevenci úrazů, žáci si osvojí techniku pádů (*Ukemi-waza*);
- seznámit žáky se základy umění sebeobrany;
- vést žáky k aktivnímu pohybu, aby si mohli najít sportovní činnost, která jim bude blízká a umožní jim věnovat se aktivnímu pohybu i v budoucnu;
- žáci jsou vzděláváni i v teoretické oblasti tréninku, mohou tak plánovat svoji fyzickou aktivitu přiměřeně svým možnostem.

Obecným cílem vyučovacího předmětu je:

- plnit funkci regenerační a kompenzační, po jednostranné zátěži působené pobytem ve škole, ale i činnostmi mimo školu;
- zvládat organizační, hygienické a bezpečnostní návyky pro provádění samostatné, zdravotně vhodné a bezpečné sportovní a jiné pohybové aktivity ve známém i neznámém prostředí;
- chápat sociální vztahy a role v bojových uměních a jiných pohybových aktivitách a užívat je pro poznávání, vytváření a upevňování přátelských vztahů v duchu fair play (mezi vrstevníky, v rodině, v budoucím životě);

- eliminovat zdraví ohrožující návyky a činnosti.

Charakteristika učiva

Výuka předmětu vychází z rámcového vzdělávacího programu 68–42–M/01 Bezpečnostně právní činnost. Ze speciální tělesné výchovy je nutné složit praktickou maturitní zkoušku. Výuka navazuje na předchozí fyzickou přípravu. Je neoddelitelnou součástí přípravy ochránců veřejného pořádku pro praktický výkon služby. Rozvíjí tělesnou zdatnost při současném získávání speciálních profesních dovedností a vytváří u žáků profesionální vztah a přístup k výkonu povolání, úzké propojení s odbornými předměty (bezpečnostní příprava – v tematických celcích: střelná zbraň, donucovací prostředky, Zákon o Policii ČR) a střeleckým kurzem ve 3. ročníku – střelecká příprava.

Speciální tělesná výchova se skládá z těchto bloků:

- boj na krátkou, střední a dlouhou vzdálenost proti neozbrojenému i ozbrojenému útočníkovi;
- boj proti skupině útočníků;
- Randori;
- úpolová gymnastika.

Výuka probíhá společně pro chlapce a dívky v tělocvičně vybavené tatami, ve venkovních sportovních areálech a ve specializovaných prostorách.

Cíle vzdělávání v oblasti citů, postojů, hodnot a preferencí

Výuka speciální tělesné výchovy směřuje k tomu, aby žáci:

- racionálně jednali v situacích osobního ohrožení nebo ohrožení jiných osob, řešili možné způsoby napadení prostřednictvím základních sebeobránných technik;
- zvládli obranné techniky proti způsobu napadení beze zbraní;
- zvládli obranné techniky proti napadení zbraněmi;
- zvládli základní donucovací techniky;
- vážili si zdraví jako jedné z prvořadých hodnot potřebné ke kvalitnímu prožívání života a cílevědomě je chránili;
- preferovali pravidelné provádění pohybových aktivit v denním režimu;
- kontrolovali a ovládali své jednání, chovali se odpovědně v zařízeních tělesné výchovy a sportu a i mimo ně;
- pociťovali radost a uspokojení z prováděné tělesné (sportovní) činnosti.

Pojetí výuky (výukové strategie)

- skupinová práce;
- výklad;
- dialog;
- Randori (cvičný zápas) a školní soutěže.

Učitel klade důraz:

- na individuální přístup k žákům, a tím rozvíjí jejich osobní schopnosti a posouvá jejich limity – kompetence komunikativní, kompetence sociální a personální;
- na hodnocení individuálního zlepšení výkonů každého žáka, a tím jej motivuje k práci na vlastním zdokonalení – kompetence sociální a personální, kompetence občanské.

Učitel vede žáky k tomu, aby:

- uměli samostatně a efektivně vyhledávat a zpracovávat informace – kompetence k učení;
- porozuměli zadání úkolu, určili jeho podstatu a hledali jeho řešení (adekvátně odpovídali na daný podnět – kompetence k řešení problémů);
- uměli samostatně a efektivně řešit modelové sebeobrané situace – kompetence k řešení problémů.

Učitel organizuje ve výuce:

- kolektivní úpolové hry a soutěže, tím rozvíjí zodpovědnost jednotlivce za výsledek práce kolektivu – kompetence komunikativní, kompetence sociální a personální, kompetence občanské;
- Randori (cvičný zápas) jednotlivců, tím rozvíjí morálně volní vlastnosti žáků a učí je snášet neúspěchy a zvyšuje jejich fyzickou a psychickou odolnost – kompetence sociální a personální, kompetence občanské.

Učitel striktním požadavkem na dodržování sjednaných pravidel (etikety) rozvíjí morálně volní vlastnosti žáků a respekt před danými pravidly a předpisy – kompetence komunikativní, kompetence sociální a personální, kompetence občanské.

Hodnocení výsledků práce žáků

Žáci jsou hodnoceni v souladu s klasifikačním řádem školy, který je součástí školního řádu. Jejich hodnocení podporuje aktivní přístup k učivu a motivuje k aplikaci získaných vědomostí a dovedností.

V hodnocení je vedle samotného prokázání vědomostí a schopností žáků sledována ještě aplikace znalostí:

- aktivita a samostatnost;
- zájem o sebeobranu a pohyb;
- správnost provedení technik;
- tvořivý přístup k řešení problémů.

V těchto oblastech jde především o hodnocení v rámci individuálních možností žáka.

Formy hodnocení

- individuální ústní, písemné zkoušení (teorie předmětu);
- zkoušení praktických schopností řešení sebeobraných situací;
- pozorování žáka ve výuce (jde především o hodnocení chování, postojů, zodpovědnosti, aktivity atd.).

Přínos předmětu k rozvoji klíčových kompetencí

Kompetence k učení

Žák by měl být schopen:

- mít pozitivní vztah k učení a vzdělávání v STV;
- sledovat a hodnotit pokrok při dosahování cílů svého učení;
- přijímat hodnocení výsledků svého učení od jiných lidí;
- znát možnosti svého dalšího vzdělávání.

Kompetence k řešení problémů

Žák by měl být schopen:

- navrhnout způsob řešení, popř. varianty řešení, a zdůvodnit jej, vyhodnotit a ověřit správnost zvoleného postupu a dosažené výsledky;
- uplatňovat při řešení problémů různé metody myšlení (logické, empirické) a myšlenkové operace;
- volit prostředky a způsoby (pomůcky, studijní literaturu, metody a techniky) vhodné pro splnění jednotlivých aktivit, využívat zkušeností a vědomostí nabytých dříve;
- spolupracovat při řešení problémů s jinými lidmi (týmové řešení).

Komunikativní kompetence

Žák by měl být schopen:

- vyjadřovat se přiměřeně účelu jednání a komunikační situaci v projevech mluvených a vhodně se prezentovat;
- formulovat své myšlenky srozumitelně a souvisle;
- účastnit se aktivně diskusí, formulovat a obhajovat své názory a postoje;
- vyjadřovat se a vystupovat v souladu se zásadami kultury projevu a chování.

Personální a sociální kompetence

Žák by měl být schopen:

- posuzovat reálně své fyzické a duševní možnosti, odhadovat důsledky svého jednání a chování v různých situacích;
- reagovat adekvátně na hodnocení svého vystupování a způsobu jednání ze strany jiných lidí, přijímat radu i kritiku;
- pracovat v týmu, přijímat a odpovědně plnit svěřené úkoly;
- přispívat k vytváření vstřícných mezilidských vztahů, nepodléhat předsudkům a stereotypům v přístupu k druhým, vytvářet příznivé klima třídy.

Občanské kompetence

Žák by měl být schopen:

- jednat odpovědně, samostatně a iniciativně nejen ve vlastním zájmu, ale i ve veřejném zájmu;
- jednat v souladu s morálními principy a zásadami společenského chování, přispívat k uplatňování hodnot demokracie;
- uznávat hodnotu života, uvědomovat si odpovědnost za vlastní život a spoluodpovědnost při zabezpečování ochrany života a zdraví ostatních;
- vést žáky k diskusi a vzájemnému naslouchání si.

Digitální kompetence

Žák by měl být schopen:

- ovládat potřebnou sadu digitálních zařízení, aplikací a služeb, včetně nástrojů z oblasti umělé inteligence, využívat je ve školním a pracovním prostředí i při zapojení do veřejného života; digitální technologie a způsob jejich použití nastavovat a měnit podle toho, jak se

vyvíjejí dostupné možnosti a jak se mění jeho vlastní potřeby nebo pracovní prostředí a nástroje;

- získávat, posuzovat, spravovat, sdílet a sdělovat data, informace a digitální obsah v různých formátech v osobní či profesní komunitě; k tomu volit efektivní postupy, strategie a způsoby, které odpovídají konkrétní situaci a účelu;
- vytvářet, vylepšovat a propojovat digitální obsah v různých formátech; vyjadřuje se za pomoci digitálních prostředků.

Aplikace průřezových témat

Občan v demokratické společnosti

- dovednost jednat s lidmi, hledat kompromisní řešení (v rámci celého učiva);
- vhodná míra sebevědomí (v rámci celého učiva).

Člověk a životní prostředí

- pochopit vlastní odpovědnost za své jednání a snažit se aktivně podílet na řešení environmentálních problémů (v rámci celého učiva);
- dokázat vnímat své okolí a přírodní prostředí (využití prostředí pro obranu);
- osvojit si zásady zdravého životního stylu a vědomí odpovědnosti za své zdraví (v rámci celého učiva).

Člověk a svět práce

- práce s informacemi, vyhledávání, vyhodnocování a využívání informací (v rámci celého učiva);
- odpovědné rozhodování na základě vyhodnocení získaných informací (v rámci celého učiva);
- sebereflexe ve vztahu k osobním profesním a vzdělávacím plánům, mimoškolním aktivitám, přístupu k učení a studijním výsledkům, schopnostem, vlastnostem i zdravotním předpokladům;
- aktivní plánování a projektování profesní kariéry, dosahování cílů podle stanoveného plánu;
- význam celoživotního učení jako požadavku pro osobní růst a udržení konkurenceschopnosti a profesní restart;
- pracovní uplatnění po absolvování příslušného oboru vzdělání včetně alternativních možností.

Člověk a digitální svět

- vést žáky k využívání moderních IT při plnění zadaných úkolů (v rámci celého učiva);
- seznamovat se s relevantními informačními zdroji a napomáhat při práci s vyhledanými informacemi (v rámci celého učiva);
- jazykovém vzdělávání a komunikaci jsou žáci vedeni zejména k tomu, aby byli schopni využít digitální technologie k vyjádření, formulaci a obhajobě svých názorů, k získávání informací z různých zdrojů i k jejich sdílení, předávání a prezentaci způsobem vhodným pro danou (komunikační) situaci a s ohledem na zamýšleného příjemce;
- ve společenskovedním vzdělávání jsou žáci vedeni zejména k tomu, aby vnímali postavení, roli či vliv digitálních technologií a práci s nimi v historickém, politickém, sociálním, právním a ekonomickém kontextu.

Mezipředmětové vztahy

Obsah výuky speciální tělesné výchovy souvisí s dalšími vyučovacími předměty, zejména v těchto oblastech:

Biologie a ekologie: stavba lidského těla, vliv a působení technik sebeobrany na funkci lidského těla, první pomoc, úrazy;

Dějepis: bojová umění (historie, pochopení mezníků vývoje bojových umění, historické vazby, variabilita výkladů dějin, dějiny studovaného oboru);

Tělesná výchova: úpoly, pády, základní sebeobrana;

Právo: nutná obrana, zadržení osoby podezřelé;

Bezpečnostní příprava: donucovací prostředky, střelná zbraň;

Aplikovaná psychologie: orientace v konfliktních situacích a osvojení si modelu, jak situace řešit, seberegulace, řešení konfliktních situací pod extrémním tlakem, příprava na setkávání se stavy krajní nouze nebo nebezpečí;

Informatické vzdělávání: práce s daty a bezpečné a etické využívání technologií.

Předmět: Speciální tělesná výchova	
Výsledky vzdělávání	Učivo
1. ročník	
Žák - aplikuje zásady sebeobránných činností;	1. Teoretický úvod do problematiky - sebeobrana a její podstata - interdisciplinární vztahy k ostatním oborům lidské činnosti - obecně platné zásady pro vyloučení napadení - sebeobrana a právní vztahy
- ovládá základní zpevňování a uvolňování jednotlivých svalových partií; - uvědomuje si těžiště těla; - správně pracuje s dechem a přenosem energie; - uplatňuje zásady bezpečnosti při pohybových aktivitách;	2. Pohybové činnosti - přetahy, přetlaky, úpolové odpory, střehové postoje a odpory v nich - sledování soupeře, pohyb reagující na pohyb soupeře - úpolové hry na rozvoj rychlosti, obratnosti, síly a vytrvalosti
- ovládá základní techniky pádů; - využívá základní principy kontaktního boje; - rozvíjí motorické dovednosti;	3. Pádové techniky, obratnost - techniky pádů - cvičení pro rozvoj obratnosti, průpravná cvičení
- zvládá stabilní postoj, umí pracovat s těžištěm; - dodržuje správnou vzdálenost od útočníka; - volí vhodné techniky vzhledem k formě útoku;	4. Postoj (střeh) - střehové postoje - princip pohybu při střetném boji - vzdálenosti a časy v sebeobraně
- zvládá pákové techniky v aplikaci na statického i pohyblivého se útočníka; - chápe princip působení pákových technik na skloubené části lidského těla; - umí regulovat míru účinku technik na prahu bolestivosti; - umí využívat bolesti pro získání kontroly nad útočníkem; - reaguje na napadení prostřednictvím pákových technik; - znehybní, případně zablokuje soupeře;	5. Aikidó – Hmaty sebeobrany - páka na prsty (<i>Nukite gatame, ...</i>) - páka na zápěstí s rotací vnitřní (<i>Kote mawashi, ...</i>) - páka na loket s rotací vnější (<i>Ude hišigi kanuki gatame, ...</i>) - páka na loket s rotací vnitřní (<i>Ude hišigi ude gatame, ...</i>) - páka na zápěstí s rotací vnější (<i>Kote gaeši, ...</i>) - pákové techniky na horní končetiny - blokování soupeře - vyprošťování z úchopů
- zvládá techniky chvatů v aplikaci na statického i pohyblivého se útočníka; - chápe princip působení chvatů na útočníka; - správně pracuje s těžištěm útočníka; - umí využít změny svého těžiště pro zvýšení účinnosti techniky; - umí využívat chvatů pro získání kontroly nad útočníkem;	6. Judó – Chvaty sebeobrany - přehoz boční s úchopem kolem pasu (<i>Ogoši</i>) - podraz vnější s úchopem za hlavou (<i>Osoto gari</i>) - přehoz ramenní s úchopem za paži (<i>Ipon seoi nage</i>) - podraz vnitřní s přidržením druhé nohy (<i>Ouči gari</i>) - podtrh obou nohou zepředu (<i>Morote gari</i>) - pádové techniky používané v judu

- ovládá základní pádové techniky, porazové techniky; - využívá základní principy juda; - využívá síly soupeře;	- porazové a hodové techniky založené na principu – soupeř do obránce tlačí, soupeř obránce táhne
- zvládá správné provedení úderových technik; - správně odhadne vzdálenost útočníka; - využívá správné načasování technik; - zvládá kombinace úderových technik a jejich aplikace na statického i pohybujícího se útočníka; - používá k sebeobraně údery, základní úderové, kopové a krytové techniky;	7. Karate – Údery sebeobrány - přímý úder nestejnostranný (<i>Gjaku cuki</i>) - přímý úder stejnostranný (<i>Oi cuki</i>) - úder otevřenou dlaní (<i>Teišo cuki</i>) - obloukový úder pěstí (<i>Age cuki</i>, zvedák) - obloukový úder pěstí (<i>Saiken uči</i>, hák) - sek otevřenou dlaní (<i>Teišo uči</i>) - postoje a pohyb v postoji - úderové techniky, přímé údery, obloukové údery - kryty
- zvládá správné provedení technik; - správně odhadne vzdálenost útočníka; - využívá správné načasování technik; - zvládá kombinace technik a jejich aplikace na statického i pohybujícího se útočníka;	8. Kopy sebeobrány - kopové techniky, přímé kopy, obloukové kopy - stopkop (<i>Push kick</i>) - přímý kop (<i>Mae geri</i>) - kop kolenem (<i>Hiza geri</i>) - kyvný kop v před (<i>Kin geri</i>) - obloukový kop (<i>Mawaši geri</i>, lowkick)
- včasné reaguje na základní napadení úchopovou technikou; - volí vhodnou obrannou techniku; - správně načasuje postup při obranné reakci; - volí a odhadne optimální vzdálenost.	9. Obrana proti úchopům za paže - stejnostranný úchop, palec nadhmatem nebo podhmatem - úchop křížem, palec nadhmatem nebo podhmatem - úchop za paži oběma rukama - úchop za paže zpredu - úchop za paže zezadu - úchopy za oděv
2. ročník	
Žák - zvládá techniky chvatů v aplikaci na statického i pohybujícího se útočníka; - chápe princip působení chvatů na útočníka; - správně pracuje s těžištěm útočníka; - umí využít změny svého těžiště pro zvýšení účinnosti techniky; - umí využívat chvatů pro získání kontroly nad útočníkem; - využívá síly útočníka pro získání kontroly nad střetnou situací;	1. Judó – Chvaty sebeobrány - strh přehozem na noze - podmet (<i>Aši barai</i>) - přehoz boční s úchopem za hlavu nebo kolem pasu
- zvládá pákové techniky v aplikaci na statického i pohybujícího se útočníka; - chápe princip působení pákových technik na skloubené části lidského těla;	2. Aikidó – Hmaty sebeobrány - páka na loket a rameno s rotací vnější (<i>Ude garami</i>)

- umí regulovat míru účinku technik na prahu bolestivosti; - umí využívat bolesti pro získání kontroly nad útočníkem;	- páka na rameno s rotací vnitřní (vyváděcí páka <i>Gjaku ude garami</i>) - páka na kotník a koleno - zlom přes břicho (<i>Ude hišigi žuži gatame</i>)
- provádí základní techniky krytů; - volí vhodnou techniku odpovídající formě útoku a okolním podmínkám; - využívá síly soupeře pro odvedení techniky; - dokáže bezpečně zastavit různé formy útoku;	3. Kryty a bloky - tvrdé kryty – horní kryt - vnější kryt - vnitřní kryt - spodní kryt - dvojité provedení uvedených technik - měkké kryty – zametání
- zvládá správné provedení úderových technik; - správně odhadne vzdálenost útočníka; - využívá správné načasování technik; - zvládá kombinace úderových technik a jejich aplikace na statického i pohyblivého se útočníka;	4. Údery sebeobrany + obrana - úder loktem obloukový (<i>Mawaši empi uči</i>) - úder loktem boční (<i>Joko empi uči</i>) - sek hranou sevřené ruky (<i>Tetsui uči</i>)
- zvládá správné provedení technik; - správně odhadne vzdálenost útočníka; - využívá správné načasování technik; - zvládá kombinace technik a jejich aplikace na statického i pohyblivého se útočníka;	5. Kopy sebeobrany + obrana - brzdný kop hranou nohy (<i>Kansetsu geri</i>) - kop patou (<i>Kakato geri</i>) - boční kop (<i>Joko geri</i>)
- včasně reaguje na základní napadení úchopovou technikou; - volí vhodnou obrannou techniku; - správně načasuje postup při obranné reakci; - volí a odhadne optimální vzdálenost;	6. Obrana proti úchopům za krk – škrcení - proti škrcení pomocí prstů zepředu - proti škrcení prsty zezadu - proti škrcení prsty ze strany - proti škrcení předloktím zezadu - proti škrcení předloktím ze strany - proti škrcení předloktím zepředu
- včasně reaguje na základní napadení úchopovou technikou; - volí vhodnou obrannou techniku; - správně načasuje postup při obranné reakci; - volí a odhadne optimální vzdálenost.	7. Obrana proti obejmutí - pod rukama zepředu - přes ruce zepředu - pod rukama zezadu - přes ruce zezadu
3. ročník	
Žák - zvládá techniky použití střelné zbraně jako donucovacího prostředku; - ovládá základní manipulaci se střelnou zbraní; - umí bezpečně manipulovat se střelnou zbraní; - umí využívat střelnou zbraň pro získání kontroly nad útočníkem; - zná různé taktiky využití střelné zbraně k odzbrojení útočníka;	1. Střelná zbraň - střelná zbraň, manipulace - úder střelnou zbraní - hrozba střelnou zbraní, varovný výstřel - obrana proti napadení střelnou zbraní

- zvládá techniky použití obušku jako donucovacího prostředku; - ovládá základní manipulaci s obuškem; - umí využívat obušek pro získání kontroly nad útočníkem; - vhodně volí taktiku a způsob použití obušku v závislosti na intenzitě a formě útoku; - používá k sebeobraně obušek a jiný úderný prostředek se znalostí specifických možností donucovacích prostředků;	2. Obrana pomocí obušku a jiného úderného prostředku - základní seky a údery - kryty - pákové techniky - krátká hůl, tyč - obušek s příčnou rukojetí - teleskopický obušek - obrana pomocí obušku
- ovládá základní manipulaci se slzotvorným prostředkem; - umí využívat slzotvorného prostředku pro získání kontroly nad útočníkem; - vhodně volí taktiku a způsob použití slzotvorného prostředku v závislosti na intenzitě a formě útoku;	3. Slzotvorné prostředky - rozdělení slzotvorných prostředků dle využití - rozdělení slzotvorných prostředků dle způsobu aplikace - taktiky použití slzotvorného prostředku
- včasné reaguje na základní napadení sečnou a bodnou zbraní; - volí vhodnou obrannou techniku; - správně načasuje postup při obranné reakci; - volí a odhadne optimální vzdálenost vzhledem k délce zbraně; - správně volí optimální donucovací prostředek vzhledem k intenzitě útoku;	4. Obrana proti sečné zbraní – holi (tyčovitým předmětům) - mačeta, jednoruční a obouruční sečné a bodné zbraně - tyčovité zbraně, hole - baseballová pálka - ostatní zbraně
- včasné reaguje na základní napadení sečnou a bodnou zbraní; - volí vhodnou obrannou techniku; - správně načasuje postup při obranné reakci; - volí a odhadne optimální vzdálenost vzhledem k délce zbraně; - správně volí optimální donucovací prostředek vzhledem k intenzitě a nebezpečnosti útoku;	5. Obrana proti bodné zbraní (noži) - nůž, dýka, mačeta - obrana proti útoku bodnutím - obrana proti útoku sekem - obrana proti bodné zbraní při kontaktní vzdálenosti - přiložení zbraně na vitální a zranitelná místa
- zvládá správnou techniku přiložení pout; - správně volí metodu poutání; - umí prohledat spoutaného útočníka a najít skryté zbraně či nebezpečné předměty; - správně volí techniku a taktiku transportu spoutaného útočníka.	6. Pouta, omezení osobní svobody, odebrání zbraně, transport - přiložení pout zředu, zezadu ve stoje - přiložení pout vkleče - přiložení pout vleže - přiložení pout s oporou - odzbrojení a prohlídka útočníka
4. ročník	
Žák - zvládá techniky svedení útočníka na zem v aplikaci na statického i pohybujícího se útočníka; - chápe princip působení technik na útočníka; - správně pracuje s těžištěm útočníka;	1. Přechody postoj – zem. Zabezpečování ve dvojici - přechod do výhodnější pozice svedením útočníka na zem – příprava na poutání - taktika zabezpečení pachatele ve dvojici

- využívá síly útočníka pro získání kontroly nad střetnou situací; - zvládá taktiku zabezpečení a odzbrojení útočníka ve dvojici;	
- zvládá techniky mimo postojového boje v aplikaci na statického i pohybujícího se útočníka; - chápe taktiku mimopostojového boje; - volí vhodný technický prostředek v závislosti na pozici útočníka; - dokáže získat kontrolu nad situací;	2. Mimopostojový boj - nácvik modelových situací - útočník stojí – obránce leží - útočník i obránce leží - útočník leží – obránce stojí
- zvládá pákové techniky pro transport v aplikaci na statického i pohybujícího se útočníka; - chápe princip působení pákových technik na skloubené části lidského těla; - umí regulovat míru účinku technik na prahu bolestivosti; - umí využívat bolesti pro získání kontroly nad útočníkem; - umí zvednout útočníka z pozice mimo postoj do stoje i přes jeho aktivní či pasivní odpor;	3. Předváděcí a vyváděcí techniky - využití hmatů sebeobrany pro vyvedení nebo předvedení útočníka - techniky zvedání kontrolovaného útočníka do stoje
- volí vhodnou taktiku obrany vzhledem k počtu a rozmístění útočníků; - správně volí technický prostředek k odvrácení útoku; - správně volí donucovací prostředek k odvrácení či zastavení útočníků; - umí využít okolního prostředí ke zvýšení účinnosti obranných technik;	4. Obrana proti skupině - taktika obrany proti více útočníkům - využití vhodných donucovacích prostředků a technik sebeobrany - využití vhodných technických prostředků - nácvik modelových situací
- správně volí zásahovou a úderovou plochu vzhledem k formě a nebezpečnosti útoku; - zná a umí využít útoku na vitální body; - umí využít vitálních bodů a zranitelných k získání kontroly nad útočníkem; - dokáže regulovat míru účinku útoku na vitální a zranitelná místa vzhledem k fyzickým dispozicím útočníka;	5. Úderové plochy, zásahové plochy, vitální a zranitelná místa - úderové plochy - zásahové plochy - vitální body - ostatní zranitelná místa - seznámení s reakcí jednotlivých částí lidského těla na různé formy útoku
- umí využít stupně bolestivosti různých obranných technik k získání kontroly nad útočníkem; - zná a umí využít útoku na vitální body; - umí vyvolat a kontrolovat bolest u útočníka nasazením obranné techniky; - dokáže regulovat míru účinku bolesti vzhledem k fyzickým dispozicím útočníka; - zná a umí poskytnout základní první pomoc;	6. Využití bolesti, vnímavost na bolestivé pocity. První pomoc - využití bolesti v sebeobraně - stupně bolesti - využití reakcí lidského těla pro zneškodnění útočníka - první pomoc, modelové příklady
- kombinuje při napadení základní sebeobrané techniky jednotlivých úpolových sportů.	7. Modelové situace

Bezpečnostně právní akademie Plzeň, s. r. o., střední škola

Tylova 18, 301 00 Plzeň

	- obrana proti základním způsobům fyzického napadení - obrana proti základním způsobům napadení zbraněmi
--	--

Školní vzdělávací program pro obor vzdělávání:

68-42-M/01

Bezpečnostně právní činnost

Předmět:

27 Technika administrativy

(platnost od 1. 9. 2025)

Pojetí vyučovacího předmětu

Celková hodinová dotace

Předmět je vyučován v 1. a 2. ročníku 2 hodiny týdně.

Obecný cíl vyučovacího předmětu

Základním cílem je zvládnout psaní desetiprstovou hmatovou metodou. Výuka rozvíjí samostatné logické uvažování a pěstuje kultivovaný písemný projev po stránce vhodné odborné stylizace, logické, věcné a gramatické správnosti. Žáci jsou vedeni k využívání elektronické komunikace a stylizují písemnosti v souladu s platnou normou pro úpravu písemností také s využitím šablon, tiskopisů, dopisních předtisků. Výuka vede žáky k efektivní práci s informacemi, aby uměli získávat a kriticky vyhodnocovat informace a zvládli kultivovaný písemný projev.

Charakteristika učiva

Do prvního ročníku je zařazen tematický celek Základy psaní na klávesnici. Vyučuje se ve výukovém programu a podle učebnice. Žák se seznámí s klávesnicí počítače a naučí se ji ovládat desetiprstovou hmatovou metodou. Ve druhém ročníku navazuje na tuto dovednost a dále ji rozvíjí, ovládá také funkční klávesy a dokáže upravovat text podle zadání. Využívá ji také v dalším celku normalizovaná úprava písemností podle ČSN 01 69 10. Zde se naučí upravovat obchodní dopisy, psát adresy na obálky a do adresových rámečků, sestavovat tabulky, vyplňovat běžné úřední a obchodní tiskopisy.

Cíle vzdělávání v oblasti citů, postojů, hodnot a preferencí

Vzdělávání v předmětu směřuje k:

- rychlému a přesnému ovládnutí klávesnice desetiprstovou hmatovou metodou;
- využívání editační funkce textového editoru a funkčních kláves psacího stroje;
- samostatné stylizaci standardních písemností;
- správné aplikaci požadavků normalizované úpravy písemností při vypracování dokumentů;
- vytváření písemností na dobré profesionální úrovni, tj. věcně, jazykově i formálně správně.

Pojetí výuky (výukové strategie)

Užívají se podle stanovených vzdělávacích cílů, podle charakteru daného učiva.

Formy realizace

- metody slovního projevu – výklad, popis, vysvětlení, rozhovor;

- metody práce s odborným textem – vyhledávání informací, studium odborné literatury, práce s internetem;
- fixační metody – ústní opakování, procvičování;
- skupinová práce, motivační soutěže, využívání časopisů, školní soutěže).

Hodnocení výsledků žáků

Základem pro hodnocení výkonů jsou písemné zkoušky, ve kterých se posuzuje dosažení rychlosti a přesnosti podle limitů. U vyhotovených písemností se hodnotí věcný obsah, stylizace, pravopis a formální úprava podle normy. Dále se klasifikuje úroveň vypracování tabulek, vyplňování formulářů, úprava textu. Při klasifikaci na konci klasifikačního období se přihlíží k počtu napsaných lekcí ve výukovém programu. Součástí celkového hodnocení jsou také známky za aktivitu, motivační hry a soutěže během výuky.

Přínos předmětu k rozvoji klíčových kompetencí

Komunikativní kompetence

Žák by měl být schopen:

- výstižného a souvislého projevu mluveného i psaného;
- dobře formulovat své myšlenky srozumitelně a souvisle, v písemné podobě přehledně a jazykově správně;
- provádět aktivity, které mohou být vykonávány individuálně, ve dvojicích, ve skupinách;
- vytvářet příležitost pro komunikaci mezi žáky.

Kompetence k učení

Žák by měl být schopen:

- vypracovávat úkoly, při kterých vyhledává kombinuje informace;
- ověřuje výsledky.

Personální a sociální kompetence

Žák by měl být schopen:

- hodnocení způsobem, který mu umožňuje vnímat vlastní pokrok;
- vytvářet příznivé klima třídy;
- pomáhat žákům dle potřeby.

Kompetence k pracovnímu uplatnění a podnikatelským aktivitám

Žák by měl být schopen:

- využívat znalosti pro běžnou praxi;
- zohledňuje rozdíly ve znalostech a pracovním tempu žáků.

Digitální kompetence

Žák by měl být schopen:

- zadávat úkoly, jejichž příprava si vyžaduje využití IT technologií;
- napomáhat žákům při správném využití získaných informací;
- vést žáky k práci s běžným základním a aplikačním programovým vybavením;

- navrhovat prostřednictvím digitálních technologií taková řešení, která mu pomohou vylepšit postupy či technologie či jejich části; dokáže poradit ostatním s běžnými technickými problémy.

Aplikace průřezových témat

Občan v demokratické společnosti

- vytváření demokratického prostředí;
- utváření vhodné míry sebevědomí, odpovědnosti a schopnosti morálního úsudku (v rámci celého učiva);
- rozvíjení dovednosti jednat s lidmi, diskutovat, hledat kompromisní řešení (v rámci celého učiva);
- mít úctu k materiálním i duchovním hodnotám a kulturnímu dědictví (v rámci celého učiva);
- dovednost orientovat se v masových médiích a mediálních obsazích;
- rozvoj dovednosti vyhledávat informace a pracovat s nimi (v rámci celku obchodní korespondence, sestavování tabulek).

Člověk a životní prostředí

- naučit se odpovědnosti ve vztahu k biosféře, ochraně přírody a přírodních zdrojů (průběžné zařazování opisů textů na ekologická témata během celého učiva).

Člověk a svět práce

- vytvoření dovednosti vyhledávat a posuzovat informace o profesních příležitostech, orientovat se v nich a vytvářet si o nich základní představu (personální písemnosti);
- motivovat k aktivnímu pracovnímu životu a úspěšné kariéře; (v rámci celého učiva);
- písemně i verbálně se prezentovat při jednání s potencionálními zaměstnavateli; (personální písemnosti);
- znát význam celoživotního vzdělávání. (v rámci celého učiva);
- písemná i verbální prezentace v prostředí trhu práce – formy aktivního hledání práce, zpracování žádosti o zaměstnání, formy životopisů a motivačních dopisů a jejich vytvoření, praktická příprava na jednání s potenciálním zaměstnavatelem, přijímací pohovor a výběrové řízení.

Člověk a digitální svět

- užívání základních a aplikačních vybavení PC pro účely uplatnění se v práci, ale i pro potřeby dalšího vzdělávání; (v rámci celého učiva);
- pracovat s informacemi a komunikačními prostředky; (v rámci celého učiva);
- pochopení důležitosti počítačové gramotnosti pro osobní i profesní rozvoj. (v rámci celého učiva);
- žáci jsou vedeni zejména k tomu, aby byli při tvořivých činnostech schopni využít potenciál, který nabízejí digitální média, a aby při digitální tvorbě a posuzování výsledků této tvorby uplatňovali estetická kritéria.

Mezipředmětové vztahy

Obsah výuky techniky administrativy souvisí s dalšími vyučovacími předměty, zejména v těchto oblastech (i s přihlédnutím k odbornému zaměření školy):

Informatické vzdělávání: počítačová gramotnost, využití internetu, úprava písemností, využití softwaru – Deseti prsty;

Právo: sestavování personálních a jednoduchých právních písemností;

Účetnictví: vypracování účetních dokladů;

Ekonomika: zpracování aktuálních ekonomických textů;

Cizí jazyk: sestavení životopisu, procvičování cizojazyčných textů, psaní dopisů a adres do zahraničí;

Český jazyk a literatura: důraz na gramatickou správnost.

Předmět: Technika administrativy	
Výsledky vzdělávání	Učivo
1. ročník	
Žák: - vysvětlí základní úkoly a povinnosti organizace při zajišťování BOZP; - dodržuje ustanovení týkající se bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a požární prevence; - uvede základní bezpečnostní požadavky při práci s výpočetní technikou a zařízeními na pracovišti a dbá na jejich dodržování; - uvede příklady bezpečnostních rizik, eventuálně nejčastější příčiny, které vedou k poškození technického zařízení; - poskytne první pomoc při úrazu na pracovišti; - uvede povinnosti pracovníka i zaměstnavatele v případě pracovního úrazu; - dodržuje zásady hygieny a bezpečnosti pracovního prostředí;	1. Bezpečnost a ochrana zdraví při práci, hygiena práce, požární prevence - řízení bezpečnosti práce v podmínkách organizace a na pracovišti - pracovněprávní problematika BOZP - bezpečnost technických zařízení
- přesně píše desetiprstovou hmatovou metodou; - ovládá písmena na střední, horní a dolní písmenné řadě; - ovládá psaní velkých písmen a číslic; - ovládá psaní diakritických a interpunkčních znamének.	2. Psaní na psacím stroji a počítači, základy psaní na klávesnici pomocí výukového programu - základy psaní na klávesnici - nácvik psaní na klávesnici desetiprstovou hmatovou metodou - střední, horní a dolní řada - velká písmena - číslice - interpunkční a diakritická znaménka
2. ročník	
Žák - píše přesně a rychle desetiprstovou hmatovou metodou; - píše na psacím stroji nebo počítači s využitím funkčních kláves; - pracuje podle normy pro úpravu dokumentů a obchodních dopisů; - vyhotovuje samostatně a formálně správně texty a obálky; - ovládá pravidla normalizované úpravy adres na obálcích a dopisních papírech; - ovládá psaní značek, zkratk, akademických titulů a hodností; - využívá kancelářskou techniku;	1. Normalizovaná úprava písemnosti (ČSN 01 6910) - nácvik psaní - úprava textu - normalizovaná úprava písemností - úprava dokumentů psaných textovými editory a psacími stroji - zásady a organizace písemného styku - velikost papíru, obálek, psaní adres - pravidla pro psaní textů (psaní značek, zkratk, akademických titulů a hodností) - korespondence - kancelářská technika - psaní podle diktátu

- pořizuje záznam podle diktátu; - sestavuje a zpracovává tabulky;	- praktická cvičení
- samostatně a správně vyhotovuje písemnosti v obchodním styku a v souladu s revidovanou normou ČSN 01 6910 – Úprava dokumentů zpracovaných textovými procesory; - stylizuje samostatně nabídku, poptávku, objednávku apod.; - zpracuje a upraví dle normy reklamaci; - zpracovává směrnice, oběžníky, zprávy; - stylizuje pozvánky na porady, vytvoří prezenční listiny a zápisy z porad; - ovládá úpravu personálních písemností, stylizuje žádost o místo, strukturovaný životopis a písemnosti o ukončení pracovního poměru; seznámí se s pracovní smlouvou a pracovním hodnocením; - sestavuje osobní dopisy vedoucích pracovníků; - sestaví a napíše plnou moc, dlužní úpis, stvrzenku, seznámí se s prokurou a obchodní žalobou; - vyplňuje jednoduché bankovní a poštovní doklady; tiskopisy, stvrzenky, složenky, podací lístky, příkazy apod.; - charakterizuje a používá pravidla firemní e-mailové komunikace; - upravuje e-mail; - charakterizuje problematiku datových schránek; - je odborně připraven pro absolvování státní zkoušky podle vyhlášky č. 3/2015 Sb., o některých dokladech o vzdělání, ve znění pozdějších předpisů;	2. Dokumenty v administrativní činnosti, elektronická pošta - písemnosti při obchodování – nabídka, poptávka, objednávka aj. - písemnosti při porušování obchodních smluv - písemnosti při organizaci a řízení podniku – směrnice, oběžníky, zprávy aj. - písemnosti o pracovních poradách - interní písemnosti - personální písemnosti – motivační dopis, životopis, pracovní hodnocení, pracovní smlouvy, ukončení pracovního poměru - osobní dopisy vedoucích pracovníků - jednoduchý právní dokument – plná moc, prokura, dlužní úpis, stvrzenka, obchodní žaloba - dokumenty ve styku s peněžním ústavem a poštou - elektronická komunikace
- zpracovává věcně, jazykově a formálně správně odborné písemnosti, vyřizuje korespondenci a vede příslušnou agendu; - provádí ověřování opisů a podpisů, vystavování duplikátů; - sestaví a napíše žádosti občanů organizacím; - rozlišuje propagační písemnosti, sestaví inzerát, plakát, náborový dopis;	3. Úřední a právní písemnosti, propagační písemnosti - písemnosti ve styku s úřady, dopisy občana organizacím (žádost) - propagační písemnosti – inzerát, prospekt, leták, katalog, náborový dopis
- popíše postup výkonu spisové služby v souladu se zákonem; - rozlišuje různé druhy dokumentů a nakládá s nimi v souladu s platnými předpisy; - popíše náležitosti dokumentů při korespondenci; - dodržuje předpisy pro archivaci písemností a pro utajení obsahu a osobních dat; - vede kartotéku právních a správních předpisů;	4. Manipulace s dokumenty, předpisy pro archivaci písemností a pro utajení obsahu a osobních dat - zákon o archivnictví a spisové službě - prováděcí právní předpisy výkonu spisové služby - spisový řád, pojem dokument - rozdělení dokumentů, jejich náležitosti a nakládání s nimi

- popíše zásady ukládání dokumentů při trvalém uchovávání a vyřazování dokumentů; - stručně charakterizuje soustavu archivů; - vysvětlí význam ochrany utajovaných informací a jejich členění; - vysvětlí povinnost mlčenlivosti a objasní trestněprávní ochranu utajovaných informací;	5. Uchovávání dokumentů - výběr archiválií a soustava archivů - veřejné a soukromé archivy - ukládání a vyřazování dokumentů; - skartační řád, skartační znaky a lhůty - ochrana utajovaných informací - právní úprava ochrany utajovaných písemností
- správně upravuje cizojazyčné dopisy;	6. Cizojazyčné dopisy
- průběžně zdokonaluje výkon psaní na klávesnici, zvyšuje přesnost a rychlost psaní hmatovou metodou.	7. Zvyšování rychlosti a přesnosti psaní

Bezpečnostně právní akademie Plzeň, s. r. o., střední škola

Tylova 18, 301 00 Plzeň

Školní vzdělávací program pro obor vzdělávání:

68-42-M/01

Bezpečnostně právní činnost

Předmět:

28 Seminář z práva

(platnost od 1. 9. 2025)

Pojetí vyučovacího předmětu

Celková hodinová dotace

Předmět je vyučován ve 4. ročníku 1 vyučovací hodinu týdně, přičemž tyto hodiny jsou zaměřeny na praktická cvičení.

Obecný cíl vyučovacího předmětu

Předmět seminář z práva má poskytnout žákům praktické znalosti a dovednosti z oblasti trestního práva hmotného (zvláštní část). Vzhledem k tomu, že pojetí vyučovacího předmětu by mělo být ucelené, zahrnuje v sobě témata, ve kterých si žáci procvičí všechny hlavy zvláštní části trestního zákoníku. Žák by měl získat znalosti o jednotlivých skutkových podstatách trestných činů (dále jen „SPTČ“), čím se jednotlivé SPTČ vyznačují a navzájem odlišují. Žák by se měl umět správně orientovat a řešit běžné právní kvalifikace trestných činů (dále jen „TČ“). Výchovným záměrem je vést žáky k pochopení úlohy státu, resp. orgánů činných v trestním řízení (dále jen „OČTŘ“) a významu trestního práva v demokratické společnosti. Předmět seminář z práva klade důraz nejen na rozvoj logického myšlení žáků, ale především na prohloubení komunikativních schopností žáka, který při výuce předmětu získává dovednost pracovat s právními termíny, přesně a správně formulovat své myšlenky a na tomto základě rozvíjí své komunikativní schopnosti. Žák chápe, která jednání v naší společnosti jsou vnímána jako protiprávní. Je schopen rozlišovat dle závažnosti jednání, ve kterých případech se bude jednat o přestupek a kdy může být naplněna SPTČ. Dokáže konkrétní skutek subsumovat pod předmětnou SPTČ. Zná podmínky okolnosti vylučující protiprávnost činu a je schopen tyto podmínky aplikovat v praxi. Umí rozeznat, v jakém vývojovém stádiu byl TČ spáchán. Zároveň je schopen za použití trestního zákoníku jednoznačně určit právní kvalifikaci protiprávního jednání odkazem na příslušný paragraf, odstavec i písmeno.

Charakteristika učiva

Žák získá během ročního studia předmětu dovednosti pracovat s trestněprávními předpisy zejména s trestním zákoníkem a operovat s právními pojmy v něm užitými. Učivo je rozvrženo dle struktury zvláštní části trestního zákoníku. Při výuce jednotlivých hlav zvláštní části trestního zákoníku je kladen vyšší důraz na osvojení si schopnosti řešit praktické příklady a aplikovat na ně ustanovení trestního zákoníku. Ve výuce je nutné přihlížet k učivu jiných předmětů, které s předmětem seminář z práva souvisí, především k předmětu právo, kriminalistika, kriminologie a bezpečnostní příprava.

Cíle vzdělávání v oblasti citů, postojů, hodnot a preferencí

Vzdělávání směřuje k tomu, aby žák:

- rozpoznal protiprávní jednání a uměl je právně kvalifikovat;
- dokázal udělat stručný rozbor jednotlivých SPTČ;
- navrhoval právní postupy při řešení šetřených problémů;
- reagoval na změny zákonů týkajících se bezpečnostně právní činnosti;
- odhadoval důsledky protiprávního jednání;
- navrhoval a zdůvodňoval postupy určené k zabránění protiprávnímu jednání;
- respektoval lidská práva obsažená v Ústavě ČR a LZPS;
- využíval svých právních znalostí pro pomoc občanům.

Pojetí výuky (výukové strategie)

Výuka předmětu právo je rozčleněna do jednorozhodného studia a klade důraz na sepětí teorie a praxe. Proto je nutné v rámci výuky předmětu připravit pro žáky besedy s policejními orgány, státními zástupci, soudci a advokáty. Vhodná je i účast na soudním jednání. Spojení teoretických vědomostí s praktickými dovednostmi musí žáci prokázat i v rámci projekčních dnů, kde mají v praxi realizovat své znalosti. Učivo je rozděleno do třinácti tematických celků. Velký význam je kladen na důkladné opakování učiva, shrnutí, zobecnění poznatků a praktické dovednosti při právních činnostech.

Hodnocení výsledků žáků

Předmět seminář z práva klade důraz na rozvoj komunikativních schopností žáka, a proto by při hodnocení měla být stěžejním ukazatelem ústní zkouška. Toto zkoušení, které by mělo být minimálně jednou po třech tematických celcích, mělo by doplňovat testové a písemné zkoušení. V písemném zkoušení hodnotí vyučující především žákovu samostatnost, schopnost pracovat s trestními předpisy a věcnou správnost řešení problémových úkolů zaměřených především na praktickou realizaci.

Přínos předmětu k rozvoji klíčových kompetencí

Kompetence k učení

Žák by měl být schopen:

- jednat odpovědně, samostatně a iniciativně nejen ve vlastním zájmu, ale i v zájmu veřejném;
- dbát na dodržování zákonů a pravidel chování, respektovat práva a osobnost jiných lidí, vystupovat proti nesnášenlivosti, xenofobii a diskriminaci;
- jednat v souladu s morálními principy, přispívat k uplatňování demokratických hodnot;
- aktivně se zajímat o vývoj práva v ČR, jakož i politické a společenské dění nejen u nás i ve světě, ale i o veřejné záležitosti lokálního charakteru.

Kompetence k řešení problémů

Žák by měl být schopen:

- zpracovávat právní texty především v oblasti občanského a správního práva, různé pracovní materiály, při kterých se snažit dodržovat jazykové i stylistické normy a používat odbornou terminologii;
- orientovat se v našem právním systému a právním řádu, rozumět základním právním pojmům, pracovat se zdroji právních informací;
- znát působnost a strukturu orgánů státní správy a samosprávy.

Komunikativní kompetence

Žák by měl být schopen:

- pracovat s počítačovými programy pro státní správu a samosprávu;
- uplatňovat dovednosti ze sociální a řečové komunikace při ústním a písemném styku s občany a s institucemi;
- osvojit si základní vědomosti a dovednosti potřebné pro rozvíjení vlastních podnikatelských aktivit;
- umět vhodně komunikovat s budoucími zaměstnavateli;
- dodržovat příslušné právní předpisy týkající se bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a požární ochrany, hygienické předpisy a zásady.

Digitální kompetence

Žák by měl být schopen:

- ovládat potřebnou sadu digitálních zařízení, aplikací a služeb, včetně nástrojů z oblasti umělé inteligence, využívat je ve školním a pracovním prostředí i při zapojení do veřejného života; digitální technologie a způsob jejich použití nastavovat a měnit podle toho, jak se vyvíjejí dostupné možnosti a jak se mění jeho vlastní potřeby nebo pracovní prostředí a nástroje;
- získávat, posuzovat, spravovat, sdílet a sdělovat data, informace a digitální obsah v různých formátech v osobní či profesní komunitě; k tomu volit efektivní postupy, strategie a způsoby, které odpovídají konkrétní situaci a účelu;
- vytvářet, vylepšovat a propojovat digitální obsah v různých formátech; vyjadřovat se za pomoci digitálních prostředků;
- vyrovnávat se s proměnlivostí digitálních technologií a posuzovat, jak vývoj technologií ovlivňuje společnost, osobní a pracovní život jedince a životní prostředí, zvažuje rizika a přínosy;
- předcházet situacím ohrožujícím bezpečnost zařízení i dat, situacím ohrožujícím jeho tělesné a duševní zdraví i zdraví ostatních; při spolupráci, komunikaci a sdílení informací v digitálním prostředí jednat eticky, s ohleduplností a respektem k druhým.

Aplikace průřezových témat

Občan v demokratické společnosti

- získání právního minima pro osobní i profesní život;
- znát význam státu, formy politických systémů, orientovat se v soudobém světě;
- vést k respektování kulturních, etických a jiných odlišností;
- prohloubení znalostí o postavení člověka v demokratické společnosti a jeho odpovědnosti za své chování;
- podporování rozvoje osobnosti;
- rozvíjení a podporování komunikativních, formulačních, argumentačních, dialogických a prezentačních schopností a dovedností; vážit si demokratických hodnot (morálka, svoboda, odpovědnost, tolerance, solidarita) a jednat eticky.

Člověk a svět práce

- rozvíjení hodnot a postojů žáků ve vztahu k práci;

- formulování vlastních priorit a cílů;
- sebereflexe ve vztahu k osobním profesním plánům;
- pochopit význam celoživotního vzdělávání pro osobní a profesní růst (profesní úspěšnost, profesní mobilita);
- sebereflexe ve vztahu k osobním vzdělávacím plánům.

Člověk a životní prostředí

- získání právního podvědomí o ochraně životního prostředí;
- posouzení jednání, která naplňují znaky SPTČ proti životnímu prostředí.

Člověk a digitální svět:

Žáci jsou vedeni zejména k tomu, aby se naučili:

- využívat digitální technologie, jejich vnímání a práci s nimi v politickém, sociálním, právním a ekonomickém kontextu;
- vyhledávat příležitosti k zapojení se do občanského života prostřednictvím vhodných digitálních technologií a služeb, např. při komunikaci s úřady;
- znalost a uplatňování právní normy v digitálním prostředí včetně norem týkajících se ochrany citlivých a osobních údajů a kybernetického prostředí pro budoucí profesní a osobní rozvoj;
- vyjadřovali se za pomoci digitálních prostředků a vytvářeli a upravovali vlastní digitální obsah v různých formátech.

Mezipředmětové vztahy

Předmět seminář z práva úzce souvisí s předměty právo, kriminalistika, kriminologie a bezpečnostní příprava, kterým doplňuje jejich znalosti o praktický základ. V rámci praktické aplikace trestního práva, naváže mezipředmětové vztahy s předměty:

Technika administrativy: zpracování právních dokumentů;

Informatické vzdělávání: počítačová gramotnost, využití internetu, vytváří, vylepšuje a propojuje digitální obsah v různých formátech; vyjadřuje se za pomoci digitálních prostředků.

Předmět: Seminář z práva	
Výsledky vzdělávání	Učivo
4. ročník	
Žák - je schopen vysvětlit rozdíly mezi vybranými trestnými činy proti životu a zdraví; - rozumí pojmům ublížení na zdraví a těžká újma na zdraví; - dokáže uvést konkrétní příklady konkrétních trestných činů proti životu a zdraví; - charakterizuje typové znaky vybraných trestných činů; - vysvětlí základní pojmy související s trestnými činy proti životu a zdraví;	1. Trestné činy proti životu a zdraví - společné znaky skutkových podstat - vražda - zabití - vražda novorozeného dítěte matkou - usmrcení z nedbalosti - ublížení na zdraví a ublížení na zdraví z nedbalosti - těžké ublížení na zdraví a těžké ublížení na zdraví z nedbalosti - neposkytnutí pomoci - rvačka
- je schopen vysvětlit rozdíly mezi vybranými trestnými činy proti svobodě a právům na ochranu osobnosti, soukromí a listovního tajemství; - rozumí pojmům zbavení a omezování osobní svobody, násilí a bezprostřední násilí; - dokáže uvést konkrétní příklady konkrétních trestných činů proti svobodě a právům na ochranu osobnosti, soukromí a listovního tajemství; - charakterizuje typové znaky vybraných trestných činů proti svobodě a právům na ochranu osobnosti, soukromí a listovního tajemství; - vysvětlí základní pojmy související s trestnými činy proti svobodě a právům na ochranu osobnosti, soukromí a listovního tajemství;	2. Trestné činy proti svobodě a právům na ochranu osobnosti, soukromí a listovního tajemství - obchodování s lidmi - zbavení osobní svobody - omezování osobní svobody - loupež - vydírání - útisk - porušování domovní svobody - poškození cizích práv - pomluva
- je schopen vysvětlit rozdíly mezi vybranými trestnými činy proti lidské důstojnosti v sexuální oblasti; - rozumí pojmům pohlavní styk a soulož ve smyslu trestního práva; - dokáže uvést konkrétní příklady konkrétních trestných činů proti lidské důstojnosti v sexuální oblasti; - charakterizuje typové znaky vybraných trestných činů proti lidské důstojnosti v sexuální oblasti; - vysvětlí základní pojmy související s trestnými činy proti lidské důstojnosti v sexuální oblasti;	3. Trestné činy proti lidské důstojnosti v sexuální oblasti - znásilnění - sexuální nátlak - pohlavní zneužití - soulož mezi příbuznými - kuplířství - prostituce ohrožující mravní vývoj dětí - šíření pornografie - navazování nedovolených kontaktů s dítětem

- je schopen vysvětlit rozdíly mezi vybranými trestnými činy proti rodině a dětem; - rozumí pojmům týrání, dítě a ohrožování výchovy; - dokáže uvést konkrétní příklady konkrétních trestných činů proti rodině a dětem; - charakterizuje typové znaky vybraných trestných činů proti rodině a dětem; - vysvětlí základní pojmy související s trestnými činy proti rodině a dětem;	4. Trestné činy proti rodině a dětem - dvojí manželství - opuštění dítěte nebo svěřené osoby - zanedbání povinné výživy - týrání svěřené osoby - ohrožování výchovy dítěte - svádění k pohlavnímu styku - podání alkoholu dítěti
- je schopen vysvětlit rozdíly mezi vybranými trestnými činy proti majetku; - umí vysvětlit jednotlivé hranice výše škody; - dokáže uvést konkrétní příklady konkrétních trestných činů proti majetku; - charakterizuje typové znaky vybraných trestných činů proti majetku; - vysvětlí základní pojmy související s trestnými činy proti majetku;	5. Trestné činy proti majetku - krádež - zpronevěra - neoprávněné užívání cizí věci - podvod - legalizace výnosů z trestné činnosti - lichva - zatajení věci - porušení povinnosti při správě cizího majetku - poškození cizí věci
- je schopen vysvětlit rozdíly mezi vybranými trestnými činy hospodářskými; - má základní orientaci v právních předpisech souvisejících s trestnými činy hospodářskými; - dokáže uvést konkrétní příklady konkrétních trestných činů hospodářských; - charakterizuje typové znaky vybraných trestných činů hospodářských; - vysvětlí základní pojmy související s trestnými činy hospodářskými;	6. Trestné činy hospodářské - padělání a pozměnění peněz - neoprávněné opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku - udávání padělaných a pozměněných peněz - neoprávněná výroba peněz - zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby - neoprávněné podnikání - poškozování spotřebitele
- je schopen vysvětlit rozdíly mezi vybranými trestnými činy obecně nebezpečnými; - zná pojmy obecně prospěšné zařízení, toxikomanie, návyková látka, psychotropní látka, jed; - dokáže uvést konkrétní příklady konkrétních trestných činů obecně nebezpečných; - charakterizuje typové znaky vybraných trestných činů obecně nebezpečných; - vysvětlí základní pojmy související s trestnými činy obecně nebezpečnými; - dokáže vysvětlit termín „množství větší než malé“; - dokáže rozlišit hranice mezi trestnými činy obecně nebezpečnými a souvisejícími přestupky;	7. Trestné činy obecně nebezpečné - obecné ohrožení a obecné ohrožení z nedbalosti - ohrožení pod vlivem návykové látky - poškození a ohrožení provozu obecně prospěšného zařízení - poškození a ohrožení provozu obecně prospěšného zařízení z nedbalosti - nedovolené ozbrojování - nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a jedy - přechovávání omamné a psychotropní látky a jedu - nedovolené pěstování rostlin obsahujících omamnou nebo psychotropní látku - šíření toxikomanie - výroba a jiné nakládání s látkami s hormonálním účinkem

- je schopen vysvětlit rozdíly mezi vybranými trestnými činy proti životnímu prostředí; - má základní orientaci ve vybraných právních předpisech související s trestnými činy proti životnímu prostředí; - dokáže uvést konkrétní příklady konkrétních trestných činů proti životnímu prostředí; - charakterizuje typové znaky vybraných trestných činů proti životnímu prostředí; - vysvětlí základní pojmy související s trestnými činy proti životnímu prostředí;	8. Trestné činy proti životnímu prostředí - poškození a ohrožení životního prostředí - poškození a ohrožení životního prostředí z nedbalosti - poškození lesa - neoprávněné nakládání s odpady - poškození chráněných částí přírody - týrání zvířat - chov zvířat v nevhodných podmínkách - zanedbání péče o zvíře z nedbalosti - pytláctví
- je schopen vysvětlit rozdíly mezi vybranými trestnými činy proti České republice, cizímu státu a mezinárodní organizaci; - zná pojmy teroristická skupina a organizovaná zločinecká skupina; - dokáže uvést konkrétní příklady konkrétních trestných činů proti České republice, cizímu státu a mezinárodní organizaci; - charakterizuje typové znaky vybraných trestných činů proti České republice, cizímu státu a mezinárodní organizaci; - vysvětlí základní pojmy související s trestnými činy proti České republice, cizímu státu a mezinárodní organizaci;	9. Trestné činy proti České republice, cizímu státu a mezinárodní organizaci - vlastizrada - rozvracení republiky - teroristický útok - teror - sabotáž - vyzvědačství - ohrožení utajované informace a ohrožení utajované informace z nedbalosti
- je schopen vysvětlit rozdíly mezi vybranými trestnými činy proti pořádku ve věcech veřejných; - umí vysvětlit pojmy úřední osoba, úplatek, veřejný pořádek; - dokáže uvést konkrétní příklady konkrétních trestných činů proti pořádku ve věcech veřejných; - charakterizuje typové znaky vybraných trestných činů proti pořádku ve věcech veřejných; - vysvětlí základní pojmy související s trestnými činy proti pořádku ve věcech veřejných; - charakterizuje pojem nepříčetnost; - dokáže vysvětlit pojem veřejná listina;	10. Trestné činy proti pořádku ve věcech veřejných - násilí proti úřední osobě - vyhrožování s cílem působit na úřední osobu - zneužití pravomoci úřední osoby - přijetí úplatku - podplácení - pohrdání soudem - křivé obvinění - padělání a pozměnění veřejné listiny - násilí proti skupině obyvatel a proti jednotlivci - nebezpečné vyhrožování a nebezpečné pronásledování - výtržnictví - opilství - podněcování k trestnému činu, schvalování trestného činu, nadřizování, nepřekažení trestného činu, neoznámení trestného činu

- je schopen vysvětlit rozdíly mezi vybranými trestnými činy proti branné povinnosti; - dokáže uvést konkrétní příklady konkrétních trestných činů proti branné povinnosti; - charakterizuje typové znaky vybraných trestných činů proti branné povinnosti; - vysvětlí základní pojmy související s trestnými činy proti branné povinnosti;	11. Trestné činy proti branné povinnosti - neplnění odvodní povinnosti - obcházení branné povinnosti - nenastoupení služby v ozbrojených silách
- je schopen vysvětlit rozdíly mezi vybranými trestnými činy vojenskými; - dokáže uvést konkrétní příklady konkrétních trestných činů vojenských; - charakterizuje typové znaky vybraných trestných činů vojenských; - vysvětlí základní pojmy související s trestnými činy vojenskými;	12. Trestné činy vojenské - neuposlechnutí rozkazu a neuposlechnutí rozkazu z nedbalosti - urážka mezi vojáky a urážka mezi vojáky násilím nebo pohrůzkou násilí - násilí vůči nadřízenému - vyhýbání se výkonu služby a vyhýbání se výkonu služby z nedbalosti - zběhnutí - porušení služební povinnosti příslušníka bezpečnostního sboru
- je schopen vysvětlit rozdíly mezi vybranými trestnými činy proti lidskosti, proti míru a válečné trestné činy; - dokáže uvést konkrétní příklady konkrétních trestných činů proti lidskosti, proti míru a válečné trestné činy; - charakterizuje typové znaky vybraných trestných činů proti lidskosti, proti míru a válečné trestné činy; - vysvětlí základní pojmy související s trestnými činy proti lidskosti, proti míru a válečné trestné činy.	13. Trestné činy proti lidskosti, proti míru a válečné trestné činy - genocidium - útok proti lidskosti - apartheid a diskriminace skupiny lidí - agrese - příprava a podněcování útočné války - perzekuce obyvatelstva

Školní vzdělávací program pro obor vzdělávání:

68-42-M/01

Bezpečnostně právní činnost

Předmět:

29 Seminář z kriminalistiky

(platnost od 1. 9. 2025)

Pojetí vyučovacího předmětu

Celková hodinová dotace

Předmět je vyučován v 3. ročníku, jedná se o 1 vyučovací hodinu týdně.

Obecný cíl vyučovacího předmětu

- Cílem předmětu seminář z kriminalistiky je seznámit žáky s efektivními metodami odhalování, vyšetřování a předcházení trestné činnosti. Žáci by měli vnímat kriminalistiku jako samostatný vědní obor významně přispívající svými metodami k boji se zločinem, tedy sloužit ochraně občanů a státu před trestnými činy, a to zejména objasňováním zákonitostí vzniku, trvání a zániku stop a zákonitostmi jejich vyhledávání, shromažďování a zkoumání.
- Žáci se orientují jak v obecné části kriminalistiky zahrnující především vysvětlení otázek jejího pojmu a předmětu, systému, místa v systému věd a společenské funkci, tak i jednotlivých taktických metodách kriminalistické praktické činnosti včetně jednotlivých technických a přírodovědeckých kriminalistických metod týkajících se identifikace osob a věcí. V předmětu je zmíněna i historie a vývoj kriminalistiky ve světě i u nás.
- Zvláštní pozornost je věnována aplikaci jednotlivých taktických postupů při odhalování a vyšetřování trestných činů, a to zejména aby tyto byly v souladu se zákonnými ustanoveními trestního řádu. Touto svojí orientací v trestním řízení se dostává do úzké návaznosti s předmětem právo.

V předmětu nejsou opomenuty praktické postupy a ukázky výše zmíněných metod a zpracování základních písemností spojených s činností policejních orgánů.

Charakteristika učiva

- Žáci v průběhu dvouletého studia dovedou charakterizovat trestný čin jako celek, orientují se ve způsobech spáchání trestného činu, rozlišují jednotlivé kriminální situace, dovedou popsat vlastnosti pachatele a vytvořit jeho základní psychologický profil, zabývají se rolí oběti trestného činu a v neposlední řadě získají znalosti z obecných zákonitostí vzniku a dělení stop.
- Při výuce technických a přírodovědeckých kriminalistických metod je současně v rámci technických možností kladem důraz i na zvládnutí těchto metod při praktické aplikaci.
- Pozornost je zároveň upřena i na sledování moderních kriminalistických metod uváděných do praxe nejen v České republice, ale i ve světě.
- Ve výuce předmětu je také nutno přihlížet k učivu jiných předmětů, které s předmětem kriminalistika vzájemně souvisejí, a to především s trestním právem.

Cíle vzdělávání v oblasti citů, postojů, hodnot a preferencí

Náplň výuky směřuje k tomu, aby žák:

- rozpoznal, co je trestným činem nejen z právního, ale i z kriminalistického hlediska;
- dovedl rozpoznat způsob spáchání trestného činu a stanovit vyšetřovací verze;
- uměl vyhledat stopy vzniklé v souvislosti s trestným činem, tyto označit, popsat a zajistit;
- dovedl vést příslušná šetření k objasnění trestného činu, jako je ohledání místa činu, výslech;
- respektoval zákony, práva a oprávněné zájmy občanů, kterých se trestná činnost dotýká.

Pojetí výuky (výukové strategie)

Předmět seminář z kriminalistiky je vyučován ve 3. ročníku studia a je ukončen maturitní zkouškou. Při jeho výuce je kromě teoretické přípravy kladem důraz i na praktické ukázky. V rámci výuky se žáci zúčastní návštěv pracovišť Policie ČR, městské policie, kde proběhne i krátká řízená praxe a dalších institucí spojených s objasňováním trestné činnosti. Dále budou připraveni na besedy a přednášky policejních orgánů různého zařazení v systému Policie ČR.

Toto propojení teoretických a praktických dovedností bude následně využito při projekčních dnech, ve kterých budou žáci v praxi prokazovat své teoretické znalosti. Důraz bude dále kladen na důkladné procvičení a opakování učiva pro jeho užití v praktické činnosti.

Hodnocení výsledků žáků

V předmětu seminář z kriminalistiky jsou žáci vedeni k pochopení celého systému kriminalistiky a analytickým schopnostem spojeným s logickým postupem při užívání jednotlivých kriminalistických metod. V oblastech učiva, kde převažují teoretické znalosti, bude žákova orientace v učivu posuzována formou písemného ověření jeho znalostí spojených s ústní zkouškou pro prověření i jeho komunikačních schopností. Velký význam pro vyučujícího bude mít i zadání seminárních prací, ve kterých by se měly spojit teoretické i praktické dovednosti žáka.

Přínos předmětu k rozvoji klíčových kompetencí

- Důraz je kladen především na zodpovědné jednání, rozvoj tvůrčího myšlení, správné chápání textu zákonů a dovednost analyzovat a řešit problémy a přijímat vhodná opatření a využívat dostupnou literaturu k rozšiřování poznatků z bezpečnostní problematiky.
- Předmět služební příprava rozvíjí především tyto klíčové kompetence žáků.

Kompetence k učení

- mít pozitivní vztah k učení a vzdělávání jako celku;
- osvojit si různé techniky učení a dokázat si připravit vhodný studijní režim včetně podmínek na učení;
- v průběhu výuky vést studenty k samostatnému získávání informací k policejnímu právu včetně kritických postojů a vlastního zpracování poznatků;
- motivovat studenty k rozšiřování vědomostí na základě kladných příkladů a vytváření ochoty se učit a celoživotně se vzdělávat;
- znát teoretické možnosti svého dalšího vzdělávání, zejména v profesní přípravě.

Kompetence k řešení problémů

- vést žáky k dovednosti analyzovat problém s optimálním řešením (po stránce teoretické, pomocí literatury nebo precedentu);
- naučit žáky kritickému myšlení a logickému a uvážlivému řešení problému.

Komunikativní kompetence

- naučit žáky vyjadřovat se jazykově správně, stručně, věcně a srozumitelně včetně odbornosti;
- aktivně se zúčastňovat diskuzí a používat vlastní argumentace;
- správně formulovat své názory a naučit se respektovat názory druhých;
- naučit žáky spolupráci při řešení jednotlivých problémů.

Personální a sociální kompetence

- stanovení cílů a priorit podle svých osobních schopností a dovedností;
- vedení žáků k ochotě spolupracovat s ostatními, nabídnout pomoc a dokázat pomoc přijmout;
- dodržování kultury projevu, chování a vystupování;
- schopnost přijímat hodnocení a přiměřeně na něj reagovat.

Digitální kompetence

- ovládat potřebnou sadu digitálních zařízení, aplikací a služeb, včetně nástrojů z oblasti umělé inteligence, využívat je ve školním a pracovním prostředí i při zapojení do veřejného života; digitální technologie a způsob jejich použití nastavovat a měnit podle toho, jak se vyvíjejí dostupné možnosti a jak se mění jeho vlastní potřeby nebo pracovní prostředí a nástroje;
- získávat, posuzovat, spravovat, sdílet a sdělovat data, informace a digitální obsah v různých formátech v osobní či profesní komunitě; k tomu volit efektivní postupy, strategie a způsoby, které odpovídají konkrétní situaci a účelu;
- vytvářet, vylepšovat a propojovat digitální obsah v různých formátech; vyjadřovat se za pomoci digitálních prostředků;
- vyrovnávat se s proměnlivostí digitálních technologií a posuzovat, jak vývoj technologií ovlivňuje společnost, osobní a pracovní život jedince a životní prostředí, zvažuje rizika a přínosy;
- předcházet situacím ohrožujícím bezpečnost zařízení i dat, situacím ohrožujícím jeho tělesné a duševní zdraví i zdraví ostatních; při spolupráci, komunikaci a sdílení informací v digitálním prostředí jednat eticky, s ohleduplností a respektem k druhým.

Aplikace průřezových témat

Učivo předmětu bezpečnostní příprava se dotýká hlavních průřezových témat takto:

Občan v demokratické společnosti

- vytváření demokratického prostředí ve třídě;
- prohlubování poznání osobnosti své i druhých, osobnostní rozvoj;
- podpora zdravé míry sebevědomí žáků a jejich zodpovědnosti;
- vzájemné respektování a spolupráce;
- vedení k etickému chování;

- rozvíjení dovednosti jednat s lidmi, diskutovat, hledat kompromisní řešení;
- získávat povědomí o bezpečnosti občanů jako základ každé společnosti;
- získávat potřebné právní minimum pro soukromý a občanský život;
- získávat povědomí o nezbytnosti bezpečnostních složek státu.

Člověk a životní prostředí

- vést k zásadám ochrany životního prostředí, zákon o životním prostředí;
- vést žáky k uvědomění si vlivu životního prostředí na zdraví člověka;
- utvářet podvědomí o vliv bezpečnostních složek na udržování ekologické rovnováhy;
- vytvářet podvědomí o řešení ekologických nehod či katastrof.

Člověk a svět práce

- utvářet sebereflexi ve vztahu k osobním profesním a vzdělávacím plánům, mimoškolním aktivitám, přístupu k učení a studijním výsledkům, schopnostem, vlastnostem i zdravotním předpokladům;
- chápat význam celoživotního učení jako požadavku pro osobní růst a udržení konkurenceschopnosti a profesní restart;
- utvářet pracovní uplatnění po absolvování příslušného oboru vzdělání včetně alternativních možností;
- motivovat k možnému profesnímu uplatnění žáků v bezpečnostních složkách.

Člověk a digitální svět

- získávání, posuzování, spravování, sdílí a sdělování dat, informace a digitální obsah v různých formátech v osobní či profesní komunitě;
- k tomu volí efektivní postupy, strategie a způsoby, které odpovídají konkrétní situaci a účelu.

Mezipředmětové vztahy

Obsah výuky seminář z kriminalistiky souvisí s dalšími vyučovacími předměty, zejména odbornými. Lze tedy definovat řadu témat, která se vzájemně prolínají:

Právo: právní kvalifikace protiprávního jednání;

Bezpečnostní příprava: oprávnění policistů, strážníků při plnění úkolů policie;

Kriminologie: teorie o zločinu a jeho podobě;

Penologie: systém vězeňství v ČR;

Kynologie: činnost služebních psů;

Aplikovaná psychologie: etika policejní práce;

Informatické vzdělávání: vytváří, vylepšuje a propojuje digitální obsah v různých formátech; vyjadřuje se za pomoci digitálních prostředků;

Předmět: Seminář z kriminalistiky	
Výsledky vzdělávání	Učivo
3. ročník	
Žák: - charakterizuje pojem, předmět, systém a místo kriminalistiky v systému věd; - vysvětlí objekty zkoumané kriminalistikou, vymezí dva základní okruhy předmětu kriminalistiky; - určí místo kriminalistiky v systému věd; - rozdělí kriminalistiku do základního systému; - vysvětlí základní metody používané kriminalistickou vědou;	Kriminalistika – obecná část Úvod do kriminalistické vědy - pojem, předmět a systém kriminalistiky
- dokáže charakterizovat, co je trestným činem; - z kriminalistického hlediska roztřídí komponenty způsobu spáchání trestného činu; - vyjmenuje determinanty ovlivňující způsob spáchání trestného činu; - vysvětlí význam způsobu spáchání trestného činu pro kriminalistiku; - vymezí kriminální situaci a její význam; - na základě poznatků z kriminologie, psychologie a dalších vědních oborů určí vlastnosti pachatele TČ; - na základě studia viktimologie charakterizuje podíl oběti na trestném činu;	Kriminalistické učení o trestném činu - kriminalistická charakteristika trestného činu - způsob spáchání trestného činu - kriminální situace - kriminalistické učení o pachateli - kriminalistické učení o oběti
- vysvětlí, za jakých zákonitostí stopy vznikají a zanikají; - vytváří pojem a docenežuje význam kriminalistických stop; - dokáže rozdělit základní kriminalistické stopy podle různých kritérií; - na základě nejnovějších výzkumů charakterizuje mikrostopy a jejich význam v praxi;	Kriminalistické učení o stopách - obecné zákonitosti vzniku stop - třídění stop - mikrostopy
- popíše proces poznání trestného činu a jeho zvláštnosti; - uvede jednotlivé komponenty vyšetřovací situace, tyto roztřídí a vymezí jejich význam; - vyjmenuje základní kriminalistické metody, a to včetně obecně poznávacích metod; - dovede charakterizovat totožnost; - vysvětlí principy identifikace a její objekty; - vyzdvihne význam kriminalistické identifikace v procesu poznání trestného činu;	Obecná metodologie kriminalistické praxe - proces poznání trestného činu - vyšetřovací situace - charakteristika kriminalistických metod - kriminalistická identifikace

- dovede popsat technické a přírodovědné metody a prostředky zkoumání stop; - vysvětlí pojem daktyloskopie; - popíše vznik, druhy a výskyt daktyloskopických stop; - dovede daktyloskopické stopy vyhledávat a zajišťovat; - vymezí pojem, význam a způsoby kriminalistické identifikace osob; - sestaví popis osoby; - vysvětlí význam identifikace osob podle ručního písma; - vysvětlí průběh individualizace ručního písma; - dovede zajistit sporný a srovnávací materiál; - vyjmenuje metody zkoumání ručního písma; - definuje význam kriminalistické biologie a určí její objekty; - vyjmenuje hlavní druhy biologických stop; - popíše způsoby vyhledávání a zajišťování biologických stop a zkoumání kosterních nálezů; - definuje pojem, význam a objekty fonoskopie; - uvede druhy, způsob zajišťování a zkoumání fonoskopických stop; - charakterizuje kriminalistickou odorologii; - vysvětlí vznik a druhy odorologických stop; - popíše jejich vyhledávání, zajišťování a zkoumání; - vymezí pojem a objekty mechanoskopie; - vysvětlí vznik, druhy a výskyt mechanických stop, popíše jejich vyhledávání, zajišťování a zasílání; - orientuje se ve zkoumání zámek, plomb a pečeti; - charakterizuje balistiku, její pojem a význam; - dovede rozdělit zbraně a střelivo; - popíše vznik a výskyt balistických stop, popíše zkoumání povýstřelových zplodin; - definuje pojem trasologie a její význam pro kriminalistiku; - vyjmenuje druhy trasologických stop; - vyhledává a zajišťuje trasologické stopy; - dovede identifikovat objekty na základě zkoumání trasologických stop; - vymezí pojem kriminalistické chemie a určí objekty jejího zkoumání; - orientuje se ve zkoumání nátěrových hmot a toxikologii;	6. Technické a přírodovědné kriminalistické metody - daktyloskopie - portrétní identifikace - identifikace osob podle ručního písma - kriminalistická biologie - fonoskopie - odorologie - mechanoskopie - kriminalistická balistika - trasologie - kriminalistická chemie
--	--

Bezpečnostně právní akademie Plzeň, s. r. o., střední škola

Tylova 18, 301 00 Plzeň

- vysvětlí problematiku léčiv a drog a jejich zkoumání; - vymezí pojem a význam kriminalistické dokumentace; - sepiše protokol; - umí zajistit obrazovou, topografickou či jinou dokumentaci.	- kriminalistická dokumentace
---	---

Školní vzdělávací program pro obor vzdělávání:

68-42-M/01

Bezpečnostně právní činnost

Předmět:

30 Konverzace v anglickém jazyce

(platnost od 1. 9. 2025)

Pojetí vyučovacího předmětu

Celková hodinová dotace

Konverzace v jazyce anglickém je vyučována ve 3. ročníku 1 hodinu týdně a ve 4. ročníku 2 hodiny týdně.

Obecný cíl vyučovacího předmětu

- získávání zájmu o studium anglického jazyka a vytváření pozitivního vztahu k tomuto předmětu;
- osvojení potřebných jazykových znalostí a dovedností a aktivní využití účinné komunikace v anglickém jazyce;
- poznání reálií a kultury zemí příslušné jazykové oblasti, vyhledávání nejdůležitějších informací o zemích studovaného jazyka a práce s nimi, rozvíjí sociokulturní dovednosti;
- pochopení významu znalosti cizích jazyků pro osobní život, formování vzájemného porozumění mezi zeměmi, respektu a toleranci k odlišným kulturním hodnotám jiných národů.

Charakteristika učiva

Obsahem výuky zaměřenému k zdárnému plnění komunikativního vzdělávacího cíle je třeba systematické rozšiřování a prohlubování znalostí, dovedností a návyků, které si žáci osvojili a na které je ve výuce kladen důraz:

- rozvoj řečových dovedností (mluvený projev, porozumění textu, porozumění poslechu);
- rozvoj jazykových prostředků (gramatika, výslovnost, slovní zásoba (obecná a odborná);
- tematické okruhy zaměřené obecně i odborně;
- komunikační situace (získávání a předávání informací);
- jazykové funkce (fráze pokrývající většinu každodenních situací);
- poznatky o anglicky mluvících zemích.

Cíle vzdělávání v oblasti citů, postojů, hodnot a preferencí

Výuka konverzace v anglickém jazyce směřuje k tomu, aby žáci:

- vážili si hodnot jiných národních společenství a jejich kultur;
- cítili potřebu blíže poznávat jiné kultury (zvláště v anglicky mluvících zemích), např. osobní návštěvou cizí země;
- ocenili důležitost znalosti cizího jazyka ve svém budoucím osobním i profesním životě;
- neostýchali se komunikace v anglickém jazyce s rodilými mluvčími.

Pojetí výuky (výukové strategie)

- samostatný ústní projev;
- interaktivní rozhovor;
- komunikace, diskuse na dané téma;
- skupinová práce, práce ve dvojicích, samostatná práce, domácí příprava;
- výklad;
- práce s textem (překlad, porozumění);
- projekty, besedy s rodilými mluvčími.

Hodnocení výsledků žáků

Hodnoceny jsou tyto činnosti aplikované prostřednictvím anglického jazyka:

- hloubka porozumění poznatkům;
- schopnost aplikovat poznatky při řešení problémů;
- schopnost formulovat své myšlenky, srovnávat, argumentovat a diskutovat;
- schopnost porozumění textu.

Nejčastější formy zkoušení jsou: ústní zkoušení (interaktivní rozhovor, samostatný ústní projev), domácí příprava, referáty, prezentace, testové úlohy, projevy aktivity v hodině.

Přínos předmětu k rozvoji klíčových kompetencí

Výuka anglického jazyka se dotýká pestrého spektra lidských každodenních situací a využívá řadu myšlenkových operací. Z tohoto důvodu je možné rozvíjet řadu klíčových kompetencí, a to napříč celým obsahem učiva:

Kompetence k učení

Žák by měl být schopen:

- mít pozitivní vztah k učení a vzdělávání;
- ovládat různé techniky učení, umět si vytvořit vhodný studijní režim a podmínky;
- uplatňovat různé způsoby práce s textem;
- s porozumění poslouchat mluvené projevy a pořizovat si poznámky;
- využívat ke svému učení různé informační zdroje, ověřovat si výsledky;
- sledovat a hodnotit pokrok při dosahování cílů svého učení, přijímat hodnocení výsledků svého učení od jiných lidí;
- znát možnosti svého dalšího vzdělávání.

Kompetence k řešení problémů

Žák by měl být schopen:

- klást vhodné otázky;
- porozumět zadání úkolu a určit jádro problému, získávání potřebných informací;
- uplatňovat při řešení problémů různé metody myšlení;
- volit prostředky a způsoby vhodné pro splnění jednotlivých aktivit;
- spolupracovat při řešení problémů s jinými lidmi.

Komunikativní kompetence

Žák by měl být schopen:

- vyjadřovat se přiměřeně účelu jednání a komunikační situaci;
- formulovat své myšlenky srozumitelně a souvisle;
- účastnit se aktivně diskusí, formulovat a obhajovat své názory a postoje, spolupracovat ve dvojicích, skupinách;
- rozumět významům témat pojednávajících o problémech současného života a umět se k nim vyjadřovat;
- dodržovat jazykové a stylistické normy a odbornou terminologii;
- dosáhnout jazykové způsobilosti potřebné pro komunikaci v cizojazyčném prostředí;
- chápat výhody znalosti cizích jazyků pro životní a pracovní uplatnění.

Personální a sociální kompetence

Žák by měl být schopen:

- stanovovat si cíle a priority podle svých osobních schopností;
- reagovat adekvátně na hodnocení svého vystupování;
- ověřovat si získané poznatky;
- pracovat v týmu a podílet se na realizaci společných pracovních cílů;
- podněcovat práci v týmu vlastními návrhy;
- vytvářet příznivé klima třídy.

Kompetence k pracovnímu uplatnění a podnikatelským aktivitám

Žák by měl být schopen:

- mít odpovědný postoj k vlastní profesní budoucnosti;
- cílevědomě a zodpovědně se rozhodovat o své budoucí profesní a vzdělávací dráze;
- využívat znalosti pro běžnou praxi.

Matematické kompetence

Žák by měl být schopen:

- správně používat a převádět jednotky (anglosaské na mezinárodní);
- používat pojmy kvantifikujícího charakteru;
- efektivně aplikovat matematické postupy při řešení různých praktických úkolů v běžných situacích.

Digitální kompetence

Žák by měl být schopen:

- ovládat potřebnou sadu digitálních zařízení, aplikací a služeb, včetně nástrojů z oblasti umělé inteligence, využívat je ve školním a pracovním prostředí i při zapojení do veřejného života; digitální technologie a způsob jejich použití nastavovat a měnit podle toho, jak se vyvíjejí dostupné možnosti a jak se mění jeho vlastní potřeby nebo pracovní prostředí a nástroje;
- získávat, posuzovat, spravovat, sdílet a sdělovat data, informace a digitální obsah v různých formátech v osobní či profesní komunitě; k tomu volit efektivní postupy, strategie a způsoby, které odpovídají konkrétní situaci a účelu;
- vytvářet, vylepšovat a propojovat digitální obsah v různých formátech; vyjadřovat se za pomoci digitálních prostředků;

- vyrovnávat se s proměnlivostí digitálních technologií a posuzovat, jak vývoj technologií ovlivňuje společnost, osobní a pracovní život jedince a životní prostředí, zvažuje rizika a přínosy;
- předcházet situacím ohrožujícím bezpečnost zařízení i dat, situacím ohrožujícím jeho tělesné a duševní zdraví i zdraví ostatních; při spolupráci, komunikaci a sdílení informací v digitálním prostředí jednat eticky, s ohleduplností a respektem k druhým.

Aplikace průřezových témat

Stejně jako u klíčových kompetencí platí, že i průřezová témata je možné z velké části zařadit do výuky konverzace v anglickém jazyce.

Občan v demokratické společnosti

- osobnost a její rozvoj (v rámci celého učiva);
- komunikace, vyjednávání, řešení konfliktů (v rámci celého učiva);
- společnost – jednotlivci a společenské skupiny, kultura, náboženství (v rámci celého učiva);
- stát, politický systém, politika, soudobý svět (politické systémy jednotlivých anglicky mluvících zemí a České republiky, tematický celek: Společnost);
- masová média (tematický celek „Média“);
- morálka, svoboda, odpovědnost, tolerance, solidarita (tematický celek: Společnost).

Člověk a životní prostředí

- současné globální, regionální a lokální problémy rozvoje a vztahy člověka k prostředí (tematický celek „Příroda, počasí, životní prostředí“);
- možnosti a způsoby řešení environmentálních problémů a udržitelnosti rozvoje v daném oboru vzdělání a v občanském životě (tematický celek „Příroda, počasí, životní prostředí“).

Člověk a svět práce

- písemná i verbální prezentace v prostředí trhu práce – formy aktivního hledání práce, zpracování žádosti o zaměstnání, formy životopisů a motivačních dopisů a jejich vytvoření, praktická příprava na jednání s potenciálním zaměstnavatelem, přijímací pohovor a výběrové řízení;
- význam celoživotního učení jako požadavku pro osobní růst a udržení konkurenceschopnosti a profesní restart;
- formální a neformální vzdělávací příležitosti, možnosti vzdělávání v zahraničí, návaznosti vzdělávání po absolvování střední školy.

Člověk a digitální svět

- V jazykovém vzdělávání a komunikaci jsou žáci vedeni zejména k tomu, aby byli schopni využít digitální technologie k vyjádření, formulaci a obhajobě svých názorů, k získávání informací z různých zdrojů i k jejich sdílení, předávání a prezentaci způsobem vhodným pro danou (komunikační) situaci a s ohledem na zamýšleného příjemce.

Žáci jsou vedeni k tomu, aby:

- běžně a samozřejmě využívali vhodné digitální technologie a jejich kombinace k naplnění svých potřeb;

- digitální technologie a způsob jejich použití nastavovali a měnili podle toho, jak se vyvíjejí dostupné možnosti a jak se mění jejich vlastní potřeby;
- vyjadřovali se za pomoci digitálních prostředků a vytvářeli a upravovali vlastní digitální obsah v různých formátech;
- měnili, vylepšovali a zdokonalovali obsah stávajících děl s cílem vytvořit nový, originální a relevantní obsah;
- získávali data, informace a obsah z různých zdrojů v digitálním prostředí;
- při vyhledávání používali různé strategie;
- získaná data a informace kriticky hodnotili, posuzovali jejich spolehlivost a úplnost.

Mezipředmětové vztahy

Anglický jazyk: komunikativní dovednosti (mluvení, čtení, psaní, poslech), gramatické prostředky, fonetika, fonologie, syntax, slovní zásoba včetně slovní zásoby odborné;

Český jazyk a literatura: mluvnická terminologie, syntax a morfologie; anglicky píšící spisovatelé a jejich díla;

Zeměpis: světové strany, světadíly, státy a hlavní města, planeta Země, sluneční soustava a památky;

Dějepis: historický vývoj anglicky mluvících zemí, významné historické události, osobnosti a památky;

Občanská nauka: člověk a společnost, lidská a občanská práva, politická soustava;

Informatické vzdělávání: počítačová gramotnost, využití internetu, práce se SW;

Biologie a ekologie: rostliny a živočichové, lidské tělo a zdraví, ochrana přírody;

Právo: právní terminologie, právní systém v ČR;

Bezpečnostní příprava: modelové situace z praxe bezpečnostních pracovníků;

Kriminalistika: trestná činnost a přestupky;

Chemie: chemické procesy v přírodě;

Matematika: čísla, geometrické tvary, jednoduché slovní úlohy;

Fyzika: fyzikální názvosloví.

Předmět: Konverzace v jazyce anglickém	
Výsledky vzdělávání	Učivo
3. ročník	
Žák: - rozumí přiměřeným souvislým projevům a diskusím rodilých mluvčích pronášeným ve standardním hovorovém tempu; - odhaduje význam neznámých výrazů podle kontextu a způsobu tvoření; - nalezne v promluvě hlavní a vedlejší myšlenky a důležité informace; - porozumí školním a pracovním pokynům; - přednese připravenou prezentaci ze svého oboru a reaguje na jednoduché dotazy publika; - vypráví jednoduché příběhy, zážitky, popíše své pocity; - sdělí a zdůvodní svůj názor; - pronese jednoduše zformulovaný monolog před publikem; - vyjadřuje se téměř bezchybně v běžných, předvídatelných situacích; - dokáže experimentovat, zkoušet a hledat způsoby vyjádření srozumitelné pro posluchače; - vyhledá, zformuluje a zaznamená informace nebo fakta týkající se studovaného oboru; - zapojí se do hovoru bez přípravy; - vyměňuje si informace, které jsou běžné při neformálních hovorech; - zapojí se do odborné debaty nebo argumentace, týká-li se známého tématu; - při pohovorech, na které je připraven, klade vhodné otázky a reaguje na dotazy tazatele; - vyřeší většinu běžných denních situací, které se mohou odehrát v cizojazyčném prostředí; - požádá o upřesnění nebo zopakování sdělené informace, pokud nezachytí přesně význam sdělení; - přeformuluje a objasní pronesené sdělení a zprostředkuje informaci dalším lidem;	1. Řečové dovednosti: - cvičení čtení s porozuměním - konverzace - interaktivní dialog - samostatný ústní projev - popis obrázku - procvičování výslovnosti a intonace
- vyslovuje srozumitelně co nejbližší přirozené výslovnosti, rozlišuje základní zvukové prostředky daného jazyka a koriguje odlišnosti zvukové podoby jazyka; - komunikuje s jistou mírou sebedůvěry a aktivně používá získanou slovní zásobu včetně vybrané frazeologie v rozsahu daných tematických okruhů,	2. Jazykové prostředky: - fonetika - fonologie (intonace větná) - gramatika – v požadovaném rozsahu 1. až 3. ročníku

zejména v rutinních situacích každodenního života a vlastních zálib; - používá opisné prostředky v neznámých situacích, při vyjadřování složitých myšlenek; - používá vhodně základní odbornou slovní zásobu ze svého studijního oboru; - uplatňuje základní způsoby tvoření slov v jazyce;	
- vyjadřuje se k jednotlivým tématům ústně; - pohotově řeší řečové situace k tématům; - poskytne informace v běžných situacích; - používá vhodné obraty včetně frazeologie; - vede monolog i dialog k tématům; - zvládne samostatný ústní projev; - dovede vyjádřit různé stupně emocí při hodnocení skutečností a zdůraznit důležitost vlastních zážitků; - přednáší připravenou prezentaci;	3. Tematické okruhy, komunikační situace: - témata: - rodina a mezilidské vztahy - bydlení, domov - cestování, doprava - věda a technologie - internet, média - nakupování, peníze - volný čas, koníčky, všední den - sport a hry - anglicky mluvící země - počasí, životní prostředí - zdraví a nemoci, lidské tělo - móda a oblékání - škola, mimoškolní aktivity, povolání - stravování - kultura 4. Komunikační situace - zahájení, vedení a udržení rozhovoru na dané téma - samostatné vypravování k tématům
- prokazuje znalosti o anglicky mluvících; zemích (o geografických, demografických, hospodářských, kulturních i politických faktorech); - pracuje s příručkami, vede si zápisy a poznámky; - pracuje s ICT při vyhledávání informací.	5. Poznátky o zemích - anglicky mluvící země včetně informací o kultuře, hospodářství, politické situaci - Česká republika
4. ročník	
Žák: - rozumí přiměřeným souvislým projevům a diskusím rodilých mluvčích pronášeným ve standardním hovorovém tempu; - odhaduje význam neznámých výrazů podle kontextu a způsobu tvoření; - nalezne v promluvě hlavní a vedlejší myšlenky a důležité informace; - porozumí školním a pracovním pokynům; - přednese připravenou prezentaci ze svého oboru a reaguje na jednoduché dotazy publika;	1. Řečové dovednosti: - cvičení čtení s porozuměním - konverzace - interaktivní dialog - samostatný ústní projev - popis obrázku - procvičování výslovnosti a intonace

- vypráví jednoduché příběhy, zážitky, popíše své pocity; - sdělí a zdůvodní svůj názor; - pronese jednoduše zformulovaný monolog před publikem; - vyjadřuje se téměř bezchybně v běžných, předvídatelných situacích; - dokáže experimentovat, zkoušet a hledat způsoby vyjádření srozumitelné pro posluchače; - vyhledá, zformuluje a zaznamená informace nebo fakta týkající se studovaného oboru; - zapojí se do hovoru bez přípravy; - vyměňuje si informace, které jsou běžné při neformálních hovorech; - zapojí se do odborné debaty nebo argumentace, týká-li se známého tématu; - při pohovorech, na které je připraven, klade vhodné otázky a reaguje na dotazy tazatele; - vyřeší většinu běžných denních situací, které se mohou odehrát v cizojazyčném prostředí; - požádá o upřesnění nebo zopakování sdělené informace, pokud nezachytí přesně význam sdělení; - přeformuluje a objasní pronesené sdělení a zprostředkuje informaci dalším lidem;	
- vyslovuje srozumitelně co nejblíže přirozené výslovnosti, rozlišuje základní zvukové prostředky daného jazyka a koriguje odlišnosti zvukové podoby jazyka; - komunikuje s jistou mírou sebedůvěry a aktivně používá získanou slovní zásobu včetně vybrané frazeologie v rozsahu daných tematických okruhů, zejména v rutinních situacích každodenního života a vlastních zálib; - používá opisné prostředky v neznámých situacích, při vyjadřování složitých myšlenek; - používá vhodně základní odbornou slovní zásobu ze svého studijního oboru; - uplatňuje základní způsoby tvoření slov v jazyce;	2. Jazykové prostředky: - fonetika a fonologie – základní pravidla výslovnosti a větné intonace - gramatika – v požadovaném rozsahu 1-4. ročníku
- vyjadřuje se ústně k tématům osobního života a k tématům z oblasti zaměření studijního oboru; - řeší pohotově a vhodně standardní řečové situace i jednoduché a frekventované situace týkající se pracovní činnosti; - domluví se v běžných situacích; získá i poskytne informace; - používá stylisticky vhodné obraty umožňující nekonfliktní vztahy a komunikaci;	3. Tematické okruhy, komunikační situace: - témata - životní prostředí a globální problémy - zdravý životní styl - vzdělávání v anglicky mluvících zemích a ČR - mezilidská komunikace a média - literatura anglicky mluvících zemí - historie anglicky mluvících zemí - sport a zdraví - anglicky mluvící země

	- ČR - cestování - svátky a tradice v anglicky mluvících zemích - Evropská Unie, mezinárodní organizace - právo a právní terminologie - PČR a jiné bezpečnostní složky - činnost bezpečnostních pracovníků - kriminalita a trestná činnost - vyšetřování a místo činu 3.1 Komunikační situace - zahájení, vedení a udržení rozhovoru na dané téma - samostatné vypravování k tématům
- prokazuje faktické znalosti především o geografických, demografických, hospodářských, politických, kulturních faktorech zemí dané jazykové oblasti včetně vybraných poznatků studijního oboru, a to i z jiných vyučovacích předmětů, a uplatňuje je také v porovnání s reáliemi mateřské země; - uplatňuje v komunikaci vhodně vybraná sociokulturní specifika daných zemí.	4. Poznatky o zemích - poznatky o zemích - anglicky mluvící země – kultura - anglicky mluvící země – politický systém - mluvící země včetně informací o kultuře, hospodářství, politické situaci - hlavní město ČR

Školní vzdělávací program pro obor vzdělávání:

68-42-M/01

Bezpečnostně právní činnost

Předmět:

31 Konverzace v německém jazyce

(platnost od 1. 9. 2025)

Pojetí vyučovacího předmětu

Celková hodinová dotace

Konverzace v jazyce německém je vyučována ve 3. ročníku 1 hodinu týdně a ve 4. ročníku 2 hodiny týdně.

Obecný cíl vyučovacího předmětu

- získávání zájmu o studium německého jazyka a vytváření pozitivního vztahu k tomuto předmětu;
- osvojení potřebných jazykových znalostí a dovedností a aktivní využití účinné komunikace v německém jazyce;
- poznání reálií a kultury zemí příslušné jazykové oblasti, vyhledávání nejdůležitějších informací o zemích studovaného jazyka a práce s nimi, které rozvíjejí sociokulturní dovednosti;
- pochopení významu znalosti cizích jazyků pro osobní život, formování vzájemného porozumění mezi zeměmi, respektu a toleranci k odlišným kulturním hodnotám jiných národů.

Charakteristika učiva

Obsahem výuky zaměřenému k zdárnému plnění komunikativního vzdělávacího cíle je třeba systematické rozšiřování a prohlubování znalostí, dovedností a návyků, které si žáci osvojili, a na které je ve výuce kladen důraz:

- rozvoj řečových dovedností (mluvený projev, porozumění textu);
- rozvoj jazykových prostředků (gramatika, výslovnost, intonace, slovní zásoba zaměřená obecně i odborně);
- tematické okruhy (zaměřené obecně i odborně);
- komunikační situace (získávání a předávání informací);
- jazykové funkce (fráze pokrývající většinu každodenních situací);
- poznatky o německy mluvících zemích.

Cíle vzdělávání v oblasti citů, postojů, hodnot a preferencí

Výuka konverzace v jazyce německém směřuje k tomu, aby žáci:

- si vážili hodnot jiných národních společenství a jejich kultur;
- cítili potřebu blíže poznávat jiné kultury (zvláště v německy mluvících zemích), např. osobní návštěvou cizí země;
- ocenili důležitost znalosti cizího jazyka ve svém budoucím osobním i profesním životě;
- neostýchali se komunikace v německém jazyce s rodilými mluvčími.

Pojetí výuky (výukové strategie)

- interaktivní rozhovor;
- samostatný ústní projev;
- komunikativní situace;
- interview;
- diskuse na dané téma;
- práce ve dvojicích;
- práce s textem (porozumění textu);
- projekty;
- domácí příprava.

Hodnocení výsledků žáků

Hodnoceny jsou tyto činnosti aplikované prostřednictvím německého jazyka:

- schopnost formulovat ústně své myšlenky, argumentovat, srovnávat a diskutovat;
- schopnost formulovat ústně své myšlenky v samostatném ústním projevu i v interaktivním rozhovoru;
- hloubka porozumění poznatkům;
- schopnost aplikovat poznatky při řešení problémů.

Nejčastější formy zkoušení jsou: ústní zkoušení (interaktivní rozhovor, samostatný ústní projev), ověřování znalostí slovní zásoby, prezentace, projevy aktivity v hodině, domácí příprava.

Přínos předmětu k rozvoji klíčových kompetencí

Výuka konverzace v jazyce německém se dotýká pestrého spektra lidských každodenních situací a využívá řadu myšlenkových operací. Z tohoto důvodu je možné rozvíjet řadu klíčových kompetencí, a to napříč celým obsahem učiva:

Kompetence k učení

Žák by měl být schopen:

- mít pozitivní vztah k učení a vzdělávání;
- ovládat různé techniky učení, umět si vytvořit vhodný studijní režim a podmínky;
- uplatňovat různé způsoby práce s textem;
- využívat ke svému učení různé informační zdroje, ověřovat si výsledky;
- sledovat a hodnotit pokrok při dosahování cílů svého učení, přijímat hodnocení výsledků svého učení od jiných lidí;
- znát možnosti svého dalšího vzdělávání.

Kompetence k řešení problémů

Žák by měl být schopen:

- klást vhodné otázky;
- porozumět zadání úkolu a určit jádro problému;
- získávat potřebné informace;
- uplatňovat při řešení problémů různé metody myšlení;
- volit prostředky a způsoby vhodné pro splnění jednotlivých aktivit;

- spolupracovat při řešení problémů s jinými lidmi.

Komunikativní kompetence

Žák by měl být schopen:

- vyjadřovat se přiměřeně účelu jednání a komunikační situaci;
- formulovat ústně své myšlenky srozumitelně a souvisle;
- účastnit se aktivně diskusí, formulovat a obhajovat své názory a postoje, spolupracovat ve dvojicích, skupinách;
- rozumět významům témat pojednávajících o problémech současného života a umět se k nim vyjadřovat;
- dosáhnout jazykové způsobilosti potřebné pro komunikaci v cizojazyčném prostředí;
- dodržovat jazykové a stylistické normy a odbornou slovní zásobu;
- chápat výhody znalosti cizích jazyků pro životní a pracovní uplatnění.

Personální a sociální kompetence

Žák by měl být schopen:

- stanovovat si cíle a priority podle svých osobních schopností;
- reagovat adekvátně na hodnocení svého vystupování;
- ověřovat si získané poznatky;
- pracovat v týmu a podílet se na realizaci společných pracovních cílů;
- podněcovat práci v týmu vlastními návrhy;
- vytvářet příznivé klima třídy.

Kompetence k pracovnímu uplatnění a podnikatelským aktivitám

Žák by měl být schopen:

- mít odpovědný postoj k vlastní profesní budoucnosti;
- rozhodovat cílevědomě a zodpovědně o své budoucí vzdělávací a profesní dráze.

Matematické kompetence

Žák by měl být schopen:

- používat pojmy kvantifikujícího charakteru;
- efektivně aplikovat matematické postupy při řešení různých praktických úkolů v běžných situacích.

Digitální kompetence

Žák by měl být schopen:

- ovládat potřebnou sadu digitálních zařízení, aplikací a služeb, včetně nástrojů z oblasti umělé inteligence, využívat je ve školním a pracovním prostředí i při zapojení do veřejného života; digitální technologie a způsob jejich použití nastavovat a měnit podle toho, jak se vyvíjejí dostupné možnosti a jak se mění jeho vlastní potřeby nebo pracovní prostředí a nástroje;
- získávat, posuzovat, spravovat, sdílet a sdělovat data, informace a digitální obsah v různých formátech v osobní či profesní komunitě; k tomu volit efektivní postupy, strategie a způsoby, které odpovídají konkrétní situaci a účelu;

- vytvářet, vylepšovat a propojovat digitální obsah v různých formátech; vyjadřuje se za pomoci digitálních prostředků;
- vyrovnávat se s proměnlivostí digitálních technologií a posuzovat, jak vývoj technologií ovlivňuje společnost, osobní a pracovní život jedince a životní prostředí, zvažuje rizika a přínosy;
- předcházet situacím ohrožujícím bezpečnost zařízení i dat, situacím ohrožujícím jeho tělesné a duševní zdraví i zdraví ostatních; při spolupráci, komunikaci a sdílení informací v digitálním prostředí jednat eticky, s ohleduplností a respektem k druhým.

Aplikace průřezových témat

Stejně jako u klíčových kompetencí platí, že i průřezová témata je možné z velké části zařadit do výuky konverzace v jazyce německém.

Občan v demokratické společnosti

- osobnost a její rozvoj (v rámci celého učiva);
- komunikace, vyjednávání, řešení konfliktů (v rámci celého učiva);
- společnost – jednotlivci a společenské skupiny, kultura, náboženství (v rámci celého učiva);
- stát, politický systém, politika, soudobý svět (politické systémy jednotlivých německy mluvících zemí a České republiky; tematický celek „Politický systém“);
- masová média (tematický celek „Masová média“);
- morálka, svoboda, odpovědnost, tolerance, solidarita (tematický celek „Společnost“).

Člověk a životní prostředí

- současné globální, regionální a lokální problémy rozvoje a vztahy člověka k prostředí (tematický celek „Životní prostředí“);
- možnosti a způsoby řešení environmentálních problémů a udržitelnosti rozvoje v daném oboru vzdělání a v občanském životě (tematický celek „Životní prostředí“).

Člověk a svět práce

- písemná i verbální prezentace v prostředí trhu práce – formy aktivního hledání práce, zpracování žádosti o zaměstnání, formy životopisů a motivačních dopisů a jejich vytvoření, praktická příprava na jednání s potenciálním zaměstnavatelem, přijímací pohovor a výběrové řízení;
- význam celoživotního učení jako požadavku pro osobní růst a udržení konkurenceschopnosti a profesní restart;
- formální a neformální vzdělávací příležitosti, možnosti vzdělávání v zahraničí, návaznosti vzdělávání po absolvování střední školy.

Člověk a digitální svět

Žák by měl být schopen:

- běžně a samozřejmě využívat vhodné digitální technologie a jejich kombinace k naplnění svých potřeb; digitální technologie a způsob jejich použití nastavovat a měnit podle toho, jak se vyvíjejí dostupné možnosti a jak se mění jejich vlastní potřeby;
- vyjadřovat se za pomoci digitálních prostředků a vytvářet a upravovat vlastní digitální obsah v různých formátech; měnit, vylepšovat a zdokonalovat obsah stávajících děl s cílem vytvořit nový, originální a relevantní obsah;

- získávat data, informace a obsah z různých zdrojů v digitálním prostředí; při vyhledávání používat různé strategie; získaná data a informace kriticky hodnotit, posuzovat jejich spolehlivost a úplnost.

Mezipředmětové vztahy

Německý jazyk: komunikativní dovednosti (mluvení, čtení, psaní, poslech), gramatické prostředky, fonetika, fonologie, syntax, slovní zásoba včetně odborné slovní zásoby;

Zeměpis: světové strany, světadíly, státy a hlavní města, planeta Země, sluneční soustava a památky, německy mluvící země;

Český jazyk a literatura: mluvnická terminologie;

Informatické vzdělávání: počítačová gramotnost, využití internetu (zvláště pro vyhledávání informací), práce se SW;

Dějepis: historický vývoj německy mluvících zemí, významné historické události, osobnosti a památky;

Matematika: čísla, pojmy kvantifikujícího charakteru;

Biologie a ekologie: terminologie (lidské tělo a zdraví), ochrana životního prostředí;

Občanská nauka: člověk a společnost, lidská a občanská práva, politická soustava;

Právo: slovní zásoba z oboru právo, občanské a správní právo;

Chemie: chemické názvosloví, chemické procesy v přírodě;

Fyzika: fyzikální názvosloví.

Předmět: Konverzace v německém jazyce	
Výsledky vzdělávání	Učivo
3. ročník	
Žák: - rozumí přiměřeným souvislým projevům a diskusím rodilých mluvčích pronášeným ve standardním hovorovém tempu; - odhaduje význam neznámých výrazů podle kontextu a způsobu tvoření; - nalezne v promluvě hlavní a vedlejší myšlenky a důležité informace; - porozumí školním a pracovním pokynům; - přednese připravenou prezentaci ze svého oboru a reaguje na jednoduché dotazy publika; - vypráví jednoduché příběhy, zážitky, popíše své pocity; - sdělí a zdůvodní svůj názor; - pronese jednoduše zformulovaný monolog před publikem; - vyjadřuje se téměř bezchybně v běžných, předvídatelných situacích; - dokáže experimentovat, zkoušet a hledat způsoby vyjádření srozumitelné pro posluchače; - vyhledá, zformuluje a zaznamená informace nebo fakta týkající se studovaného oboru; - zapojí se do hovoru bez přípravy; - vyměňuje si informace, které jsou běžné při neformálních hovorech; - zapojí se do odborné debaty nebo argumentace, týká-li se známého tématu; - při pohovorech, na které je připraven, klade vhodné otázky a reaguje na dotazy tazatele; - vyřeší většinu běžných denních situací, které se mohou odehrát v cizojazyčném prostředí; - požádá o upřesnění nebo zopakování sdělené informace, pokud nezachytí přesně význam sdělení; - přeformuluje a objasní pronesené sdělení a zprostředkuje informaci dalším lidem;	1. Řečové dovednosti - cvičení čtení s porozuměním - konverzace - interaktivní dialog - samostatný ústní projev - popis obrázku - procvičování výslovnosti a intonace
- vyslovuje srozumitelně co nejblíže přirozené výslovnosti, rozlišuje základní zvukové prostředky daného jazyka a koriguje odlišnosti zvukové podoby jazyka; - komunikuje s jistou mírou sebedůvěry a aktivně používá získanou slovní zásobu včetně vybrané frazeologie v rozsahu daných tematických okruhů, zejména v rutinních situacích každodenního života a vlastních zálib; - používá opisné prostředky v neznámých situacích, při vyjadřování složitých myšlenek;	2. Jazykové prostředky - fonetika a fonologie – základní pravidla výslovnosti a větné intonace - gramatika – v požadovaném rozsahu 1.-3. ročníku

- používá vhodně základní odbornou slovní zásobu ze svého studijního oboru; - uplatňuje základní způsoby tvoření slov v jazyce;	
- vyjadřuje se ústně k tématům osobního života a k tématům z oblasti zaměření studijního oboru; - řeší pohotově a vhodně standardní řečové situace i jednoduché a frekventované situace týkající se pracovní činnosti; - domluví se v běžných situacích; získá i poskytne informace; - používá stylisticky vhodné obraty umožňující nekonfliktní vztahy a komunikaci.	3. Tematické okruhy, komunikační situace a jazykové funkce - témata: - rodina + životopis - volný čas, koníčky, všední den - bydlení - sport - lidské tělo, zdraví a nemoci - móda a oblékání - nakupování - kultura - stravování, národní kuchyně - povolání + škola - Praha – hlavní město ČR 3.1 Komunikační situace - vedení interaktivního rozhovoru na dané téma - samostatný ústní projev k tématům
4. ročník	
Žák: - rozumí přiměřeným souvislým projevům a diskusím rodilých mluvčích pronášeným ve standardním hovorovém tempu; - odhaduje význam neznámých výrazů podle kontextu a způsobu tvoření; - nalezne v promluvě hlavní a vedlejší myšlenky a důležité informace; - porozumí školním a pracovním pokynům; - přednese připravenou prezentaci ze svého oboru a reaguje na jednoduché dotazy publika; - vypráví jednoduché příběhy, zážitky, popíše své pocity; - sdělí a zdůvodní svůj názor; - pronese jednoduše zformulovaný monolog před publikem; - vyjadřuje se téměř bezchybně v běžných, předvídatelných situacích; - dokáže experimentovat, zkoušet a hledat způsoby vyjádření srozumitelné pro posluchače; - vyhledá, zformuluje a zaznamená informace nebo fakta týkající se studovaného oboru; - zapojí se do hovoru bez přípravy; - vyměňuje si informace, které jsou běžné při neformálních hovorech; - zapojí se do odborné debaty nebo argumentace, týká-li se známého tématu;	1. Řečové dovednosti - cvičení čtení s porozuměním - konverzace - interaktivní dialog - samostatný ústní projev - popis obrázku - procvičování výslovnosti a intonace

- při pohovorech, na které je připraven, klade vhodné otázky a reaguje na dotazy tazatele; - vyřeší většinu běžných denních situací, které se mohou odehrát v cizojazyčném prostředí; - požádá o upřesnění nebo zopakování sdělené informace, pokud nezachytí přesně význam sdělení; - přeformuluje a objasní pronesené sdělení a zprostředkuje informaci dalším lidem;	
- vyslovuje srozumitelně co nejbližší přirozené výslovnosti, rozlišuje základní zvukové prostředky daného jazyka a koriguje odlišnosti zvukové podoby jazyka; - komunikuje s jistou mírou sebedůvěry a aktivně používá získanou slovní zásobu včetně vybrané frazeologie v rozsahu daných tematických okruhů, zejména v rutinních situacích každodenního života a vlastních zálib; - používá opisné prostředky v neznámých situacích, při vyjadřování složitých myšlenek; - používá vhodně základní odbornou slovní zásobu ze svého studijního oboru; - uplatňuje základní způsoby tvoření slov v jazyce;	2. Jazykové prostředky - fonetika a fonologie – základní pravidla výslovnosti a větné intonace - gramatika – v požadovaném rozsahu 1.-4. ročníku
- vyjadřuje se ústně k tématům osobního života a k tématům z oblasti zaměření studijního oboru; - řeší pohotově a vhodně standardní řečové situace i jednoduché a frekventované situace týkající se pracovní činnosti; - domluví se v běžných situacích; získá i poskytne informace; - používá stylisticky vhodné obraty umožňující nekonfliktní vztahy a komunikaci;	3. Tematické okruhy, komunikační situace a jazykové funkce - témata: - Česká republika, politika, historie - Plzeň - doprava - integrovaný záchranný systém - osobní doklady - policejní kontrola - Evropská unie - německy mluvící země – kultura + literatura, města - politický systém v Německu ve srovnání s ČR - školství – ČR a Německo – srovnání - naše škola - kriminalita a trestná činnost - významné německé osobnosti - zvyky a obyčeje - životní prostředí - zdravý životní styl 3.1 Komunikační situace - vedení interaktivního rozhovoru na dané téma - samostatný ústní projev k tématům

- prokazuje faktické znalosti především o geografických, demografických, hospodářských, politických, kulturních faktorech zemí dané jazykové oblasti včetně vybraných poznatků studijního oboru, a to i z jiných vyučovacích předmětů, a uplatňuje je také v porovnání s realitami mateřské země;
- uplatňuje v komunikaci vhodně vybraná sociokulturní specifika daných zemí.

4. Poznatky o zemích

- německy mluvící země včetně informací o kultuře, hospodářství, politické situaci
- kultura německy mluvících zemí, národní kuchyně, vzdělávací systémy, politická situace

Školní vzdělávací program pro obor vzdělávání:

68-42-M/01

Bezpečnostně právní činnost

Předmět:

32 Konverzace v ruském jazyce

(platnost od 1. 9. 2025)

Pojetí vyučovacího předmětu
Celková hodinová dotace

Konverzace v ruském jazyce je vyučována ve 3. ročníku 1 hodina týdně, ve 4. ročníku 2 hodiny týdně.

Obecný cíl vyučovacího předmětu

- získávání zájmu o studium ruského jazyka a vytváření pozitivního vztahu k tomuto předmětu;
- osvojení potřebných jazykových znalostí a dovedností a aktivní využití účinné komunikace v ruském jazyce;
- poznání reálií a kultury Ruska, vyhledávání nejdůležitějších informací o zemi a práce s nimi, rozvíjení sociokulturní dovednosti;
- pochopení významu znalosti cizích jazyků pro osobní život, formování vzájemného porozumění mezi zeměmi, respektu a toleranci k odlišným kulturním hodnotám jiných národů.

Charakteristika učiva

Ke zdárnému zvládnutí učiva a jeho praktickému použití je třeba osvojení si následujících znalostí a schopností, na které je ve výuce kladen důraz:

- rozvoj řečových dovedností (mluvený projev, porozumění textu, porozumění poslechu);
- rozvoj jazykových prostředků (gramatika, výslovnost, slovní zásoba obecná a odborná);
- tematické okruhy zaměřené obecně i odborně;
- komunikační situace (získávání a předávání informací);
- jazykové funkce (fráze pokrývající většinu každodenních situací);
- poznatky o Rusku.

Cíle vzdělávání v oblasti citů, postojů, hodnot a preferencí

Výuka konverzace v ruském jazyce směřuje k tomu, aby žáci:

- uznávali hodnoty jiných národních společenství a jejich kultur;
- cítili potřebu blíže poznávat jiné kultury (zvláště v rusky mluvících zemích), např. osobní návštěvou cizí země;
- ocenili důležitost znalosti cizího jazyka ve svém budoucím osobním i profesním životě;
- neostýchali se komunikace v ruském jazyce.

Pojetí výuky (výukové strategie)

- samostatný ústní projev;
- komunikace, diskuse na dané téma;
- skupinová práce, samostatná práce, domácí příprava;
- výklad;
- práce s textem (překlad, porozumění);
- projekty, besedy s rodilými mluvčími.

Hodnocení výsledků žáků

Hodnoceny jsou tyto činnosti aplikované prostřednictvím ruského jazyka:

- hloubka porozumění poznatkům;
- schopnost aplikovat poznatky při řešení problémů;
- schopnost formulovat své myšlenky, argumentovat a diskutovat;
- schopnost porozumění textu.

Nejčastější formy zkoušení jsou: ústní zkoušení, domácí úlohy, referáty, prezentace, testové úlohy, projevy aktivity v hodině.

Přínos předmětu k rozvoji klíčových kompetencí

Výuka ruského jazyka se dotýká pestrého spektra lidských každodenních situací a využívá řadu myšlenkových operací. Z tohoto důvodu je možné rozvíjet řadu klíčových kompetencí, a to napříč celým obsahem učiva:

Kompetence k učení

Žák by měl být schopen:

- mít pozitivní vztah k učení a vzdělávání;
- ovládat různé techniky učení, umět si vytvořit vhodný studijní režim a podmínky;
- uplatňovat různé způsoby práce s textem;
- s porozuměním poslouchat mluvené projevy a pořizovat si poznámky;
- využívat ke svému učení různé informační zdroje, ověřovat si výsledky;
- sledovat a hodnotit pokrok při dosahování cílů svého učení, přijímat hodnocení výsledků svého učení od jiných lidí;
- znát možnosti svého dalšího vzdělávání.

Kompetence k řešení problémů

Žák by měl být schopen:

- klást vhodné otázky;
- porozumět zadání úkolu a určit jádro problému, získávání potřebných informací;
- uplatňovat při řešení problémů různé metody myšlení;
- volit prostředky a způsoby vhodné pro splnění jednotlivých aktivit;
- spolupracovat při řešení problémů s jinými lidmi.

Komunikativní kompetence

Žák by měl být schopen:

- vyjadřovat se přiměřeně účelu jednání a komunikační situaci;

- formulovat své myšlenky srozumitelně a souvisle;
- účastnit se aktivně diskusí, formulovat a obhajovat své názory a postoje, spolupracovat ve skupinách;
- rozumět významům témat pojednávajících o problémech současného života a umět se k nim vyjadřovat;
- dodržovat jazykové a stylistické normy a odbornou terminologii;
- dosáhnout jazykové způsobilosti potřebné pro komunikaci v cizojazyčném prostředí;
- chápat výhody znalosti cizích jazyků pro životní a pracovní uplatnění.

Personální a sociální kompetence

Žák by měl být schopen:

- stanovovat si cíle a priority podle svých osobních schopností;
- reagovat adekvátně na hodnocení svého vystupování;
- ověřovat si získané poznatky;
- pracovat v týmu a podílet se na realizaci společných pracovních cílů;
- podněcovat práci v týmu vlastními návrhy;
- vytvářet příznivé klima třídy.

Kompetence k pracovnímu uplatnění a podnikatelským aktivitám

- mít odpovědný postoj k vlastní profesní budoucnosti;
- cílevědomě a zodpovědně se rozhodovat o své budoucí profesní a vzdělávací dráze;
- využívat znalostí pro běžnou praxi.

Digitální kompetence

Žák by měl být schopen:

- orientovat se v digitálním prostředí a využívat digitální technologie bezpečně, sebejistě, kriticky a tvořivě při práci, při učení, ve volném čase i při svém zapojení do společenského života;
- ovládat potřebnou sadu digitálních zařízení, aplikací a služeb, včetně nástrojů z oblasti umělé inteligence, využívat je ve školním a pracovním prostředí i při zapojení do veřejného života; digitální technologie a způsob jejich použití nastavovat a měnit podle toho, jak se vyvíjejí dostupné možnosti a jak se mění jeho vlastní potřeby nebo pracovní prostředí a nástroje;
- získávat, posuzovat, spravovat, sdílet a sdělovat data, informace a digitální obsah v různých formátech v osobní či profesní komunitě; k tomu volí efektivní postupy, strategie a způsoby, které odpovídají konkrétní situaci a účelu;
- vytvářet, vylepšovat a propojovat digitální obsah v různých formátech; vyjadřovat se za pomoci digitálních prostředků;
- navrhovat prostřednictvím digitálních technologií taková řešení, která mu pomohou vylepšit postupy či technologie či jejich části; dokáže poradit ostatním s běžnými technickými problémy;
- vyrovnávat se s proměnlivostí digitálních technologií a posuzovat, jak vývoj technologií ovlivňuje společnost, osobní a pracovní život jedince a životní prostředí, zvažovat rizika a přínosy;

- předcházet situacím ohrožujícím bezpečnost zařízení i dat, situacím ohrožujícím jeho tělesné a duševní zdraví i zdraví ostatních; při spolupráci, komunikaci a sdílení informací v digitálním prostředí jednat eticky, s ohleduplností a respektem k druhým.

Aplikace průřezových témat

Stejně jako u klíčových kompetencí platí, že i průřezová témata je možné z velké části zařadit do výuky konverzace v ruském jazyce.

Občan v demokratické společnosti

- osobnost a její rozvoj (v rámci celého učiva);
- komunikace, vyjednávání, řešení konfliktů (v rámci celého učiva);
- společnost – jednotlivec a společenské skupiny, kultura, náboženství (v rámci celého učiva);
- stát, politický systém, politika, soudobý svět (politické systémy jednotlivých ruských mluvících zemí a České republiky, tematický celek: Člověk a společnost);
- masová média;
- morálka, svoboda, odpovědnost, tolerance, solidarita.

Člověk a životní prostředí

- současné globální, regionální a lokální problémy rozvoje a vztahy člověka k prostředí (tematický celek „Příroda, počasí, životní prostředí“).

Člověk a svět práce

- písemná i verbální prezentace v prostředí trhu práce – formy aktivního hledání práce, zpracování žádosti o zaměstnání, formy životopisů a motivačních dopisů a jejich vytvoření, praktická příprava na jednání s potenciálním zaměstnavatelem, přijímací pohovor a výběrové řízení;
- význam celoživotního učení jako požadavku pro osobní růst a udržení konkurenceschopnosti a profesní restart;
- formální a neformální vzdělávací příležitosti, možnosti vzdělávání v zahraničí, návaznosti vzdělávání po absolvování střední školy.

Člověk a digitální svět

Žák by měl být schopen:

- využít digitální technologie k vyjádření, formulaci a obhajobě svých názorů, k získávání informací z různých zdrojů i k jejich sdílení, předávání a prezentaci způsobem vhodným pro danou (komunikační) situaci a s ohledem na zamýšleného příjemce.
- vyjadřovat se za pomoci digitálních prostředků a vytvářet a upravovat vlastní digitální obsah v různých formátech; měnit, vylepšovat a zdokonalovat obsah stávajících děl s cílem vytvořit nový, originální a relevantní obsah;
- získávat data, informace a obsah z různých zdrojů v digitálním prostředí; při vyhledávání používat různé strategie; získaná data a informace kriticky hodnotit, posuzovat jejich spolehlivost a úplnost;
- přizpůsobovat organizaci a uchování dat, informací a obsahu danému prostředí a účelu;
- komunikovat prostřednictvím různých digitálních technologií a přizpůsobovat prostředky komunikace danému kontextu;

- sdílet prostřednictvím digitálních technologií data, informace a obsah s ostatními; používat digitální technologie pro spolupráci a společné vytváření zdrojů a znalostí.

Mezipředmětové vztahy

Český jazyk a literatura: mluvnická terminologie, syntax a morfologie;

Zeměpis: světové strany, světadíly, státy a hlavní města, planeta Země, sluneční soustava a památky;

Dějepis: historický vývoj Ruska, významné historické události, osobnosti a památky;

Občanská nauka: člověk a společnost, lidská a občanská práva, politická soustava;

Informatické vzdělávání: práce se slovníky a překladači, vyhledávání informací o reáliích, tvorba prezentací a plakátů v ruském jazyce, práce s různými digitálními nástroji a AI nástroji;

Biologie a ekologie: rostliny a živočichové, lidské tělo a zdraví, ochrana přírody;

Právo: právní terminologie, právní systém v ČR;

Chemie: chemické procesy v přírodě;

Matematika: čísla, geometrické tvary, jednoduché slovní úlohy.

Předmět: Konverzace v ruském jazyce	
Výsledky vzdělávání	Učivo
3. ročník	
Žák: - aktivně používá slovní zásobu k tématům; - adekvátně reaguje v běžných komunikačních situacích; - používá různé techniky pro zahájení, průběh a ukončení konverzace; - vyjadřuje svůj názor na předem známé téma; - sestaví souvislé sdělení související s probíranými tematickými okruhy; - zapojí se do konverzace a udržuje ji; - vyslovuje srozumitelně a zřetelně co nejblíže přirozené výslovnosti; - opravuje chyby; - pracuje s chybou; - aplikuje gramatické jevy do mluveného projevu; - přiměřeně správně dodržuje gramatické struktury; - používá slovní zásobu k jednotlivým tématům v mluveném projevu; - uplatňuje základní způsoby tvoření slov (odvozování, skládání); - správně používá odbornou slovní zásobu; - vyjadřuje se k jednotlivým tématům ústně; - pohotově řeší řečové situace k tématům; - poskytne informace v běžných situacích; - používá vhodné obraty včetně frazeologie; - vede monolog i dialog k tématům; - zvládne samostatný ústní projev; - dovede vyjádřit různé stupně emocí při hodnocení skutečností a zdůraznit důležitost vlastních zážitků; - přednáší připravenou prezentaci;	1. Řečové dovednosti 1.1 Mluvení - situační mluvení, dialogy - samostatný ústní projev na zadané téma 2. Jazykové prostředky - fonetika fonologie (intonace větná) gramatika – v požadovaném rozsahu 1. až 3. ročníku 3. Slovní zásoba - slovní zásoba k jednotlivým tematickým okruhům - synonyma, antonyma - tvoření slov - odborná slovní zásoba 4. Tematické okruhy, komunikační situace: 4.1 autobiografie, životopis - osobní charakteristika, popis osoby rodina a rodinné vztahy představy o osobním životě (budoucí povolání, rodina) volný čas kultura a umění (kina, divadla, koncerty, muzea, výstavy) kulturní a sportovní možnosti v místě bydliště můj denní program a koníčky sport a hry příroda, počasí, životní prostředí studium, škola, zaměstnání nakupování, obchody a služby, móda - svátky v ČR a RF - Česká republika (Praha, Brno) osobní korespondence, korespondence při žádosti o místo inzeráty (seznámení, nabídka zaměstnání)

	- komunikační situace zahájení, vedení a udržení rozhovoru na dané téma samostatné vypravování k tématům
- prokazuje znalosti o Rusku (o vzdělávacích demografických, hospodářských, kulturních i politických faktorech); - pracuje s příručkami, vede si zápisy a poznámky; - pracuje s ICT při vyhledávání informací.	5. Poznatky o zemích - Ruská Federace – vzdělávací systém, informace o kultuře, hospodářství, politické situaci - Česká republika – vzdělávací systém, kultura, hospodářství, politická situace
4. ročník	
Žák: - aktivně používá slovní zásobu k tématům; - adekvátně reaguje v běžných komunikačních situacích; - rozumí přiměřeným souvislým projevům a diskusím rodilých mluvčích pronášeným ve standardním hovorovém tempu; - dokáže v lineárním sledu spojit sled myšlenek; - vyjadřuje svůj názor na předem známé téma; - vyjadřuje svůj názor na neznámé téma; - dokáže experimentovat, zkoušet a hledat způsoby vyjádření srozumitelné pro posluchače; - přednese připravenou prezentaci ze svého oboru a reaguje na jednoduché dotazy publika; - reprodukuje vyslechnutý text, v němž se vyskytuje známá slovní zásoba; - sestaví souvislé sdělení související s probíranými tematickými okruhy; - zapojí se do konverzace a udržuje ji; - používá odbornou slovní zásobu ze svého oboru;	1. Řečové dovednosti 1.1 Mluvení - situační mluvení, dialogy - samostatný ústní projev na zadané téma - konverzace - procvičování výslovnosti a intonace
- vyslovuje srozumitelně co nejbližší přirozené výslovnosti; - zvládá používat pravidla pro mluvenou stránku řeči; - opravuje chyby; - pracuje s chybou; - uplatňuje základní způsoby tvoření slov v jazyce; - komunikuje s jistou mírou sebedůvěry a aktivně používá získanou slovní zásobu včetně vybrané frazeologie v rozsahu daných tematických okruhů, zejména v rutinních	2. Jazykové prostředky - fonetika a fonologie – základní pravidla výslovnosti a větné intonace - gramatika – v požadovaném rozsahu 1. až 4. ročníku

situacích každodenního života a vlastních zálib; - používá opisné prostředky v neznámých situacích, při vyjadřování složitých myšlenek;	
- používá slovní zásobu k jednotlivým tématům v mluveném projevu; - uplatňuje základní způsoby tvoření slov (odvozování, skládání); - správně používá odbornou slovní zásobu;	3. Slovní zásoba - slovní zásoba k jednotlivým tematickým okruhům - synonyma, antonyma - tvoření slov - odborná slovní zásoba
- vyjadřuje se k jednotlivým tématům ústně; - pohotově řeší řečové situace k tématům; - poskytne informace v běžných situacích; - používá stylisticky vhodné obraty včetně frazeologie; - vede monolog i dialog k tématům; - zvládne samostatný ústní projev; - dovede vyjádřit různé stupně emocí při hodnocení skutečností a zdůraznit důležitost vlastních zážitků; - přednáší připravenou prezentaci;	4. Tematické okruhy, komunikační situace: - témata: - BPA - Puškin, Dostojevskij, Tolstoj - válečná literatura - cestování - zeměpis a příroda (ČR, RF) - bydlení - člověk a společnost - ochrana životního prostředí - život ve městě a na venkově, doprava - komunikační situace: - zahájení, vedení a udržení rozhovoru na dané téma - samostatné vypravování k tématům
- prokazuje znalosti o RF (o kultuře, geografických, demografických, hospodářských a politických faktorech); - pracuje s ICT při vyhledávání informací.	5. Poznatky o zemích - realie RF a ČR (zeměpis, společensko-politická charakteristika, dějiny, ekonomika, kultura) - vztahy ČR a RF - RF, ČR – politický systém

Školní vzdělávací program pro obor vzdělávání:

68-42-M/01

Bezpečnostně právní činnost

Předmět:

33 Cvičení z matematiky

(platnost od 1. 9. 2025)

Pojetí vyučovacího předmětu

Celková hodinová dotace

Předmět je vyučován ve 3. ročníku s hodinovou dotací 1 hodiny týdně a ve 4. ročníku s hodinovou dotací 2 hodiny týdně.

Navazuje na výuku matematiky, jednotlivé tematické celky jsou zde zopakovány a vyučovány více do hloubky. Řeší se složitější úlohy tak, aby byli žáci připraveni úspěšně vykonat státní maturitní zkoušku z matematiky.

Obecný cíl vyučovacího předmětu

- výchova přemýšlivého člověka, který bude umět používat matematiku v různých životních situacích (v odborné složce vzdělávání, v dalším studiu, v osobním životě, budoucím zaměstnání, volném čase apod.);
- rozvoj logického a abstraktního myšlení žáků;
- rozvoj prostorové představivosti žáků;
- rozvíjení schopnosti jasně a přesně formulovat myšlenky.

Charakteristika učiva

Vyučování matematice směřuje k tomu, aby žáci dovedli:

- používat matematický jazyk, matematickou symboliku a přesně se vyjadřovat;
- efektivně provádět operace s čísly, upravovat výrazy, řešit rovnice a nerovnice a jejich soustavy, aplikovat funkce při řešení praktických úloh;
- určovat metrické vlastnosti geometrických útvarů v rovině i prostoru, převádět jednotky, interpretovat statistické údaje;
- využívat matematických vědomostí a dovedností v praktickém životě: při řešení běžných situací vyžadujících efektivní způsoby výpočtu;
- aplikovat matematické poznatky a postupy v odborné složce vzdělávání;
- matematizovat reálné situace, pracovat s matematickým modelem a vyhodnotit výsledek řešení vzhledem k realitě;
- zkoumat a řešit problémy včetně diskuse výsledků jejich řešení;
- diskutovat metody řešení matematických úloh;
- číst s porozuměním matematický text, vyhodnotit informace získané z různých zdrojů (grafů, diagramů, tabulek a internetu), přesně se matematicky vyjadřovat;
- účelně využívat digitální technologie a zdroje informací při řešení matematických úloh;
- kriticky vyhodnocovat informace získané z různých zdrojů;
- používat pomůcky: odbornou literaturu, internet, PC, kalkulátor, rýsovací potřeby.

Cíle vzdělávání v oblasti citů, postojů, hodnot a preferencí

V afektivní oblasti směřuje matematika k tomu, aby žáci získali:

- pozitivní postoj k matematice;
- motivaci k celoživotnímu vzdělávání;
- důvěru ve vlastní schopnosti a preciznost při práci.

Pojetí výuky (výukové strategie)

Předmět je rozčleněn do sedmi tematických celků. Při probírání nového učiva je obvykle volena metoda výkladu spojená s názorným vyučováním pomocí didaktické techniky a modelů. K procvičení učiva je používána skupinová a samostatná práce (ve škole nebo doma).

Hodnocení výsledků žáků

Při hodnocení klademe důraz na porozumění učivu a schopnosti aplikovat poznatky. Žáci jsou průběžně hodnoceni ze zadávaných testů. Ve vhodných částech výuky je zařazeno ústní zkoušení. Rovněž jsou hodnoceni za práci v hodině a domácí úkoly.

Přínos předmětu k rozvoji klíčových kompetencí

Kompetence k učení

Žák by měl být schopen:

- mít pozitivní vztah k učení a vzdělávání;
- ovládat různé techniky učení, umět si vytvořit vhodný studijní režim a podmínky;
- sledovat a hodnotit pokrok při dosahování cílů svého učení, přijímat hodnocení výsledků svého učení od jiných lidí;
- znát možnosti svého dalšího vzdělávání.

Kompetence k řešení problémů

Žák by měl být schopen:

- porozumět zadání úkolu nebo určit jádro problému, získat informace potřebné k řešení problému, navrhnout způsob řešení, popř. varianty řešení, a zdůvodnit jej, vyhodnotit a ověřit správnost zvoleného postupu a dosažené výsledky;
- uplatňovat při řešení problémů různé metody myšlení (logické, matematické, empirické) a myšlenkové operace;
- spolupracovat při řešení problémů s jinými lidmi (týmové řešení).

Matematické kompetence

Žák by měl být schopen:

- správně používat a převádět běžné jednotky;
- používat pojmy kvantifikujícího charakteru;
- provádět reálný odhad výsledku řešení dané úlohy;
- nacházet vztahy mezi jevy a předměty při řešení praktických úkolů, umět je vymezit, popsat a správně využít pro dané řešení;
- číst a vytvářet různé formy grafického znázornění (tabulky, diagramy, grafy, schémata apod.);

- aplikovat znalosti o základních tvarech předmětů a jejich vzájemné poloze v rovině i prostoru;
- efektivně aplikovat matematické postupy při řešení různých praktických úkolů v běžných situacích.

Digitální kompetence

Žák by měl být schopen:

- ovládat potřebnou sadu digitálních zařízení, aplikací a služeb, včetně nástrojů z oblasti umělé inteligence, využívat jí ve školním a pracovním prostředí i při zapojení do veřejného života; digitální technologie a způsob jejich použití nastavovat a měnit podle toho, jak se vyvíjejí dostupné možnosti a jak se mění jeho vlastní potřeby nebo pracovní prostředí a nástroje;
- získávat, posuzovat spravovat sdílet a sdělovat data, informace a digitální obsah v různých formátech v osobní či profesní komunitě; volit efektivní postupy, strategie a způsoby, které odpovídají konkrétní situaci a účelu;
- vytvářet, vylepšovat a propojovat digitální obsah v různých formátech; vyjadřovat se za pomoci digitálních prostředků;
- navrhnout prostřednictvím digitálních technologií taková řešení, která pomohou vylepšit postupy či technologie či jejich části; dokáže poradit ostatním s běžnými technickými problémy;
- vyrovnávat se s proměnlivostí digitálních technologií; zvažovat rizika a přínosy;
- předcházet situacím ohrožujícím bezpečnost zařízení i dat, situacím ohrožujícím své tělesné a duševní zdraví i zdraví ostatních; při spolupráci, komunikaci a sdílení informací v digitálním prostředí jednat eticky, s ohleduplností a respektem k druhým.

Aplikace průřezových témat

Občan v demokratické společnosti

- vytváření demokratického prostředí ve třídě;
- prohlubování poznání osobnosti své i druhých, osobnostní rozvoj;
- podpora zdravé míry sebevědomí žáků;
- vzájemné respektování a spolupráce;
- vedení k etickému chování;
- rozvíjení dovednosti jednat s lidmi, diskutovat;
- nalézání různých způsobů řešení matematických problémů a diskutování nad nimi;
- posílení gramotnosti v oblasti masových médií, posouzení výhodnosti reklamy (tematický celek Finanční matematika);
- rozvíjení finanční gramotnosti – výpočet čisté mzdy, půjčky, úvěry.

Člověk a životní prostředí

- řešení slovních úloh s tematikou ochrany životního prostředí a znečišťování životního prostředí (tematické celky Stereometrie, Statistika).

Člověk a svět práce

- schopnost práce s informacemi, odpovědně se rozhodovat na základě vyhodnocení získaných informací, rozvíjet jejich finanční gramotnost – výpočet čisté mzdy (tematický celek Finanční matematika);
- rozvíjení finanční gramotnosti – výpočet čisté mzdy (tematický celek Finanční matematika);
- pochopení významu celoživotního učení jako požadavku pro osobní růst a udržení konkurenceschopnosti a profesní restart.

Člověk a digitální svět

- využívání digitálních technologií při řešení situací vyžadujících efektivní způsoby výpočtu, při práci s matematickým modelem a při vyhodnocování a interpretaci výsledku řešení vzhledem k realitě, při řešení problémů, včetně diskuse a prezentace výsledků řešení;
- seznamování s relevantními informačními zdroji a napomáhání při práci s vyhledanými informacemi;
- uvědomění si důležitosti počítačové gramotnosti pro budoucí profesní a osobní rozvoj;
- sestrojování tabulek a grafů v tabulkovém kalkulátoru (tematické celky Statistika, Posloupnosti, Finanční matematika).

Mezipředmětové vztahy

Zeměpis: měřítko plánu a mapy;

Chemie: slovní úlohy o směsích;

Fyzika: mocniny a odmocniny, výrazy s proměnnými, vyjádření neznámé ze vzorce, řešení rovnic, slovní úlohy o pohybu;

Informatické vzdělávání: sestrojování grafů funkcí v tabulkovém procesoru, tvorba matematických vzorců v tabulkovém procesoru, grafické znázornění statistických údajů pomocí grafů v tabulkovém procesoru.

Výsledky vzdělávání	
Výsledky vzdělávání	Učivo
3. ročník	
Žák: - provádí aritmetické operace s přirozenými čísly; - rozlišuje prvočíslo a číslo složené, rozkládá přirozené číslo na prvočinitele; - používá pojem dělitelnosti přirozených čísel a znaky dělitelnosti; - určí největší společný dělitel a nejmenší společný násobek přirozených čísel; - provádí aritmetické operace s celými čísly; - používá pojem opačného čísla; - provádí aritmetické operace s racionálními čísly; - pracuje s různými tvary zápisu racionálního čísla; - provádí operace se zlomky; - provádí operace s desetinnými čísly včetně zaokrouhlování, určí řád čísla; - znázorní racionální číslo na číselné ose; - provádí aritmetické operace s reálnými čísly; - používá různé zápisy reálného čísla; - znázorní reálné číslo nebo jeho aproximaci na číselné ose; - používá absolutní hodnotu, chápe její geometrický význam, zapíše a znázorní interval, provádí operace s intervaly a číselnými množinami; - řeší praktické úlohy s využitím trojčlenky, procentového počtu a poměru; - provádí operace s mocninami a odmocninami; - řeší praktické úlohy s mocninami s racionálním exponentem a odmocninami; - při řešení úloh účelně využívá digitální technologie a zdroje informací;	1. Operace s čísly - číselné obory – reálná čísla - aritmetické operace v reálných číslech - reálná čísla a jejich vlastnosti - absolutní hodnota reálného čísla - přímá a nepřímá úměra, poměr - intervaly jako číselné množiny - množiny, množinové operace - užití procentového počtu - mocniny – s exponentem přirozeným, celým a racionálním, odmocniny
- používá pojem člen, koeficient, stupeň členu, stupeň mnohočlenu; - provádí operace s mnohočleny, lomenými výrazy, výrazy obsahujícími mocniny a odmocniny; - provádí umocnění dvojčlenu pomocí vzorců; - rozkládá mnohočleny na součin; - určí definiční obor výrazu; - sestaví výraz na základě zadání; - modeluje jednoduché reálné situace užitím výrazů; - interpretuje výraz s proměnnými; - při řešení úloh účelně využívá digitální technologie a zdroje informací;	2. Číselné a algebraické výrazy - číselné výrazy - algebraické výrazy - mnohočleny, lomené výrazy, výrazy s mocninami a odmocninami - definiční obor algebraického výrazu

- rozlišuje úpravy rovnic na ekvivalentní a neekvivalentní; - určí definiční obor rovnice a nerovnice; - řeší lineární rovnice, nerovnice a jejich soustavy včetně grafického znázornění; - řeší rovnice s neznámou ve jmenovateli; - vyjádří neznámou ze vzorce; - řeší rovnice a nerovnice v součinném a podílovém tvaru; - řeší neúplné i úplné kvadratické rovnice; - užívá vztahy mezi kořeny a koeficienty kvadratické rovnice; - užívá logaritmu a jeho vlastností, řeší jednoduché exponenciální a logaritmické rovnice; - užívá rovnic, nerovnic a jejich soustav k řešení reálných problémů; - při řešení úloh účelně využívá digitální technologie a zdroje informací;	3. Řešení rovnic a nerovnic - úpravy rovnic - lineární rovnice a nerovnice s jednou neznámou - vyjádření neznámé ze vzorce - rovnice s neznámou ve jmenovateli - rovnice v součinném a podílovém tvaru - kvadratická rovnice a nerovnice - kvadratická rovnice a nerovnice, vlastnosti kořenů kvadratických rovnic - soustava kvadratické a lineární rovnice - logaritmus a jeho užití - věty o logaritmech - logaritmické a exponenciální rovnice - grafické řešení rovnic, nerovnic a jejich soustav - slovní úlohy
- rozlišuje jednotlivé druhy funkcí, načrtne jejich grafy a určí jejich vlastnosti; - užívá různá zadání funkce, používá s porozuměním pojmy: definiční obor, obor hodnot, hodnota funkce v bodě, graf funkce; - určí průsečíky grafu funkce s osami soustavy souřadnic; - užívá pojem a vlastnosti přímé úměrnosti, sestaví její graf; - určí lineární funkci, sestaví její graf; - objasní geometrický význam parametrů a, b v předpisu funkce $y = ax + b$; - určí předpis lineární funkce s daných bodů nebo grafu funkce; - užívá pojem a vlastnosti nepřímé úměrnosti, načrtne její graf; - určí kvadratickou funkci, stanoví definiční obor a obor hodnot, sestaví její graf; - vysvětlí význam parametrů v předpisu kvadratické funkce, určí intervaly monotonie a bod, v němž nabývá funkce extrému; - určí lineární lomenou funkci určí definiční obor, obor hodnot; - určí exponenciální a logaritmickou funkci, u každé z nich stanoví definiční obor a obor hodnot, sestaví jejich grafy; - vysvětlí význam základu a v přepisech obou funkcí (monotonie); - určí hodnoty proměnné pro dané funkční hodnoty; - přiřadí předpis funkce ke grafu a naopak; - sestaví graf funkce dané předpisem pro zadané hodnoty; - řeší reálné problémy s použitím uvedených funkcí; - při řešení úloh účelně využívá digitální technologie a zdroje informací;	4. Funkce - pojem funkce, definiční obor a obor hodnot funkce, graf funkce - vlastnosti funkce - lineární, kvadratická, lineárně lomená funkce - exponenciální funkce - logaritmická funkce - úpravy výrazů obsahující funkce - slovní úlohy

- používá poznatky o funkcích v jednoduchých praktických úlohách; - užívá pojmů úhel, stupňová míra, oblouková míra; - definuje goniometrické funkce v pravoúhlém trojúhelníku; - definuje goniometrické funkce v intervalu $0; 2\pi$ resp. $-\pi/2; \pi/2$ či $0; \pi$, u každé z nich určí definiční obor a obor hodnot, sestaví graf; - užívá vlastností goniometrických funkcí, určí intervaly monotonie a body, v nichž nabývá funkce extrému; - s použitím goniometrických funkcí určí ze zadaných údajů velikosti stran a úhlů v pravoúhlém a obecném trojúhelníku; - používá vlastností a vztahů goniometrických funkcí při řešení jednoduchých goniometrických rovnic i k řešení vztahů v rovinných i prostorových útvech; - při řešení účelně využívá digitální technologie a zdroje informací.	5. Goniometrie a trigonometrie - orientovaný úhel - goniometrické funkce - věta sinová a kosinová - goniometrické rovnice - využití goniometrických funkcí k určení stran a úhlů v trojúhelníku - úpravy výrazů obsahující goniometrické funkce
4. ročník	
Žák: - určí vzdálenost dvou bodů a souřadnice středu úsečky na přímce a v rovině; - užívá pojmy vektor a jeho umístění, souřadnice vektoru a velikost vektoru; - provádí operace s vektory (součet vektorů, násobení vektorů reálným číslem, skalární součin vektorů); - určí velikost úhlu dvou vektorů; - užívá parametrické vyjádření přímky, obecnou rovnici přímky a směrnicový tvar rovnice přímky v rovině; - řeší analyticky polohové a metrické vztahy bodů a přímek;	1. Analytická geometrie v rovině - vektory - přímka a její analytické vyjádření
- vysvětlí posloupnost jako zvláštní případ funkce; - aplikuje znalosti o funkcích při úvahách o posloupnostech a při řešení úloh o posloupnostech; - určí posloupnost: vzorcem pro n-tý člen, výčtem prvků, graficky; - určí aritmetickou posloupnost a chápe význam difference; - užívá základní vzorce pro aritmetickou posloupnost; - určí geometrickou posloupnost a chápe význam kvocientu; - užívá základní vzorce pro geometrickou posloupnost; - využívá poznatků o posloupnostech při řešení problémů v reálných situacích; - provádí výpočty jednoduchých finančních záležitostí a orientuje se v základních pojmech finanční matematiky;	2. Posloupnosti a jejich využití - aritmetická a geometrická posloupnost - finanční matematika

- užívá základní kombinatorická pravidla; - užívá vztahy pro počet variací, permutací a kombinací bez opakování a užívá je v reálných situacích; - počítá s faktoriály a kombinačními čísly; - užívá s porozuměním pojmy náhodný pokus, výsledek náhodného pokusu, náhodný jev, opačný jev, nemožný jev a jistý jev; - určí množinu všech možných výsledků náhodného pokusu, počet všech výsledků příznivých náhodnému jevu určí pravděpodobnost náhodného jevu; - vysvětlí a užívá pojmy: statistický soubor, rozsah souboru, statistická jednotka, statistický znak kvalitativní a kvantitativní; - vypočítá četnost a relativní četnost hodnoty znaku, sestaví tabulku četností, graficky znázorní rozdělení četností; - určí charakteristiky polohy (aritmetický průměr, medián, modus, percentil) a variability (rozptyl a směrodatná odchylka); - čte, vyhodnotí a sestaví tabulky, diagramy a grafy se statistickými údaji;	3. Kombinatorika, pravděpodobnost a statistika v praktických úlohách - variace, permutace a kombinace bez opakování - náhodný jev a jeho pravděpodobnost, nezávislost jevů - základy statistiky
- používá pojmy bod, přímka, polopřímka, rovina, polorovina, úsečka, úhly – vedlejší, vrcholové, střídavé, souhlasné, objekty znázorní; - řeší úlohy na polohové i metrické vlastnosti rovinných útvarů (rovnoběžnost, kolmost a odchylka přímek, délka úsečky a velikost úhlu, vzdálenosti bodů a přímek); - rozlišuje konvexní a nekonvexní útvary, popisuje a správně užívá jejich vlastnosti; - využívá poznatků o množinách všech bodů dané vlastnosti při řešení úloh; - určí objekty v trojúhelníku, znázorní je a správně užívá jejich základních vlastností (strany, vnitřní a vnější úhly, osy stran a úhlů, výšky, těžnice, střední příčky, kružnice opsané a vepsané); - užívá věty o shodnosti a podobnosti trojúhelníků v početních i konstrukčních úlohách; - aplikuje poznatky o trojúhelnících (obvod, obsah, velikost výšky, Pythagorova věta, poznatky o těžnicích a těžišti) v úlohách početní geometrie; - řeší praktické úlohy s užitím trigonometrie pravoúhlého trojúhelníku a obecného trojúhelníku (sinová věta, kosinová věta, obsah trojúhelníku určeného SUS); - rozlišuje základní druhy čtyřúhelníků, popisuje a správně užívá jejich vlastnosti (různoběžníky, rovnoběžníky, lichoběžníky), pravidelné mnohoúhelníky; - pojmenuje, znázorní a správně užije základní pojmy ve čtyřúhelníku (strany, vnitřní a vnější úhly, osy stran a úhlů, kružnice opsaná a vepsaná, úhlopříčky, výšky);	4. Planimetrie - základní planimetrické pojmy, polohové a metrické vztahy mezi nimi - shodnost a podobnost trojúhelníků - Euklidovy věty - množiny bodů dané vlastnosti - shodná a podobná zobrazení - rovinné obrazce – trojúhelníky, mnohoúhelníky, kružnice a kruh

- popíše a užije vlastnosti konvexních a pravidelných mnohoúhelníků; - užije s porozuměním poznatky o čtyřúhelníku (obvod, obsah, vlastnosti úhlopříček a kružnice opsané nebo vepsané) v úlohách početní geometrie; - užije s porozuměním poznatky o pravidelném mnohoúhelníku v úlohách početní geometrie; - pojmenuje, znázorní a správně užije základní pojmy týkající se kružnice a kruhu, popíše a užije jejich vlastnosti; - užije s porozuměním polohové vztahy mezi body, přímkami a kružnicemi; - aplikuje metrické poznatky o kružnicích a kruzích (obvod, obsah) v úlohách početní geometrie; - popíše a určí shodná zobrazení (souměrnosti, posunutí, otočení) a užívá jejich vlastnosti;	
- charakterizuje jednotlivá tělesa; - určuje povrch a objem těles s využitím funkčních vztahů a trigonometrie; - využívá poznatků o tělesech v praktických úlohách.	5. Stereometrie - základní polohové a metrické vlastnosti v prostoru - tělesa – krychle, kvádr, hranol, jehlan, rotační válec, rotační kužel, komolý jehlan a kužel, koule a její části

Školní vzdělávací program pro obor vzdělávání:

68-42-M/01

Bezpečnostně právní činnost

Předmět:

34 Cvičení z matematiky nepovinné

(platnost od 1. 9. 2025)

Pojetí vyučovacího předmětu

Celková hodinová dotace

Předmět je vyučován ve 3. ročníku s hodinovou dotací 1 hodiny týdně a ve 4. ročníku s hodinovou dotací 2 hodiny týdně.

Navazuje na výuku matematiky, jednotlivé tematické celky jsou zde zopakovány a vyučovány více do hloubky. Řeší se složitější úlohy tak, aby byli žáci připraveni úspěšně vykonat státní maturitní zkoušku z matematiky.

Obecný cíl vyučovacího předmětu

- výchova přemýšlivého člověka, který bude umět používat matematiku v různých životních situacích (v odborné složce vzdělávání, v dalším studiu, v osobním životě, budoucím zaměstnání, volném čase apod.);
- rozvíjení logického a abstraktního myšlení žáků;
- rozvíjení prostorové představivosti žáků;
- rozvíjení schopnosti jasně a přesně formulovat myšlenky.

Charakteristika učiva

Vyučování matematice směřuje k tomu, aby žáci dovedli:

- používat matematický jazyk, matematickou symboliku a přesně se vyjadřovat;
- efektivně provádět operace s čísly, upravovat výrazy, řešit rovnice a nerovnice a jejich soustavy, aplikovat funkce při řešení praktických úloh;
- určovat metrické vlastnosti geometrických útvarů v rovině i prostoru, převádět jednotky, interpretovat statistické údaje;
- využívat matematických vědomostí a dovedností v praktickém životě: při řešení běžných situací vyžadujících efektivní způsoby výpočtu;
- aplikovat matematické poznatky a postupy v odborné složce vzdělávání;
- matematizovat reálné situace, pracovat s matematickým modelem a vyhodnotit výsledek řešení vzhledem k realitě;
- zkoumat a řešit problémy včetně diskuse výsledků jejich řešení;
- diskutovat metody řešení matematických úloh;
- číst s porozuměním matematický text, vyhodnotit informace získané z různých zdrojů – grafů, diagramů, tabulek a internetu, přesně se matematicky vyjadřovat;
- účelně využívat digitální technologie a zdroje informací při řešení matematických úloh;
- kriticky vyhodnocovat informace získané z různých zdrojů;
- používat pomůcky: odbornou literaturu, internet, PC, kalkulačtor, rýsovací potřeby.

Cíle vzdělávání v oblasti citů, postojů, hodnot a preferencí

V afektivní oblasti směřuje matematika k tomu, aby žáci získali:

- pozitivní postoj k matematice;
- motivaci k celoživotnímu vzdělávání;
- důvěru ve vlastní schopnosti a preciznost při práci.

Pojetí výuky (výukové strategie)

Předmět je rozčleněn do tematických celků. Při probírání nového učiva je obvykle volena metoda výkladu spojená s názorným vyučováním pomocí didaktické techniky a modelů. K procvičení učiva je používána skupinová a samostatná práce (ve škole nebo doma).

Hodnocení výsledků žáků

Při hodnocení klademe důraz na porozumění učivu a schopnosti aplikovat poznatky. Žáci jsou průběžně hodnoceni ze zadávaných testů. Ve vhodných částech výuky je zařazeno ústní zkoušení. Rovněž jsou hodnoceni za práci v hodině a domácí úkoly.

Přínos předmětu k rozvoji klíčových kompetencí

Kompetence k učení

Žák by měl být schopen:

- mít pozitivní vztah k učení a vzdělávání;
- ovládat různé techniky učení, umět si vytvořit vhodný studijní režim a podmínky;
- sledovat a hodnotit pokrok při dosahování cílů svého učení, přijímat hodnocení výsledků svého učení od jiných lidí;
- znát možnosti svého dalšího vzdělávání.

Kompetence k řešení problémů

Žák by měl být schopen:

- porozumět zadání úkolu nebo určit jádro problému, získat informace potřebné k řešení problému, navrhnout způsob řešení, popř. varianty řešení, a zdůvodnit jej, vyhodnotit a ověřit správnost zvoleného postupu a dosažené výsledky;
- uplatňovat při řešení problémů různé metody myšlení (logické, matematické, empirické) a myšlenkové operace;
- spolupracovat při řešení problémů s jinými lidmi (týmové řešení).

Matematické kompetence

Žák by měl být schopen:

- správně používat a převádět běžné jednotky;
- používat pojmy kvantifikujícího charakteru;
- provádět reálný odhad výsledku řešení dané úlohy;
- nacházet vztahy mezi jevy a předměty při řešení praktických úkolů, umět je vymezit, popsat a správně využít pro dané řešení;
- číst a vytvářet různé formy grafického znázornění (tabulky, diagramy, grafy, schémata apod.);

- aplikovat znalosti o základních tvarech předmětů a jejich vzájemné poloze v rovině i prostoru;
- efektivně aplikovat matematické postupy při řešení různých praktických úkolů v běžných situacích.

Digitální kompetence

- ovládat potřebnou sadu digitálních zařízení, aplikací a služeb, včetně nástrojů z oblasti umělé inteligence, využívat jí ve školním a pracovním prostředí i při zapojení do veřejného života; digitální technologie a způsob jejich použití nastavovat a měnit podle toho, jak se vyvíjejí dostupné možnosti a jak se mění jeho vlastní potřeby nebo pracovní prostředí a nástroje;
- získávat, posuzovat spravovat sdílet a sdělovat data, informace a digitální obsah v různých formátech v osobní či profesní komunitě; volit efektivní postupy, strategie a způsoby, které odpovídají konkrétní situaci a účelu;
- vytvářet, vylepšovat a propojovat digitální obsah v různých formátech; vyjadřovat se za pomoci digitálních prostředků;
- navrhovat prostřednictvím digitálních technologií taková řešení, která pomohou vylepšit postupy či technologie či jejich části; dokáže poradit ostatním s běžnými technickými problémy;
- vyrovnávat se s proměnlivostí digitálních technologií; zvažovat rizika a přínosy;
- předcházet situacím ohrožujícím bezpečnost zařízení i dat, situacím ohrožujícím své tělesné a duševní zdraví i zdraví ostatních; při spolupráci, komunikaci a sdílení informací v digitálním prostředí jednat eticky, s ohleduplností a respektem k druhým.

Aplikace průřezových témat

Občan v demokratické společnosti

- vytváření demokratického prostředí ve třídě;
- prohlubování poznání osobnosti své i druhých, osobnostní rozvoj;
- podpora zdravé míry sebevědomí žáků a jejich zodpovědnosti;
- vzájemné respektování a spolupráce;
- vedení k etickému chování;
- rozvíjení dovednosti jednat s lidmi, diskutovat;
- nalézání různých způsobů řešení matematických problémů a diskuse nad nimi;
- posílení gramotnosti v oblasti masových médií, posouzení výhodnosti reklamy (tematický celek: Finanční matematika);
- rozvíjení finanční gramotnosti – výpočet čisté mzdy, půjčky, úvěry.

Člověk a životní prostředí

- řešení slovních úloh s tematikou ochrany životního prostředí a znečišťování životního prostředí (tematické celky: Stereometrie, Statistika).

Člověk a svět práce

- schopnost práce s informacemi, odpovědně se rozhodovat na základě vyhodnocení získaných informací, rozvíjet jejich finanční gramotnost – výpočet čisté mzdy (tematický celek: Finanční matematika);

- rozvíjení finanční gramotnosti – výpočet čisté mzdy (tematický celek Finanční matematika);
- pochopení významu celoživotního učení jako požadavku pro osobní růst a udržení konkurenceschopnosti a profesní restart.

Člověk a digitální svět

- využívání digitálních technologií při řešení situací vyžadujících efektivní způsoby výpočtu, při práci s matematickým modelem a při vyhodnocování a interpretaci výsledku řešení vzhledem k realitě, při řešení problémů, včetně diskuse a prezentace výsledků řešení;
- seznamování s relevantními informačními zdroji a napomáhání při práci s vyhledanými informacemi;
- uvědomění si důležitosti počítačové gramotnosti pro budoucí profesní a osobní rozvoj;
- sestrojování tabulek a grafů v tabulkovém kalkulátoru (tematické celky: Statistika, Posloupnosti, Finanční matematika).

Mezipředmětové vztahy

Zeměpis: měřítko plánu a mapy;

Chemie: slovní úlohy o směsích;

Fyzika: mocniny a odmocniny, výrazy s proměnnými, vyjádření neznámé ze vzorce, řešení rovnic, slovní úlohy o pohybu;

Informatické vzdělávání: sestrojování grafů funkcí v tabulkovém procesoru, tvorba matematických vzorců v tabulkovém procesoru, grafické znázornění statistických údajů pomocí grafů v tabulkovém procesoru.

Předmět: Cvičení z matematiky – nepovinné	
Výsledky vzdělávání	Učivo
3. ročník	
Žák: - provádí aritmetické operace s přirozenými čísly; - rozlišuje prvočíslo a číslo složené, rozkládá přirozené číslo na prvočinitele; - používá pojem dělitelnosti přirozených čísel a znaky dělitelnosti; - určí největší společný dělitel a nejmenší společný násobek přirozených čísel; - provádí aritmetické operace s celými čísly; - používá pojem opačného čísla; - provádí aritmetické operace s racionálními čísly; - pracuje s různými tvary zápisu racionálního čísla; - provádí operace se zlomky; - provádí operace s desetinnými čísly včetně zaokrouhlování, určí řád čísla; - znázorní racionální číslo na číselné ose; - provádí aritmetické operace s reálnými čísly; - používá různé zápisy reálného čísla; - znázorní reálné číslo nebo jeho aproximaci na číselné ose; - používá absolutní hodnotu, chápe její geometrický význam, zapíše a znázorní interval, provádí operace s intervaly a číselnými množinami; - řeší praktické úlohy s využitím trojčlenky, procentového počtu a poměru; - provádí operace s mocninami a odmocninami; - řeší praktické úlohy s mocninami s racionálním exponentem a odmocninami; - při řešení úloh účelně využívá digitální technologie a zdroje informací;	1. Operace s čísly - číselné obory – reálná čísla - aritmetické operace v reálných číslech - reálná čísla a jejich vlastnosti - absolutní hodnota reálného čísla - přímá a nepřímá úměra, poměr - intervaly jako číselné množiny - množiny, množinové operace - užití procentového počtu - mocniny – s exponentem přirozeným, celým a racionálním, odmocniny
- používá pojem člen, koeficient, stupeň členu, stupeň mnohočlenu; - provádí operace s mnohočleny, lomenými výrazy, výrazy obsahujícími mocniny a odmocniny; - provádí umocnění dvojčlenu pomocí vzorců; - rozkládá mnohočleny na součin; - určí definiční obor výrazu; - sestaví výraz na základě zadání; - modeluje jednoduché reálné situace užitím výrazů; - interpretuje výraz s proměnnými; - při řešení úloh účelně využívá digitální technologie a zdroje informací;	2. Číselné a algebraické výrazy - číselné výrazy - algebraické výrazy - mnohočleny, lomené výrazy, výrazy s mocninami a odmocninami - definiční obor algebraického výrazu

- rozlišuje úpravy rovnic na ekvivalentní a neekvivalentní; - určí definiční obor rovnice a nerovnice; - řeší lineární rovnice, nerovnice a jejich soustavy včetně grafického znázornění; - řeší rovnice s neznámou ve jmenovateli; - vyjádří neznámou ze vzorce; - řeší rovnice a nerovnice v součinném a podílovém tvaru; - řeší neúplné i úplné kvadratické rovnice; - užívá vztahy mezi kořeny a koeficienty kvadratické rovnice; - užívá logaritmu a jeho vlastností, řeší jednoduché exponenciální a logaritmické rovnice; - užívá rovnic, nerovnic a jejich soustav k řešení reálných problémů; při řešení úloh účelně využívá digitální technologie a zdroje informací;	3. Řešení rovnic a nerovnic - úpravy rovnic - lineární rovnice a nerovnice s jednou neznámou - vyjádření neznámé ze vzorce - rovnice s neznámou ve jmenovateli - rovnice v součinném a podílovém tvaru - kvadratická rovnice a nerovnice - kvadratická rovnice a nerovnice, vlastnosti kořenů kvadratických rovnic - soustava kvadratické a lineární rovnice - logaritmus a jeho užití - věty o logaritmech - logaritmické a exponenciální rovnice - grafické řešení rovnic, nerovnic a jejich soustav slovní úlohy
- rozlišuje jednotlivé druhy funkcí, načrtne jejich grafy a určí jejich vlastnosti; - užívá různá zadání funkce, používá s porozuměním pojmy: definiční obor, obor hodnot, hodnota funkce v bodě, graf funkce; - určí průsečíky grafu funkce s osami soustavy souřadnic; - užívá pojem a vlastnosti přímé úměrnosti, sestaví její graf; - určí lineární funkci, sestaví její graf; - objasní geometrický význam parametrů a, b v předpisu funkce $y = ax + b$; - určí předpis lineární funkce s daných bodů nebo grafu funkce; - užívá pojem a vlastnosti nepřímé úměrnosti, načrtne její graf; - určí kvadratickou funkci, stanoví definiční obor a obor hodnot, sestaví její graf; - vysvětlí význam parametrů v předpisu kvadratické funkce, určí intervaly monotonie a bod, v němž nabývá funkce extrému; - určí lineární lomenou funkci určí definiční obor, obor hodnot; - určí exponenciální a logaritmickou funkci, u každé z nich stanoví definiční obor a obor hodnot, sestaví jejich grafy; - vysvětlí význam základu a v přepisech obou funkcí (monotonie); - určí hodnoty proměnné pro dané funkční hodnoty; - přiřadí předpis funkce ke grafu a naopak; - sestaví graf funkce dané předpisem pro zadané hodnoty; - řeší reálné problémy s použitím uvedených funkcí; - při řešení úloh účelně využívá digitální technologie a zdroje informací;	4. Funkce - pojem funkce, definiční obor a obor hodnot funkce, graf funkce - vlastnosti funkce - lineární, kvadratická, lineárně lomená funkce - exponenciální funkce - logaritmická funkce - úpravy výrazů obsahující funkce - slovní úlohy

- používá poznatky o funkcích v jednoduchých praktických úlohách; - užívá pojmů úhel, stupňová míra, oblouková míra; - definuje goniometrické funkce v pravoúhlém trojúhelníku; - definuje goniometrické funkce v intervalu $0; 2\pi$ resp. $-\pi/2; \pi/2$ či $0; \pi$, u každé z nich určí definiční obor a obor hodnot, sestojí graf; - užívá vlastností goniometrických funkcí, určí intervaly monotonie a body, v nichž nabývá funkce extrému; - s použitím goniometrických funkcí určí ze zadaných údajů velikosti stran a úhlů v pravoúhlém a obecném trojúhelníku; - používá vlastností a vztahů goniometrických funkcí při řešení jednoduchých goniometrických rovnic i k řešení vztahů v rovinných i prostorových útvech; - při řešení účelně využívá digitální technologie a zdroje informací.	5. Goniometrie a trigonometrie - orientovaný úhel - goniometrické funkce - věta sinová a kosinová - goniometrické rovnice - využití goniometrických funkcí k určení stran a úhlů v trojúhelníku - úpravy výrazů obsahující goniometrické funkce
4. ročník	
Žák: - užívá pojmy vektor a jeho umístění, souřadnice vektoru a velikost vektoru; - provádí operace s vektory (součet vektorů, násobení vektorů reálným číslem, skalární součin vektorů); - užije grafickou interpretaci operací s vektory; - užije vlastnosti kolmých a kolineárních vektorů; - určí velikost úhlu dvou vektorů; - určí vzdálenost dvou bodů a souřadnice středu úsečky na přímce a v rovině; - užívá parametrické vyjádření přímky, obecnou rovnici přímky a směrnicový tvar rovnice přímky v rovině; - řeší analyticky polohové a metrické vztahy bodů a přímek a aplikuje je v úlohách; - při řešení úloh účelně využívá digitální technologie a zdroje informací;	1. Analytická geometrie - souřadnice vektoru - operace s vektory - souřadnice bodu - střed úsečky - vzdálenost bodů - přímka v rovině polohové vztahy bodů a přímek v rovině - metrické vlastnosti bodů a přímek v rovině
- vysvětlí posloupnost jako zvláštní případ funkce; - aplikuje znalosti o funkcích při úvahách o posloupnostech a při řešení úloh o posloupnostech; - určí posloupnost: vzorcem pro n-tý člen, výčtem prvků, graficky; - určí aritmetickou posloupnost, určí její vlastnosti a chápe význam difference; - užívá základní vzorce pro aritmetickou posloupnost; - určí geometrickou posloupnost, určí její vlastnosti a chápe význam kvocientu; - užívá základní vzorce pro geometrickou posloupnost; - využívá poznatků o posloupnostech při řešení problémů v reálných situacích;	2. Posloupnosti a finanční matematika - poznatky o posloupnostech - aritmetická a geometrická posloupnost - finanční matematika - slovní úlohy - využití posloupností pro řešení úloh z praxe

- provádí výpočty jednoduchých finančních záležitostí a orientuje se v základních pojmech finanční matematiky: změny cen zboží, směna peněz, danění, úrok, úročení, jednoduché úrokování, spoření, úvěry, splátky úvěrů; - při řešení úloh účelně využívá digitální technologie a zdroje informací;	
- počítá s faktoriály; - užívá vztahy pro počet variací, permutací a kombinací bez opakování a užívá je v reálných situacích; - počítá s kombinačními čísly; - užívá základní kombinatorická pravidla; - užívá s porozuměním pojmy náhodný pokus, výsledek náhodného pokusu, náhodný jev, opačný jev, nemožný jev a jistý jev; - určí množinu všech možných výsledků náhodného pokusu, počet všech výsledků příznivých náhodnému jevu určí pravděpodobnost náhodného jevu; - vysvětlí a užívá pojmy: statistický soubor, rozsah souboru, statistická jednotka, statistický znak kvalitativní a kvantitativní; - vypočítá četnost a relativní četnost hodnoty znaku, sestaví tabulku četností, graficky znázorní rozdělení četností; - určí charakteristiky polohy (aritmetický průměr, medián, modus, percentil) a variability (rozptyl a směrodatná odchylka); - čte, vyhodnotí a sestaví tabulky, diagramy a grafy se statistickými údaji; - při řešení úloh účelně využívá digitální technologie a zdroje informací;	3. Kombinatorika, pravděpodobnost a statistika v praktických úlohách - faktoriál - variace bez opakování a s opakováním, permutace a kombinace bez opakování - náhodný jev a jeho pravděpodobnost, nezávislost jevů - základy statistiky
- používá pojmy bod, přímka, polopřímka, rovina, polorovina, úsečka, úhly – vedlejší, vrcholové, střídavé, souhlasné, objekty znázorní; - řeší úlohy na polohové i metrické vlastnosti rovinných útvarů (rovnoběžnost, kolmost a odchylka přímek, délka úsečky a velikost úhlu, vzdálenosti bodů a přímek); - rozlišuje konvexní a nekonvexní útvary, popisuje a správně užívá jejich vlastnosti; - využívá poznatků o množinách všech bodů dané vlastnosti při konstrukčních úlohách; - určí objekty v trojúhelníku, znázorní je a správně užívá jejich základních vlastností (strany, vnitřní a vnější úhly, osy stran a úhlů, výšky, těžnice, střední příčky, kružnice opsané a vepsané); - užívá věty o shodnosti a podobnosti trojúhelníků v početních i konstrukčních úlohách; - aplikuje poznatky o trojúhelnících (obvod, obsah, velikost výšky, Pythagorova věta, poznatky o těžnicích a těžišti) v úlohách početní geometrie;	4. Planimetrie - základní planimetrické pojmy, polohové a metrické vztahy mezi nimi - množiny bodů dané vlastnosti - trojúhelník (strana, vnitřní a vnější úhly, výšky, ortocentrum, těžnice, těžiště, střední příčka, kružnice opsaná a vepsaná) - Pythagorova věta, Euklidovy věty, řešení pravoúhlého a obecného trojúhelníka - shodnost a podobnost trojúhelníků - rovinné útvary: čtyřúhelníky, mnohoúhelníky, složené útvary, konvexní a nekonvexní útvary, kružnice kruh - shodná a podobná zobrazení, jejich vlastnosti a jejich uplatnění

- řeší praktické úlohy s užitím trigonometrie pravoúhlého trojúhelníku a obecného trojúhelníku (sinová věta, kosinová věta, obsah trojúhelníku určeného SUS); - rozlišuje základní druhy čtyřúhelníků, popisuje a správně užívá jejich vlastnosti (různoběžníky, rovnoběžníky, lichoběžníky), pravidelné mnohoúhelníky; - pojmenuje, znázorní a správně užije základní pojmy ve čtyřúhelníku (strany, vnitřní a vnější úhly, osy stran a úhlů, kružnice opsaná a vepsaná, úhlopříčky, výšky); - popíše a užije vlastnosti konvexních a pravidelných mnohoúhelníků; - užije s porozuměním poznatky o čtyřúhelníku (obvod, obsah, vlastnosti úhlopříček a kružnice opsané nebo vepsané) v úlohách početní geometrie; - užije s porozuměním poznatky o pravidelném mnohoúhelníku v úlohách početní geometrie; - pojmenuje, znázorní a správně užije základní pojmy týkající se kružnice a kruhu, popíše a užije jejich vlastnosti; - užije s porozuměním polohové vztahy mezi body, přímkami a kružnicemi; - aplikuje metrické poznatky o kružnicích a kruzích (obvod, obsah) v úlohách početní geometrie; - popíše rovinné útvary a určí jejich obvod a obsah; - popíše a určí shodná a podobná zobrazení; - při řešení úloh účelně využívá digitální technologie a zdroje informací;	
- charakterizuje jednotlivá tělesa; - určuje povrch a objem těles s využitím funkčních vztahů a trigonometrie; - využívá síť tělesa při výpočtu povrchu a objemu tělesa; - využívá poznatků o tělesech v praktických úlohách; - užívá a převádí jednotky objemu a povrchu; - při řešení úloh účelně využívá digitální technologie a zdroje informací.	5. Stereometrie - základní polohové a metrické vlastnosti útvarů v prostoru - tělesa a jejich síť– krychle, kvádr, hranol, jehlan, rotační válec, rotační kužel, komolý jehlan a kužel, koule a její části - složená tělesa - výpočet povrchu, objemu těles, složených těles

Školní vzdělávací program pro obor vzdělávání:

68-42-M/01

Bezpečnostně právní činnost

Předmět:

35 Lyžařský kurz

(platnost od 1. 9. 2025)

**Pojetí lyžařského kurzu
Celková hodinová dotace**

Lyžařský kurz je realizován v prvním ročníku v rozsahu šesti dní po osmi hodinách výuky a výcviku.

Cíl lyžařského kurzu

Lyžařský kurz si klade za cíl:

- vytvořit u žáků předpoklady pro zvládnutí základů sjezdového lyžování;
- budovat u žáků pozitivní vztah k zimním sportům a k sportování v zimní přírodě;
- vytvořit u žáků předpoklady pro zvládnutí krizových situací v zimních podmínkách v neznámém terénu, a to osvojením si zásad pohybu v horském terénu, principů přežití v přírodním prostředí a základů první pomoci;
- pozitivně působit na morálně volní vlastnosti žáků;
- seznámit žáky se základy první pomoci;
- vytvářet u žáků pocit spoluodpovědnosti za stav životního prostředí, seznámit žáky se zásadami ochrany přírody a krajiny;
- vybudovat v žácích pocit zodpovědnosti za své zdraví.

Obecný cíl lyžařského kurzu je

- plnit funkci regenerační a kompenzační, po jednostranné zátěži způsobené pobytem ve škole, ale i činnostmi mimo školu;
- chápat sociální vztahy a role a užívat je pro poznávání, vytváření a upevňování přátelských vztahů v duchu fair play;
- zvládat první pomoc při úrazu v zimních podmínkách;
- eliminovat zdraví ohrožující návyky a činnosti.

Hodnocení výsledků žáků

Hodnocení probíhá v závěrečné fázi kurzu těmito metodami:

- písemné – formou testu;
- praktické v průběhu výcviku;
- praktické v závěru výcviku.

Hodnoceny jsou tyto činnosti:

- poznatky z oblasti zásad chování v horské krajině a bezpečnosti v terénu;
- schopnost aplikace těchto zásad v horském terénu;

- schopnost aplikovat naučené poznatky, schopnosti a dovednosti ve sjezdovém lyžování;
- schopnost poskytnout první pomoc v improvizovaných podmínkách v horském terénu.

Přínos kurzu k rozvoji klíčových kompetencí

Z hlediska klíčových kompetencí se klade důraz zejména na zodpovědné jednání, rozvoj dovedností správně porozumět výkladu a textovým podkladům, dovednost analyzovat a řešit problémy.

Kompetence k učení

Žák by měl být schopen:

- mít pozitivní vztah k učení a vzdělávání;
- ovládat různé techniky učení, umět si vytvořit vhodný studijní režim a podmínky;
- samostatně získávat informace z různých zdrojů, kriticky je hodnotit, zpracovat je a využít ke studiu;
- rozšiřovat vědomosti, prohlubovat dovednosti a ochotně se učit a celoživotně vzdělávat;
- ověřovat výsledky;
- znát možnosti svého dalšího vzdělávání.

Kompetence k řešení problémů

Žák by měl být schopen:

- rozvíjet dovednosti analyzovat zadání úkolu – problému;
- spolupracovat při řešení problémů s jinými lidmi (týmové řešení);
- uplatňovat při řešení problémů různé metody myšlení (logické, matematické, empirické) a myšlenkové operace.

Komunikativní kompetence

Žák by měl být schopen:

- vyjadřovat se stručně a srozumitelně, využívat správně a věcně odborné názvy;
- formulovat a obhajovat své názory, respektovat názory druhých;
- spolupracovat při řešení problémů.

Personální a sociální kompetence

Žák by měl být schopen:

- stanovovat si cíle a priority podle svých osobních schopností;
- podněcovat práci týmu vlastními návrhy na zlepšení práce a řešení úkolů, nezaujatě zvažovat návrhy druhých;
- pracovat v týmu a podílet se na realizaci společných pracovních a jiných činností.

Občanské kompetence a kulturní povědomí

- pochopit význam životního prostředí pro člověka;
- prezentovat vlastní myšlenky a názory, diskutovat.

Kompetence k pracovnímu uplatnění a podnikatelským aktivitám

Žák by měl být schopen:

- přijímat a odpovědně plnit svěřené úkoly;
- využívat znalosti pro běžnou praxi;
- objektivního sebehodnocení;
- mít odpovědný postoj k vlastní profesní budoucnosti;
- cílevědomě a zodpovědně se rozhodovat o své budoucí profesní a vzdělávací dráze.

Digitální kompetence

Žák by měl být schopen:

- orientovat v digitálním prostředí a využívat digitální technologie bezpečně, sebejistě, tvořivě a kriticky – ve vzdělávání, v pracovních činnostech, ve volném čase i v rámci občanského života;
- ovládat sadu digitálních zařízení, nástrojů, aplikací a služeb, včetně nástrojů umělé inteligence; efektivně je používat ve škole, v práci i ve veřejném prostoru; způsob jejich využití přizpůsobuje svým aktuálním potřebám i vývoji technologií;
- vyhledávat, hodnotit, spravovat, sdílet a sdělovat data, informace a digitální obsah v různých formátech; volit vhodné nástroje a strategie podle účelu a situace;
- vytvářet, upravovat a propojovat digitální obsah (textový, vizuální, audiovizuální apod.); digitální prostředky využívá jako nástroj pro sebevyjádření a prezentaci;
- navrhovat řešení pomocí digitálních nástrojů s cílem zefektivnit postupy nebo vylepšit konkrétní technologie; aktivně pomáhat ostatním při řešení běžných technických potíží;
- pružně reagovat na změny v digitálním světě; přemýšlet o dopadech technologického vývoje na společnost, každodenní život i životní prostředí; zvažovat související rizika a přínosy;
- dbát na bezpečnost digitálních zařízení a dat, chránit své fyzické i duševní zdraví a zdraví ostatních; při online komunikaci a spolupráci jednat eticky, s respektem a ohleduplností.

Pojetí výuky (výukové strategie)

- skupinová práce;
- výklad;
- soutěže;
- samostatná práce;
- rozhovor a řízená diskuse;
- instruktáž a praktická ukázka.

Aplikace průřezových témat

Průřezová témata jsou zapracována tak, aby žák:

Občan v demokratické společnosti

- vzájemné respektování;
- vedení k etickému chování;
- rozvíjení dovednosti jednat s lidmi;
- podporování zdravé míry sebevědomí, jejich zodpovědnosti. Člověk a životní prostředí
- vnímání svého okolí a přírodního prostředí (využití prostředí pro obranu);
- osvojení si zásady zdravého životního stylu a vědomí odpovědnosti za své zdraví.

Člověk a svět práce

- vyhledávání, vyhodnocování a využívání informací;
- schopnost odpovědně se rozhodovat na základě vyhodnocení získaných informací.

Člověk a digitální svět

- chápat vliv digitálních technologií na fyzické i duševní zdraví člověka a umět přizpůsobit své chování tak, aby minimalizoval rizika;
- uplatňování zásad bezpečného a zdraví podporujícího užívání digitálních zařízení (např. správné držení těla, omezení doby strávené u obrazovky, duševní hygiena);
- rozpoznávání situací, které mohou být nebezpečné pro jeho zdraví, bezpečí či osobní údaje, a ví, jak jim předcházet nebo je řešit;
- rozvíjení informatického myšlení – analyzuje problém, plánuje jeho řešení a ověřuje funkčnost zvoleného postupu;
- žák chápe základní principy, na kterých digitální technologie fungují (např. algoritmizace, datová reprezentace, sítě);
- propojování digitální dovednosti s praktickým řešením problémů v různých oblastech (např. přírodověda, společenské vědy, každodenní život).

Mezipředmětové vztahy

Obsah lyžařského kurzu souvisí s dalšími vyučovacími předměty:

- **Biologie a ekologie** – stavba lidského těla, první pomoc, úrazy, krajina a životní prostředí;
- **Dějepis** – příklady mimořádných událostí;
- **Ekonomika** – ekonomické dopady znečišťování životního prostředí;
- **Občanská výchova** – základní úkoly IZS;
- **Právo** – základní právní normy ochrany životního prostředí;
- **Speciální tělesná výchova** – pády;
- **Tělesná výchova** – rozvoj pohybových schopností a dovedností;
- **Informatické vzdělávání** – GPS, informační zdroje, internet;
- **Zeměpis** – praktický zeměpis, průmysl, doprava a cestovní ruch.

Předmět: Lyžařský kurz – kurz snowboardingu a sjezdové lyžování	
Výstupy vzdělávání	Učivo
PŘÍPRAVNÁ ČÁST	
Žák - uplatňuje základní hygienická pravidla; - dodržuje bezpečnost při sportovní činnosti; - dovede rozpoznat hrozící nebezpečí, ví, jak na ně reagovat; - zná zásady a pravidla bezpečnosti při jízdě na sjezdovce;	1. Hygiena a bezpečnost při sportovní činnosti - význam pohybu pro zdraví - pravidla chování na sjezdovce
- volí vhodné sportovní vybavení a oblečení; - dovede provést drobné opravy a seřízení lyží; - zná zásady manipulace s lyžařskou výzbrojí;	- Teoretické poznatky - lyžařská výstroj a výzbroj, drobné opravy, - manipulace s lyžařskou výzbrojí
- je schopen se orientovat v horské krajině; - uplatňuje zásady bezpečnosti v terénu; - zná pravidla bezpečnosti FIS;	- Turistika
- volí vhodná kompenzační cvičení vzhledem k specifickým pohybovým činnostem; - umí je prakticky využívat jako druh regenerace a kompenzace;	- Kompenzační cvičení – uvolňovací, protahovací, posilovací, relaxační, rovnovážná, dechová
- pochopil význam regeneračních prostředků; - zná jejich, případné kontraindikace;	- Regenerační techniky – sauna, otužování, zvyšování obranyschopnosti organismu
- je schopen bezpečného řízeného pádu na lyžích.	- Úpoly – pády
SJEZDOVÉ LYŽOVÁNÍ A SJEZD NA SNOWBOARDU	
- ovládá průpravná lyžařská cvičení; - ovládá jízdu na sjezdových lyžích na sjezdovce; - dovede odhadnout možná nebezpečí na sjezdovce;	2. Všeobecná lyžařská průprava - postoje a pohyb na místě - obraty na rovině - pády a vstávání - pohyb na lyžích (svah, rovina) - výstupy - brzdění a zastavování (odšlapování, pluh) - jízda na vleku - základní sjezdový postoj - sjíždění (protisvah, šikmo svahem, po spádnicí) - oblouk v pluhu z rozšířené stopy ke svahu a od svahu - oblouk z rozšířené stopy
- ovládá základní prvky carvingu; - aplikuje vybrané prvky carvingu ve vhodných terénech; - dokáže popsat prvky expertního carvingu; - demonstruje vybrané prvky expertní jízdy na svahu;	3. Základní carving - jednotlivý carvingový oblouk - napojení dvou carvingových oblouků - navazované carvingové oblouky - pádová technika - jízda po horní lyži

- ovládá základní prvky sjezdu na snowboardu; - aplikuje vybrané prvky sjezdu na snowboardu ve vhodných terénech; - dokáže popsat prvky expertního sjezdu na snowboardu; - demonstruje vybrané prvky jízdy na snowboardu.	4. Všeobecná snowboardová průprava - upínání se do SNB vázání - základní postoje a pohyb na místě - obraty na rovině - pády a vstávání - rovnovážná cvičení - koloběžky - cvičení s jednou nohou ve vázání - jízda na vleku - sesouvání - sjíždění (protisvah, šikmo svahem, po spádnici) - padající list - průprava smýkaného oblouku – girlandy - základní smýkaný oblouk - řezaný oblouk
BIOLOGICKÉ A EKOLOGICKÉ VZDĚLÁVÁNÍ VZDĚLÁVÁNÍ PRO ZDRAVÍ	
Žák - popisuje a v modelové situaci předvádí principy poskytování první pomoci; - dovede rozpoznat hrozící nebezpečí a ví, jak se doporučuje na ně reagovat; - prokáže dovednosti poskytnutí první pomoci sobě a jiným;	1. Zásady první pomoci - mozkelebeční poranění - šok a protišoková opatření - pronikající poranění břicha, zavřená poranění, poranění pánve - poranění páteře, krku a míchy, manipulace se zraněným - bezvědomí, Rautekova zotavovací poloha - poranění kostí a kloubů - obvazová technika - omrzliny - úrazy na lyžích
- posoudí vliv lidské činnosti na ŽP; - uvádí příklady zdrojů znečištění v ČR i ve světě; - charakterizuje působení životního prostředí na člověka a jeho zdraví; - popisuje, které zdroje energie běžně využívá; - rozlišuje různé typy odpadů a odpad separuje;	2. Životní prostředí - vztahy mezi člověkem a životním prostředím
- uvede příklady chráněných území v regionu a České republice; - popíše, čím je chráněné území v regionu významné; - zdůvodňuje vlastní odpovědnost za ochranu ŽP; - umí definovat zásahy pro pobyt v CHKO.	3. Ochrana přírody a krajiny – státní správa - CHKO - NP, KRNAP

Školní vzdělávací program pro obor vzdělávání:

68-42-M/01

Bezpečnostně právní činnost

Předmět:

36 Branný kurz

(platnost od 1. 9. 2025)

Pojetí branného kurzu

Celková hodinová dotace

Branný kurz je realizován ve druhém ročníku v rozsahu šesti dní po osmi hodinách výuky a výcviku.

Cíl branného kurzu

Branný kurz si klade za cíl:

- zvyšovat fyzickou zdatnost žáků;
- vytvořit u žáků předpoklady pro zvládnutí krizových situací v neznámém volném terénu po stránce fyzické, technické a psychické, a to osvojením zásad topografie a principů přežití v přírodním prostředí;
- připravit žáky na řešení možných mimořádných situací v souladu s právními normami oblasti krizového řízení;
- pozitivně působit na morálně volní vlastnosti žáků (kondiční část kurzu);
- seznámit žáky se základy první pomoci;
- vytvářet u žáků pocit spoluodpovědnosti za stav životního prostředí, seznámit žáky se zásadami ochrany přírody a krajiny;
- vybudovat v žácích pocit zodpovědnosti za své zdraví.

Obecným cílem branného kurzu je:

- plnit funkci regenerační a kompenzační, po jednostranné zátěži působené pobytem ve škole, ale i činnostmi mimo školu;
- zvládat organizační, hygienické a bezpečnostní návyky pro provádění samostatné, zdravotně vhodné a bezpečné pohybové aktivity ve známém prostředí;
- chápat sociální vztahy a role a užívat je pro poznávání, vytváření a upevňování přátelských vztahů v duchu fair play;
- zvládat první pomoc při úrazu v různém prostředí;
- eliminovat zdraví ohrožující návyky a činnosti.

Hodnocení výsledků žáků

Hodnocení probíhá v závěrečné fázi kurzu těmito metodami:

- písemné – formou testu;
- praktické v průběhu výcviku;
- praktické v závěru výcviku.

Hodnoceny jsou tyto činnosti:

- poznatky z oblasti zásad chování v horské krajině a bezpečnosti v terénu;
- schopnost aplikace těchto zásad v horském terénu;
- poznatky z topografie a ochrany člověka za mimořádných událostí;
- pohybové dovednosti – jízda na horském kole, jízda v terénu, jízda zručnosti;
- schopnost orientace v terénu a práce s mapou a buzolou;
- schopnost poskytnout první pomoc v improvizovaných podmínkách.

Přínos kurzu k rozvoji klíčových kompetencí

Z hlediska klíčových kompetencí se klade důraz zejména na zodpovědné jednání, rozvoj dovedností správně porozumět výkladu a textovým podkladům, dovednost analyzovat a řešit problémy.

Kompetence k učení

Žák by měl být schopen:

- mít pozitivní vztah k učení a vzdělávání;
- ovládat různé techniky učení, umět si vytvořit vhodný studijní režim a podmínky;
- samostatného získávání informací z různých zdrojů, jejich kritické zhodnocení, jejich zpracování a využití ke studiu;
- rozšiřovat vědomosti, prohlubovat dovednosti a ochotně se učit a celoživotně vzdělávat;
- ověřovat výsledky;
- znát možnosti svého dalšího vzdělávání.

Kompetence k řešení problémů

Žák by měl být schopen:

- rozvíjet dovednosti analyzovat zadání úkolu – problému;
- spolupracovat při řešení problémů s jinými lidmi (týmové řešení);
- uplatňovat při řešení problémů různé metody myšlení (logické, matematické, empirické) a myšlenkové operace.

Komunikativní kompetence

Žák by měl být schopen:

- vyjadřovat se stručně a srozumitelně, využívat správně a věcně odborné názvy;
- formulovat a obhajovat své názory, respektovat názory druhých;
- spolupracovat při řešení problémů.

Personální a sociální kompetence

Žák by měl být schopen:

- stanovovat si cíle a priority podle svých osobních schopností;
- podněcovat práci týmu vlastními návrhy na zlepšení práce a řešení úkolů, nezaújatě zvažovat návrhy druhých;
- pracovat v týmu a podílet se na realizaci společných pracovních a jiných činností.

Občanské kompetence a kulturní povědomí

Žák by měl být schopen:

- pochopit význam životního prostředí pro člověka;
- prezentovat vlastní myšlenky a názory, diskutovat.

Kompetence k pracovnímu uplatnění a podnikatelským aktivitám

Žák by měl být schopen:

- přijímat a odpovědně plnit svěřené úkoly;
- využívat znalosti pro běžnou praxi;
- objektivního sebehodnocení;
- mít odpovědný postoj k vlastní profesní budoucnosti;
- cílevědomě a zodpovědně se rozhodovat o své budoucí profesní a vzdělávací dráze.

Digitální kompetence

Žák by měl být schopen:

- orientovat se v digitálním prostředí a využívat digitální technologie bezpečně, sebejistě, tvořivě a kriticky – ve vzdělávání, v pracovních činnostech, ve volném čase i v rámci občanského života;
- ovládat sadu digitálních zařízení, nástrojů, aplikací a služeb, včetně nástrojů umělé inteligence;
- efektivně je používat ve škole, v práci i ve veřejném prostoru;
- způsob jejich využití přizpůsobovat svým aktuálním potřebám i vývoji technologií;
- vyhledávat, hodnotit, spravovat, sdílet a sdělovat data, informace a digitální obsah v různých formátech;
- volí vhodné nástroje a strategie podle účelu a situace;
- vytvářet, upravovat a propojovat digitální obsah (textový, vizuální, audiovizuální apod.);
- digitální prostředky využívat jako nástroj pro sebevyjádření a prezentaci;
- navrhnout řešení pomocí digitálních nástrojů s cílem zefektivnit postupy nebo vylepšit konkrétní technologie;
- aktivně pomáhat ostatním při řešení běžných technických potíží;
- pružně reagovat na změny v digitálním světě;
- přemýšlet o dopadech technologického vývoje na společnost, každodenní život i životní prostředí;
- zvažovat související rizika a přínosy;
- dbát na bezpečnost digitálních zařízení a dat, chránit své fyzické i duševní zdraví a zdraví ostatních;
- při online komunikaci a spolupráci jednat eticky, s respektem a ohleduplností.

Pojetí výuky (výukové strategie)

- skupinová práce;
- výklad;
- soutěže;
- samostatná práce;
- rozhovor a řízená diskuse;

- práce s mapou;
- instruktáž a praktická ukázka.

Aplikace průřezových témat

Průřezová témata jsou zpracována tak, aby žák:

Občan v demokratické společnosti

- vzájemné respektování a spolupráce;
- vedení k etickému chování;
- rozvíjení dovednosti jednat s lidmi, hledání kompromisních řešení;
- podporování zdravé míry sebevědomí, jejich zodpovědnosti.

Člověk a životní prostředí

- získání odpovědnosti ve vztahu k biosféře;
- uvědomění si odpovědnosti za své jednání a snaha o aktivní podílení na řešení environmentálních problémů;
- realistické vnímání svého okolí;
- osvojení si zásady zdravého životního stylu a uvědomění si odpovědnosti za své zdraví.

Člověk a svět práce

- vyhledávání, vyhodnocování a využívání informací;
- odpovědné rozhodování na základě vyhodnocení získaných informací.

Člověk a digitální svět

Žák by měl být schopen:

- chápat vliv digitálních technologií na fyzické i duševní zdraví člověka a umět přizpůsobit své chování tak, aby minimalizoval rizika;
- uplatňovat zásady bezpečného a zdraví podporujícího užívání digitálních zařízení (např. správné držení těla, omezení doby strávené u obrazovky, duševní hygiena);
- rozpoznávat situace, které mohou být nebezpečné pro jeho zdraví, bezpečí či osobní údaje, a ví, jak jim předcházet nebo je řešit;
- rozvíjet informatické myšlení – analyzovat problém, plánovat jeho řešení a ověřovat funkčnost zvoleného postupu;
- chápat základní principy, na kterých digitální technologie fungují (např. algoritmizace, datová reprezentace, sítě);
- propojovat digitální dovednosti s praktickým řešením problémů v různých oblastech (např. přírodověda, společenské vědy, každodenní život).

Mezipředmětové vztahy

Obsah branného kurzu souvisí s dalšími vyučovacími předměty:

- **Biologie a ekologie** – stavba lidského těla, první pomoc, úrazy, krajina a životní prostředí;
- **Dějepis** – příklady mimořádných událostí;
- **Ekonomika** – ekonomické dopady znečišťování životního prostředí;
- **Občanská výchova** – základní úkoly ochrany obyvatelstva;
- **Aplikovaná psychologie** – orientace se v konfliktních situacích a osvojení si modelu, jak situace řešit, seberegulace, příprava na setkávání se stavy krajní nouze nebo nebezpečí;

- **Právo** – základní právní normy ochrany životního prostředí;
- **Speciální tělesná výchova** – pády, úpoly a základy sebeobrany;
- **Tělesná výchova** – rozvoj pohybových schopností a dovedností;
- **Informatické vzdělávání**– GPS, informační zdroje, internet;
- **Zeměpis** – praktický zeměpis, průmysl, zemědělství a doprava.

Předmět: Branný kurz	
Výsledky vzdělávání	Učivo
TOPOGRAFIE	
Žák - vysvětlí působení lidí na krajinu v lokalitě školy nebo v širší oblasti; - uvede příklady ochrany a rozvoje životního prostředí;	1. Krajina a životní prostředí
- dovede se orientovat v krajině pomocí map, kompasu a buzoly, určit vlastní stanoviště, určit orientační body a linie, určit světové strany náhradními metodami, odhalovat vzdálenosti a výšky objektů v terénu; - pořizuje náčrty, nákresy situace v terénu a přemísťování v terénu; - dovede náležitě zabezpečit svůj pobyt, pohyb a přežití ve volné přírodě;	2. Praktický zeměpis
- správně používá pojmy sídlo, oblast, region, obec a orientuje se v územní organizaci státní správy a v samosprávě obcí.	3. Česká republika – místní region
OCHRANA ČLOVĚKA ZA MIMOŘÁDNÝCH UDÁLOSTÍ	
- umí vysvětlit základní pojmy související s ochranou člověka za mimořádných událostí;	1. Základní pojmy
- dokáže rozdělit a uvést příklady mimořádných událostí;	2. Druhy a příklady mimořádných událostí
- určí složky a činnost IZS; - ovládá telefonní linky tísňového volání;	3. Integrovaný záchranný systém
- zná způsoby varování obyvatelstva; - vyjmenuje základní činnosti po varování obyvatelstva; - popíše zásady chování při vyhlášení evakuace a způsoby ukrytí;	4. Základní úkoly ochrany obyvatelstva - varování - evakuace - úkryty
- vymezí obsah evakuačního zavazadla; - charakterizuje improvizované prostředky ochrany obyvatelstva;	5. Evakuační zavazadlo a prostředky improvizované prostředky ochrany obyvatelstva
- získá přehled o haváriích spojených s únikem nebezpečných látek a radiačních haváriích jaderných a energetických zařízení; - uvede způsob chování obyvatelstva při těchto druzích ohrožení.	6. Havárie s únikem nebezpečných látek a radiační havárie jaderných energetických zařízení
KONDIČNÍ ČÁST	
Žák - uplatňuje základní hygienická pravidla;	- Teoretické poznatky – hygiena a bezpečnost při sportovní činnosti, význam pohybu pro zdraví

- dodržuje bezpečnost při sportovní činnosti; - dovede rozpoznat hrozící nebezpečí, ví, jak na ně reagovat;	
- volí vhodné sportovní vybavení; - zná správnou techniku jízdy na kole; - dovede provést drobné opravy jízdního kola; - zná zásady a pravidla bezpečnosti při jízdě v terénu a na silnici; - zná základní důležité dopravní značky;	- Teoretické poznatky – technika jízdy na kole, drobné opravy, výzbroj, výstroj, pravidla silničního provozu, dopravní značky
- dovede rozvíjet svalovou sílu, rychlost, obratnost, vytrvalost;	- Rozvoj pohybových schopností
- ovládá jízdu na horském kole, v terénu, na silnici, za měnících se podmínek; - uplatňuje vhodnou techniku jízdy;	- Rozvoj pohybových dovedností – jízda na horském kole, jízda v terénu, jízda zručnosti
- je schopen se orientovat v krajině; - uplatňuje zásady bezpečnosti v terénu;	- Turistika
- dokáže uplatnit základní atletické dovednosti při pohybu v přírodě;	- Atletika – lesní běh, skok, starty, hody
- volí vhodná kompenzační cvičení vzhledem k specifickým pohybovým činnostem; - umí je prakticky využívat jako druh regenerace a kompenzace;	- Kompenzační cvičení – uvolňovací, protahovací, posilovací, relaxační, rovnovážná, dechová
- pochopil význam regeneračních prostředků; - zná jejich, případné kontraindikace;	- Regenerační techniky – sauna, otužování, zvyšování obranyschopnosti organismu
- dokáže uplatnit všestrannou pohybovou přípravu při sportovních hrách v přírodě a týmovou spolupráci při jejich provádění;	- Hry v přírodě
- využívá pohybové činnosti pro všestrannou pohybovou přípravu a zvyšování tělesné zdatnosti.	- Úpoly – pády, základy sebeobrany
BIOLOGICKÉ A EKOLOGICKÉ VZDĚLÁVÁNÍ VZDĚLÁVÁNÍ PRO ZDRAVÍ	
Žák - popisuje a v modelové situaci předvádí principy poskytování první pomoci; - dovede rozpoznat hrozící nebezpečí a ví, jak se doporučuje na ně reagovat; - prokáže dovednosti poskytnutí první pomoci sobě a jiným;	- Péče o zdraví – Zásady první pomoci – Mozkelebeční poranění - Bezvědomí, Rautekova zotavovací poloha - Poranění kostí a kloubů - Obvazová technika - Poranění při hromadném zasažení obyvatel
- zhodnotí vliv růstu lidské populace na životní prostředí; - popíše význam vody pro život člověka na Zemi a možnosti přístupů k vodním zdrojům; - posoudí vliv lidské činnosti na znečištění vody; - posoudí vliv lidské činnosti na znečištění ovzduší; - uvádí příklady zdrojů znečištění ovzduší ve svém okolí, v České republice i ve světě;	- Životní prostředí člověka – Vztahy mezi člověkem a životním prostředím - Faktory ovlivňující růst populací - (průmysl, zemědělství, domácnosti, doprava, hluk, obnovitelné a neobnovitelné zdroje energie, skládkování a separování odpadů...)

- posoudí vliv lidské činnosti na znečištění půd; - navrhuje jakým způsobem předcházet znečištění prostředí a dokládá to na příkladu ze svého běžného života; - charakterizuje působení životního prostředí na člověka a jeho zdraví; - popisuje, které vlivy prostředí považuje ve vztahu k vlastnímu životu za nejdůležitější; - charakterizuje přírodní zdroje surovin a energie z hlediska jejich obnovitelnosti, posoudí vliv jejich využívání na prostředí; - popisuje, které zdroje energie běžně využívá; - popíše způsoby nakládání s odpady; - rozlišuje různé typy odpadů a odpad separuje; - popíše některé významné globální problémy na Zemi;	
- uvede příklady chráněných území v regionu a České republice; - uvede základní ekonomické, právní a informační nástroje společnosti na ochranu přírody a prostředí; - zdůvodňuje vlastní odpovědnost za ochranu životního prostředí ve vztahu k dalším generacím.	7. Ochrana přírody a krajiny – státní správa - nevládní neziskové organizace - občanská sdružení

Školní vzdělávací program pro obor vzdělávání:

68-42-M/01

Bezpečnostně právní činnost

Předmět:

37 Horolezecký kurz

(platnost od 1. 9. 2025)

Pojetí horolezeckého kurzu

Celková dotace

Horolezecký kurz je zařazen ve II. pololetí druhého ročníku.

Celková délka kurzu je 6 vyučovacích dní.

Obecný cíl

Horolezecký kurz je odborný – profilující kurz. Primárně směřuje k teoretickému a praktickému seznámení žáků se základy horolezectví ve všech jeho formách (stěny, lezení v horách, expedice, skalní lezení, lezení v ledu apod.).

Především rekreační formy horolezectví jsou v dnešní době rozšířeným druhem volno časových aktivit. Tyto aktivity v sobě skýtají pohyb ve volné přírodě, fyzickou aktivitu, ale také navazování sociálních kontaktů. Tedy už jenom absolvování kurzu, který prakticky celý probíhá v přírodě, je pro žáky maximálně pozitivní. Rovněž by kurz měl u žáků podnítit zájem o biodromální aktivity v přírodě. Současně je možné naučené dovednosti využít a dále rozvíjet v profesním životě v bezpečnostních a ozbrojených složkách státu.

Tyto cíle jsou naplňovány pomocí uvedených postupů, v rámci kterých horolezecký kurz:

- poskytuje žákům odborný pohled na horolezectví a jeho formy a druhy;
- seznamuje žáka s historickým vývojem, charakteristikou, výstrojí a výzbrojí pro lezení;
- vymezuje právní podmínky pro pohyb ve volné krajině, pro všechny druhy a formy lezení;
- při praktické výuce vede žáky k základním bezpečnostním návykům při sebejištění a jištění druhých osob.

Cíle vzdělávání v oblasti citů, postojů, hodnot a preferencí

Horolezecký kurz mimo jiné směřuje k tomu, aby žáci získali:

- motivaci k celoživotnímu vzdělávání v oblasti horolezectví;
- pozitivní postoj k přírodě a k její ochraně;
- důvěru ve vlastní schopnosti, odpovědnost za sebe a za své spolužáky;
- pečlivost při přípravě a používání výstroje.

Pojetí výuky (výukové strategie)

- výklad;
- ověřování poznatků v řízené diskusi během výkladu;
- názorné ukázky – uzlování, jištění, apod.;
- ukázky pomocí mediálních nosičů;
- praktické vyzkoušení výzbroje a výstroje, uzlování, lezení, slaňování aj..

Hodnocení výsledků žáků

Hodnocení probíhá v průběhu kurzu a závěrečné fázi těmito metodami:

- písemné, případně ústní zkoušení z teoretických poznatků;
- praktické z uzlování a použití výstroje a výzbroje;
- praktické v průběhu lezení a slaňování.

Hodnoceny jsou tyto činnosti:

- hloubka porozumění poznatkům;
- schopnost aplikovat naučené poznatky, schopnosti a dovednosti při řešení modelových situací;
- schopnost samostatně formulovat naučené poznatky, argumentovat a vytvořit vlastní řešení při nestandardních situacích;
- schopnost samostatného lezení, slaňování a jištění.

Přínos kurzu k rozvoji klíčových kompetencí

Z hlediska klíčových kompetencí se klade důraz zejména na zodpovědné jednání, rozvoj dovedností správně porozumět výkladu a textovým podkladům, dovednost analyzovat a řešit problémy.

Kompetence k učení

Žák by měl být schopen:

- mít pozitivní vztah k učení a vzdělávání;
- ovládat různé techniky učení, umět si vytvořit vhodný studijní režim a podmínky;
- samostatného získávání informací z různých zdrojů, jejich kritického hodnocení, jejich zpracování a využití ke studiu;
- rozšiřovat vědomosti, prohlubovat dovednosti a k ochotně se učit a celoživotně vzdělávat;
- ověřovat výsledky;
- znát možnosti svého dalšího vzdělávání.

Kompetence k řešení problémů

Žák by měl být schopen:

- vést žáky k rozvoji dovednosti analyzovat zadání úkolu – problému;
- spolupracovat při řešení problémů s jinými lidmi (týmové řešení);
- uplatňovat při řešení problémů různé metody myšlení (logické, matematické, empirické) a myšlenkové operace.

Komunikativní kompetence

Žák by měl být schopen:

- vyjadřovat se stručně a srozumitelně, především využívat správně a věcně odborné názvy;
- formulovat a obhajovat své názory, respektovat názory druhých;
- spolupracovat při řešení problémů a krizových situací.

Personální a sociální kompetence

Žák by měl být schopen:

- stanovovat si cíle a priority podle svých osobních schopností;
- podněcovat práci týmu vlastními návrhy na zlepšení práce a řešení úkolů, nezaujatě zvažovat návrhy druhých;
- pracovat v týmu a podílet se na realizaci společných pracovních a jiných činností.

Občanské kompetence a kulturní povědomí

Žák by měl být schopen:

- pochopit význam životního prostředí pro člověka;
- prezentovat vlastní myšlenky a názory, diskutovat.

Kompetence k pracovnímu uplatnění a podnikatelským aktivitám

Žák by měl být schopen:

- přijímat a odpovědně plnit svěřené úkoly;
- využívat znalosti pro běžnou praxi;
- objektivního sebehodnocení;
- mít odpovědný postoj k vlastní profesní budoucnosti;
- cílevědomě a zodpovědně se rozhodovat o své budoucí profesní a vzdělávací dráze.

Digitální kompetence

Žák by měl být schopen:

- ovládat potřebnou sadu digitálních zařízení, aplikací a služeb, včetně nástrojů z oblasti umělé inteligence, využívat je ve školním a pracovním prostředí i při zapojení do veřejného života;
- digitální technologie a způsob jejich použití nastavovat a měnit podle toho, jak se vyvíjejí dostupné možnosti a jak se mění jeho vlastní potřeby nebo pracovní prostředí a nástroje;
- vytvářet, vylepšovat a propojovat digitální obsah v různých formátech;
- vyjadřovat se za pomoci digitálních prostředků;
- pracovat s osobním počítačem a dalšími prostředky informačních a komunikačních technologií;
- po zaškolení, případně s dohledem dokáže využívat speciální programové vybavení k výuce.

Aplikace průřezových témat

Stejně jako u klíčových kompetencí platí, že i průřezová témata je možné z velké části zařadit do výuky v rámci střeleckého kurzu:

Občan v demokratické společnosti

- získávání odpovědnosti za svěřeného jednotlivce či skupinu během horolezectví.

Člověk a životní prostředí

- uvědomění si správného chování při pohybu ve volné přírodě a správných zásad při jištění pomocí přírodních prvků.

Člověk a svět práce

- pochopení nutnosti neustálé a soustavné profesní přípravy ve všech oblastech horolezectví a práce s lany.

Člověk a digitální svět

- uvědomování si důležitosti počítačové gramotnosti pro budoucí profesní i osobní rozvoj, např. při plánování horolezeckého pochodu;
- využít digitální technologie k vyjádření, formulaci a obhajobě svých názorů, k získávání informací z různých zdrojů i k jejich sdílení, předávání a prezentaci způsobem vhodným pro danou (komunikační) situaci a s ohledem na zamýšleného příjemce;
- vnímat postavení, roli či vliv digitálních technologií a práci s nimi v historickém, politickém, sociálním, právním a ekonomickém kontextu;
- pracovat s digitálními technologiemi při vytváření modelů, při badatelských a experimentálních činnostech a jejich prezentaci, při zpracování a vyhodnocování získaných údajů, při analýze a řešení přírodovědných problémů a při komunikaci, vyhledávání a interpretaci přírodovědných informací.

Mezipředmětové vztahy

Obsah výuky v rámci střeleckého kurzu souvisí s dalšími vyučovacími předměty, zejména v těchto oblastech (i s přihlédnutím k odbornému zaměření školy):

Biologie a ekologie: principy chování lidského těla při horolezectví a ve velkých výškách, první pomoc, první pomoc při pádech z velkých výšek;

Fyzika: princip mechaniky, kladky, volný pád;

Dějepis: historický vývoj lezení (výstroj, výzbroj), horolezectví a jeho významné mezníky;

Informatické vzdělávání: práce s daty a bezpečné a etické využívání technologií;

Tělesná výchova a Speciální tělesná výchova: praktické využití dovedností v oblasti speciální tělesné výchovy, rozvoj generálních motorických schopností;

Aplikovaná psychologie – myšlení, vědomí, ovlivnění psychiky ve velkých výškách.

Předmět: Horolezecký kurz	
Výsledky vzdělávání	Učivo
LEZECKÁ PŘÍPRAVA	
Žák - popíše historický vývoj horolezectví; - charakterizuje druhy výstroje a výzbroje, zná jejich použití; - dovede uvázat základní uzly a umí popsat jejich využití; - dovede překonávat jednoduché překážky pomocí lana;	1. Horolezectví, formy a druhy a jejich historický vývoj - charakteristika základní výstroje a výzbroje - základní uzly
- dovede překonávat jednoduché překážky pomocí lana;	- nízké lanové techniky, překonávání překážek pomocí lana - základy jištění a sebejištění
- popíše hlavní způsoby jištění a sebejištění a dokáže je aplikovat v praxi; - dovede vybrat vhodná místa pro umístění kotvicích bodů; - chápe princip základního postupného jištění a dokáže ho aplikovat v praxi; - zná formy pohybu po různých terénech; - charakterizuje druhy výstroje a výzbroje a dovede je vhodně použít;	- základy lezení - jištění a sebejištění, - výběr kotvicích bodů, - zakládání postupné jištění, - pohyb po skále, ledovci, sněhu a umělé stěně, - průmyslové lezení, - výběr vhodné výzbroje a výstroje
- zná a dovede využít různé druhy slaňování; - dovede vybrat vhodná místa pro umístění kotvicích bodů pro slanění; - chápe princip sebejištění a dokáže ho aplikovat v praxi; - dokáže slaňovat v různých netypických polohách těla; - umí vyrobit improvizovaný sedací úvazek; - dokáže slaňovat ve volném prostoru; - zná druhy kladek a jejich využití v praxi v případě záchrany.	2. základy slaňování - způsoby slanění - výběr a vybudování kotvicích bodů, - sebejištění, - taktické slanění - improvizovaná výroba sedacího úvazku, - slaňování ve volném prostoru, - záchrana ze skály, stromu, kladkostroje
VZDĚLÁVÁNÍ PRO ZDRAVÍ BIOLOGIE A EKOLOGIE	
- dokáže poskytnout první pomoc při úrazu, uplatňuje ve svém jednání základní znalosti o stavbě a funkci lidského organismu jako celku; - analyzuje možnosti využití znalostí z oblasti první pomoci; - dokáže s dopomocí v modelové situaci prakticky poskytnout první laickou pomoc;	1. První pomoc - úvod do traumatologie, základní pojmy - první pomoc – kardiopulmonální resuscitace - záchvat padoucnice, křečové stavy - dušení - závažné akutní stavy u dětí - zasažení elektrickým proudem - popáleniny a poleptání - úpal a úžeh - otravy a uštknutí hadem - náhlé břišní příhody

- vysvětlí a popíše chování lidského těla při pádu z velké výšky; - popíše možná poranění a pokusí se stanovit zásady první laické pomoci;	- principy chování lidského těla při pádu z velké výšky
- popíše možné vlivy vysokohorského prostředí na lidský organismus; - chápe nutnost použití ochranných pomůcek při horolezectví;	2. Biologie člověka - vliv vysokohorského prostředí na lidský organismus
- je si vědom negativního působení pohybu lidí ve volné krajině; - má odpovědnost k chování a péči o životní prostředí; - zodpovědně vybírá a navrhuje kotvící a jistící prvky a je si vědom možnosti poškození přírody.	3. Ochrana přírody a krajiny - právní odpovědnost k péči o životní prostředí
KONDIČNÍ ČÁST	
- uplatňuje základní hygienická pravidla; - dovede rozpoznat hrozící nebezpečí a ví, jak na ně reagovat;	- teoretické poznatky – význam pohybu v přírodě pro zdraví - hygiena, bezpečnost při sportovní činnosti
- dovede pod vedením instruktora rozvíjet svalovou sílu, rychlost, vytrvalost a obratnost; - zvládá základní přechody a orientaci při primárních akrobatických prvcích;	4. Rozvoj pohybových schopností
- ovládá práci s lanem a v rámci hry dokáže v časové tísni využít naučené dovednosti v oblasti uzlování; - uplatňuje techniku a základní pravidla lezení a dokáže je využít v netypických situacích a v časové tísni;	5. Rozvoj dovedností 6. Rozvoj motoriky
- volí vhodná kompenzační cvičení vzhledem k specifickým pohybovým činnostem pro horolezectví; - prakticky umí využívat jednotlivá kompenzační cvičení.	7. Kompenzační cvičení - uvolňovací - posilovací - protahovací - relaxační - rovnovážná a dechová

Školní vzdělávací program pro obor vzdělávání:

68-42-M/01

Bezpečnostně právní činnost

Předmět:

38 Střelecký kurz

(platnost od 1. 9. 2025)

Pojetí střeleckého kurzu

Celková dotace

Střelecký kurz je zařazen do II. pololetí třetího ročníku.

Celková délka kurzu je 6 vyučovacích dní.

Obecný cíl

Střelecký kurz je odborný – profilující kurz. Primárně směřuje k teoretickému a praktickému seznámení žáků se střelnými zbraněmi. Vzhledem k tomu, že použití zbraně proti osobě, zvířeti či věci je jedním z nejzávažnějších zásahů do práv a svobod, neboť ho může přímo ohrozit na životě a zdraví, je věnována velká pozornost nejenom otázkám práva, ale také bezpečné manipulaci a zacházení se zbraněmi. Tyto cíle jsou naplňovány pomocí uvedených postupů, v rámci kterých střelecký kurz:

- poskytuje žákům odborný pohled na právní podklady pro držení a nošení střelných zbraní, na základě kterého mohou žáci naučené dovednosti aplikovat v praxi;
- seznamuje žáka s historickým vývojem, charakteristikou a druhy střelných zbraní a nábojů, pomáhá objasňovat vlastní princip střelby;
- vymezuje podmínky pro použití střelné zbraně a následně prezentuje tyto poznatky do praktických příkladů;
- vede žáky při praktické výuce k respektu a ostražitosti při manipulaci se zbraněmi a současně odstraňuje panický strach z těchto zbraní.

Cíle vzdělávání v oblasti citů, postojů, hodnot a preferencí

Střelecký kurz mimo jiné směřuje k tomu, aby žáci získali:

- motivaci k celoživotnímu vzdělávání v oblastech zbraní a střeliva;
- pozitivní postoj k přírodním vědám ovlivňujícím vlastní střelbu;
- důvěru ve vlastní schopnosti, přesnost a pečlivost při manipulaci se zbraněmi a při střelbě.

Pojetí výuky (Výukové strategie)

- výklad;
- ověřování poznatků v řízené diskusi během výkladu;
- názorné ukázky řezů znehodnocených zbraní;
- ukázky pomocí mediálních nosičů;
- praktické vyzkoušení „sušení“ a ostrá střelba.

Hodnocení výsledků žáků

Hodnocení probíhá v závěrečné fázi kurzu těmito metodami:

- písemné, případně ústní zkoušení z teoretických poznatků před závěrečnými střelbami;
- praktické z bezpečné manipulace se střelnou zbraní a municí;
- praktické v průběhu ostré střelby.

Hodnoceny jsou tyto činnosti:

- hloubka porozumění poznatkům;
- schopnost aplikovat naučené poznatky, schopnosti a dovednosti při řešení modelových situací;
- schopnost samostatně formulovat naučené poznatky, argumentovat a vytvořit vlastní řešení při nestandardních situacích;
- schopnost ostré střelby z krátké a dlouhé zbraně na statický cíl.

Přínos KURZU k rozvoji klíčových kompetencí

Z hlediska klíčových kompetencí se klade důraz zejména na zodpovědné jednání, rozvoj dovedností správně porozumět výkladu a textovým podkladům, dovednost analyzovat a řešit problémy.

Kompetence k učení

Žák by měl být schopen:

- mít pozitivní vztah k učení a vzdělávání;
- ovládat různé techniky učení, umět si vytvořit vhodný studijní režim a podmínky;
- samostatného získávání informací z různých zdrojů, jejich kritického hodnocení, jejich zpracování a využití ke studiu;
- rozšiřovat vědomosti, prohlubovat dovednosti a ochotně se učit a celoživotně vzdělávat;
- ověřovat výsledky;
- znát možnosti svého dalšího vzdělávání.

Kompetence k řešení problémů

Žák by měl být schopen:

- rozvíjet dovednosti analyzovat zadání úkolu – problému;
- spolupracovat při řešení problémů s jinými lidmi (týmové řešení);
- uplatňovat při řešení problémů různé metody myšlení (logické, matematické, empirické) a myšlenkové operace.

Komunikativní kompetence

Žák by měl být schopen:

- vyjadřovat se stručně a srozumitelně, využívat správně a věcně odborné názvy;
- formulovat a obhajovat své názory, respektovat názory druhých;
- spolupracovat při řešení problémů.

Personální a sociální kompetence

Žák by měl být schopen:

- stanovovat si cíle a priority podle svých osobních schopností;
- podněcovat práci týmu vlastními návrhy na zlepšení práce a řešení úkolů, nezaujatě zvažovat návrhy druhých;
- pracovat v týmu a podílet se na realizaci společných pracovních a jiných činností.

Občanské kompetence a kulturní povědomí

Žák by měl být schopen:

- pochopit významu životního prostředí pro člověka;
- prezentovat vlastní myšlenky a názory, diskutovat.

Kompetence k pracovnímu uplatnění a podnikatelským aktivitám

Žák by měl být schopen:

- přijímat a odpovědně plnit svěřené úkoly;
- využívat znalosti pro běžnou praxi;
- objektivního sebehodnocení;
- mít odpovědný postoj k vlastní profesní budoucnosti;
- cílevědomě a zodpovědně se rozhodovat o své budoucí profesní a vzdělávací dráze.

Digitální kompetence

- ovládat potřebnou sadu digitálních zařízení, aplikací a služeb, včetně nástrojů z oblasti umělé inteligence, využívat je ve školním a pracovním prostředí i při zapojení do veřejného života;
- digitální technologie a způsob jejich použití nastavovat a měnit podle toho, jak se vyvíjejí dostupné možnosti a jak se mění jeho vlastní potřeby nebo pracovní prostředí a nástroje;
- vytvářet, vylepšovat a propojovat digitální obsah v různých formátech;
- vyjadřovat se za pomoci digitálních prostředků;
- pracovat s osobním počítačem a dalšími prostředky informačních a komunikačních technologií;
- po zaškolení, případně s dohledem využívat speciální programové vybavení k výuce.

Aplikace průřezových témat

Stejně jako u klíčových kompetencí platí, že i průřezová témata je možné z velké části zařadit do výuky v rámci střeleckého kurzu:

Občan v demokratické společnosti

- pochopení výkladu práva a odpovědnosti při držení a nošení střelných zbraní;
- vedení k etickému chování;
- rozvíjení dovednosti jednat s lidmi;
- podporování zdravé míry sebevědomí, pěstování zodpovědnosti za své chování.

Člověk a životní prostředí

- poukázání na povinnost a možnosti ekologické likvidace a recyklace střeleckého materiálu.

Člověk a svět práce

- pochopení nutnosti neustálé a soustavné profesní přípravě v oblasti teorie a praxe střelecké přípravy i v profesním životě.

Člověk a digitální svět

- upozorňovat na důležitost počítačové gramotnosti pro budoucí profesní a osobní rozvoj;
- využít digitální technologie k vyjádření, formulaci a obhajobě svých názorů, k získávání informací z různých zdrojů i k jejich sdílení, předávání a prezentaci způsobem vhodným pro danou (komunikační) situaci a s ohledem na zamýšleného příjemce;
- vnímat postavení, roli či vliv digitálních technologií a práci s nimi v historickém, politickém, sociálním, právním a ekonomickém kontextu;
- pracovat s digitálními technologiemi při vytváření modelů, při badatelských a experimentálních činnostech a jejich prezentaci, při zpracování a vyhodnocování získaných údajů, při analýze a řešení přírodovědných problémů a při komunikaci, vyhledávání a interpretaci přírodovědných informací.

Mezipředmětové vztahy

Obsah výuky v rámci střeleckého kurzu souvisí s dalšími vyučovacími předměty, zejména v těchto oblastech (i s přihlédnutím k odbornému zaměření školy):

Biologie a ekologie: principy chování lidského těla při zásahu střelou, první pomoc, první pomoc při střelných poraněních;

Chemie: výbušniny;

Fyzika: přeměna energie, vlnění – základní vlastnosti zvuku, negativní vlivy hluku, ochrana sluchu;

Dějepis: historický vývoj střelných zbraní, osobnosti v dějinách střelných zbraní, historické mezníky při použití zbraní;

Informatické vzdělávání: práce s daty a bezpečné a etické využívání technologií;

Tělesná výchova a Speciální tělesná výchova: praktické využití dovedností v oblasti speciální tělesné výchovy;

Aplikovaná psychologie: psychologie – myšlení, vědomí, vnímání reality.

Předmět: Střelecký kurz	
Výsledky vzdělávání	Učivo
STŘELECKÁ PŘÍPRAVA	
Žák - popíše historický vývoj zbraní se zaměřením na zbraně palné; - charakterizuje konstrukce a principy činnosti jednotlivých zbraní; - dovede aplikovat právní normy vztahující se ke zbraním a střelivu; - rozlišuje „držení zbraní a střeliva“ a „nošení zbraní a střeliva“; - popíše kategorie zbrojních průkazů a uvede; - příklady povinností držitele zbrojního průkazu skupiny A až E; - aplikuje bezpečnostní opatření a zásady; - bezpečné manipulace při zacházení se zbraněmi a střelivem; - aplikuje základy teorie střelby při užití střelných zbraní; - popíše hlavní části nábojů; - uplatňuje žádané návyky a dovednosti v manipulaci se zbraněmi; - střílí s požadovanou přesností; - dodržuje postupy předepsané při přerušení; - střelby a v případě závady na zbraní či střelivu; - dovede čistit, udržovat a ukládat zbraně a střelivo.	1. Zbraně a jejich historický vývoj - charakteristika některých zbraní, hlavní části zbraní - zákon o zbraních a střelivu v platném znění - bezpečnostní opatření při zacházení se zbraněmi 2. Teorie střelby - konstrukce nábojů - hlavní části náboje do palných zbraní 3. Praktická manipulace se zbraní (suchý nácvik) - školní střelba - čištění a údržba zbraní – zásady
VZDĚLÁVÁNÍ PRO ZDRAVÍ BIOLOGIE A EKOLOGIE	
Žák - dokáže poskytnout první pomoc při úrazu, uplatňuje ve svém jednání základní znalosti o stavbě a funkci lidského organismu jako celku; - analyzuje možnosti využití znalostí z oblasti první pomoci; - popíše druhy střelných poranění, dokáže v modelové situaci prakticky poskytnout první laickou pomoc; - vysvětlí a popíše chování lidského těla při různých druzích zásahu (kostra, svalovina, orgány...); - popíše možné vlivy střelby na lidský organismus;	1. První pomoc - úvod do traumatologie, základní pojmy - první pomoc – kardiopulmonální resuscitace - všechny typy krvácení – praktický nácvik - cizí tělesa a poranění tělních otvorů - pneumotorax – pronikající poranění hrudníku - poranění oka - střelná poranění - principy chování lidského těla při zásahu střelou 2. Biologie člověka

- chápe nutnost použití ochranných pomůcek při střelbě;	- vliv střelby na lidský organismus
- je si vědom negativního působení hluku ze střelnice na okolí (na obyvatelé a zvířata) a dokáže popsat možné následky; - má odpovědnost k chování a péči o životní prostředí; - navrhuje jakým způsobem a sám cíleně třídí odpad (terče, nábojnice, apod.);	3. Ochrana přírody a krajiny - hygienické limity - právní odpovědnost k péči o životní prostředí – odpadové hospodářství
KONDIČNÍ ČÁST	
- dovede samostatně rozvíjet svalovou sílu, rychlost, vytrvalost a obratnost; - zvládá přechody a orientaci při složitějších akrobatických prvcích;	- rozvoj pohybových schopností
- prakticky využívá pádové techniky; - uplatňuje návyky a zásady sebeobrany s využitím krátkých a dlouhých střelných zbraní; - uplatňuje návyky a zásady sebeobrany proti napadení a hrozbě krátkou nebo dlouhou střelnou zbraní.	- rozvoj dovedností v oblasti speciální tělesné výchovy

11. *Evaluace ŠVP*

Škola sleduje aktuální revize RVP a zapracovává je do ŠVP. Naplňování ŠVP v jednotlivých předmětech je každoročně vyhodnocováno v závěru školního roku předmětovými komisemi a čtyřletý cyklus pedagogickou radou.